

MOJ MIKRO

maj 1987., br. 5, godina 3, cena 700 dinara

& **PC**
MOJ

LOKALNE RAČUNARSKE MREŽE

Test: Schneider
PC 1512

Za amstradovce:
Godaci, cene u SRN
i VB, adrese, saveti

Za atarijevce: Atari
ST Cartridge
STEVE, domaći
tekst - editor

EURO PC: Domaći
PC na dlanu

PREMIJERA: Nova
klasa IBM PS/2

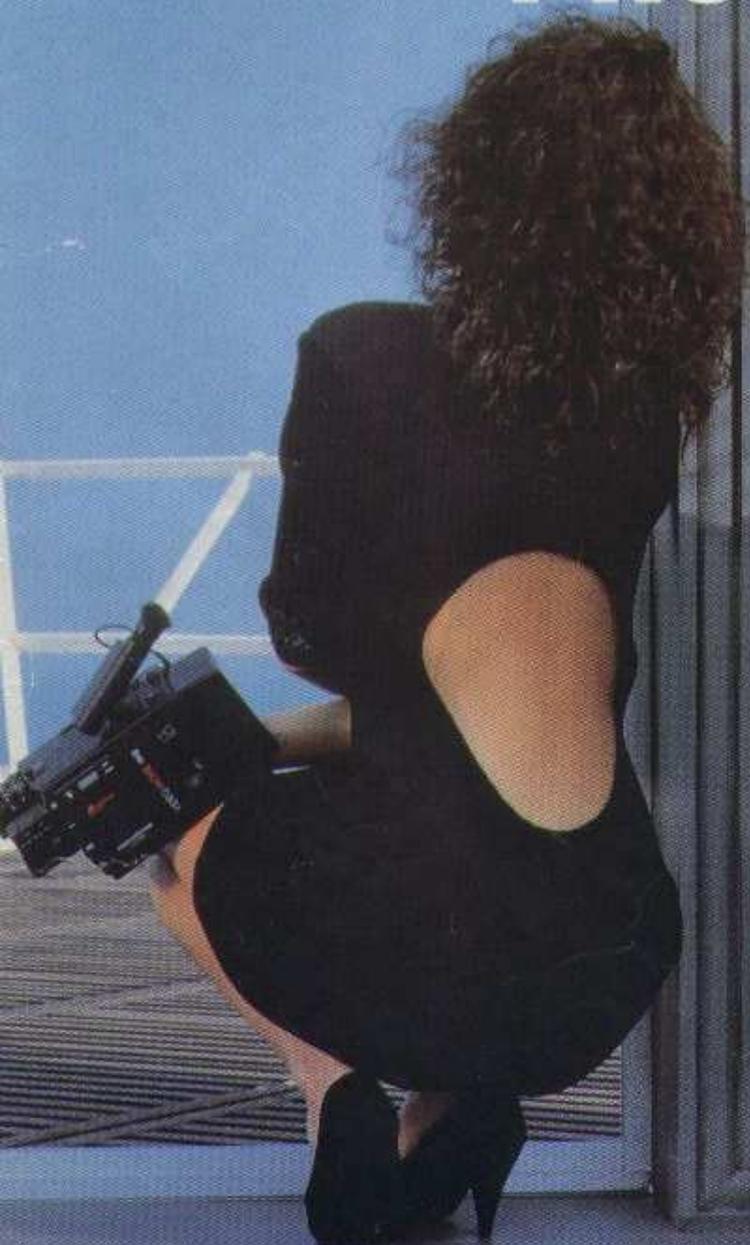

Simulatori letenja: Strike Force Harrier, Delta Wing, Top Gun

NORDMENDE

FANTASTIČAN PROGRAM

Konsignacijska prodaja

NORDMENDE

Trg revolucije 1
Podhod Maksimarketa
61000 Ljubljana

emona commerce
tozd globus
Ljubljana, Šmartinska 130

PRODAJNA MESTA:

NOVO MESTO: Emona Dolenska, Kidričev trg 1, 068/22-395

LJUBLJANA: Podhod Max marketa, Trg revolucije 1, tel. 061/219-107

ZAGREB: Emona Commerce, Prilaz JNA 8, 041/430-132

BEOGRAD: Lesnina, Bulevar revolucije 17, 011/341-275

SKOPJE: Centromerkur, Lenina 29, 091/211-157

SARAJEVO: Foto - optik, JNA 50, 071/24-491

NOVI SAD: Emona Commerce, Hajduk Veljka 11, 021/23-141

REKA: Emona Commerce, F. Supila 2, 051/36-570

ČAKOVEC: Robna kuća Međimurka, Trg republike 6, 042/611-111, int. 231

SADRŽAJ

Hardver

Test: Schneider PC 1812	4
Predstavljamo vama: Euro PC	8
Nova klasa IBM PS/2	9
Test: Lola 8A	11
Motorolna fanulija 68000	19
Dodaci za Amstrad/ Schneiderove računare	27
Atari ST Cartridge	31

Softver

Tekst-procesor STEVE za atari ST	81
Programski paket PC-PIS	53

Zanimljivosti

Konstruktor novih appleova za Moj mikro	6
Zaštita programske opreme u Francuskoj	24
Radioamateri u potrazi za satelitima	32
Simulatori letenja	55

Rubrike

Mimo ekrana	14
Domaća pamet	34
Mali oglasi	60
Nagrada zagonetka	71
Vaš mikro	72
Tačka na 1	74
Igre	76
Pomažite, drugovi	83

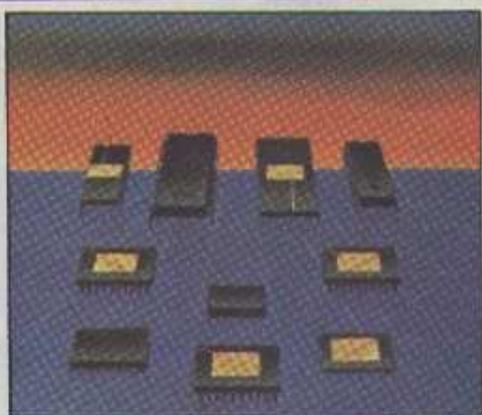
Priloga Moj PC

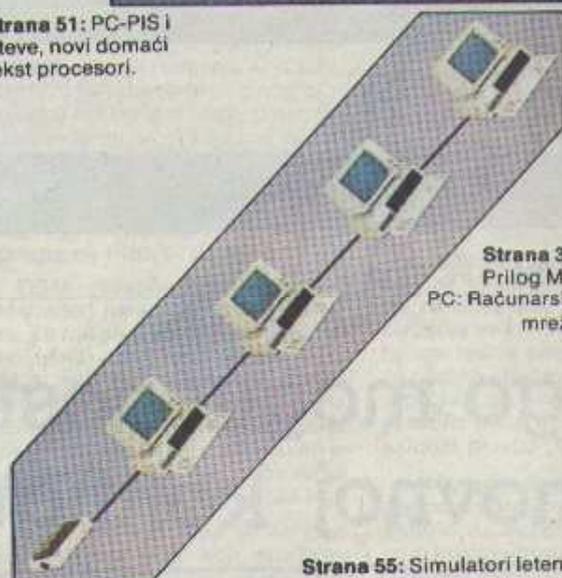
LAN, nova zvezda na računarskom nebu	36
Kako s mrežama u praksi?	40
KOPA i lokalne računarske mreže	46
Teleks, teleteks ili elektronska pošta?	48
Berza Moj PC	49

Na naslovnoj strani: Naslovna strana je ovog puta u vazduhoplovnom obliku. Dole je detalj iz simulatora letenja Erme Subloga (autor: **Ciril Kraševac**). Gornju sliku snimio je i oblikovao **Žiga Turk**. Detaljator Erme Print Tehtnik klub je pozajmila Mladinska knjiga i videozapisom Hitachi (Emzona, 061/334-796) digitalizovao je dva kadra iz video spota "Take My Breath Away", odn. filma "Top Gun"; programirala Debra Elde i Neocrome (MM, jun 1987) ako u jednoj slici. Obe slike generisane atari ST.

Strana 19:
Svi članovi velike porodice Motorola 68000.

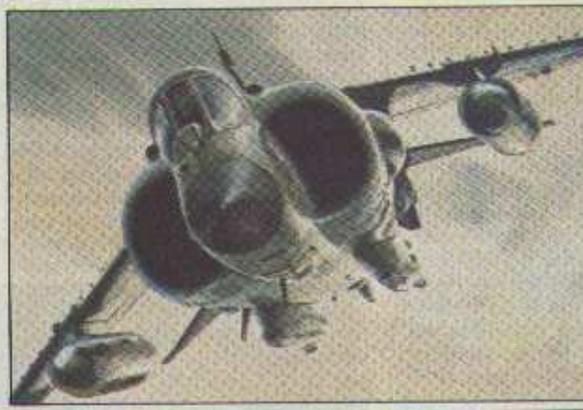

Strana 51: PC-PIS i Steve, novi domaći tekst procesori.

Strana 35:
Prilog Moj PC: Računarske mreže.

Strana 55: Simulatori letenja.

Glavni i odgovorni urednik revije Moj mikro: VILKO NOVAK • Zamenik glavnog i odgovornog urednika **ALJOŠA VREČAR** • Stručni urednici **CIRIL KRAŠEVAC** i dipl. ing. **ŽIGA TURK** • Poslovni sekretar **FRANCE LOGONDER** • Sekretarica **ELICA POTOČNIK** • Grafička i tehnička oprema: **ANDREJ MAVSAR, FRANCI MIHEVC.** • Stejni spoljni saradnici: **ČRT JAKHEL, dipl. ing. ZVONIMIR MAKOVEC, DAVOR PETRIČ, JURE SKVARČ.**

Izdavački savet: **Alenka MIŠIČ** (Gospodarska zbornica Slovenije), predsednica, **Ciril BEZLAJ** (Gorenje - Procesna oprema, Titovo Velenje), prof. dr Ivan BRATKO (Fakulteta za elektrotehniku, Ljubljana), prof. Aleksander ČOKAN (Državna založba Slovenije, Ljubljana), Borislav HADŽIĆBABIĆ, dipl. ing. (Energoprojekt, Energo-Data, Beograd), dipl. ing. Miloš KOBE (Iskra, Ljubljana), dr. Beno LUKMAN (S SRJ), mag. Ivan GERLIČ (Zveza organizacija za tehničku kulturu, Ljubljana), Tone POLENEC (Mladinska knjiga, Ljubljana), dr. Marjan ŠPEGEL (Inštitut Jožef Stefan, Ljubljana), Zoran ŠTRBAC (Mikrohit, Ljubljana).

MOJ MIKRO izdaje i štampa ČGP DELO, OUR Revije, Titova 35, 61001 Ljubljana • Predsednica Skupštine ČGP Delo: **SILVA JEREB** • Glavni urednik ČGP Delo: **BOŽO KOVAČ** • Direktor OUR Revije: **ANDREJ LESJAK** • Nenaoručeni materijal ne vraćamo • Na osnovu mišljenja Republičkog komiteta za informacije br. 421-1/72, od 25. V. 1984, MOJ MIKRO oslobođen je posebnog poreza na promet.

Adresa redakcije: Moj mikro, Ljubljana, Titova 35, telefon: (061) 315-366, 319-798, telex 31-255 YU DELO • Oglasi: STK, oglasno trženje, Ljubljana, Titova 35, telefon: (061) 318-570 • Prodaja i pretplata: Titova 35, telefon k. c. (061) 315-366.

Pretplata: za pola godine (6 brojeva) 4200 dinara odnosno za 5 brojeva 3500 dinara; za celu godinu (11 brojeva) 7700 dinara.

Uplate na žiro račun: ČGP Delo, tozid Revije, za Moj mikro, 50102-603-48914.

U oktobru 1923., jenski izdavač Eugen Dideriks pisao je u Kinu Richardu Vilhelmu, prevodiocu "Jl đinga" (drevne "Knjige promene"): "Uslovi u nemačkoj izdavačkoj delatnosti trenutno su katastrofalni. Štampamo upravo onoliko knjiga koliko nam je potrebno da isplatimo plate, koje u mom preduzeću iznose nekoliko biliona nedeljno, a ništa ne ostaje za isplatu računa knjigovezaca i štampara. Novac tako brzo gubi vrednost da u roku od osam dana, koliko prođe između slanja pošiljke pozuačem i prispeća novca, devalvira 9/10 sume..."

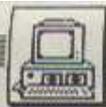
Tako daleko (još?) nismo stigli. Moj mikro spada u OUR Revije novinske kuće Delo, koji je sa štamparijom i prodajom povezan dohodovnim odnosima. Prema internim procenama, jedan primerak našeg časopisa koštao je još februara 730 dinara. Od toga su proizvođač papira i štamparija dobili 430 dinara. Prodaji smo platili nešto više od 200 dinara. Nešto je otišlo na dažbine. Za lične dohotke četvoro zaposlenih, zaleđene bizarnim interventnim zakonom, honorare spoljnim saradnicima i druge troškove redakcije je ostalo manje od 100 dinara po primerku. Nova prodajna cena je neizbežna i privremena.

Jedan učenik iz Primorske nas je pre mesec dana šokirao pismom da u sadašnjim uslovima pretplatu jednostavno više ne može da podnese. Savetovali smo mu da napiše nešto za nas. Ako ništa drugo, Moj mikro bar pošteno plaća spoljne saradnike. Koristimo priliku da vam skrenemo pažnju na jednu važnu izmenu:

Na dežurnom telefonu (061) 315-366, lokal 27-12, stručnjaci će u buduće odgovarati na vaša pitanja petkom, od 9 do 12 časova. Samo u to vreme možete da ponudite i opise igara, ako vas mrzi da napišete nekoliko redova na dopisnicu.

Jedan oduševljeni čitalac iz Zagreba nam je obećao da će Moj mikro kupovati makar i po ceni od 1000 dinara. Proročanstva ne moramo da tražimo u "Jl đingu". Uz očekivanu godišnju inflaciju od 125 odsto, »želja« će mu biti ispunjena već za pola godine.

Po ceni od 700 dinara možete ovog proleća našeg nezadovoljstva sebi da dozvolite još štošta drugo. Ulaznicu za bioskop. Četvrt kilograma salate na ljubljanskoj pijaci, jednoj od priznato najskupljih kod nas. Fudbalsku utakmicu na dnu svih liga. Dva kilograma hleba. Hoćemo li uskoro živeti samo od njega?

Tekst i foto:
BORUT KREVELJ

Ovog puta vam predstavljamo još jedan računar koji spada u kategoriju personalnih računara, dakle onih koji svojom koncepcijom i svojstvima predstavljaju nastavljanje industrijskog standarda koji je definisao IBM svojim PC. Reč je o nemačkoj varijanti poznatog Amstradovog PC-a koji se, ako apstrahujemo na nemački prevedene operative sisteme (sem razume se onih originalnih izraza koji su već postali deo međunarodnog računarskog žargona), GEM, BASIC, priručak i nemačku (QWERTZ) tastaturu, ne razlikuje suštinski od originala.

Za testiranje sam na raspolaganju imao varijantu sa dve jedinice za floppy diskove sa po 360 K, RAM, memorijom 512 K, mišem i monohromatskim monitorom.

Sistemska jedinica je relativno mala. Prednja strana je samo nešto malo šira od jedinica za floppy diskove koje su smeštene horizontalno, jedna pored druge. Moćna je i konfiguracija sa samo jednom jedinicom za floppy diskove ili sa jednom jedinicom za floppy diskove i hard diskom (10 Mb ili 20 Mb). Tu poslednju varijantu prodaje ljubljanska Elektrotehna (vidi oglas u prošlom broju Mog mikra).

Na levoj strani kućišta sistemske jedinice nalaze se priključci za tastaturu i miš i dugme za podešavanje jačine zvuka. Na zadnjoj strani nalaze se priključci paralelnog i serijskog interfejsa, priključak za video kabl i priključak za jednosmerni napon. Na gornjoj strani kućišta je mesto za baterije koje služe napajanju dela RAM memorije u kom računar trajno čuva informacije o datumu, vremenu, podešavanju nekih internih kodova, odnosu između pomeranja miša i pomeranja strelice na ekranu (prilikom uređivanja teksta), standardnom podešavanju boja odnosno nijansi sive, obimu RAM diska podešavanju parametara serijskog interfejsa. Zadnji deo gornje površine pokriven je poklopcem koji omogućava prilaz do mesta namenjenog smeštanju kartica za proširenje. Poklopac može da se otvori pritiskom na plastične zasune, što je praktično rešenje. Računar ima samo tri otvora za proširenje (Expansion Slots), ali računar već u osnovnoj varijanti ima ugrađene dosta opreme koja obično treba za računare ove klase da se dokupe u obliku kartica za proširenje (časovnik, grafika, serijski interfejs, 512 k RAM), i zato mislim da će većini korisnika biti dovoljne postojeće mogućnosti za proširenje.

Monitor je formiran tako da može da mu se podesi nagib, a može i da se obrće oko vertikalne ose. U

TEST: SCHNEIDER PC 1512

Mnogo mogućnosti već u osnovnoj konfiguraciji

njegovo kućište ugrađen je uređaj za napajanje koji računar snabdeva jednosmernim naponom. Na zadnjoj strani ekrana je i glavni prekidač za uključivanje računara, a na desnoj strani dugmad za podešavanje snage svetlosti i rezolucije. Elektronika koja je zadužena za grafiku smeštena je na sistemskoj ploči (System Board), a omogućava prikaz po IBM CGA standardu (Color Graphics Adapter). Specifičnost je ta da i monohromatski monitor podržava navedeni standard i to tako što umešto boja prikazuje različite sive nijanse.

Tastatura je formirana po ugledu na one kod IBM PC, a sadrži i priključak za palicu za igru (Joystick). Pravljen je solidnije nego što smo navikli kod proizvoda tog proizvođača, tasteri su oni pravi, s oprugama, a ne kao gumice. Treba da kažem da za razliku od primera za ugled koji ima samo taster < Delete, sadrži i Delete > kome će se obradovati naročito oni korisnici kojima je u Wordstaru dosadilo ukucavati sekvencu čG. Dodatni luksuz obezbeđen je ugradnjom svetlećih dioda u taster Caps Lock i Num Lock koji sijaju kada se tasteri aktiviraju. Dakle, o tastaturi uglavnom samo

dobro: jedini ozbiljniji prigovor zaslužuje priključak kojim se tastatura priključuje na računar, jer na žalost nije standardan.

Srce računara je Intelov procesor 8086-2. Od procesora 8088 istog proizvođača, kakav ima primer za ugled, razlikuje se po širini magistrale podataka, koja je kod 8086-2 16-bitna, a kod 8088 je 8-bitna, što povezano sa bržim pulsiranjem prvoga (8 MHz u poređenju sa 4,77 MHz pri 8088) računaru omogućava mnogo brži rad. Na sistemskoj ploči ugrađeno je i podnožje u koje može da se ubaci matematički koprocesor (Intel 8087).

Standardni obim RAM memorije (512 K) može da se poveća do gornje granice 640 K. Mesto za dodatne čipove je inače predviđeno već na sistemskoj ploči, ali proizvođač vas odvraća od proširivanja memorije po metodu »uradi sam«.

U standardnu opremu računara spada i miš. Kućište je od veštačke mase, na njemu se nalaze dva dugmeta. Softver koji je zadužen za pravilan rad 100-odstotno je kompatibilan sa odgovarajućim Microsoftovim.

Kupac uz računar dobija i priručnik na oko 700 strana i četiri

floppy diska na kojima je smešten DOS (Microsoft), DOS Plus, GEM, GEM Paint (sve Digital Research) i Locomotive Basic 2 (Locomotive Software).

Priručnik sadrži mnogo informacija tako da će se početnik koji se njime naoružava moći s uspehom da lavi računara. Nekome sa više iskustva često će nedostajati već informacije zapisane masnim slovima; možda će mu smetati samo ponavljanju opisima nekih postupaka.

Već sam pomenuo kakav softver sadrže floppy diskovi koji su priloženi računaru. Tu su dve varijante DOS-a: Microsoftov DOS (varijanta 3.2) i DOS Plus (varijanta 1.2) softverske kuće Digital Research. Specifičnost toga poslednjeg je što u njegovu pomoć računar – pored većine programa koji mogu da se pokrenu iz operativnog sistema MS-DOS – razume i programe napisane za računare koji upotrebljavaju operativni sistem CP/M-86. Ume da čita i oba oblika zapisa podataka na disketama. Zatim treba pomenuti da omogućava uporednu obradu podataka (Multitasking); iz operativnog sistema mogu se na računaru istovremeno pokrenuti najviše če-

tiri programa, pri čemu jedan program (centralni) spada u kategoriju programa sa sufiksom .COM, .CMD, .EXE ili .BAT, dok ostali (oni koji rade u pozadini) mogu da budu samo oni sa sufiksom .CMD, dakle oni napisani za računare koji upotrebljavaju operativni sistem CP/M-86. Razlika između te dve kategorije programa je ta što kod centralnih programa korisnik unosi podatke za program pomoću tastature, a program usmerava rezultate na ekran, dok programi koji rade u pozadini dobijaju podatke iz datoteka, a rezultate smeštaju u datoteku ili ih šalju šampaču (izuzetak su samo izveštaji koje neki programi prikazuju u redu ekrana namenjenom prikazivanju stanja). Diskete sa softverom koje su priložene uz računar sadrže dva programa koji su namenjeni specijalno tome da se pokreću paralelno sa nekim drugim, centralnim programom. To su programi PRINT i ALARM. Pokrenu se na isti način kao i ostali programi; ukucavanjem imena programa i pritiskom tastera RETURN. Sledi i unošenje informacija koje su potrebne programu, zatim računar počinje da izvodi program, a korisnik može da potera sledeći program, koji može da bude jedan od onih koji rade u pozadini ili centralni. Program se zaustavlja (završava) ukucavanjem naredbe koju u to ime predviđa program koji smo pokrenuli ili sa: BACKG STOP <ime programa>.

Ako želite da utvrdite koji programi u određenom trenutku rade u pozadini, sistem će vam na naredbu BACKG pružiti željeni podatak, a uz to još i podatak o tome koliko memorijskog mesta zauzimaju, da li programi rade ili ste zaustavili njihovo izvođenje i kratak opis programa (u slučaju da ga program sadrži).

Za ostale programe koje želite da pokrenete u pozadini treba naročito proveravati da li ispunjavaju sve uslove za neometan rad:

sufiks imena programa .CMD, da li program radi a da ne treba unositi podatke ukucavanjem, iz koje datoteke program crpe ulazne podatke, da li izlazne podatke možete da smeštate u datoteku ili se pojavljuju kao zapis u redu namenjenom prikazu stanja.

Sem toga treba odrediti obim memorijskog prostora koji pri izvođenju programa u pozadini treba da bude na raspolaganju centralnom programu (to se postiže naredbom COMSIZE i ADDMEM, pri čemu se prvom određuje celokupan obim memorijskog prostora koji treba da bude na raspolaganju .COM programima, a drugim samo obim memorijskog prostora koji treba da bude na raspolaganju .EXE programima pored obima utvrđenog u glavi programa), i odnos vremena koji CPU troši za izvođenje centralnog programa i onog koji treba da utroši za izvođenje programa koji rade u pozadini. To poslednje se utvrđuje naredbom SLICE ili naredbom SET. Za početak i kraj izvođenja važi i za te programe isto što i za programe PRINT i ALARM.

GEM (Graphics Environment Manager) nalazi se na dve diskete. Za rad sa GEM-om računar prvo učita operativni sistem DOS Plus, koji je smešten na disketi broj 2, a sa diskete broj 3 učita GEM-Desktop, koji predstavlja centralni deo paketa. Na disketi je smešten i Basic 2 koji može da se pokrene pošto se učita GEM.

U GEM-u može da se korisno upotrebljava miš koji spada u standardnu opremu računara. Slično kao i Microsoftov, i ovaj ima dva dugmeta, rad njime nije problematičan, početniku će možda biti teško da obavlja one operacije koje iziskuju dva uzastopna pritiskanja na dugme, ali to će trajati samo dok ne nauči pravilno da odmeri vremenski interval između dva pritiska. Inače se dužina intervala može da podeši softverski.

Početni ekran u GEM-Desktopu prikazuje dva prozora i četiri menija (Pull Down). Prvi prozor sadrži prikaz zapisa na jedinici za floppy disk a: (ikone), a drugi prikazuje jedinice na koje možete da usmerite zapise podataka. Oba prozora spadaju u kategoriju prozora koji sadrže zapis sadržaja jedinica za smeštanje podataka, a mogu da zauzimaju samo dve veličine: ceo ekran ili polovinu ekrana. U GEM-u međutim postoji još jedna kategorija prozora, korisnički prozori, dakle oni čiji sadržaj određuje program koji se upotrebljava. Kod tih poslednjih korisnik može da definiše proizvoljnu veličinu, pri čemu veličina radne površine Desktopa predstavlja gornju granicu.

Inače u GEM-u mogu istovremeno da se otvore najviše četiri korisnička prozora; ako se međusobno (delimično) pokrivaju, onda je onaj koji je aktivan (dakle onaj koji trenutno upotrebljavamo) na vrhu. Sem radne površine korisnički prozor čini još i okvir koji sem naslova (jedinica, put, ime) sadrži i sledeće elemente: kutijice sa odgovarajućim znacima za zatvaranje prozora, za preklapanje veličine prozora na celokupnu radnu površinu Desktopa, za ručno podešavanje veličine prozora i za pomeranje zapisa u prozoru u horizontalnom i vertikalnom pravcu (Scrolling).

Menije čija imena nalazimo zapisana u gornjem redu ekrana pozivamo na ekran tako što strelicom kojom upravljamo mišem dodirujemo zapis imena. U njima biramo tačke uz pomoć miša ili pritiskom tastera Alt i slova koje je zapisano pored navođenja sadržaja pojedine tačke.

Kad učitate GEM iz njega možete da pokrenete i Basic 2. To je veoma brza varijanta programa koji je razvio Locomotive Software. Sem brzine, obimnog seta znakova i elegantnog rešenja nekih operacija pri zapisima na disketama i sa bazama podataka čoveka raduje naročito to što se pri radu mogu da iskoristavaju pogodnosti koje pruža GEM. Program se poziva iz Desktopa jer je smešten na isto disketi, a zamena disketa nije potrebna. U radu može da se operiše sa sledećim četiri prozora: prvi je namenjen interaktivnom radu u basicu (Dialog), drugi je namenjen uređivanju (Edit), a treći i četvrti su namenjeni prikazivanju rezultata. Prilikom pozivanja programa na ekranu se prikazuju samo tri prozora: Dialog, Edit i prvi prozor koji služi prikazivanju rezultata. Prvi prozor za prikazivanje rezultata skriven je iza prozora Dialog i Edit.

Prema tome, o basicu samo pohvalno. Međutim, slaba tačka je stešnjenost u RAM memoriji. Kad se u nju učitaju svi potrebni podaci koji omogućavaju rad si-

stema, obično ne ostane na raspolaganju dovoljno mesta. U najgorem slučaju basic nećete upotrebiti moći da učitate. Ista pojava manifestuje se u nešto blažem obliku tako što se na ekran ne mogu da pozovu oba prozora namenjena prikazivanju rezultata nego samo jedan. Ponekad se nastalim problemima (pogotovu u poslednjem slučaju) može izbeći tako što se ponovno učita celokupan sistem i odmah se pride radu sa basicom. Ako to ne bude dovoljno, moraće se posegnuti za drastičnim metodima: smanjiti definisani obim RAM diska (to se obavi pomoću programa NVR-Non-Volatile RAM Utility, smeštenog na disketi koja sadrži GEM-Desktop), ili smanjiti broj raspoloživih oblika zapisa definisanih u ASSIGN.SYS (nalazimo ga u direktoriji GEMSYS na GEM START-UP disketi).

Iz GEM-a (ili iz DOS-a) možete da pokrenete tekst-editor RPED, koji je podesan za obradu kraćih tekstova, a može korisno da se upotrebi i pri formatovanju i me-

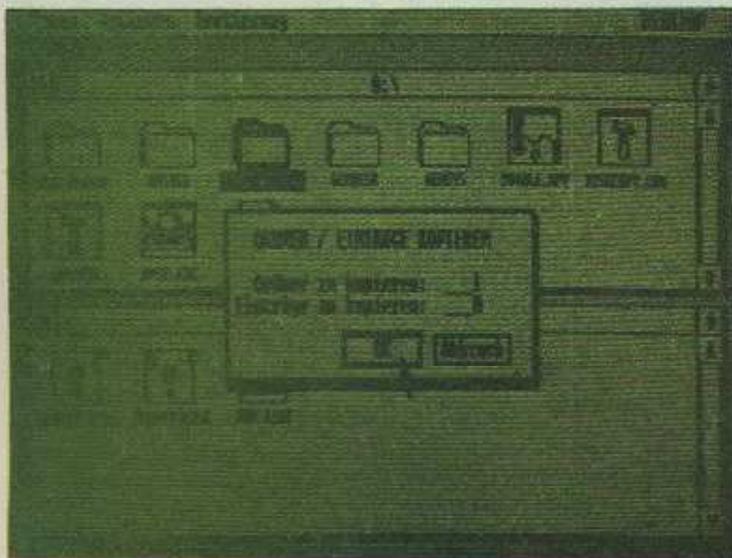

njanju. BAT filova, jer je rad s njima mnogo lakši nego sa Microsoftovim rednim tekst-editorom EDLIN.

Ako treba da na kraju rezimiram opisana svojstva računara, onda mogu da napišem da je reč o računaru koji već u osnovnoj konfiguraciji pruža mnogo mogućnosti, pa i onih koje neki proizvođači nude samo za doplatu (često ne baš za male pare), brz je, što je delimično zasluga hardvera, a delimično i softvera. Prija i činjenica što je proizvođač sam među softverom ponudio i GEM, koji je uprkos nekim nedostacima – ako ga poredimo npr. s onim na koji smo navikli u Atariju – ipak zanimljiva softverska dopuna, ako ne već i alternativa.

Schneider PC 1512 može da se kupi i za dinare. Komplet sa štampačem NEC P-7 staje 3,410.000 dinara, odnosno 3,630.000 dinara.

Predstavnik Schneidera u Jugoslaviji je Elektrotehna Ljubljana, TOZD Elzas, Titova 81, tel. (061) 329-745, lokal 49.

CIRIL KRAŠEVEC

Foto: C. KRAŠEVEC
Ž. TURK

Već u prošlom broju Mog mikra pisali smo o specifičnosti ovogodišnjega sajma u Hanoveru, Appleovom »macintoshu« koji je tamo bio predstavljen. Međutim, u službenom obaveštenju o zbivanjima u okviru sajma to predstavljanje nije bilo najavljeno. Dogodilo se potpuno slučajno. Pošto je »mac II« prošao kroz vatreno krštenje u San Francisku gde je bio predstavljen samo nekoliko dana ranije, momci iz Cupertino jednostavno su ga strpali pod pazuhu i doneli u Evropu.

Evropska premijera je bila potpuno neformalna. Računar se pojavio na izložbenom štandu Applea i mnogi posetioци nisu ni primetili šta se krije u onom brdu »macintosh plus«. I vaši izveštaji samo što nisu precrtali Apple sa spiska onih koji treba da igraju u prvoj ligi. Utoliko je bilo slađe iznenađenje kad su nam nemački predstavnici firme u razgovoru skrenuli pažnju na novitet. Ali pošto smo mi postavljali suviše mnogo pitanja o novom računaru, organizovali su nam razgovor sa dva od konstruktora koji su stigli zajedno sa računarom.

Stručni urednici Mog mikra razgovarali su sa **Brianom H. Berkeleyem** koji vodi razvoj analognih i prikazivačkih radova.

MM: Već dugo Apple nije bio predstavio ništa novo. Posle »macintosh plus«, a zatim ste se opet vratili na staru dvojku. Šta se za to vreme zbivalo sa preduzećem?

Apple: To što kažete samo je delimično tačno jer mi smo u pomenutom vremenu pored navedenih proizvoda predstavili i veoma mnogo programske opreme i dodatka za sve naše računare. Naša strategija bila je usmerena pre svega na razvoj programske opreme. Mislim da odmah posle porođice IBM PC Macintosh ima najviše programske opreme, a ona je uz to odlična.

Učinili smo i veliki skok na području stonog izdavaštva. Laserski štampač je otvorio potpuno nove dimenzije u ispisivanjima rezultata na hartiju. Apple je sa svojim proizvodima i programskom opremom trećeg tržišta postao sinonim za tzv. stonog izdavaštvo. Sva ta zbivanja na tržištu su naše kolege u razvoju tržišnog poslovanja pratili i proučavali. Shvatili smo i svoje greške. Danas zato potpuno izvesno mogu da kažem da je naša nova orijentacija potpuno jasna. Oslonjena je na bogata iskustva, a rezultati su evo ovde u Evropi i mi smo ponosni na njih.

KONSTRUKTOR NOVIH APPLEA ZA MOJ MIKRO

Jabuke za malo višu klasu potrošača

MM: Još nismo stigli da podrobno razgledamo vaše novitete. Šta u stvari ima novo u Appleovom zaseoku na CeBitu?

Apple: Sve. Bitne novosti su dva nova računara. Prvi je »macintosh SE«, usavršena verzija »macintosh plus«, a drugi je »macintosh« sa 32-bitnim mikroprocesorom, otvorenom arhitekturom i kolor ekranom.

»Macintosh SE« je potpuno kompatibilan sa prethodnikom, ali je brži sistemski časovnik je 7,8 MHz. Kućište je oblikovano kao u starom »macu«, samo što sada unutra ima mesta i za dodatnu karticu i dva interna disketna pogona. Jedan može i da se zameni sa 20-M hard diskom. Elektronika u SE je potpuno nova, na raspolaganju je i magistrala SE, memorije ima 1 Mb i može da se proširi na 4 Mb. Specijalno za SE razvili smo kolo ASIC, koje je zamenilo 19 integriranih kola iz starog macintosh. I uređaj za napajanje je jači. Snaga uređaja je 75 W, hladi se ventilatorom. Rezerve ima još dovoljno za napajanje dodatnih kartica koje budu proizvodili spoljni partneri. U celoj stvari je najvažnija magistrala SE koja će omogućiti priključivanje dodatka kao što su emulator MS-DOS, akceleracione kartice, spoljne video kartice. Sve će to ubrzo biti proizvodi nezavisnih proizvođača.

Na slikama vide se grafička kartica za macintosh II, detalj CPU sa matematičkim koprocesorom i originalnu mehaničku konstrukciju novog Appleovog računara.

Ali otvorenu arhitekturu ima i »macintosh II«. To je savremeni računar. Oblikovan je po najstrožim kriterijumima, a koncepcija mu je revolucionarna. Na tom području tržišta smo jedini koji imamo 32-bitni mikroracunar. Upotrebili smo Motorola 68020 sa matematičkim koprocesorom 68881. Rezultat je računar s odličnom grafikom i zvukom, neverovatne

brzine i s otvorenom magistralom koja može da primi i emulator PC koji radi samo u jednom tasku.

MM: Znači da sve šta je novo ima otvorenu arhitekturu. Da li se Apple vraća na stare staze kada je osvojio tržište upravo otvorenim računarima?

Apple: Razume se. U borbi za tržište napravili smo »macintosh«. Svi su smatrali da je to odličan računar. Ali tržište je od nas tražilo »macintosh« koji može da proširuje prema svojim potrebama. Dali smo mu »macintosh II«. Ima šest konektora za proširenje. Pri realizaciji opredelili smo se za protokol NuBus. To je protokol koji je nezavisan od procesora, standardizovan je i podržava 16 ili 32-bitnu arhitekturu. Protokol omogućava veoma brz prenos podataka između kartica i poziciono adresiranje. Kartice se pri proceduri podešavanja identifikuju same. Za razliku od drugih protokola magistrale, nisu potrebni prekidači za konfiguraciju sistema. Mislim da je suviše podatak da kartica može da se uključi u bilo koja vrata.

MM: Tržište nije tražilo samo otvorenu magistralu nego i »mac« u boji i sada ga ima, zar ne?

Apple: Sami smo razvili video interfejs. To može da bude samo

jedna od varijanti. Ubrzo očekujemo da treće tržište lansira mnoštvo kartica za »macintosh II«. Specifičnost video kartice je što generiše sliku za monitor s visokom rezolucijom, monitor koji ovde predstavljamo prvi put. Kartica može da generiše 16 boja ili sivih nijansi iz standardne palete od 16 miliona boja. Sa dodatkom koji nazivamo 8-bitni Video Expansion Kit moći će da generiše 256 boja ili sivih nijansi iz jednake palete.

Korisnik se prilikom kupovine može sam odlučiti za monohromatski monitor s dijagonalom 30,5 cm ili kolor-ekran RGB s dija-

gonaom 33 cm. Oba ekrana prikazuju grafiku u rezoluciji 640 x 480 tačaka. S kolor ekranom i njegovim kvalitetom ponudili smo tržištu ono čega još nije bilo. Računar koji je odličan za uređivanje teksta i za rad sa kolor grafikom. Inače se na Macintosh II može da priključi proizvoljan broj grafičkih kartica, a s tim i monitora.

MM: A kako stoji stvar sa kompatibilnošću sa starim »macintoshima«?

Apple: Kompatibilnost je na programskom nivou potpuna. Sve one aplikacije koje nose našu značku, rade. Ali mi smo isprobali i sve druge najrasprostranjenije programe. Problemi bi mogli da nastanu kod onih programa koji nisu pisani korektno i koji se služe »macintoshevim« sistemom na nedokumentovan način. Programi za stari »macintosh« rade u prozoru koji se smesti u ugao ekrana. Ali može se i proširiti i uključiti boje.

MM: Koliko u novom »macintoshu« ima memorije i kako je sa hard diskom. Zanima nas i kako je sa MS-DOS kompatibilnošću?

Apple: U osnovnoj verziji RAM-a ima 1 Mb, a možemo jednostav-

no da ga proširimo na 2, 4, 5 ili 8 Mb. U kućištu ima mesta za dve disketne jedinice od 3,5 inča koje formatiramo na 800 K i za jedan hard disk kapaciteta 20, 40 ili 80 Mb. Brzina pristupa do podataka na hard disku je veoma visoka. U najviše 30 milisekunda stiže se do svakog podatka na disku. Pored ugrađenih jedinica može da se priključi još do šest jedinica u lanac na vrata SCSI.

MM: Apple je oduvek posvećivao veliku pažnju oblikovanju svojih proizvoda. Od dolaska Scullyja Apple je postao čak i modni trend mladih pri odevanju. Kako oblikujete svoje proizvode odnosno ko to radi?

Apple: Svoje proizvode dizajniramo sami. Imamo ogromno odeljenje koje se time bavi. To je veoma važno u razvoju računara. Ne mogu da govorim suvereno, ali oblikovanje nije samo estetski izgled. Iako je to kod mikroročunara veoma važno, ovdje je reč o još važnijim stvarima. O jednostavnosti pri izradi i sklapanju, jednostavnosti pri servisiranju i distribuciji. Macintosh II je sastavljen tako što ima samo sedam zavrtnja. Jedan od njih je na poleđini i drži poklopac. On je potpuno nepotreban, ali po kanadskim propisima mora da bude. Naime, električni uređaj mora da ima zavrtnjem zaštićeni pristup u unutrašnjost. Dizajneri su napravili jednostavne i efikasne zasunčice za pričvršćenje kartica za proširenje.

računara ili periferije. Prednost takvog uređaja za napajanje je što po skladištima rezervnih delova imate samo jedan uređaj za napajanje, a ne više za svako područje sveta posebnu verziju.

MM: Verovatno Apple ne proizvodi sve sam. Ko je učestvovao u razvoju »macintosh« II i koliko se radi na Dalekom Istoku?

Apple: Kućište i osnovna ploča su izrađeni u SAD. Disketne jedinice i sama katodna ceva su od Sonyja. Specijalni zahtevi postavljeni su upravo u vezi sa monitorom, a samo Sony je bio u stanju da ponudi odgovarajući proizvod. Hard disk i tastature su američki, a uređaj za napajanje je po našim projektima izrađen u Japanu. Ni ugrađeni elementi nisu svi američki. Međutim, »macintosh« jeste potpuno američki proizvod, jer se sastavlja i testira kod nas.

MM: A periferija? Govorilo se o razvoju laserskog štampača u boji?

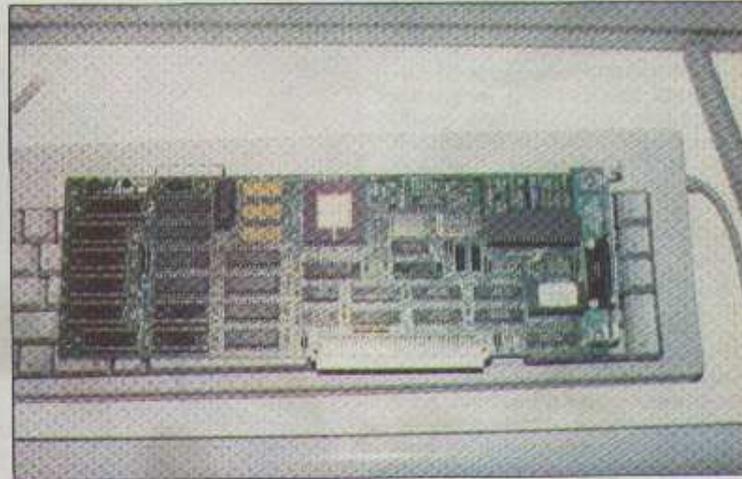
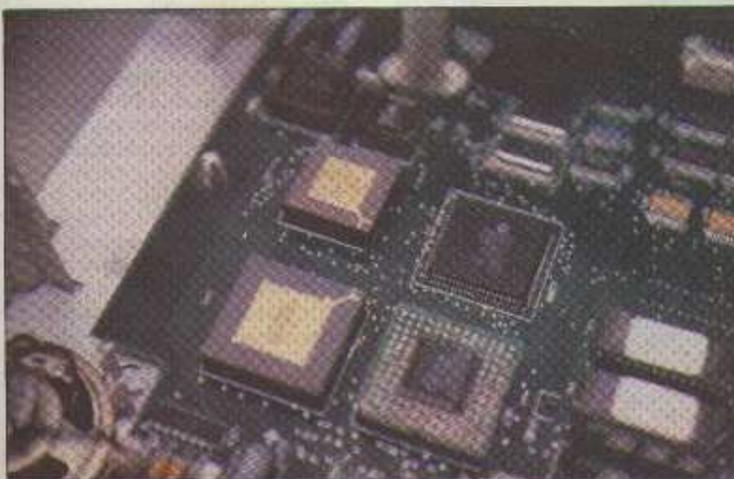
Apple: Za »macintosh II«, kao i za SE, izradili smo nove tastature. Osnov je nova periferna magistrala Apple Desktop Bus (ADB). To je standardni interfejs za ulazne jedinice. Reč je o standardnim priključcima i protokolu, tako da se na

predstaviti laserske štampače u boji. Pre toga će Apple još predstaviti verziju štampača mnogo veće rezolucije nego što je sadašnja od 300 x 300 tačaka po kvadratnom inču.

MM: Sta očekujete od godine koja je zapravo tek počela?

Apple: Novim modelom okrenuli smo se pre svega malo višoj klasi potrošača. »Macintosh II« namenjen je poslovnoj upotrebi, obrazovanju, a sa grafikom i brzinom 3-D aplikacijama CAD i CAM. Cene su malo više od konkurencije, ali nudimo bitno više.

Mnogo očekujemo od profesionalnog segmenta tržišta. Za Macintosh II pripremili smo verziju operativnog sistema UNIX. Operativni sistem je rasprostranjen po univerzitetima, tehničkim laboratorijama a upotrebljava ga i vlada. A/UX, kako se zove ta verzija, treba da ima i Motorolino kolo PMMU 68851 (Paged Memory Management Unit). Razvoj smo izvršili zajedno sa Unisoft Systems i punu implementaciju operativnog sistema AT&T Unix V, izdanje 2, verzija 2. Ali sadrži i sva svojstva verzije iz Berkeleyja 4.2 BSD.

Kod personalnih računara je za svaki otvor potreban zavrtnj, a mi imamo mehaničke zaskočnice koje obavljaju svoju funkciju jednako dobro kao i zavrtnji.

Uređaj za napajanje »macintosh II« nalazi se u specijalnom kućištu unutar računara. Serviser može da ga zameni time što će odvrnuti samo dva zavrtnja i izvući priključak za kabel. Uređajem za napajanje upravlja računara. Svejedno mu je na kom bilo mestu na svetu hoćete da ga priključite. On će se sam prilagoditi naponu mreže. Kontroliše i rad računara; ako nastane greška, isključuje se da ne bi oštetio i druge delove

računar može u seriji da priključuje do 16 ulaznih jedinica, od tastature, miševa do grafičkih tablica ili palica za igru.

Na CeBitu predstavljamo i karticu za priključenje »macintosh« II na mrežu Ethernet. Apple EtherTalk Interface Card podržava i lokalnu mrežu AppleTalk, koja se već dugo koristi širom sveta. Na području laserskih štampača razvoj ide napred. Nismo završili sa verzijom »plus«. Ne mogu da vam saopštim ništa određeno. Na ovom sajmu ste videli da mašine za fotokopiranje u boji nisu više retkost. Čim cene siđu u normalne okvire, proizvođači će

IBM KOMPATIBLE disk 70 Asch. KATALOG BESPLATAN

CELOVEC, Koschatrstr. 2 tel. 9943/4222-55176

CELOVEC, Koschatrstr. 2 tel. 9943/4222-55176

LOG-data soft- & hardware

Besplatan softver za:

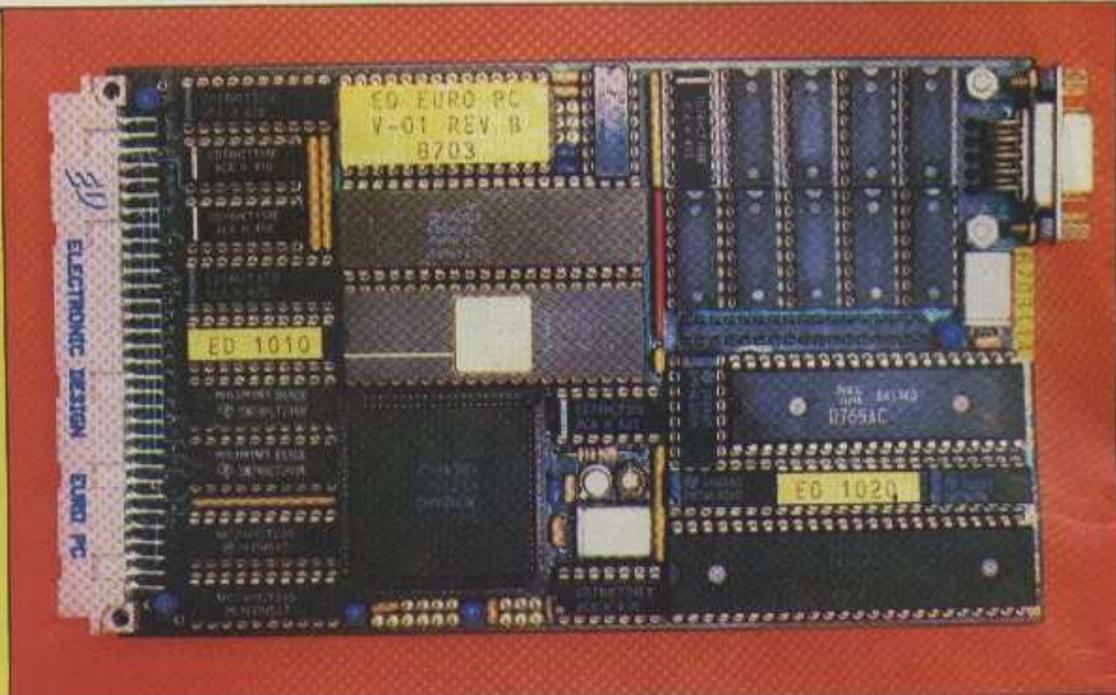
IBM KOMPATIBLE disk 70 Asch. KATALOG BESPLATAN

CELOVEC, Koschatrstr. 2 tel. 9943/4222-55176

Osnovne tehničke karakteristike

- Procesor: 80C88 ili V20
- ROM: 8 do 64 K, standardno 16 K (8K za BIOS)
- RAM: 256 K
- Podnožje za matematički koprocesor
- Kontroler za 4 disketne jedinice 4 DMA kanala
- 8 nivoa interupta
- Reset i NMI portovi
- Takt: 4,77 MHz
- Napajanje: 5 V, 150-650 mA
- Dimenzije: 160 x 100 mm
- Radna temperatura: 0-70 °C
- Relativna vlažnost: 0-90% bez kondenzacije
- Proizvođač: Electronic Design
- Kontaktna adresa: Electronic Design, 11000 Beograd, Maršala Tolbuhina bb, tel. (011) 44-47-459.

NINOSLAV ČABRIĆ

PREDSTAVLJAMO VAMA: EURO PC

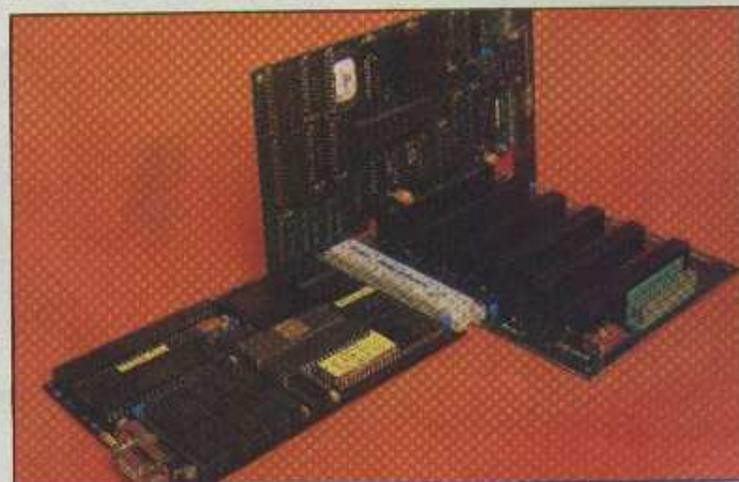
U svetu računara odavno važi: «Nema toga što Amerikanac može da napravi, a da Japanac ne može da smanji». Primera ima bezbroj, ali to nije naša tema. Naša tema nastala je u našoj zemlji, kao rezultat pameti i stvaralačke sposobnosti našeg človeka: «EURO PC».

Mala beogradska firma ELECTRONIC DESIGN (čiji je vlasnik Slobodan Kotri ujedno i glavni konstruktor) proizvela je najmanji IBM PC/XT kompatibilan računar na svetu. Cela osnovna ploča računara smeštena je na EURO-CARD formatu (160 x 100 mm), a između čipova i konektora ne može bukvalno ni žilet da se pročuje.

Osnovna ideja konstruktora bila je da se dobije izuzetno moćan kontroler za upravljanje industrijskim mašinama i procesima, a da pri tome programeri i razvojni inženjeri imaju na raspolaganju softver u izobilju, koji već postoji za PC računare. Vođeni idejom da se za što manje novca i uz utrošak što manje vremena može računarnom vođena mašina (ili ceo proces) projektovati, testirati i pustiti u operativni rad, autori su napravili kontroler, softverski 100% kompatibilan sa IBM PC/XT računarnom.

Cela ideja rezultat je činjenice da su kontroleri zasnovani na osmootbitnim procesorima (Z80, 6502, 8080, ...), inače široko rasprostranjeni u svetu robotike i automatizacije procesa, po pravilu prava noćna mora za inženjere i programere. Uz činjenicu da je put od ideje do realizacije skopčan sa nizom problema (pisanje kompletnog softvera, i za uprav-

Domaći PC na dlanu

EURO PC, najmanji PC na svetu.

ljanje i za eventualnu obradu podataka, a često i razvojnih programa), veoma je i skup, jer su cene razvojnih sistema zastrašujuće visoke, dok je čitavim timovima stručnjaka potrebno po nekoliko godina da završe jedan projekt.

EURO PC omogućuje maksimalno skraćivanje i pojednostavljanje celog postupka. Njegovom primenom omogućeno je korišćenje svih programa, napisanih za PC/XT računare. Upravljačke procedure mogu se pisati i na

običnom BASICU i posle testiranja kompajlirati. Izmene u procedurama su jednostavne i ne zahtevaju specijalno školovan kadar, a uz sve to utrošak vremena na kodiranje i ispravljanje programa je minimalan.

Na nevelikoj pločici, pet puta manjoj od osnovne ploče klasičnog IBM PCa, na kojoj su integrisana kola smeštena tako da se gotovo dodiruju, nalaze se procesor (Intel 80C80, ili NEC V20), podnožje za matematički koprocesor (Intel 8087), EPROM (2764, 27128, 27256, ili čak 27512, što omogućuje 8 do 64 K ROM me-

EURO PC (levo) kompletiran do pravog PC (kartica za proširenje i grafička kartica uz napajanje čine kompletan računar).

morije), kontroler za četiri disketne jedinice, 256 K RAM memorije i još nekoliko neophodnih čipova i drugih elektronskih komponenta. Sama pločica je urađena u četvoroslojnoj štampi. Od maksimalno 64 K memorije EPROMa, koliko se na EURO PCu može instalirati, 8 K je namenjeno BIOSu, a sve ostalo je na raspolaganju korisniku.

Radna frekvencija računara iznosi «klasičnih» 4,77 MHz, ali je u pripremi i varijanta koja će raditi na 7,15 ili čak 9,54 MHz, namenjena onim procesima u kojima je potrebna velika brzina reakcije na iznenadnu promenu stanja. EURO PC je izrađen u CMOS tehnologiji, tako da bez kontrolera za disketne jedinice troši samo 0,75 W (150 mA na 5V) i lako može da se napaja i baterijom. Sa kontrolerom zahteva 650 mA, ali sva kola i dalje treba napajati samo naponom od 5 V.

Operativni sistem, koji može delom da se smesti i u EPROM, može da bude DOS 3.20 ili neki raniji. Kontroler podržava disketne jedinice i sa 40 i sa 80 tragova, bilo da su od 3,5 ili 5,25 inča. Pored toga, na ploči EURO PCa nalaze se kratkospojnici, kojima se definišu vrsta korišćenih memorijskih čipova, tip monitora i grafički režim, itd. Od konektora, tu je konektor za tastaturu (deve-topinski), konektor za disketne jedinice (koji jedini nije po IBM standardu, ali koristi mnogo jednostavnije rešenje: izbor redosleda disketnih jedinica vrši se samim načinom priključivanja) i ko-

nektor opšte namene (DIN 4161B, tip C). Pomoću konektora opšte namene, EURO PC se može da se poveže sa drugim uređajima ili elektronskim sklopovima.

Uz EURO PC, razvijena je i ploča za proširenja koja sadrži standardne slotove za priključenje bilo koje IBM kompatibilne kartice (EGM, Herkules, modem, višenamenske...). Pored toga, tu je i priključak za dovod napajanja (istovetan kao kod IBM PCa), zvučnik i reset taster. Ova ploča omogućuje da EURO PC postane pravi PC računar, i time koristi i kao razvojni sistem i kasnije, kao kontroler u nekoj mašini, ili uređaju.

Pored ploče za proširenje za EURO PC ELECTRONIC DESIGN nudi i niz dodatnih I/O kartica: A/D i D/A pretvarači (dvanaestobitni zapis), tajmer/brojač, komunikacioni interfejs RS 422, EPROM programer i digitalni I/O.

EURO PC se može da se koristi u mnogim aplikacijama: akvizicija podataka, robotika, kontrola i automatizacija industrijskih procesa, automatizacija dijagnostike i testiranja uređaja, numeričko upravljanje, programabilna kontrola industrijskih ili laboratorijskih procesa, itd. Osim činjenice da neophodan program može da se piše pomoću onog programskog paketa koji najviše odgovara tipu procesa i programeru, izuzetna pogodnost predstavlja i činjenica da podaci koji se mogu da se dobijaju u toku rada mašine, laboratorijske opreme (ili drugih uređaja, povezanih sa EURO PCom) mogu da se beleže u takvom formatu, da kasnije mogu da se obrađuju nekim od standardnih programskih paketa (LOTUS 1-2-3, DBASE...)

Koliko se interesovanje može očekivati za EURO PC? Industrija, razvojne i naučnoistraživačke laboratorije i instituti morali bi da budu izuzetno zainteresovani za jevtin, «dinarski», a izuzetno moćan i racionalan kontroler. Interesovanje je veliko u svetu, koji ume da ceni racionalnost i ekonomičnost. Autori EURO PCa vode pregovore sa nekoliko stranih kompanija i rezultati mogu uskoro da se očekuju. Uskoro će o «YUGO PC» verovatno pisati i neki evropski i američki časopisi. Samo da se ne dogodi da kao uvoznu opremu kupujemo ono što je «naše gore list».

I na kraju, mada je o ceni iz više razloga nezahvalno govoriti, treba reći nešto i o određenim ekonomskim parametrima EURO PCa. Danas (april, 1987.) jedan komad košta oko 800.000 (novih) dinara. Cena za veće porudžbine srazmerno opada, a za seriju od 100 komada iznosi oko 500.000 dinara.

NOVA KLASA IBM PS-2

Proleće u plavom

MIHA PODLOGAR

Plavi gigant je sve mrzovoljnije posmatrao kako mu konkurenti otmaju zaradu. Računari koji su kompatibilni sa njegovim operativnim sistemom predstavljenim 1981. godine dolaze sa svih strana sveta. Posle početnoga monopolističkog položaja stvari su se okrenule tako da danas IBM prodaje još samo nepunu trećinu računara PC klase.

IBM hoće da se otarasi prisipetlja

Pošto je IBM svestan svoje moći i želja kupaca koji se najradije opredeljuju za sistem s velikim zaledem, on je u relativno kratko vreme u najvećoj tajnosti razvio celu porodicu novih računara koji bi trebao da opet za neko vreme učvrste njegovo mesto na tržištu. Drugog aprila je organizovao sto predstavljanja svojih modela i prikazao novu klasu Personal System/2, koji će biti potpuno drukčiji od starog standarda, ali će stari softver na njemu moći da se upotrebljava bez ograničenja. Potrudili su se u prvom redu da zagorčaju sadašnjim i budućim imitatorima svaki pokušaj kopiranja. Istovremeno sa softverskim, IBM se potudio i za hardversko »otučivanje«, jer će i ubuduće i monitore, diskove i štampače proizvoditi i prodavati sam. Na predstavljanju o kom govorimo pokazao je (a uglavnom samo najavio) stotinu novih komada hardvera.

Oproštaj diska od 5 1/4 inča

Prvo pada u oči da IBM više ne koristi disk od 5 1/4 inča. Ugrađivače se isključivo jedinice od 3,5 inča, koje će snimati dvostrukom (720 K), ali i četvorstrukom gustoćom (1,44 Mb), Personal System/2 je porodica pet računara. Najkapacitetniji (model 80) »prekreće« 80386 koji radi sa 16 ali i sa 20 MHz. Zbog 32-bitne unutrašnje magistrale podataka i nanovo koncipovanog upravljanja perifernim jedinicama model IBM 80 nadmašuje sve rivale koji već upotrebljavaju 80386. Kućište novoga superračunara nije nimalo veće od dosadašnjih. IBM je razvio više specijalnih čipova velike gustoće. VGA (Video Graphics Array) ima kapacitete za koje su do danas bile potrebne tri kartice – MPA, CGA i EGA. Pri rezoluciji 320 x 200 grafika omogućava dvesta pedeset i šest boja ili sivih nijansi, a pri rezoluciji 640 x 480 najviše 16 od ukupno 262144 boje. Ubuduće neće biti potrebno za svaki interfejs kupovati dodatne kartice, jer su svi osnovni interfejsi, a i časovnik i kalendar već na osnovnoj ploči računara.

Novi (najmanji) model 30

Hard disk je prilagodljiv potrebama i novčaniku kupca. Već u osnovnoj varijanti modela 80 ima čak 44 Mb, a uz doplatu čak 115 Mb. Nova merila primećuju se i pri veličini RAM. Već osnovni RAM najvećega novog IBM ima 1 Mb, a može da se proširi sve do 22 Mb. IBM ugrađuje čipove 1 Mb sa veoma brzim pristupom (80 Ns), koje je takođe sam razvio. Prvi kupci moraće da zagrizu kiselu jabuku, jer pod PC-DOS 3.3 ne može da se adresira više od 640 K. Za novi OS/2, koji će moći neposredno da adresira do 16 Mb, a poseduje i multitasking svojstvo, moraće se još pričekati, čak više meseci. Novi operativni sistem radiće i s modelima 60 i 50, koji su konstruisani oko 80286, a o njihovim kapacitetima možete da pročitate u tabeli.

IBM model 30 – clone killer

Najmanji novajlija koji će se prodavati u dve varijante jeste model 30. Izazvao je prilično nervoze među proizvođačima kompatibilaca. Konstruisan oko 8086, ima pohvalnu katalošku cenu od 3.110 maraka, koja međutim po potrebi može da bude »proizvoljno niža«, jer se proizvodi u potpuno robotizovanim fabrikama u SAD i u Škotskoj. Radi sa poštovanja dostojnih 8 MHz, a troja vrat za proširenje omogućavaju mu »XT prošlost«. Svi novi modeli dobili su neizmenjenu MF tastaturu. Onima koji kod kuće imaju gomile disketa od pet inča, IBM nudi posebnu spoljnu disketnu jedinicu uz čiju pomoć će moći da prebace programe na novi format od 3,5 inča. IBM je uložio mnogo truda u zaštitu novog standarda. Kartice su novog formata, a svaka sadrži posebni mikrokod. Operativni sistem CP/DOS 1.0 proverava sve kodove pri svakom pokretanju, a zaštita je navodno tako savršena da bi trebao da bude dovoljna za bar polugodišnji juriš i najsposobnijih imitatora. Videćemo. U svakom slučaju čini se verovatim da je IBM prestao da gubi tržište.

IBM - KLASA PERSONALSYSTEM 2 (PS/2)

T I P	30 (8530-002)	30 (8530-021)	50	60	80
CPU/TAKT	8006/8 MHz	8006/8 MHz	80286/10 MHz	80286/10 MHz	80386/16 MHz
RAM (MB)	0,64-2,6	0,64-2,6	1-7	1-15	1-22
OPNI DISK	2 X 0,72 Mb	1 X 0,72 Mb	1 X 1,44 Mb	1 X 1,44 Mb	1 X 1,44 Mb
TVRDI DISK	-	20 Mb	20 Mb	40 - 70 Mb	44 - 115 Mb
VRTA ZA PROŠ. OS	3 (XT)	3 (XT)	3 (16 bitna)	7 (16 bitna)	7 (16+32bitna)
	PC-DOS 3.3	PC-DOS 3.3	PC-DOS 3,3 DS/2	PC-DOS 3.3 DS/2	PC-DOS 3.3 DS/2
PRODAJA	odmah	odmah	maj 87	junij 87	sept. 87
PRIBL. CENA DM	3110	4385	7475	10930-12030	13300-19850

**VAŠE
RADNO VREME
JE DRAGOCENO**

Odsek za računarstvo i informatiku INSTITUTA JOŽEF ŠTEFAN, zajedno sa GORENJEM iz Titovog Velenja, nudi:

- magnetne kartice umesto žigosanih kartica;
- mrežu elektronskih stanica za registraciju umesto časovnika za žigosanje;
- istovremeni obračun radnog vremena i niz uređenih ispisa umesto »ručnog« sabiranja minuta.

Zašto je ovaj sistem zanimljiv za vas? Da li zato što predstavlja tehničku novinu? Ne, nego zato što je sistem žigosanih kartica toliko skup da će sve teže moći da se nabavlja. Da li je skup zbog visoke cene uređaja? Ne, nego zbog radnih časova utrošenih za računanje podataka na karticama.

Zato računanje prepustite računaru!

Postupak registracije je jednostavan: pri dolasku i odlasku magnetne kartice se provlače kroz otvor u stanici i pritisne dirka. Na sličan način registruju se i prekovremeni časovi, službena i bolesnička odsustvovanja, odmor...

Mreža stanica za registraciju može da se priključi na računar. Za niz različitih računara pripremili smo paket programa koji će vam omogućiti (uz ovlaštenje!) pregled i uređen ispis obračunatih podataka. Za svakog radnika uzeće u obzir fiksirano ili klizno radno vreme, smene, subote, nedelje i praznike, a na stanicama će emitovati kraće informacije (npr. RADNIČKI SAVET u 16.30).

**NE TROŠITE GA
SABIRANJEM ČASOVA
NA KARTICAMA
ZA ŽIGOSANJE**

univerza e. kardelja

institut "jožef stefan", ljubljana, jugoslavija

Odsek za računarstvo in informatiko

61111 Ljubljana, Jamova 39; p. p. 0; B 153; Telefon: (061) 214-399; Telegraf: JOSTIN LJUBLJANA; Telex: 31-290 YUJOSTIN

TEST: LOLA 8A

Nije baš mnogo ostalo od kućnog flertovanja

BORIS SOVIČ
Foto: SRDAN ŽIVULOVIĆ

Čim pogledate računar jasno vam je da nije reč o nekakvom plasticwareu nego o solidnom metalnom proizvodu. I više od toga. Kad počnete da kucate po tastaturi zazvuči otprilike onako kao da kucate po praznom metalnom buretu. Kućište je izrađeno solidno – bar za naše prilike, jednostavno je, simpatičnog oblika. Svi priključci, bilo u računar ili iz njega, sprovedeni su sa zadnje strane. Kabl za napajanje je fiksno sproveden u računar, a neposredno iznad njega je glavni prekidač. Jedinica za napajanje ugrađena je u računar. Iako nema ventilatora, kućište je tako osmišljeno konstruisano da u toku rada ne dolazi do primetnog zagrevanja.

Interfejs RS 232 C u petožičnoj varijanti standardno je ugrađen. Njegovo prisustvo bitno povećava korisnost računara. Postoje dva video izlaza: za obični televizor ili za monitor. Lola 8A ima i interfejs za kasetofon i 64-pinski konektor EURO koji omogućava priključivanje dodatnih modula ili adapterskih kartica za više modula. U kućištu ima mesta za još dva konektora.

Tastatura je profesionalna, lokalnog porekla i sa delimično egzotičnim rasporedom tastera. Uzalud smo tražili slovo Đ, a tasteri SHIFT, SHIFT LOCK i RET su bez ikakvih oznaka. Računar nema ni numerički blok ni funkcijske tastere. Kursorski tasteri nalaze se uz taster za razmak.

Lola 8A očigledno deo svoga imena duuguje osmobicnom mikroprocesoru 8005 A. Reč je o veoma retkom Intelovom procesoru koji može da se nađe pre svega u starijim računarima pod nazivima TMK 332, ADS 42, Durango F85 i Panasonic JD 800 M. Poznatija je CMOS varijanta istog procesora koji pokreće Tandyjev TRS 80 model 100, Olivettijev M 10 i Casio FP-200.

Računar Lola 8A ima 48, 56 ili 64 K memorije, od čega 24 K otpada na ROM. To znači da RAM ima kapacitet 24, 32, ili 40 K, zavisno od konfiguracije računara. Korisniku je od toga dostupno 15,23 ili 31 K RAM-a, jer video RAM i pomoćni video Ram zauzimaju 9 K.

Kućni računar lola 8A

U vreme kad već ima i memorija sa više od 640 K navedeni kapaciteti su samo simbolični, ali oni odražavaju trendove od pre nekoliko godina. Na tom nivou je i monohromatska grafika rezolucije 320 x 200. Na primer »spectrum« ima grublju grafiku ali može odjednom prikazati 8-bojnu grafiku. Format teksta na ekranu 25 x 40 je takođe bolji od »spectrumovog« i jednak je formatu »commodorea 64«.

Autorima hardvera za »lolu 8A« valja priznati da su od nastanka računara izveli nekoliko poboljšanja. Sadašnja verzija, odnosno »lola 8A« ima – za razliku od »lole 8« – veći ROM, jedanaest puta čišću grafičku rezoluciju i četiri puta brži interfejs za kasetofon.

stem CP/M i bolju rezoluciju i format teksta. I »commodoreu 64« izmenjeno je kućište i dodata mu je nova programska sredina.

Niču nove generacije kućnih računara. Ponegde se u tu grupu svrstavaju računari kao što je »atari 260« ili čak »schneider PC 1512«.

Prema tome kakvu budućnost ima »lola 8A« sa stanovišta hardvera? Sadašnji stepen razvoja iziskuje korak napred. U fabrici Ivo

Tehnički podaci

Računar
LOLA 8A

Procesor
8-bitni Intel 8085 A, 4.9 MHz

Memorija
RAM 24 K + n, 8 K (n = 0,1,2)
ROM 24 K

Ugrađena programska oprema
Bejsik ILBSC V 0.6 A
Monitor ILMON V.02

Ekran
200 x 320 tačaka, monohromatski
25 redova po 40 znakova.

Zvuk
3-zvučni kanali, svaki obuhvata 8 oktava
zvučnik 0.3 W, 8 Ω ugrađen

Interfejsi
RS 232 C (9600 bauda)
kasetofon (1200 bauda)
monitor, UHF
64-pinski konektor EURO

Proizvođač
Ivo Lola Ribar, LOLA Fabrica računara, 11250 Beograd, tel. (011) 570-227

Cena
167.500, 175.000 odnosno 190.000 din (zavisno od obsega RAM-a)

Lola Ribar kažu da pripremaju mrežu koja će računara »lola 8A« povezivati sa IBM PC ili kompatibilcima. To bi svakako bila zanimljiva novost pogotovu za industrijske aplikacije, na primer zahvatanje rezultata merenja na više mesta jevtinim terminalima i centralna obrada.

Softver »lola 8A«

U ROM-u od 24 K nalaze se svi sistemski programi:

- bejsik interpreter
- monitor s miniassemblerom i disassemblerom
- programi za rad sa kasetofonom i štampačem
- ekranski editor.

Razume se da je bejsik daleko od nekog Simon's bejsika ili MSX bejsika. Na 11 mesta precizna aritmetika je bolja strana ILBSC

verzije V0.6A, kako se taj bejsik zove. Najmanji broj koji može da se predstavi je 0.1×10^{-15} , a najveći je $0.999\ 999\ 99 + 10^{153}$. Prilično je udoban rad sa nizovima, jer su na raspolaganju operacije LEN, ASC, CHR\$, LEFT\$, RIGHT\$, MID\$, STR\$ i VAL. Bejsik prepoznaje broj pi. Na raspolaganju su grafičke naredbe PLOT, UNPLOT, DRAW, CIRCLE, COLOUR.

Nedostaci su znatni. Ne samo što nema celokupnog deljenja funkcije INKEY, nego ne zna naredbe za rad sa datotekama. Bejsik ne otvara ili zatvara interfejs RS 232 C, imena promenljivih mogu da imaju samo jedno ili dva slova. Na naredbu »list« na primer računar odgovara sa »GRESKA SINTAKSE«.

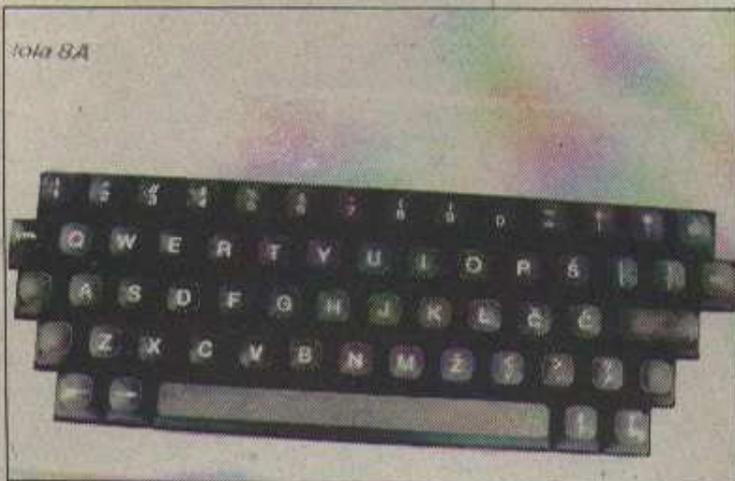
U stvari je prilično razumljivo ako računar za promenu ne odgovara na engleskom nego poručuje na primer GRESKA OPSEGA U LINIJI 20, (kad smo zahtevali CHR\$ (256), PROGRAM STOP U LINIJI 30 (kad smo imali SCR\$ (3), GRESKA DIREKTAN REZIM (kad smo upotrebili dvotačku za razdvajanje naredbi u istom redu).

Kad uključite računar na ekranu se pojavi natpis ILBSC V 0.6 šta bi trebalo da znači da imate posla sa bejsikom Ive Lole 0.6 A. Nedostaje ime firme i, šta bi bilo zanimljivo, opseg raspoloživog RAM-a. Kvadratni kursor pokazuje da je računar spreman za rad. Ukuca se kratki programčić. Editor je ekranski, pri čemu kursoristi tasteri olakšavaju rad. Više problema ima sa drugim tasterima, pogotovu onima bez oznaka. Taster DEL (delete) postoji, ali taster INS (insert) uzalud tražite. Iz uputstva saznajete da možete tasterima CTRL i I da pređete na način za umetanje.

Naredbe za rad sa štampačem relativno su jednostavne. Umesto LLIST postoji LIST & 1, umesto LPRINT PRINT & 1.

Prelaz u monitor postiže se naredbom MON. Na ekranu se pojavljuje natpis ILMON V 0.2 Monitoru je posvećen pozamašni deo uputstva. Na šest strana se protežu tabele za preračunavanje hex-dec, iako bi to moglo da se reši kratkim programčićem. Ispod nivoa bejsika treba se spustiti ne samo u radu sa RS 232 C, nego i u radu sa inače veoma dobrim zvučnim efektima, prilikom definisanja novih znakova i pri koncipovanju grafičkih i tekstovnih prozora. Uz računar su priložena dobra uputstva na srpskohrvatskom jeziku na 142 strane i korekcije i dopune uputstava na četiri strane.

Uz računar je priložena kasetna sa programima radi testiranja. A strani A su korisnički programi (čirilica, assembler, linker, tabela, kopiranje strana na štampač, tekst-editor i uređivač slike). Na strani B su demo programi za grafiku i zvuk i igrice (potapanje brodom, Jumping Jack...). Tih 11

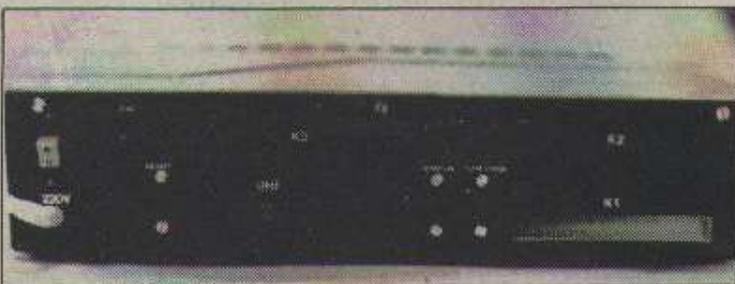
Tastatura »lola 8A«

programa je malo u poređenju sa obimnim programskim bibliotekama rasprostranjenih kućnih računara. Istina je da priloženi programi »lola 8A«, a isto tako i programi koji izvesno već postoje pored navedenih 11, za nuždu pokrivaju nekoliko elementarnih potreba (tekst-editor, tabela...). Drugo pitanje je šta novijija ima od rada sa takvim programima i s

takvim računarom. Ako bismo po tome ocenjivali celokupno računarstvo, možda bi najbolje bilo ostati na kartotekama na kartici i tekstovima iz pisane mašine.

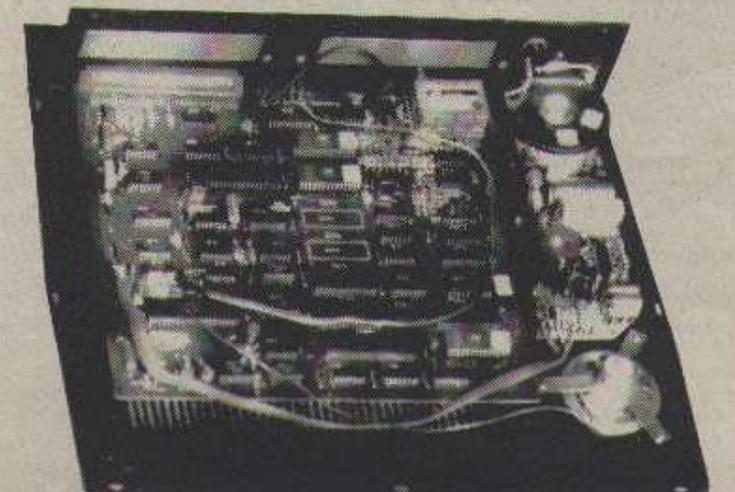
Namena »lola 8A«

Autori »lola 8A« smatrali su da će njihov računar naći svoje mesto u školama, u računovodstvu, u domovima, u maloj privredi, za rasonodu i kao računar za uključivanje i isključivanje pojedinih uređaja.

Utroba, desno se vidi jedinica za napajanje

Ploča sa priključnicama i interfejsima i glavnim prekidačem

vanje i isključivanje pojedinih uređaja. U reviji Kompjuter specijalno izdanje časopisa ECOS) pisalo je 1984. godine da će »lola 8A« bez sumnje postati omiljen u mnogim kućama.

Danas, tri godine kasnije, nije baš mnogo ostalo od kućne ljubavi sa »lolom 8«. Računovodstva vode obično PC (MS DOS ili CP/M), za rasonodu (muzika) sve više služe računari sa interfejsima MIDI (na primer računari MSX), (mala) privreda kupuje (ili samo sklapa) i koristi pretežno kompatibilce.

A škole? Kako gde, ali uglavnom skoro u svakoj republici drukčije. U celini uzev u školama prevladavaju sledeći računari: **kućni računari**

- commodore 64, sinclair ZX spectrum
- apple II i kompatibilci
- drugi računari domaće proizvodnje (orao, galaksija, lola 8A...)

personalni računari

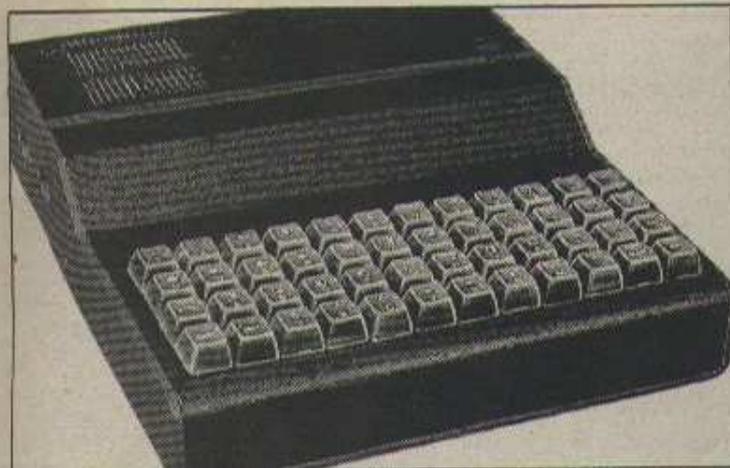
- operativni sistem MS-DOS (IBM i kompatibilci, sokol, commodore PC YU, IRIS PC 16...)
- operativni sistemi CP/M (partner).

Kako kaže drug Zvonko Jočić, projektant plasmana u fabrici Ivo Lola Ribar, dosad je proizvedeno i prodato oko 2500 do 3000 računara lola 8A. Plasirani su po školama (i u vojne srednje škole) i fabrike. Ako su podaci tačni, reč je o zaista imponantnom plasmanu s obzirom na naše prilike.

Sve veći prodor personalnih računara, znatna ukotvljenost nekih »super« uspehli kućnih računara (primer commodore 64, a i spectrum) i pojava nove generacije kućnih računara sve više sužavaju manevarski prostor za kućne računare koji imaju relativno skromne hardverske i softverske kapacitete.

Projekt »lola 8A« može svoju aktuelnost da očuva još neko vreme ako se računaru dodaju na primer A/D i D/A pretvarači, računarske mreže ili ako računari budu osposobljeni za komunikaciju sa mašinama za obradu CNC. Takve savremene mašine više ne koriste traku od hartije nego interfejs RS 232 C ili IEEE 488 ili diskete od 3,5 inča. »Lola 8A« ima performanse da može da omogućiti kreiranje programa rada za mašine CNC ili da program spremi na kaseti ili hard disku glavnoga računara mreže.

»Lola 8« je kućni računar koji – za današnje vreme – ima relativno skromne hardverske i softverske karakteristike. Kao jevtini terminal nekoga jačeg personalnog računara koji služi na primer za zahvatanje podataka ili kao računar koji programski napaja mašinu CNC, može i »lola 8A« još neko vreme da očuva svoju aktuelnost.

«Lola 8» pre pune tri godine

Prvih deset kućnih računara

Mikroračunar lola 8A bio je jedan od prvih vesnika jugoslovenske industrije mikroračunara koja se rađa. Na sajmovima se pojavio pre pune tri godine. Bio je u društvu sledećih računara (Vidi knjigu Kućni računar odnosno Hišni računarnik, Mladinska knjiga 1984)

- galaksija (Elektronika Inženjering)
- galeb, orao (Veiebit)
- HR 84 (Iskra-Široka potrošnja)
- lola 8A (Ivo Lola Ribar)
- color graf (Slovenijales-Inženjering)

Kasnije su se toj družini sajamskih računara (jer se većina mogla videti samo na sajmovima a ne u prodavnicama) pridružili i računari kao što su

- pecom 32 (EI)
- hobi SR 84 (Djemrovski)
- marta (Javor)

Većina tih kućnih računara je posle prvih sajamskih predstavljanja pala na ispitu koji se zove serijska proizvodnja. Color graf, možda najbolji od svih, prvi je posustao. U »kućnoj borbi« između »partnera« i »HR 84« ovom drugom samo dobar dizajn (bio je izložen na Bio-u u Ljubljani) nije doneo nikakvu prednost. Očigledno je »hobi SR 84« bio samo želja srednješkolaca iz Beograda, a »galeb« je samo pripremao teren za prilično uspeo »orlov« fet. »Orao« je preporučen za upotrebu u osnovnim školama u SR Hrvatskoj. Sudbina »dialoga 20« još nije poznata, ali poznato je da jednako kao ni HR 84 nije bio svrstan među računare koji se preporučuju za slovenačke škole.

Kao što se vidi, od deset ih je prve tri godine preživelo samo polovina.

FORNIRAD
INFORMATIKA
 TRST - Ul. Cologna 10
 - Tel: 040/572106

kućni računari - periferna i opšta oprema - hardver (mašinska oprema) - softver (programska oprema)

FORNIRAD
ELEKTRONIKA
 TRST - Ul. Conti 9
 - Tel: 040/733332

elektronske komponente - antene
 - aparature RTV - CB

Novo u izdanju Mikro knjige...

pascal

PRIRUČNIK

Prevod čuvene knjige
PASCAL User Manual and Report
 (trećeg revidiranog izdanja iz 1985. god.)
 autora: Kathleen Jensen i Niklaus Wirth

- To je: knjiga o Paskalu, 1974. potekla iz pera N. Wirtha - čoveka koji je stvorio programski jezik Pascal.
- Prva: knjiga o Paskalu, iz koje su učili i prepisivali autori svih ostalih knjiga o Paskalu.
- Osnovna: knjiga o Paskalu, u prvom delu je Priručnik za korišćenje, a u drugom Referentna definicija Paskala.
- Kompletna: knjiga o Paskalu, koja opisuje Pascal definisan po međunarodnom standardu ISO-7185.
- Referentna: knjiga o Paskalu, i zato se koristi širom sveta na univerzitetima, školama i računarskim laboratorijama kao udžbenik i referenca.
- Najbolja: Studenti, đaci, programeri! Možete imati bilo koju knjigu o Paskalu, ali uvek će Vam nedostajati Paskal priručnik.

256 strana formata 17 x 23 cm, latinica. Izlazi iz štampe 1. 9. 87. Knjigu možete naručiti po platnoj ceni od 5600 din, ako na adresu izdavača do 1. jula 87. uplatite odgovarajući iznos. Po izlasku knjige iz štampe cena će biti veća.

Konačno pravi i potpuni vodič za IBM računare:

IBM PC

Uvod u rad, DOS, BASIC

Za Vaš PC, XT, AT ili kompatibilni računar!

- Uvodi Vas u rad na IBM računarima, u MS/PC-DOS i IBM BASIC.
- * Iz čega se sastoji računarski sistem? Kako se instalira i startuje? Rad sa tastaturom i diskom, nove operativnog sistema. Kako se koriste gotovi programi?
 - * Šta je MS/PC-DOS? Njegova uloga, upotreba i organizacija. Sve komande DOS-a. Šta su DOS programi? Koje se greške javljaju pri radu sa DOS-om.
 - * Sve o BASIC-u: od osnovnih pojmova do kompletnog pregleda svih naredbi BASIC-a. Veliki broj primera. U čemu je razlika između Microsoft BASIC-a i BASIC-A, GWBASIC-a i XBASIC-a. Kako se kompiliraju BASIC programi?

Nerazmenljivi priručnik za Vas i Vaš PC računar
 320 strana formata 17 x 23 cm, latinica
 autori: Stevan Milinković, dipl. ing.
 Vladimir Janković, dipl. ing.
 Dragan Tanasković, dipl. ing.
 Knjiga izlazi iz štampe krajem 6. meseca 1987.
 Knjigu možete naručiti od izdavača po ceni od 9000 din.
 Plaćanje pozrećem (po prijemu pošiljke).
 IBM, PC, XT i AT su zaštitni znak International Business Machines

Takode u izdanju Mikro knjige:

II izdanje **commodore**
 344 strane formata 16 x 23 cm, latinica, cena: 5900 din.
 „Najkompletnija knjiga za C-64 koja se pojavila na našem tržištu“
 SVET KOMPJUTERA

III izdanje **SPEKTRUM**
 264 strane formata 14 x 20 cm, latinica, cena: 4200 din.
 „Daleko ispred svih drugih“
 MOJ MIKRO

- Naručujem:
1. ___ kom. PASCAL priručnik
 2. ___ kom. IBM PC Uvod u rad, DOS, BASIC
 3. ___ kom. Commodore 22 i 4 u vremenu
 4. ___ kom. Spektrum priručnik

Ime: _____
 Adresa: _____

Mikro knjiga

P.O. Box 75, 11090 RAKOVIĆA, BEOGRAD

Kvalitetna i aktuelna literatura iz računarske tehnike!

Commodore PC 1

Novi kompatibilac je pomenut već u izveštaju iz Hanovera, a sada smo dobili službeno obaveštenje firme Commodore koje šalje svim redakcijama. Konstruktori ga hvale kao najkompaktniji mikro-na tržištu PC,

koji bi trebalo da sa MS-DOS 3.2 i umerenom cenom odgovara svakome. Ekonomična tehnologija (gate arrays) je, kako kažu, samo kod periferije CPE uštedela oko 45 čipova. U nastali prostor ugrađen je grafika/video u koloru, 512-K RAM, kontroler za floppy diskove i paralelni i serijski interfejs. Zbog svega toga nema mesta za proširenje unutra.

Mladinska knjiga (opet) korak napred

U prošlom broju smo, navodno, veoma »sarkastično« pisali o Atarijevim poslovima u Hanoveru. Atari Jugoslavija (tj. Mladinska knjiga, OOUR Koprodukcija) već je počela s prodajom nove ST mašine s 4 Mb brzom memorijom. Kad bi dodali još matematički koprocesor, stvar bi se mogla nazvati npr. MAX (Mladinska knjiga - Vax), a stajala bi nekoliko puta manje od Digitalove mašine.

Cestitamo!

Čaša se prepunila

Po Ostrvu još kruže ružne priče o Amstradovom PC 1512. Alan Sugar već neko vreme krši ruke od očajja zbog prijema na koji je njegov, više i ne tako novi mikro, naišao u britanskoj štampi. Na kraju se čaša njegove žuči prelića kad je BBC u svom kućnom časopisu Ariel posumnjao u kvalitet cele serije 1512. Besni Alan je rešio da ih tuži, a BBC je bez odlaganja platio traženu odštetu i u Arielu objavio izvinjenje.

Sa kiše pod kap?

Commodore International izveštava o zaradi od 21,8 miliona dolara u drugom kvartalu ove godine. U isto vreme prošle godine imali su 53,2 miliona dolara gubitka. Poboljšanje je najviše doprinela »amiga« koja je – po svemu sudeći – već pustila korene na američkom tržištu. Međutim, filijali Commodore UK u Evropi ne ide baš dobro. Koli-

Tehnički podaci

CPE:	8088
Frekvencija časovnika:	4,77 MHz
Radna memorija:	512 K RAM, može da se proširi na 640 K
Koprocesor:	8087
OS:	MS-DOS 3.2
Kompatibilnost:	potpuno kompatibilan sa PC 10/20
Medij:	ugrađena 1 disketna jedinica od 5,25 inča (formatirana disketa smesti 360 K); spoljna 1 disketna jedinica od 5,25 inča
Interfejsi:	paralelni – 8-bitni Centronics serijski – RS 232 C – priključak RGB I za kolor monitor – sastavni video c/b
Prikazivanje:	ugrađena CGA – kolor rezolucija 40x25 (16) odnosno 80x25 (16) znakova, 320x200 (4) odnosno 640x200 (2 boje)
Tastatura:	64 tastera, može se odvojiti, kompatibilna sa PC standard DIN
Proširenja:	sistemska magistrala za spoljna proširenja
Dimenzije:	33x32x8,5 cm (6xg xv)
Monitor:	u boji ili mono

čine »amiga« prodate u Evropi mogle bi se smatrati uzorcima. Očigledno se firma ispomaže prodajom po delovima (Mastertronics, Bally), a krajem marta napustio ih je direktor Chris Kaday koji sada, kako se priča, »ima druge interese«. Mr. Kaday je u Veliku Britaniju uveo A200 i A500, a odmah zatim podneo otkaz.

Hakeri ponovno udaraju

Na irskoj televiziji nedavno se mogao videti klasičan primer provale u tamošnju mrežu EirMail, koja je zapravo filijala britanske BT Gold. U prostoriji Zero pojavio se »Zelenobradi« (Greenbeard) i bez legalnih računa ili identifikacije ušao u mrežu EirPac i EirMail. Svedoci kažu da je Zelenobradi kreirao nove račune

u mreži EirMail kao da je upravitelj sistema (System Manager). Irska telefonska kompanija Telecom Eirann je imala muke da po završenoj provali u živo odgovara na sve besne pozive ljudi koji su pitali zašto EirMail nije bila zaštićena na odgovarajući način. Zgranuti korisnici su saznali da EirMail u stvari upotrebljava jednaku meku i tvrdu opremu kao i BT Gold. Ta mreža (Prestel) već je imala posta sa nepozvanim gostima – 1984. godine je čuveni podvig (the Prestel hack) odveo iz brave Roberta Schifreena i Steva Golda.

Glava u torbi

Da li biste hteli da isprobate poznatu poslovicu i nosite svoj mozak u torbi? Možda vam odgovara Compaq Portable III (vidi prošli broj Mog mikra) ili Toshiba T1100 Plus (CPE 8086/8 MHz, 640 K RAM, dve disketne jedinice od 3,5 inča, supertv LCD) i T3100. Ali već otprilike nekih pola godine po japanskom tržištu hara Epson Word Bank L, koji može da se upotrebljava kao pisača mašina ili grafički PC. On ima 8 K RAM, LCD sa po 40 znakova u 10 redova odnosno 640 x 200 tačaka, a inače je sličan Seikovom SX-200G, koji može da se kupi u SRN za 1.800 maraka. Word Banku L možete da dodajte Image Reader (preračunata cena iznosi 420 maraka), Graphic Tablet (240) i tastaturu u latinici umesto japanske. Ugrađen je termički štampač (30 znakova u sekundu), a na raspolaganju je disketna jedinica sa 256 K i spoljni štampač (70 maraka – ???). U pripremi je RS 232 C. Ako znate japanski, verovatno ćete se obradovati ugrađenom rečniku sa 120.000 reči (Hirakana/Kanji). I pored svih blagodeti koje ima, ova stvar ostaje prenosna.

Eva/480

Tajvanci ponovno na pohodu: Tseng International Ltd., Rm. 7-2, No. 12, Lane 222, Tun Hwa N.Rd., Taipei, Taiwan, R.O.C. prodaje kar-

ticu Eva/480, EGA par excellence. Prikazuje 640 x 350 (EGA), 640 x 480 (PGA) ili 720 x 512 tačaka, kompatibilna je sa NEC-ovim MultiSyncom, Sonyjevim Multiscanom, Mitsubishijevim Diamond Scanom i ostalim visokim društvom. Ako ste orijentisani više tekstovno, zadovoljiće vas 132 x 25/28/44 i emulacija terminale DEC/IBM koju podržavaju DCA (IRMA), CXI, Persoft, AST Ltd. I u prisutnosti matematičkih koprocesora ili rezidentnih programa kartica s uspehom hardverski emulira CGA i Hercules. Firma Tseng se hvališe da su joj najveći kupci američke armija i velike kompanije, a već od 1984. godine u svojim američkim laboratorijama razvija hardver i softver.

Philippe Kahn je nedavno u jednom londonskom hotelu ostavio bez daha poslovne ljude beta-verzijom svoga novog programa za obradu teksta (vidi naslov), koji bi u definitivnoj verziji trebalo da se pojavi negde u leto za 199 dolara, zajedno sa Sidekickom II, Eurekaom, Turbo C i Turbo Basicom. Kako izveštavaju promatrači na aprilskom PCW Sprint ne može da izvede jedino izradu projekta i vertikalne prozore. Da li se bojite sporih tekst-editora? Na ubičajenom Compaqu (ne onome u 80286) skok sa početka na kraj teksta sa 500 K traje oko jedan sekund. Ne volite nerazumljive menije? Izmene ih po svojoj volji! Ne volite da učite nove naredbe? Sprint uključuje sve naredbe najpopularnijih ostalih programa za obradu teksta (Wordstar, Multimate, Samna-Word itd.) i dozvoljava vam da sami stvarate nove. Ako ste sami svoj majstor, pri tome možete da upotrebite ugrađeni jezik. Da li je neko rekao «WordStar»?

Meki problemi

IBM ne gubi ugled samo na području hardvera. Konkurentna firma Digital Research, čiji novi predsednik je navodno bivši službenik IBM-a, otima mu i softverski deo tržišta. Poznata vam je priča o MS-DOS 5, 6 itd.? DR može da vam proda odmah Concurrent DOS 386. Da li primećujete bitku između sistema Windows i GEM? Microsoft tvrdi da nailaze zlatna vremena za Windows, ali činjenice kazuju drugo. Venture, softverski paket za stono izdavaštvo radi sa GEM. Sadašnja verzija Microsoftovoga novog DOS navodno uključuje Windows, ali priča se da IBM ipak ne namera da ugradi taj sistem u DOS, namenjen mašinama sa 80386. Možda je to spasonosna travka. Sada kad je hardverski poraz «Velikoga plavog» očigledan – klonovi gaze njihove postojeće mikrore i još pre nego što budu na raspolaganju plavi 386, i taj deo tržišta će već biti u punom procvatu – promašeni izbor softverskog standarda vratio bi IBM nazad među velike računare. Ali ni tamo mu ne cvetaju baš ruže...

Danas 80386... i nikad više?

Na MDS sajmu u Wembley (Wembliju) Inmos je gomilama povezanih transputera (šest kartica sa po 6 x 7 čipova) u sekundu popunjavao ekrane Mandelbrotovim dijagramima u boji. Sada je aktuelan T800, Tim King (Perihelion Software), autor operativnog sistema Amiga-DOS, oduševljavao se sa 68020 u taktu 25 MHz (million Whetstonovih testova sa plivajućim zarezom u sekundu), dok nije isprobao T800 (4 M Whetstona). Kažu da još niko nije

Iz sveta mikroprocesora

NEBOJŠA NOVAKOVIĆ

Intel 82380

Najveći problem za dizajnere personalnih računara oko Intelovog 32-bitnog 80386 procesora bio je nepostojanje perifernih čipova koji bi mogli da se nose sa njim. Ako, na primer, otvorite Compaq Deskpro 386, primetićete iste DMA-kontrolere, SIO, PIO itd. kakvi se upotrebljavaju u 8085 (?) računarima. Najveći problem je DMA. U svim dosadašnjim PC-jima, bez obzira na CPU, naći ćete prastari 8/16-bitni 8237A DMAC koji jedva izvuče 1.6 MB/S na 5 MHz. Pre tri godine Intel i Siemens su zajedno stvorili 82258 DMAC druge generacije, sa 12.5 MB/S na 12.5 MHz za upotrebu uz 80286, a sada je Intel lansirao novi 82380 multifunkcionalni DMAC za 80386 sisteme. Zahvaljujući njemu trebalo bi da prestanu muke koje su sistemi sa 80386 imali zbog 16 i 20 MHz takta ovog 32-bitnika. Glavne karakteristike su mu 8 potpuno nezavisnih DMA-kanala od kojih svaki, zahvaljujući potpunom korišćenju 80386 magistrale, prenosi podatke brzinom do 40 megabajta u sekundi na 20 MHz, upravljač sa prekidima iz 20 izvora (15 spoljnih i 5 unutrašnjih), kao superser starog 8259A, četiri 16-bitna programabilna tajmera, kompatibilna sa 8254, generator od 0 do 15 stanja čekanja, DRAM osveživač za 8, 16 ili 32 bita široka memorijska polja i kolo za kontrolu 80386 softverskih i hardverskih reseta – sve ovo na jednom jedinom čipu! U 80386 sistemu novi 82380 zamenjuje čak 27 IC, a ima mnogo bolje performanse.

Pored 82380, predstavljen je i 82385 kontroler kešmemorija za one koji ne žele da ugrađuju skuplje RAM-ove koji kontrolišu do 32 Kb brzog statičkog keša i njegovo punjenje. Svi čipovi već se mogu nabaviti u primercima. Cene su: 20 MHz 80386 – 600, 20 MHz 82380 – 150, a najzad dostupan 20 MHz 80387 500 dolara.

Am 29000

Kompanija Advanced Micro Devices (AMD) nedavno je predstavila svoj novi brzi RISC mikroprocesor Am 29000 izvanrednih osobina. Posebno treba istaći unutrašnju strukturu, registarski set i vezu sa svetom. Glavne odlike novog 32-bitnika jesu troadresna arhitektura, Load/Store veza sa spoljnim svetom, ugrađena PMMU sa TLB. Set registara čine čak 192 32-bitna registra opšte namene. Od toga je 128 tzv. lokalnih registara, koji se mogu interno adresirati preko hardverskog stek-pointera i tako stvoriti posebni stek-keš koji, napr. u radu sa jezikom C, može

da donese i desetostruko ubrzanje. Pored toga, ugrađena je i posebna vrsta instrukcijskog keša, tzv. «Branch-Targe-Cache» od 256 bajta. Procesor je paralelizovan u 4 stepena. Kao i kod 68030, i kod 29000 može se paralelno da se pristupa i instrukcijskom i data-kešu istovremeno i uporedo na translacijom adresa u PMMU. Treba reći i da novi Am 29000 ima bogatiji set instrukcija i adresne modeve od klasičnih RISC-ova tipa Acornovog ARM.

Am 29000 ima tri odvojena spoljne 32-bitne magistrale za adrese, instrukcije i podatke, pa je tako razdvojena radna memorija na memorije za instrukcije i za podatke. Kao i kod 68030, 32532 ili Clippera, i ovde postoji eksplozivni burst način prenosa preko spoljnih vodova, pa je maksimalna brzina prenosa, kada paralelno rade instrukcijski i data-bus 200 megabajta u sekundi na 25 MHz, što je čak 4 puta više od sinhronog moda 68030, najbržeg u tom pogledu među procesorima u jednom čipu. (Ne treba ipak zaboraviti da i 68030 pomoću burst dostiže do 100 Mb/s).

Am 29000 ima i koprocorski interfejs za vezu sa FP koprocorsom Am 29027, koji je veoma brz i ima mogućnost vektorske obrade (setite se Weitekovih procesora). Interesantan je način prenosa podataka između 29000 i 29027. Pomoću registar indirektnog adresnog moda i adresni vodovi mogu da se koriste za podatke i tako odjednom mogu da se prenose po 64 bita između CPU i FPCP. AMD će proizvesti 29000 na 25 MHz u 169-pinskom PGA-kućištu.

VAX: novo čudo

DEC je predstavio novi VAX-čip 32-bitni CMOS mikroprocesor. U oko 180.000 tranzistora novog čipa sabijeni su pajelajnzivani VAX CPU sa 304 VAX-kompatibilne instrukcije, PMMU i 1 kilobajt kombinovane keš-memorije za instrukcije i podatke. Novi, i dalje bezimni procesor ima 16 opštih i 18 privilegovanih registara i može da obavi upisivanje prethodnog rezultata, čitanje dva registra za tekuću operaciju, jednu ALU operaciju i da počne upisivanje novog rezultata u registar – sve u jednom 100 ns mikrociklusu. Kao što se vidi, ovo je klasičan CISC procesor. Adresni prostor je 4 Gb virtualni i 1 Gb fizički. Novi CPU treba da olakša stvaranje novih VAX-ova na jednoj ploči. Kao i AMD, AT&T i HP, i DEC je svoje novo čudo prikazao na redovnoj ISSCC (International Solid State Circuits Conference) konferenciji, održanoj u martu.

AT&T: Crisp

AT&T je preliminarno predstavio svoj novi 32-bitni mikroproce-

sor, nazvan Crisp (hrskav?). Koristeći novu tehniku nazvanu «branch folding» četvrti AT&T-ov 32-bitnik (posle 32000, 32100 i 32200 porodica) može da izvršava po dve instrukcije u svakom takt-ciklusu. Novi sistem dozvoljava granajućim operacijama da se izvršavaju istovremeno sa ostalima. To omogućavaju zasebne data-in i data-out magistrale unutar procesora koje vezuju stek-keš, «prefetch buffer» keš (152 bajta) i keš za dekodirane instrukcije od 32 x 192 bita (768 bajta), vezan 192-bitnim magistralama za izvršnu i pripremnu jedinicu (obe pajelajnzivane u 3 nivoa). Crisp nema vidljivih data ili adresnih registara. Umesto toga, 32 registra koja formiraju stek-keš hardverski se doznajuću tamo gde je potrebno. Sve ove osobine dozvoljavaju novom RISC procesoru od 172.000 tranzistora da bez muke postigne 1 cpi (16 RISC-MIPS na 16 MHz).

HP Risc

HP je stvorio novi RISC-liko mikroprocesor, koji dostiže do 15 RISC-MIPS na 30 MHz. Procesor je pajelajnzivovan u 5 nivoa i ima 7 (da, sedam) internih data-magistrala za komunikaciju između 32-bitne centralne ALU, 32 32-bitna opšta registra, shift-merge logike itd. Procesor poseduje set od 140 hardverski izvedenih instrukcija i prosečne performanse su, ukoiko nema promašaje u spoljnom kešu, oko 10.8 MIPS. Pored ovog, HP je prikazao i drugi, sličan dizajn koji, pored prethodno navedenih odlika, ima i indirektno adresne modeve, 256 bajtni keš i MMU sa TLB od 32 mesta. Ali, u ovom procesoru deo instrukcijskog seta je mikrokodovan, pa mu brzina opada s 2 MIPS na 8 MHz.

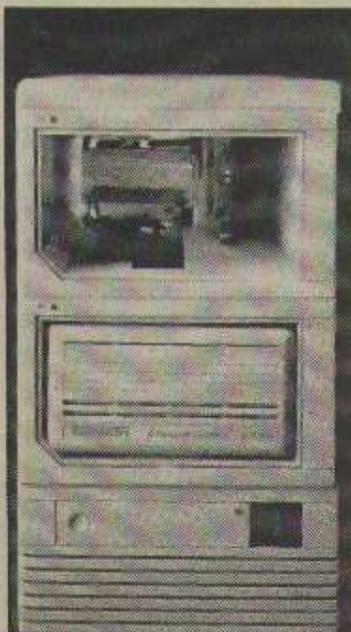
Transputer kandidat za Star Wars

Inmos je u kooperaciji sa jednom velikom, verovatno britanskom, softverskom firmom, u toku razvoja ADA kompajlera za transputer. To će učiniti transputer veoma ozbiljnim kandidatom za kompjutere Reganovog programa «Rata zvezda». Ada je standardni jezik Ministarstva odbrane SAD za vojne sisteme, stvoren za savršen rad sistema bezbednosti, što je veoma važno za računare zvezdanog rata.

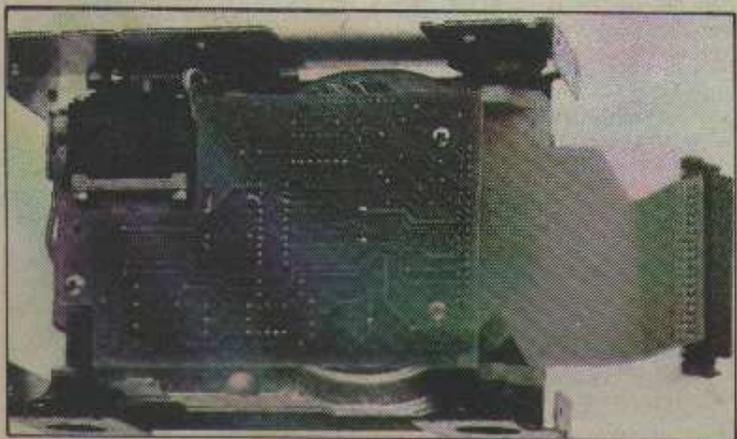
Snaga paralelnog procesiranja transputerskih sistema znači da transputerska polja, radeći pod Adom, mogu bezbedno i brzo da obračunavaju velike količine podataka u obrambenim sistemima Star Wars. Inmos smatra da je sa svim prirodno da ovim kompajlerom dopuni trenutno dostupne Fortran, Pascal i C kompajlere. Veći izbor kompajlera treba da «poveća prodaju Transputera u svim područjima».

Hard disk za svaki džep

Ovog puta nećemo o cení - umesto punog džepa para potreban vam je prazan džep da biste u njeva mogli da stavite diskove novoga komponentnog sistema Tandon PAC (Personal Advanced Computer). Mikro pokreće 80826 u taktu 8 ili 6 MHz, ima 1 Mb memorije, OS je MS-DOS 3.2, kutija je veoma lepo oblikovana (vidi slike), a specifičnost sistema su Data Pacs, izmenljivi vinčesteri od 3,5 inča sa po 30 Mb, koji mogu do 50.000 puta da se uvuku u sistemsku kutiju i izvuku iz nje. Pojedinačni Data Pac staje 2.000 maraka, a osnovna varijanta celog mikra 8.500 maraka.

zaista upotrebio transputere. Istina je da ih nećete videti u svakom drugom izlogu, a to važi i za 80386. A kad vam jedan jedini 386 više ne bude dovoljan, ne možete jednostavno dodati drugi kao što to možete da učinite sa transputerom. Ako želite da ostanete kompatibilni sa IBM, kupite mašinu sa 386, ali ne treba da verujete da je to poslednji krik tehnologije.

Zrela jabuka

Sadašnji paradni konji Applea su dva nova »mac« ali činjenica je da firma nije zaboravila ni svoju staru jabuku. Mreža Appletalk dobila je softverski datotečni server koji je izradio sam Apple. Program Pacerprint firme Pacer Software Inc. napraviće od VAX-a posrednika između »mac« i Laserwritera (protokoli Omnet, Ethernet, Appletalk). Expertelligence prodaje razvojni sistem za veštačku inteligenciju za »mac«. Jezik okoline je Expercommon Lisp. Sistem ima inkrementalni prevodilac i simbolični debager (debugger), podržava optimizaciju memorije i objektno programiranje. Springboard, Publisher (Springboard Software) pretvara i sopstvenike mikra Apple serije II sa bar 128 K RAM-a u izdavače. Podržava spektar laserskih štampača i matičnih sa 9 i 24 iglice. Applied Engineering nudi istoj seriji mašina karticu sa procesorom 8086 i 640 K RAM, koja navodno postiže 99-odstotnu kompatibilnost sa IBM PC.

Amiga, devojka za sve

Commodore International rešio je da britanskim firmama Bally i Mastertronics prodaje nešto malo pre-rađene osnovne ploče B-52 (68000, Angus, Denise, Portia, 1,5 Mb RAM). Kuće će od te gvoždurije napraviti automate za igru, što u punom procvatu može da se očekuje negde u leto.

Sovjetski Savez namerava firmi Novotec - Kalifornija? Ne, Peru! - da otkupi 100.000 mikroa udružljivih s IBM PC/XT. Ove godine vlasnika treba da promeni samo 7.000 mašina (reforme, naimie, polako teku). Posao treba da umanji dugove Perua sa SSSR RETURN Amiga Corp., koju je otkupio Commodore, polako truli. Komodorovci su željenu mašinu stavili pod svoj krov, a broj osoblja zaposlenog u Amigi pao je sa 70 na 7.

Do trenutka kad ovo čitate, Amiga je verovatno već postala kuća duhova RETURN Atari tuži Commodore zbog zvučnih i grafičkih čipova u amigi. Oni, navodno, pretarano liče na one koje je Jay Miner koncipirao za seriju 800 u svom atarijevskom vremenu RETURN Stratus i IBM su predstavili svoj novi 32-bitni supermini. Mašina sadrži 68020, pokreće je Stratusov VOS V6, namenjen je kancelarija-

Nedonošće

Amstradov mikro Spectrum Plus 3 koji treba da se pojavi niko ne hvališe. Firebird, The Edge, Mastertronics i kompanija teško se rešavaju da pišu programe za mikro koji treba da zauzme nedefinisan deo tržišta i o kom Amstrad neće ništa više da kaže. Iz softverske kaše trebalo bi da novu »dugu« izvuku diske s kompilacijama starih programa. Zagovornici tvrde da bi takav poduhvat svakako uspeo, bar zato što se Alan Sugar rešio da spusti cenu disketice od 3 inča. Drugi se opet prisećaju gorkih iskustava s takvim mešovitim izdanjima i ostaju i dalje nepoverljivi. Iskršava i pitanje zašto je Sugar uopšte rešio da pravi novi mikro. Plus 3 je - s obzirom na trenutno poznate specifikacije - mikro koji bi trebalo da uzme onaj deo tržišta na kom već sada cvetaju Amstradove mašine. Izvesno je da eventualni uspeh neće premašiti velike gubitke koje bi Amstrad mogao da ima ako softveske kuće reše da ga ignorišu. Quo vadis, Alan?

Inboard 386

Nova Intelova kartica sadrži 80386, keš memoriju i 1 do 3 Mb RAM. Možete da dokupite 80287 po-dešen za 10 MHz. Sistem koji ubačen u klasični kompatibilac radi brže od Compaqovog Deskpro 386 predstavlja privremeno rešenje, sve dok se ne prošire operativni sistemi za 286 i 386. PM-DOS (Protected Mode DOS) koji postoji u ovom trenutku još je daleko od svoje upotrebljive izvedbe, a počekaćemo još prilično i na DOS 386. Intelovci smatraju da prazninu između MS/PC-DOS 3.x i novog OS može da popuni sistem Windows. On bi trebalo da donese mnogo hardverski nezavisnog softvera koji bi se kad nađu bolja vremena (tj. kada bude napravljen MS-DOS 5) mogao da pokrene i na najnovijim mašinama.

ma i bankama, a staje od 224.000 funta dalje. IBM koji zajednički proizvod prodaje kao seriju System/86, na sreću još nije rekao svoju cenu RETURN Zlobni jezici tastaturu novog Z88 upoređuju s

GOSUB STACK

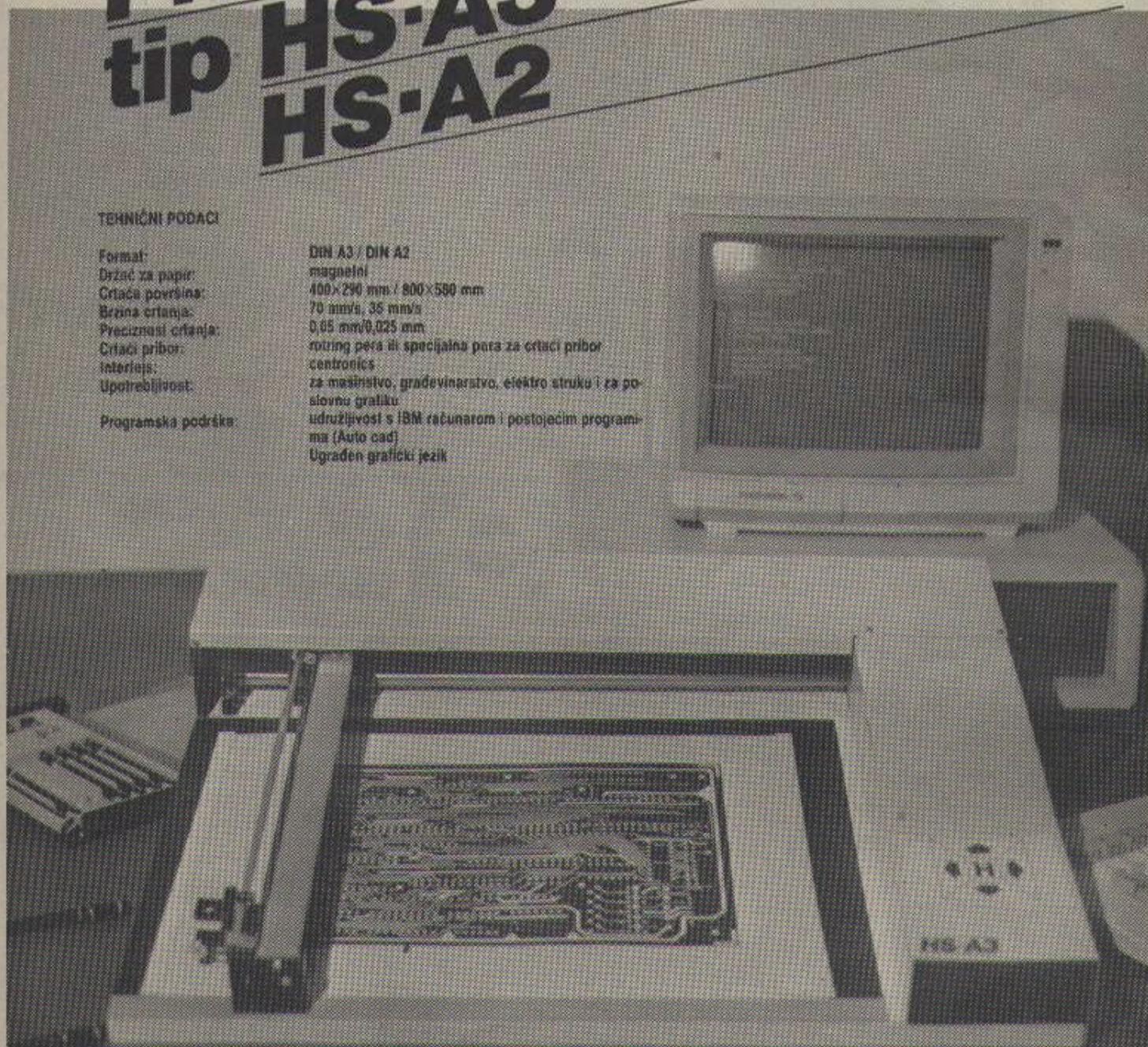
đuginom, a Sir Clive već prima prve čekove (pogledajte optimističke reklame u engleskim revijama). Vlasnici ostalih prenosnika su u međuvremenu dobili Sardine (Traveling Software, SAD) - čip s rečnikom i kontrolom pravopisa

Ploter formata A3 in A2

tip HS-A3 HS-A2

TEHNIČNI PODACI

Format:	DIN A3 / DIN A2
Držac za papir:	magneti
Crtala površina:	400×290 mm / 800×500 mm
Brzina crtanja:	70 mm/s, 35 mm/s
Preciznost crtanja:	0,05 mm/0,025 mm
Crtali pribor:	rotirng pera ili specijalna pera za crtaci pribor
interfejs:	centronics
Upotrebljivost:	za mešinstvo, građevinarstvo, elektro struku i za poslovnu grafiku
Programska podrška:	udružljivost s IBM računarom i postojećim programima (Auto cad) Ugrađen grafički jezik

PRODAJNA MESTA

LJUBLJANA: Mladinska knjiga, Titova 3, tel: (061) 215-358
MIKRO HIT, Miklošičeva 38, tel: (061) 318-649
ZOTKS, Lapa pot 6, tel: (061) 213-727, 213-743
ZAGREB: IKRO Mladost, Computer Shop, Ilica 18, tel: (041) 425-202, 425-242
BEOGRAD: IKRO Mladost, Computer Shop, Maršala Tita 48, tel: (011) 682-076

IZTA ORGANIZACIJA SA TEHNIČNO KULTURNO SOCIJETALES

MOTOROLA 68000

Svi članovi velike porodice

NEBOJŠA NOVAKOVIĆ

Ako posmatramo današnje porodice 16-bitnih i 32-bitnih procesora i brzinu njihovog širenja na tržištu, brzo možemo da zaključimo da porodica čiji je rodonačelnik sada već 8 godina star (zar vreme tako brzo prolazi?) Motorola MC 68000 nema ozbiljne konkurencije. Neko će možda spominjati Intelove i Nationalove familije, ali ono područje gde Intelova familija 8086 prevladava, dakle, područje personalnih računara, još je veoma daleko od arhitekture računarskog sistema koja bi pristajala nekom 32-bitniku, jer čak i u PC-ima sa 80386 većina čipova koji ga okružuju zaostala je još od prastarih 8080 i 8085, Nationalova familija 32000 po rasirenosti ne može da se poredi sa 68000. U ovom tekstu prikazaćemo sve članove velike porodice 68000 koji su trenutno dostupni i upoređićemo grupe čipova sa istom funkcijom.

Porodicu 68000 možemo da podelimo u više funkcionalnih podgrupa. Prva i, naravno, najvažnija su CPU i koprocesorima, zatim jedinice za upravljanje memorijom (MMU), DMA kontroleri, kontroleri diskova, komunikacioni kontroleri, kontroleri raznih računarskih mreža, ulazno-izlazni upravljači opšte namene, grafički procesori, i kola za kontrolu i priključivanje na sistemске magistrale tipa VME i sličnih. Do sada nijednom nismo rekli MC 68000, kao Motorola familija 68000. Bez obzira što je Motorola tvorac i začetnik ove porodice, u proizvodnju čipova ove familije, često razvijajući i svoje, ušli su i Thomson koji je usput ranije kupio firmu Mostek, koja je takođe proizvođača 68000 periferale, Philips/Sigmetics, Hitachi i čuveni Rockwell. Zato ćete često, pored oznake MC 68XXX, nalaziti i EF 68XXX, SCN 68XXX, HD 68XXX i R 68XXX. Počnimo sa mikroprocesorima.

Procesori

MC 68000 CPU—MC 68000 je prvi član familije 68000 16/32-bitnih mikroprocesora. To je potpuni 16-bitnik sa 32-bitnim internim vodovima, 16-bitnom ALU i 17 32-bitnih registara opšte namene. 68000 poseduje asinhronu strukturu spoljnih magistrala sa odvojenim 24-bitnim adresnim i 16-bitnim data-vodovima. Adresira direktno 16 Mb linearnog adresnog prostora. Poseduje 56 osnovnih instrukcija. Proizvodi se i u HCMOS tehnologiji kao MC 68HC000. Frekvencije rada su 4, 6, 8, 10, 12,5, i 16,7 MHz. Kucišta su 64-pinski plastični i keramički DIL, 68-pinski PGA i CLCC, kao i 68-pin-

ski PLCC za direktno vezivanje na štampanu ploču (surface-mount). Pored Motorola, proizvode ga i svi drugi navedeni proizvođači.

MC 68008 CPU—MC 68008 je verzija 68000 sa redukovanim spoljnim magistralama: 20 bita za adrese i 8 bita za podatke. 68008 je potpuno softverski nagore i nadole kompatibilan sa 68000. Jedina razlika je brzina. 68000 je na istoj frekvenciji prosečno za 60% brži od 68008. Frekvencije rada su 8, 10 i 12,5 MHz. Kucišta su 48-pinski plastični i keramički DIL i 52-pinski PLCC. Proizvode ga Motorola, Sigmetics i Thomson.

MC 68010 CPU—MC 68010 je unapređena verzija 68000 čija je glavna karakteristika potpuna primena virtualne memorije. Pored svih karakteristika 68000, 68010 nudi i ubrzanje aritmetičke operacije i tzv. loop mod koji omogućava brže izvršavanje softverskih petlji. Nadzor nad greškama (error exception handling) je poboljšana slučajna greška programski brojač i pristupna adresa smeštaju se na stek za lako upravljanje i dijagnostiku. Time je sistem sposoban da popravi čak katastrofalne greške. Poseduje 57 osnovnih instrukcija. Potpuno je pini softverski kompatibilan sa 68000. Motorola izrađuje i jednu posebnu verziju 68010 sa adresnom magistralom, proširenom na 31 bit (2 Gb adresnog prostora) i dodatnom podrškom multiprocesorskom radu — MC 68012. Frekvencije rada 68010 su 8, 10 i 12,5 MHz, a proizvodi se u istim kucištima kao i 68000. Pored Motorola, može se naći kod Sigmeticsa i Thomsona. MC 68012 proizvodi samo Motorola na 8, 10 i 12,5 MHz u 84-pinskom PGA kucištu.

MC 68020 PCU—MC 68020 je prvi potpuni 32-bitnik u familiji 68000 i istovremeno prvi kompletan 32-bitni mikroprocesor komercijalno dostupan. Još od početka proizvodnje, sredinom 1984, sa 68020, ne sa 32032, postavljen je standard za 32-bitne računare. MC 68020 je nagore kompatibilan sa svojim prethodnicima iz porodice 68000 i na istoj frekvenciji je za oko dva puta brži od

68000 i od 68010. Ima potpunu 32-bitnu internu strukturu kao i 32-bitne odvojene adresne i data-magistrale sa 3-taktnim busciklusom, prošireni set instrukcija (više od 100), 18 adresnih načina prema 14 kod 68000 i 68010, i nova tipove podataka. MC 68020 je bio prvi mikroprocesor sa ugrađenom keš-memorijom za instrukcije od 256 bajta koja značajno povećava efikasnost procesora, posebno pri upotrebi sporijih memorijskih čipova. To govore i Motorolinski podaci, po kojima 25 MHz 68020 prosečno radi sa 4 MIPS, a pri izvršavanju petlji u kešu može da dostigne i 12,5 MIPS. Takođe, kod MC 68020 je prvi put primenjen koprocesorski interfejs u familiji 68000. Realizovan je u HCMOS-tehnologiji. Proizvodi ga samo Motorola (za sada) na frekvencijama od 12,5, 16,67, 20 i 25 MHz. Smešten je u 114-pinskom keramičkom PGA kucištu.

MC 68030 CPU—MC 68030 je prošireni 32-bitni mikroprocesor druge generacije, baziran na 68020 sa dodatnim unapređenjima. Glavna među njima su ugrađena PMMU, kompatibilna sa MC 68851, ugrađene zasebne keš-memorije za instrukcije i podatke kojima se može istovremeno pristupati i poboljšani kontroler spoljnih magistrala. Novost u odnosu na 68851 PMMU je postojanje tzv. transparentnih segmenata, koja mogu da budu 2. To su veliki delovi logičkog adresnog prostora (16 Mb—4 Gb), koji se direktno prenose u fizički adresni prostor, bez vremenskih kašnjenja. PMMU radi paralelno sa keš-memorijama. Unutar 68030 je primenjena Harvard-arhitektura, koja omogućava paralelan

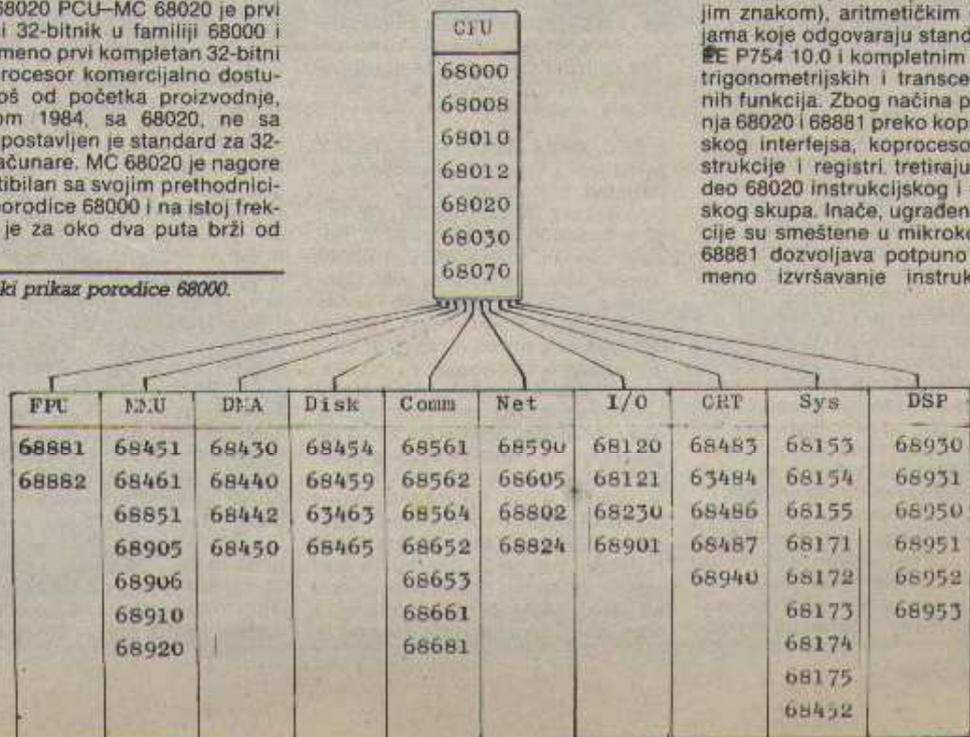
pristup instrukcijama i podacima. MC 68030 ima po 3 32-bitne adresne i data-magistrale unutar čipa CPU MMU, obe 256-bajtna keš-memorije i bus-kontroler mogu da rade paralelno. MC 68030, pored 3-taktnog asinhronog bus-ciklusa, podržava i brze 2-taktne sinhrono bus-cikluse i eksplozivne (burst)-transfere za punjenje keš-memorija koji su 1-taktni, sve sa fizičkim adresama (uračunat rad PMMU). Sva ova unapređenja doprinose da MC 68030 na istom taktu bude dva puta brži od MC 68020. Proizvođače se od jula na frekvencijama od 16,67, 20, a do kraja godine i 25 i 32 MHz u 128-pinskom PGA kucištu.

SCC 68070 — SCC 68070 je Sigmeticsova unapređena verzija stare dobre 68000, koja na jednom čipu pored centralnog procesora integriše, još i šaku periferala, kao što su segmentovana MMU, kompatibilna sa 68905 i 68910, 2-kanalni DMA kontroler osrednjih performansi, kompatibilan sa 68430, 68440 i 68450, I²C serijskom magistralom, RS 232 C interfejsom i tri brojača/tajmera. (Detalje o njemu možete naći u Računarima 1/87.) Interesantno je da je 68070 sporiji od 68000, za dobrih 20%. Niko do sada nije objasnio razlog. Zbog izvesnih nedostataka dizajna, kao i iz svojih razloga, ni Motorola nije prihvatila ponudenu ju licencu za 68070. Čip se inače proizvodi za frekvenciju od 10 MHz u HCMOS-tehnologiji i u 84-pinskom PLCC kucištu.

Koprocesori

MC 68881 FPCP — MC 68881 je prvi koprocesor za rad u aritmetički pokretnog zarezu u porodici 68000 i predstavlja logično proširenje sposobnosti centralnog procesora za obradu celih brojeva. Preko koprocesorskog interfejsa 68020 MC 68881 proširuje 68020 sa 8-80-bitnih FP data registara (64-bit mantisa, bit za znak, i 15-bitni eksponent sa svojim znakom), aritmetičkim operacijama koje odgovaraju standardu IEEE P754 10.0 i kompletnim skupom trigonometrijskih i transcendentnih funkcija. Zbog načina povezivanja 68020 i 68881 preko koprocesorskog interfejsa, koprocesorove instrukcije i registri, tretiraju se kao deo 68020 instrukcijskog i registarskog skupa. Inače, ugrađene operacije su smeštene u mikrokodu. MC 68881 dozvoljava potpuno istovremeno izvršavanje instrukcija sa

Šematski prikaz porodice 68000.

glavnim procesorom. Čip se može priključiti i na 68000, 68010 ili 68012 kao periferni procesor. Proizvodi ga Motorola u 68-pin-pinskom keramičkom PGA kućištu na 12.5, 16.67 i 20 MHz. Cena ovog čipa je sada, kao i za 68020, negde oko 100 dolara za prve dve frekvencije.

MC 68882 FPCP -- MC 68882 je prošireni FP koprocesor za familiju 68000, namenjen posebno korišćenju sa MC 68020 i MC 68030 32-bitnim mikroprocesorima. To je pin-i softverski kompatibilna nadgradnja MC 68881. Dodaci su viša radna frekvencija, poboljšana interna paralelizacija, ubrzane skoro sve instrukcije i specijalna jedinica za konverziju podataka između različitih formata, koja radi paralelno sa 67-bitnom ALU. Ti dodaci doprinose da 68882 na istoj frekvenciji bude i više od dva puta brzi od 68881. U stalom potpuno je isti kao 68881 i takođe može da se koristi sa 68000 ili 68010. Proizvodiće ga Motorola od leta u istom kućištu kao i 68881 i na frekvencijama od 12.5, 16.67, 20, a kasnije 25 i 32 MHz.

MMU kola

U familiji 68000 trenutno postoji 7 različitih kola za upravljanje memorijom (Memory Management Unit). To su kola koja kontrolišu i raspodeljuju memorijske resurse računarskog sistema. Neobično su potrebna u višekorisničkim i više poslovnim operativnim sistemima, kao i aplikacijama koje zahtevaju veliki obim radne memorije koje u sistemu ne mora biti uvek dovoljno. Zato tada dolazi do izražaja tehnika virtualne memorije, koju u familiji 68000 poseduju 68010, 68012, 68020 i 68030. Sa prva tri procesora korišćenje neke MMU zahteva jedno ili ponekad dva stanja čekanja, potrebna za translaciju adresa iz logičkih u fizičke, dok 68030, kao što smo rekli, ima ugrađenu PMMU (Page MMU). PMMU, tj. MMU koje rade sa stranicama efikasnije su od segmentnih MMU. Signeticsove MMU imaju mogućnost rada i sa segmentima i sa stranicama.

MC 68451 MMU -- MC 68451 je prvi MMU čip u familiji 68000, lansiran ubrzo po izlasku MC 68000 na tržište i, to je u celini jedna od prvih kompaktnih MMU u jednom čipu dostupnih sistemskim dizajnerima. MMU donosi mogućnost translacije adresa i pratećije za ceo 16-megabajtni adresni prostor 68000 ili 68010 procesora. Dozvoljava 32 segmenta promenljive veličine koji se dodavanjem novih MMU mogu proširiti na potreban broj. Takođe podržava virtualnu memoriju za 68010 procesor i UNIX operativni sistem. Nedostatak je mali broj segmenta po jedinici MMU, gde se povećavanje broja MMU ne isplati zato što su skuplje od procesora sa kojima rade, a i dosta su spore jer svaka translacija traži između jednog i dva stanja čekanja i ako promena postojećeg zahteva intervenciju CPU, usporjenje je veće nego u prostom PMMU sistemu. Pored nove Motoroline 68851 PMMU i Signeticsovih tehnički daleko savršenijih konkurenata, ova MMU ima male šanse da se upo-

trebi u bilo kojem novom računaru. MC 68451 proizvodi Motorola u 64-pinskom keramičkom DIP-u i 68-pin PGA kućištu na 8, 10 i 12.5 MHz.

MC 68461 MMC -- MC 68461 MMC Controller je iz Motorole lansiran na tržište odmah posle predstavljanja 68020 32-bitnika, kako bi ovaj bio spreman za brzo implementaciju viših operativnih sistema kao međurešenje, dok ne stigne 68851. To je jedan čip sa brzim Motorolinim 2800 bipolarnim VLSI logičkim košom (gate-array) i može da izvrši translaciju pristupa 68020 u jednom stanju čekanja za 16 MHz. To važi i za 68010 i 68012 procesore. Sam glavni čip sa oznakom 68461 ne sadrži sve što je potrebno za potpun rad jedne MMU. Da biste je koristili, morate dodati spoljnu logiku i nekoliko brzih statičkih memorija za TLB (keš za adrese nad kojima se najčešće vrši translacija). Kako bi budućim korisnicima 68851 olakšali posao, Motorolini inženjeri su stvorili pločicu zvanu MMB 851, koja na sebi sadrži 68461, TLB i svu potrebnu logiku, kao i pin-out kompatibilan sa 68851. Sama pločica je inače podskup 68851, a pošto je ova već duže vremena dostupna, nema svrhe više se baviti sa 68461. Sam čip je smešten u 147-pinskom PGA kućištu.

MC 68851 PMMU -- MC je 32-bitna HCMOS PMMU visokih performansi, prevažno namenjena procesoru MC 68020, kao koprocesor, a možda se koristi i kao periferal sa 68010 i 68012. Glavne karakteristike su veoma brza translacija adresa, potpuna kontrola rada više procesa sa deskriptorima na čipu za sve procese, ugrađen keš za translaciju adresa sa 64 mesta i 98-99% procenata pogodanosti, 8 dostupnih veličina stranica za biranje od 256 bajta do 32 K, podrška više logičkih i fizičkih bus-mastera i keš memorija i koprocesorski interfejs za povezivanje sa 68020. PMMU koja se nalazi u 68030 potpuno je kompatibilna sa 68851 i predstavlja njen podskup. Pošto je PMMU 68851 vezana kao koprocesor na 68020, svi njeni registri i instrukcije direktno su proširenje programskog modela i instrukcija 68020. Proizvodi je Motorola na 12.5, 16.67 i 20 MHz u 132-pinskom PGA kućištu.

SCC 689XX MMC -- SCC 689XX serija MMU kola je Signeticsova alternativa Motorolinim MMU. Seriju čine 4 člana: 16-bitni 68905 i 68910 i 32-bitni 68906 i 68920 za 68020. Razlika između čipova 68910 i 68920 oznake MAC-Memory Access Controller s jedne strane, i 68905 i 68906 čiova oznake BMAC-Basic MAC je što prva dva, pored otalog, imaju i ugrađen mikrokontroler za otkrivanje i popravke grešaka. Ono što je svima zajedničko jeste da integrišu na jednom čipu MMU koja može da bude programirana za segmentovanu ili stranicu translaciju i kontroler keš memorija. Po arhitekturi prilično potsećaju na Fairchild Clipperove CAMMU čipove. Većina MMU razlikuje dva nivoa hijerarhije memorije: primarnu (RAM) i sekundarnu (disk). MMU 689XX podržavaju i treći nivo: lokalnu RAM memoriju.

To može da bude veoma korisno za multi-procesorske sisteme. MAC-ovi i BMAC-ovi takođe podržavaju keš-memoriju na logičkoj magistrali adresa (logičke adrese dolaze iz CPU u MMU, a fizičke iz MMU ka ostalom svetu) što omogućava da translacija u MMU i pristupi kešu idu paralelno, što donosi veliko ubrzanje, ali da bi se izbegli problemi sa koherentnošću keša, mora se paziti da se sadržaj keša uvek izbrise sa svakim preključivanjem poslova (task-switch), iako je logički keš brz, ne ora da bude transparentan za operativni sistem. Signetics, u kooperaciji sa Philipsom, proizvodi 68905 i 68910 na 10 i 12.5 MHz u 84-pinskim PGA i PLCC kućištima, a 68906 i 68920 na 12.5, 16.7 i, kasnije, 20 MHz u 120-pinskom PGA kućištu.

DMA kontroleri

SCB 68430 DMAI-SCB 68430 je početni model u 684XX seriji DMA-kontrolera. Posедуje jedan DMA kanal. Transferi mogu da se obavljaju krađom ciklusa (cycle steal) ili burst modusom sa transferom kompletne reči u jednom taktu. Kao što je poznato, primena DMA kontrolera u sistemu ubrzava njegov rad, jer dozvoljava drugim periferijama da pristupaju sistemskoj magistrali bez intervencije centralnog procesora. Sama skraćena za ovo kolo znači Direct Memory Access Interface, 68430 nije ušao u širu primenu zbog oja ve savršenijih Motorolinih i Hitachi 68440 i 68450 kontrolera, sa kojima je inače kompatibilan. Proizvodi ga Signetics na 10 i 12.5 MHz u 48-pin DIL i 52-pinskom PLCC kućištu.

MC 68450 DMAC -- MAC 68450 je trenutno najmoćniji DMA kontroler u familiji 68000. Može da obavlja transfere memorija-ka-memoriji, memorija-ka-periferiji i periferija-ka-memoriji svakom od četiri potpuno nezavisna DMA kanala. Na njemu su, za razliku od njegovog dosta siromašnijeg 2-kanalnog pretka 68440, mogući i transferi periferija-ka-periferiji. Maksimalna brzina na svakom od kanala je 6.25 megabajta u sekundi na 12.5 MHz. Čip ima i dva specijalna modusa za transfer više blokova bez intervencije CPU: Array Chain i Link Array Chain. Nivo prioriteta je posebno programabilan za svaki kanal. Na raspolaganju su i po dva prekidna vektora za svaki kanal, inače, postoji mogućnost programiranja procenta korišćenja širine sistemske magistrale od 5 do 100%. Motorola proizvodi i slabiju verziju, 68440, koji ima samo dva kanala i nedostaju joj mnoge mogućnosti koje ima 68450. Ova dva čipa su međusobno pini softverski kompatibilna. Takođe postoji i čip sa oznakom MC 68442 EDDMA (Enhanced Dual DMA) koji je verzija 68440 sa 32-bitnom adresnom magistralom, 68450 proizvode Motorola i Hitachi na 8, 10 i 12.5 MHz u 64-pinskim DIL i 68-pinskim PGA kućištima; 68440 proizvodi Motorola na istim frekvencijama i u istim kućištima kao 68450, dok se 68442 radi na

istim frekvencijama kao i ostali u 68-pinskom PGA.

Disk-kontroleri

SCN 68454 IMDC -- SCN 68454 je univerzalni kontroler diskova namenjen upotrebi u računarima sa 680XX procesorima. IMDC znači Intelligent Multiple Disk Controller. Direktno se, kao i svi ostali periferali, vezuje na sistemsku magistralu 68000. Ima mogućnost upravljanja sa četiri diska istovremeno, flopi ili hard, jednostruke ili dvostruke gustine u bilo kojoj kombinaciji. Ugrađena 256-bajtna FIFO memorija uglašava prenos podataka na i sa diskovima, a ugrađeni DMA kanal garantuje brz prenos podataka unutar 4 Gb adresnog prostora ovog čipa. Na sadašnjoj verziji čipa ugrađeni su SA 1000 i ST 506 disk-interfejsi preko kojih, pored otalog, možete povezati i streamer-kasete. Buduće oboljšane Signeticsove Varijante imaju ugrađene ESDI (brzi interfejs za višestruke velikih vrzina i kapaciteta), ANSI i SMD (Storage Module Drive - slično kao i ESDI) interfejs. 68454 se ne može direktno povezati sa diskovima. Za to je potrebno kolo SCB 68459 DPLL (Disk Phase Lock Loop). 68454 proizvode Motorola i Signetics na 8 i 10 MHz u 48-pin DIL i 52-pinskom PLCC kućištu. 68459 proizvodi Signetics u 20-pinskom DIL-u. Ovi čipovi se mogu koristiti sa diskovima brzine transfera do 10 Mbit/s.

R 68465 FDC -- R 68465 flopi disk kontroler može direktno da poveže dva flopi diska jednostruke ili dvostruke gustine sa 68000 sistemskom magistralom. Proizvodi ga Rockwell u 48-pinskom kućištu DIL.

HD 63463 HDC -- HD 63463 hard disk kontroler je CMOS VLSI inteligentno periferno kolo, sposobno da upravlja hard diskovima Winchester standarda. Glavne karakteristike su: dva ugrađena bafera za podatke od po 256 bajta, ugrađene naredbe visokog nivoa, kapacitet formatiranja do 1 Gb po strani diska, ugrađenu jedinicu za otkrivanje i popravljane grešaka. Može da upravlja sa do maksimalno 8 disk-drajvova sa 32 glave na SMD interfejs standardu, magistrala podataka je 16-bitna. Ugrađen je jedan DMA kanal. Proizvodi ga Hitachi na 8 MHz u 48-pin DIL kućištu.

Komunikacioni kontroleri

R 68561 MPCC -- R 68561 je multi-protokolni serijski komunikacioni kontroler visokih performansi koji se vezuje direktno na sistemsku magistralu 68000. Podržava veliki broj sinhronih i asinhronih protokola sa softverski programabilnom brzinom od 110 do 38400 bauda. Maksimalna sinhrona brzina je 4 Mbaud. Kontroler je jedan kanal. Proizvodi ga Rockwell u 48-pinskom plastičnom i keramičkom DIL kućištu.

SCN 68562 DUSCC -- SCN 68562 je najjači i najkompletniji kontroler serijskih komunikacija u familiji 68000 i, u celini, jedan od najjačih među svim čipovima ove namene koji danas postoje. Skraćena DUSCC

znači Dual Universal Serial Communications Controller. SCN 68562 podržava kako asinhrono, tako i bitno - i karakter-orijentisane sinhrono protokole. Nabrojimo ih:

- asinhroni: 5-8 bita plus paritet
- sinhroni BOP: HDLC/ADCCP, SDLC, SDLC Loop, X.25 ili X.75 nivo.
- sinhroni COP: BISYNC, DDCMP, X.21

Koristeći ugrađenu multiprotokol logiku, korisnik može da određuje način rada svakog od dva ugrađena full-duplex kanala nezavisno. U asinhronim načinima rada brzina je programabilna od 50 do 38400 bauda, a u sinhronim modusima kontinualno je do 4 Mbauda na svakom kanalu. To je izvedeno tako što su i davalaci i primalaci vodovi četvorostruko baferovani. Čip poseduje dva 16-bitna korisnička brojača/tajmera i podršku 4 DMA kanala, kompatibilna sa 68450 DMA kontrolerom. Ima ugrađene signale za upravljanje modemom na svakom od kanala, kao i uređaj za otkrivanje i brze popravke grešaka. Tu je još čitava gomila drugih mogućnosti kojima raspolaže ovaj čip, ali za to bi bila potrebna još cela jedna strana. Sve u svemu, ovo malo čudo daleko nadmašuje sve svoje konkurente. Proizvodi ga Signetics u 48-pinskom DIL i 52-pinskom PLCC kućištu.

EF 68564 SIO- EF 68564 je dizajnirao Mostek, a posle kupovine ga proizvodi Thomson. To je standardan dvokanalni kontroler koji podržava asinhrono, SDLC i BISYNC formate brzine do 1 Mbaud. Proizvodi ga Thomson na 8, 10 i 12.5 MHz u 48-pinskom DIL kućištu.

MC 68652 MPCC- MC 68652 je jednokanalni kontroler serijskih komunikacija koji podržava bit- i karakter-orijentisane protokole. Takođe je ugrađen i uređaj za otkrivanje i popravku grešaka. Maksimalna brzina prenosa je 2 Mbauda. Proizvodi ga Motorola i Signetics u 40-pinskim DIL i 44-pinskim PLCC kućištima.

MC 68653 PGC- MC 68653 je kolo koje otkriva i popravja greške, generiše kod i upotpunjava primopredajni čip u podršci karakter-orijentisanih protokola. Služi kao kompanjon čip uz MC 68652 MPCC ili MC 68661 EPCI. Sve mogućnosti koje 68653 dodaje ovim čipovima, 68652 ima već ugrađene. Skraćenica PGC znači Polynomial Generator Checker. Pošto PGC radi sa paralelnim karakterima, format prenosa može biti serijski ili paralelni. Proizvodi ga Motorola i Signetics u 16-pinskom DIL kućištu.

MC 68661 EPCI- MC 68661 je univerzalni sinhrono/asinhroni kontroler serijskih komunikacija za familiju 68000, mada se može vezivati i sa većinom ostalih 8, 16 i 32-bitnih mikroprocesora. EPCI je skraćenica od Enhanced Peripheral Communication Interface. Njegovi prijemnici i predajnici su duplo baferovani za efikasan half-duplex i full-duplex rad. Kao i kod 68562, i ovde je ugrađen klock za baud-ratu, tako da sistemski klock nije potreban. Maksimalna brzina prenosa je 1 Mbaud. Proizvodi ga Motorola i Signetics u 28-pinskom DIL kućištu.

MC 68681 DUART- MC 68681 je kolo za serijske komunikacije koje sadrži dva nezavisna asinhrona full-duplex kanala. Prijemni data registri su kvad-baferovani, a predajni duplo baferovani. Svaki ima zaseban selektor baud-rate. Ugrađeni su i višefunkcionalni 6-bitni ulazni i 8-bitni izlazni portovi, 16-bitni programabilni brojač/tajmer i kontroler prekida. Maksimalna brzina prenosa je 1 Mbaud. Proizvodi ga Motorola i Signetics u 40-pinskom DIL i 44-pinskom PLCC kućištu.

MC 68681 DUART- MC 68681 je kolo za serijske komunikacije koje sadrži dva nezavisna asinhrona full-duplex kanala. Prijemni data registri su kvad-baferovani, a predajni duplo baferovani. Svaki ima zaseban selektor baud-rate. Ugrađeni su i višefunkcionalni 6-bitni ulazni i 8-bitni izlazni portovi, 16-bitni programabilni brojač/tajmer i kontroler prekida. Maksimalna brzina prenosa je 1 Mbaud. Proizvodi ga Motorola i Signetics u 40-pinskom DIL i 44-pinskom PLCC kućištu.

WAN, LAN i MAP kontroleri

MC 68590 LANCE- MC 68590 je Ethernet IEEE P.802.3 kontroler koji

je ekvivalent AMD-ovog 7990 prilagodan za magistralu 68000. LANCE je Local Area Network Controller for Ethernet. 68590 može da radi ili kao bus-master ili kao periferan glavnom procesoru. Ugrađeni DMA kontroler 16-megabajtnog adresiranja osigurava brz prenos podataka ka i od procesora, preko Ethernet veze. Proizvodi ga Motorola za brzinu od maksimalno 10 Mbita/s u 48-pinskom kućištu. Pored 68590, Rockwell proizvodi i 68802 Ethernet kontroler, sličnih specifikacija.

MC 68605 XPC- MC 68605 X.25 protokola kontroler je, uz MC 68824 TBC, prvi u Motorolinoj novoj grupi serijskih procesno komunikacijskih kontrolera. X.25 protokol se koristi u tzv. WAN (Wide Area Network) tipovima računarskih mreža. Glavne karakteristike su: brzina prenosa od 1,5 i 10 Mbita/s, 68000 interfejs za magistralu sa nemultipliksiranim 32-bitnim adresnim i 16-bitnim vodovima za podatke, ugrađen inteligentan sistem za otkrivanje i popravku grešaka sa 32-bitnim CRC kodom, vektorski prekidi, 4-kanalni ugrađeni DMAC, kao i dva 22-bajtna FIFO bafera. Proizvodi ga Motorola

VLASNICI ATARIJA!

Sa dve disketne jedinice vaš posao biće udobniji.

CENA:
270.000 din
+ porez na promet

Disketna jedinica NOVA MIKRODISK (standard Atari) potpuno je kompatibilna s Atarijevom disketnom jedinicom SF 314.

ISPORUKA:
10 dana posle prijema uplate

Drugi podaci su:

- dimenzija 3,5", (ds/dd)
- kapacitet 720 KB
- napajalište ugrađeno u kućište disketne jedinice

nova
MIKRODISK

PROIZVODNJA I PRODAJA: Avtotehna TOZD NOVA, Titova 36.

MOLIM VAS DA MI POŠALJETE PREDRAČUN ZA NOVA MIKRODISK (STANDARD ATARI), ZA ___ KOMADA JEDINICA NA

u HCMOS tehnologiji na 10 i 12,5 MHz u 84-pinskom PGA kućištu.

MC 68824 TBC— MC 68824 je prvo stvoreno VLSI kolo u industriji za kontrolu osnove MAP. Šta je to MAP? MAP ili Manufacturing Automation Protocol je novi opšteprihvaćeni standard za računarske mreže u proizvodnji. Specifikacije je prvi dao General Motors, a Motorola je to pretočila u stvarnost. MAP komunikacije podležu standardu IEEE 802.4, koji ima 7 nivoa. 68824 direktno upravlja sa donja dva. Brzina prenosa, kao i kod 68605, može biti 1,5 ili 10 Mbit/s, poseduje zasebne 32-bitne adresne i 16-bitne data-vođove, interfejs za vezu sa »broadband« i »carrierband« modeme, ugrađeni 4-kanalni DMAC, 40-bajtni FIFO i indirektna podrška višim nivoima ISO modela MAP sistema. TBC je Token Bus Controller. 68824 takođe podržava i kapije ka drugim mrežama, kao Ethernet. U MAP-sistemu su, pored 68824, potrebna još dva čipa: prvi je MC 68184, BIC (Broadband Interface Controller) koji upravlja podacima i kontrolnim informacijama za primopredajno kolo, i MC 68194 CBM (Carrierband Modem) koji moduliše informacije sa serijskog kanala i pretvara ih u signal na kablju mreže, i prima signale sa mreže, demoduliše ih, i prenosi informacije prema TBC preko serijskog interfejsa 10 Mbaud. MC 68824, kao i oba njegova kompanjona, proizvodi samo Motorola na 10 i 12,5 MHz u 84-pinskom PGA kućištu, dok su MC 68184 i MC 68194 »oklopljeni« u 44-pinskim PLCC-ima.

I/O opšte namene

Čipovi iz ove grupe se pretežno ugrađuju u manje sisteme sa mikroprocesorima serije 68000 koji nemaju odvojene podsisteme za kontrolu periferija. Naći ćete ih u kućnim računarima 68000 i u malim 68020 sistemima na jednoj ploči, kakav je npr. GMX Micro 20. Međutim, njihova primena i u složenijim VME sistemima, kao oni firme Force koji se pored Motorolinih smatraju najraznovrsnijima i najboljima u svojoj kategoriji, veoma je raširena.

MC 68120 IPC— MC 68120 je kolo za upravljanje periferijama opšte namene. Vezuje mikroprocesor 68000 sa krajnjim periferijama preko sistemske magistrale i kontrolnih vodova. Srce čipa je MC 6801 MCU 8-bitni mikrokomputer na jednom čipu, sa 128 bajta dual-port RAM za prenos podataka preko IPC. Ima više modusa rada od single-chip upravljanja (sa 21 I/O vodom i dva kontrolna voda) do proširenog modusa sa 64 K adresnim prostorom. Takođe su ugrađeni i 2 K ROM, serijski interfejs, 16-bitni tajmer i 6 semafor registara. MC 68120 Intelligent Peripheral Controller značajno pomaže centralnom procesoru oslobađajući ga I/O poslova i time ubrzavajući čitav sistem. Verzija MC 68121 nema ROM. MC 68120 proizvodi Motorola na 1 i 1,25 MHz u 48-pinskom DIL kućištu.

MC 68230 PVT— MC 68230 vam nudu višestruke duplo-baferovane

paralelne interfejse i sistemski orientisani tajmer za 680XX sisteme. Paralelni interfejsi mogu da rade kao 2-8-bitni ili 1-16-bitni, u jednom ili oba smera. Tajmer je 24-bitni sa 5-bitnim preskalerom i programabilan je. 68230 Parallel Interface/Timer je potpuno kompatibilan sa procesorima 68000 serije i sa 68450 DMAC. Ugrađen je i još jedan 8-bitni paralelni port za sistemske namene (ne I/O). 68230 se često koristi za važne sistemske funkcije kao što je prikazivanje statusa i sl., pored veze sa štampačima. Proizvode ga Motorola i Thomson na 8, 10 i 12,5 MHz u 48-pinskom DIL kućištu.

MC 68901 MFP— MC 68901 je više-funkcionalni periferijski čip koji se vezuje za 68000 procesorima. Karakteristike su ugrađen jedan USART (Universal Serial Asynchronous Receiver Transmitter) kanal za komunikacije ili RS 232 vezu sa štampačem, kontroler prekida iz 8 izvora, 8-bitni paralelni interfejs, i 4-8-bitna tajmera. Ovaj čip je ugrađen u računare Atari ST serije. Proizvode ga Motorola i Thomson na 8, 10 i 12,5 MHz (USART: 1 Mbaud) u 48-pinskom DIL kućištu.

Grafički procesori

EF 68483 GDP— EF 68483 je 16-bitni grafički procesor, namenjen upotrebi u 68000 sistemima. Glavne karakteristike 68483 i 8 Mb privatni adresni prostor, 16-bitni data-bus, ugrađen osveživač dinamičkih memorija, meko skrolovanje gore-dole i levo-desno, inteligentne naredbe visokog nivoa, brzina crtanja do 2 miliona tačaka u sekundi, zum od 1 do 16 puta po X i Y osi, kao i DMA-kanal. Proizvodi ga Thomson u 68-pinskom PLCC.

HD 63484 ACRTC— HD 63484 ACRTC je, kao i 68483, 16-bitni unapređeni grafički procesor, koji se, pored 68000, može koristiti i u sistemima sa drugim CPU. Veoma brzo se proširio i danas je jedan od standarda. Glavne karakteristike su brzina crtanja od 2 Mtačaka u sekundi, 2 Mb privatni adresni prostor, 16-bitni data-bus, inteligentne grafičke naredbe visokog nivoa kao Dot, Line, Polygon, Circle, Zoom, Paint itd, maksimalna dubina tačke od 16 bita, kontrola prozora, zum, meko skrolovanje, i DMA-kanal. ACRTC znači Advanced CRT Controller. Dva pripadajuća čipa uz 63484 su 63485 GMIC (Graphic Memory Interface Controller) i 63486 GVAC (Graphic Video Attribute Controller). Sve čipove proizvodi Hitachi na 8 MHz u 64-pinskim DIL i Small Outline i u 68-pinskim PLCC kućištima.

Motorola je ranije, pre pojave Thomsonovih i Hitachijevih grafičkih procesora, proizvodila svoj Motorola Raster Memory System koji su činili MC 68486 RMI (Raster Memory Interface) i MC 68487 RMC (Raster Memory Controller). Proizvodnja ovih čipova je prekinuta, pa o njima više nećemo govoriti. Motorola je prošle godine u SAD preliminarno predstavila novi brzi grafički procesor oznake MC 68940, ali do

sada o njemu nema nikakvih informacija.

Sistemski kontroleri

Čipovi iz ove grupe omogućavaju računarskim podsistemima da se priključe na bilo kakvu 68000 bus-strukturu, prvenstveno VME-bus i njegove lokalne magistrale, kao što su VMS i VSB.

MC 68153 BIM— MC 68153 vezuje 680XX mikrokomputerski sistem sa više podređenih uređaja koji traže kontrolu prekida. BIM znači Bus Interrupt Module. 68153 omogućava da do 4 nezavisna izvora prekida traže pristup na bilo koji od 7 68000 nivoa prekida. Potpuno je programabilan i kompatibilan sa VME, pa ćete ga primetiti na mnogim pločama rađenim za ovu magistralu. Proizvodi ga Motorola na 16 MHz frekvenciji u 40-pinskom DIP kućištu.

SCB 68154 IGOR— SCB 68154 je generator prekida (Interrupt Generator-IGOR) za VME-bus, generiše 7 zahteva za prekid sa sisemске magistrale. Proizvodi ga Signetics na 11 MHz u 40-pin DIL kućištu.

SCB 68155 IVHAN— SCB 68155 prihvata prekide iz najviše 14 izvora, čiji je prioritet na jednom od 7 nivoa. IVHAN znači Interrupt Vector Handler. Prihvata prekide vektore sa 68154. Proizvodi ga Signetics na 10 MHz u 40-pin DIL kućištu.

SCB 68171 VMSI— SCB 68171 VMS Interface vezuje jedan ili više VMS bus kontrolera na VMS bus. Obezbeđuje generisanje signala na serijsku VMS magistralu. Proizvodi ga Signetics u 16-pin DIL-u.

SCB 68172 E-BUSCON— SCB 68172 je VME bus kontroler interfejsa kolo. 68172 obavlja arbitraciju između VME i lokalne magistrale, zahteva različite podsisteme preko VME-magistrale, Master/Slave konfiguracije, dual-port arbitraciju, i garantuje VME bus taminge po IEEE P 1014 specifikacijama. Proizvodi ga Signetics na 20 MHz u 28-pinskim DIL i PLCC kućištima.

SCC 68173 S-BUSCON— SCC 68173 je VMS bus kontroler. Upravlja vezom između rada brzog serijskog perifernog VMS i centralnog VME. Radi zajedno sa 68171 i maksimalna brzina VMS-a sa njima je 2,9 Mbit/s. Proizvodi ga Signetics u 28-pinskim DIL i PLCC.

SCB 68175— SCB 68175 je asinhroni bus kontroler za VME bus. Primenjuje se u maser-pločama (koje mogu da upravljaju magistralom). Podržava prenos na zahtev, kao i faulttolerant sisteme. Proizvodi ga Signetics na 25 MHz u 24-pin DIL kućištu.

MC 68452 BAM— MC 68452 vrši arbitraciju nad sistemskom magistralom kada je uključeno nekoliko bus-mastara, kojih može da bude najviše 8. Oni mogu da budu procesori, DMA kontroleri, i kontroleri serijskih i paralelnih komunikacija. Sličnu funkciju specijalno za VME magistralu vrši MC 68174 E-BAM, koji podržava 4 nivoa prioriteta za VME sisteme. BAM je skraćenica od Bus Arbitration Module. Oba proizvodi Motorola. MC 68452 je smešten u

28-pinskom, a MC 68174 u 20-pinskom DIL kućištu.

Digitalni signalni procesori

Šta je to DSP? Digitalno signalno procesiranje je aritmetičko procesiranje realno-vremenskih signala koji su uzorkovani u pravilnim intervalima i digitalizovani. Postoji nekoliko vrsta signalnog procesiranja: filterovanje, konvolucija (mešanje dva signala), korelacija (poređenje dva signala), Furijeova transformacija (analiza spektra frekvencije), rektifikacija (prečišćavanje) i amifikacija (pojačavanje). Glavne primene DSP su u telekomunikacijama, procesiranju govora, digitalnom Hi-Fi i videu, prepoznavanju i obradi slika, instrumentima, robotima i, naravno, u računarima, posebno radnim stanicama, kao DSP ploče raznih svojstava i namena. Najbolji današnji digitalni signalni procesori su Motorola 56000, TI 32C025 i NEC 77230, dok je za familiju 68000 Thomson proizveo svog predstavnika, koji takođe nije za potcenjivanje.

TS 68931/68930 PSI-68930 i 68931 su veoma brzi signalni i aritmetički procesori opšte namene, sa ugrađenom memorijom, multiplikatorom, ALU, akumulatorima i I/O. Organizovan je u paralelizovanoj pajplajn Harvard arhitekturi (setite se 68030), pa istovremeno može da izvršava jednu ALU funkciju, množenje, dve operacije čitanja i jednu upisivanja svakih 160 ns. Glavne odlike su: 3-data-magistrale interno, 3 tipa podataka (16-bit real, 32-bit real, 16+16-bit complex), 2x128-bit x16 RAM, 512x16 bit koeficijent ROM, 32-bitna instrukciona magistrala, spoljni adresni prostor od 64 K x 32 bita i kompatibilnost sa 68000 familijom, kao i dve spoljne magistrale: 16-bitna lokalna i 8-bitna sistemska. 68930, za razliku od 68931 nema spoljni instrukcijski vod i mogućnost vezivanja spoljne memorije. Brzina ide do 12,5 MIPS. Periferali za 68930/1 su 68953 koji sadrži 50 kHz 12-bitni ADC i DAC i direktan interfejs sa mikroprocesorom, kao i tzv. MAFE kit za upotrebu u brzim modemima koji ima tri čipa: 68950 predajnik, 68951 prijemnik i 68952 vremensku bazu. Thomson proizvodi 68930 u 48-pinskom DIL, a 68931 u 84-pinskom PLCC kućištu.

INDUSTRIJSKI KONTROLER IK-419

UPOTREBA

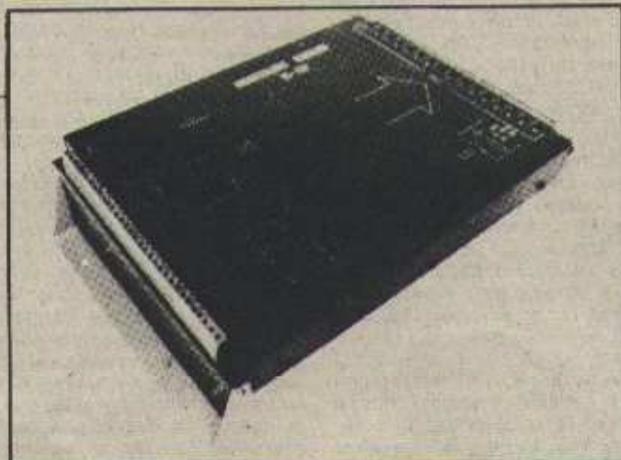
Industrijski kontroler IK-419 omogućava neposredno i kompletno rešavanje problema koji su priatni na području procesne automatizacije. Neka područja upotrebe: upravljači namenskih automata, kontrolnih uređaja, sigurnosni sistemi, regulacije industrijskih procesa, doziranje, upravljanje linija pakovanja, zaštita mašina i oruda itd. ...

Hardware:
mikroprocesor Z80A
EEPROM (2kx8)
RAM (2kx8)
20 digitalnih ulaza
16 signalnih izlaza
dim. 295x195x75 mm

OPIS Software:

viši programski jezik izveden od Pascala, prilagođen potrebama procesne automatizacije.

MALI

PREDNOSTI

- EEPROM omogućava jednostavno praćenje programa bez otvaranja kućišta (preko konektora)
- 7 paralelnih procesa, što snažno pojednostavljuje programiranje i omogućava rešavanje kompleksnijih problema
- izrada programa je moguća na mikroracunarima sa operacijskim sistemom CP/M i MS-DOS
- višenivojne zaštite od smetnji garantuju visoku pouzdanost
- kompaktno malo kućište eliminiše problem velikih upravljačkih ormara
- najbolji odnos sposobnost/cena

POUZDAN

PERIFERNE JEDINICE

Serijski interfejs IK-419 RS

Omogućava programiranje kontrolera pomoću mikroracunara preko RS-232 C. Prenos je moguć direktnim priključivanjem kontrolera ili preko ugrađenog EEPROM u interfejsu IK-419 RS.

Programirni uređaj IK-419 PRO 6

Ukoliko korisnik ima mikroracunar s EEPROM programatorom, programirni uređaj mu omogućava:

- testiranje programa iz spoljašnjeg EEPROM u programirnom uređaju
- prepis programa iz spoljašnjeg u unutrašnji EEPROM u kontroleru

Interfejs IK-419 PAR

Omogućava međusobno vezivanje dva kontrolera IK-419.

Jedinica IK-419 TIP

Ovom jedinicom unosimo u proces promenljive parametre, odnosno prikazujemo vrednosti odabranih veličina. Moguće je ispisivati i saopštenja posluživaču.

Analogni digitalni pretvornik IK-419 AD

U povezanosti sa senzorima fizikalnih veličina ova jedinica prevara analogni signal u digitalni koji se može obrađivati u kontroleru.

NISKA CENA

SARADNJA S KORISNIKOM

Pored industrijskog kontrolera IK-419 i njegovih perifernih jedinica, nudimo takođe izradu aplikativne programske opreme prema postavljenim zahtevima i algoritmima kupca. Isporučujemo i programsku opremu koja je potrebna za razvoj programa i pružamo stručnu pomoć kod uvođenja na bilo kakvom mikroracunarskom sistemu.

Izrađujemo projekte upravljača celokupnih uređaja, linija itd. ... gde nudimo i isporuku svih elemenata (senzori, izvršni organi) koji su za realizaciju određenih poslova potrebni.

SPOSOBAN

METALFLEX INŽENIRING

»METALFLEX«

podjetje za proizvodnju industrijske opreme p. o. , telefon: (065) 81-711, h. c. 81-161, brzojavka: Metalflex TOLMIN, teleks: 34373 YU MEFLEX, žiro račun 52030-601-11310 pri SDK Tolmin - železniška postaja: Most na Soči

ZASTITA SOFTVERA U FRANCUSKOJ

Analogija između umetničkih dela i programske opreme

JANKO PUČNIK, dipl. iur.

Talas informatičke revolucije zahvatio je prostor Evrope praktično sav odjednom. To se odražavalo i u trendovima nauke, naporima industrije i rezultatima na tržištu, zaključcima da je potrebno zaštititi dobra takve vrste i na kraju zakonodavnom politikom. U 1985. godini realizovana su tri zakonska projekta. U Engleskoj je dopunjen Copyright Act iz 1956. godine Copyright Amendment Actom. U Saveznoj Republici Nemačkoj je zakonska zaštita dopunjena noveliranjem Zakona o autorskom pravu iz 1965. godine. Najzad je u Francuskoj zaštita prihvaćena u okviru zakona donetog 3. jula 1985. godine, tj. Zakona o pravima autora i pravima umetnika interpretatora, proizvođača fonograma i videograma i preduzeća za audiovizuelnu komunikaciju.

U ovom članku razmotrićemo po bliže neke sudske odluke iz francuskog zakona i rezerve na predložena rešenja. Međutim, prvo treba odgovoriti na pitanje zašto baš francuska rešenja. Za to ima više razloga. To je položaj francuske industrije informatike i zaštita bitnih proizvođača, tj. programa za računare. Već u 1983. godini je udeo Francuske na evropskom tržištu iznosio 22%; na izrazito konkurentnom tržištu Amerike iznosio je 12,5%, što je Francusku sa učešćem od 6,6% na svetskom tržištu svrstalo u najuži vrh svetskih informatičkih veselila. Podatke takve vrste treba ocenjivati i sa stanovišta da među prvih deset proizvođača čipova 1985. godine nije bilo francuskog proizvođača. Znači da može da se kaže da snaga francuske informatike leži u programima za računare, proizvođači koja doduše nije mogla da potpuno potisne američki duh ali koja je samostalno i donekle samoniklo razvijala i koncepciju informatičkog društva i računarske opreme.

S obzirom na takav razvoj proizvodnje i uslova na tržištu nisu mogli da se izbegnu zapleti, sporovi i komplikacije, pa su francuski sudovi imali pune ruke posla. Od sudske odluke pomenute one koje su doprinele zakonskim definicijama.

Tako je Apelacioni sud iz Pariza (Cour d'Appel) u predmetu Babolat Maillat WITT/ Packet, 2. novembra 1982. godine smatrao da je izrada aplikativnoga računarskog programa intelektualni rad, originalan po strukturi i izrazu. Takav rad premašuje jednostavni logički automatizam i rezultat je anali-

ze programera koji jednako kao i proizvođači moraju da traže koje će oblike predstavljanja i izraza upotrebiti, a baš njihov izbor daje delu pečat njihove ličnosti. Na bazi toga Sud je smatrao da autor računarskog programa ima pravo na autorska prava po zakonu o autorskom pravu od 11. marta 1957. godine (Expertises br. 46, decembar 1982, str. 243).

U predmetu Apple Computer Inc. (Sigimex, Tribunal de Grande Instance izjasnio se o kvalitetu rada sadržanog u računarskom programu. U tom smislu je Tribunal de Grande Instance označio da računarski programi nisu shvatljivi na način kao što se shvaćaju umetnička dela, ali oni su dostupni i razumljivi zbog svojih opisa u različitoj dokumentaciji, a i na magnetnim trakama i sličnim medijima. Prema tome, ako je za to potrebna određena tehnika, to ne znači da takva dela treba isključiti iz kategorije intelektualni rad. Tribunal de Grande Instance je za kreatora računarskog programa dodao da je njegov doprinos od odlučujućeg značenja za ostvarenje cilja, jednako kao rad kompozitora muzike. Jednako kao programer i kompozitor se služi kodiranim pismom i kompleksnošću za što je potrebno biti specijalno obrazovan. Kao što muzika postaje dostupna preko instrumenta, tako i računarski programi postaju komunikativni upotrebom specijalnog instrumenta – računara (Expertises br. 56 i 57, novembar 1983, str. 257 i decembar 1983, str. 272).

Bila je izvršena i zaplena koja je inače u Zakonu o autorskom pravu predviđena za slučaj prepisivanja. Tribunal de Grande Instance je u slučaju Mamelle/Cistal tako odredio jer je smatrao da postoje dokazi (koji ispunjavaju zahteve člana 66 pomenutog zakona) dovoljni da se delo proglašuje plagijatom. Na taj način je računarskom programu indirektno priznat kvalitet autorskog dela (TGI, Pariz, 3 chambre, 30. maj 1984, J 16-03).

Međutim rasplet druge tužbe zbog prisvajanja tuđeg autorstva nije protekao tako jednostavno. Na prvom stepenu je Tribunal Correctionnel de Paris smatrao da su programi koji aktiviraju i omogućavaju realizaciju videoigara neosporno delo koje se izražava na vizuelan način određenim snimcima slika i zvukovima. Sve to može da navede na kinematografska dela jer obuhvata analogan proces kao u kinematografiji i tako se ubraja među objekte nabrojane u članu 3. Zakona o autorskom pravu iz 1957. godine (Expertises br. 48, februar 1983, str. 31).

Takvu odluku nije potvrdio Cour d'Appel koji je na sednici 4. juna 1984. godine smatrao da računarski programi za videoigre nisu intelektualna dela u smislu važećeg zakona. Cour d'Appel je to obrazlagao time da se računarski program ne može smatrati intelektualnim delom jer je sastavljen od pojmova i analiza, bez obzira na to što je objekt stvaranje igre. Zato da se ne može zakonska zaštita proširiti na metode na području igara niti na računarske programe, pogotovu zato jer se programi više približavaju industrijskoj svojini (a gde je zakonodavac izričito isključio zaštitu računarskih programa u zakonu o patentima, 13. 7. 1978). Prema tome preostala je tužba protiv neoljalne konkurencije, ali i to u slučaju kopiranja celokupnog dela. Cour d'Appel se bavio i područjem u tehnici gde je ocenio da bez obzira na kompleksnost tehnike u računarskim programima odnosno u njihovoj izradi, oni obuhvataju samo tehnologiju koja iziskuje određene elektro-mehaničke spretnosti i da nema potrebe takva dela dizati na nivo autorskih radova. Elementi električne igre, računarske takođe, da odgovaraju strukturi jednostavnoga industrijskog objekta i zato stvaralac tih aktivnosti nema drugu zaštitu nego da pokrene građansku parnicu.

Na stanovište Tribunała Correctionnela de Paris o analogiji sa audiovizuelnim radovima Cour d'Appel odgovara da ne treba asimilovati elektronske igre među audiovizuelne radove samo zato jer se specifični elementi igre smenjuju na ekranu uzastopnošću slika i buke što bi trebalo da zadrži pažnju igrača. Najzad Cour d'Appel negira originalnost izraza odnosno estetski karakter igre za koju kaže da ne premašuje elektronske kontakte (Atari). (V. i sar., C. A. Paris, 13^e chambre A., 4. jun 1984.)

Istini na volju treba navesti da je to stanovište bilo predmet oštrih kritika. Navodim samo jednu od njih, kritiku Alena Bezusona (Alain Beusousson). U svojoj kritici on polazi od stanovišta da su odredbe zakona o autorskom pravu iz 1957. godine primenljive na sve intelektualne radove – bez obzira na njihovu prirodu, oblik izraza, zaslužnost ili svrhu. Ni argumentacija o tehniciranosti ne može da izdrži proveru. Videoigra je sastavljena od spoljnog dela, (funkcija) koje obuhvataju slike na ekranu, zvukove... Na tom nivou je igra u svakom slučaju primerna da bude autorski rad. U vezi sa drugim delom, informatikom, igra je razul-

tat celine programa a ni u kom slučaju nekih elektro-mehaničkih spretnosti. Inteligencija igre, broj mogućih kombinacija, plod su specijalne koncepcije odnosno sekvencija instrukcija. Advokat Bezuson kaže da metod i oblik zapisa programa na jednom od jezika može da doprinese originalnom obliku izražavanja rezultata autorove ličnosti. Pri tome prenosi sledeću ocenu «ako štivo nije jednostavno dostupno i iziskuje specijalnu tehniku, to nije dovoljno za isključenje iz kategorije intelektualnih radova». (System Assist Sys. Lab i sar., TGI Pariz, 27. jun 1984, D.I. 1985, S, str. 23.)

Siri opis navedenoga bio je potreban ne zbog kvalitetne analize nego zato jer je odraz mišljenja ne tako malog kruga pravnika koji smatraju da se računarski program ne može da poredi sa autorskim kreacijama kao što su literarna ili muzička dela. U Francuskoj je mnogo vremena i diskusija utrošeno za određivanje primarne zaštite za računarske programe. Na području industrijske svojine bila je odlučena praktično već Minhenskom konvencijom iz 1973. godine. U toj konvenciji je u članu 52. prezentacija informacija izričito isključena iz patentibilnosti. Noveliranjem patentnog zakona iz 1978. godine francuski zakon je uskladen sa ratifikovanom konvencijom i među ostalim preuzeta je i pomenuta odredba. Tako je pored neoljalne konkurencije (za koju postupak traje 4 do 5 godina uz veoma neodređeni rezultat, što je za područje informatike teško prihvatljivo – Huet u diskusiji o zaštiti računarskih programa – Droit d'auteur et droits voisins, IRPI, Librairies technique, 1986, str. 55) preostalo samo još autorsko pravo.

Francusko autorsko pravo uživa relativno dugu tradiciju. Od revolucionarnih dekreta 1791/93 do novele zakona 13. 7. 1985. u prvom planu je bila zaštita autorskog dela i kreatora tog dela. Bitni kriterijum autorskog dela je njegova originalnost. Profesor Desbois je to ovako prikazao. Uzeo je primer dva vajara. Prvi vajar napravi svoj rad po modelu, drugi (đak prvoga) stvori statu u tako što kopira rad svoga učitelja, majstora. Rad prvog vajera je novi originalan, a rad drugoga jeste originalan ali nije nov. Međutim, oba dela su autorski zaštićena (H. Desbois – Droit d'auteur, Dalloz, 980). Upravo na utvrđivanju originalnosti prave se razlikovanja zaštićenih računarskih programa od nezaštićenih.

U predmetima kojima smo se ovde bavili – od Atarija (program povezan s logičkom kartom) preko predmeta Manuelle (paket računarskih programa na disketi) do Applea (računarski program u ROM-u) – prirodni računarskih programa ostaje jednaka bez obzira na medij u kom su zabeleženi. Kreativni rad pojavljuje se na svim nivoima. Ta kreativnost odražava se u obliku rukopisa (računarski jezik) i kroz računar (Droit de l'informatique – System/Berger – Levrant – A. Beusousson – 1985).

Tako su izgledali okviri u kojima je došlo do uključivanja računarskih programa u predlog dopune zakona o autorskom pravu. Predlog dopune bio je formulisan u junu 1984. godine i posle godne dana diskusija donet je u junu 1985. godine. U raspravi su se i dalje odražavala dva stanovišta. Na jednoj strani stanovište Nacionalnog instituta za industrijsku svojinu koji je već od 1983. godine imao sastavljen izveštaj čija je osnovna poruka bila:

Čak i ako autorsko pravo dozvoljava zaštitu računarskih programa bilo bi bolje da se formira sui generis sistem koji će pružiti zaštitu najoriginalnijim računarskim programima s tim što bi – razume se – takvi subjekti zaštite morali da budu registrovani (ili čak deponovani) u patentnom uredu (koji je pri Nacionalnom institutu za industrijsku svojinu). (Copyright Protection for Computer Software by André Bertrand – Software Protection, avgust 1985, str. 5). I na drugoj strani stanovište o uključivanju računarskih programa u postojeći predlog (zastupa senator Jolibois, koji je i duhovni otac zakonske zaštite računarskih programa u Francuskoj).

Državni savetnik Andre Kerver je definitivnu odredbu o autorsko-pravnoj zaštiti objasnio ovim argumentima:

– mogućnost zaštite instrumentima industrijske svojine izostavljena je i u Francuskoj i u drugim evropskim zemljama;

– američki zakonodavac je već 1980. godine štiti računarski program u tom pravcu;

– prvi stavovi i odgovori francuskih sudova išli su u pravcu autorskog prava.

(Droit d'auteur et droits voisins – Librairie Technique – IRPI – str. 218)

Računarski program je u stvari hibrid dvostruke prirode (sa pravnog stajališta). Po svom kreiranju, računarski programi se ne razlikuju od drugih intelektualnih dela. Od koncipovanja do realizacije računarski program je uglavnom u prirodni proces kreiranja autorskih radova, bez obzira na žanr, oblik izraza, zaslužnost ili svrhu. Međutim u trenutku kad proces kreiranja završi, i računarski program se pojavi kao proizvod, to je tržišna roba sa svim tome svojstvenim zakonitostima.

Na kraju, a što možda nije najmanje važno, verovatno baš zbog brzine potreba tržišta francuski zakonodavac upotrebljava pojam računarski program u najširem smislu reči – što znači da obuhvata računarske programe u svim oblicima (sistemske, aplikativne), svim koncepcijama i svrhama upotrebe.

Ali sve to ipak ne isključuje pomenuti osnovni kriterijum autorskih dela – to jest originalnost autorskog dela.

Zaštita računarskih programa predstavlja novu, to jest V poglavlje Zakona o autorskom pravu. Ukupno ima samo 8 članova:

čl. 45 utvrđuje nosioca prava – to je autor,

čl. 46 opredeljuje obim prava autora,

čl. 47 i čl. 49 obuhvataju materijalna prava,

čl. 48 trajanje,

čl. 50 predviđene kazne za prekršitelje ove zaštite,

čl. 51 međunarodne obaveze i čl. 66 stupanje na snagu samog zakona, tj. 1. 1. 1986.

U čl. 45 zakonodavac predviđa – ukoliko nije drukčije dogovoreno – da računarski program koji kreira jedan ili kreiraju više radnika pri izvršavanju svojih poslova i zadataka pripada poslodavcu koji stiče i sva prava inače garantovana autoru. Ovdje bi trebalo da se poredi položaj radnika, autora računarskog programa i radnika inovatora. U principu, autor računarskog programa je manje zaštićen nego inovator (slično je i mišljenje profesora Colomberta u *Propriété littéraire et artistique* – Dalloz 1986). To znači da poslodavac stiče ta prava na osnovu »prinudne cesije«, tj. pošto nije autor njemu se prava »priznaju«. Čini se da je takvo rešenje nastalo neuspelim prenošenjem instituta iz patentnog zakona (gde inovacija ne pripada uvek poslodavcu). Druge dve stavke određuju da je sud nadležan za eventualne sporove onaj sud koji se nalazi u mestu gde poslodavac ima sedište i da iste odredbe važe i za povremene službenike odnosno službenike u administraciji.

Francusko autorsko pravo brižljivo neguje tradiciju autorskih moralnih prava (poslednjom novelom čak pojedina prava priznaje nosiocima prava srodnih autorskom pravu). Zato je utoliko zanimljivije što francuski zakon čini izuzetak upravo u vezi sa računarskim programima. Naime, član 46 određuje da autor ne sme sprečiti (odbiti dozvolu) adaptacije svoga računarskog programa. Taj izuzetak ukazuje na specifični režim zaštite računarskih programa gde se moralna prava reduciraju na pravo imena. I za to pravo nalazimo u najnovijim mišljenjima (Lanny – *Informatique*, 1986) da se po pravilu ne upotrebljava i da je autor zapravo i tu oštećen. Autoru je uskraćeno i pravo autorizacije koju u prilog borbi protiv piratskih aktivnosti obavlja jednostavno »lice koje je investiralo u ta prava«.

Trajanje zaštite računarskih programa ograničeno je na 25 godina. U vezi s tim opredeljenjem zapadamo u dilemu. Kako s obzirom na brzinu razvoja informatike tako i po pitanju računarskih programa dužina te zaštite zadovoljava. Ali stvar nije nimalo jednostavna sa pravne strane. Francuski zakon u svom 21. članu ponavlja odredbe Bernske konvencije koja određuje zaštitu najmanje 50 godina po smrti autora. Po mišljenju francuskog stručnjaka za zaštitu računarskih programa Andrea Bertranda, ta odredba dovođa ceo zakon u protivustavan položaj (jer je u suprotnosti sa već ratifikovanim Bernskom konvencijom) odnosno predstavlja niz problema

pri praktičnom sprovođenju zaštite francuskih računarskih programa u inostranstvu.

Naknada za cesiju prava koja se odnose na računarski program može da bude paušalna. Praktično, ostavlja se puna sloboda ugovornim strankama. Samo u određenim slučajevima postoji mogućnost da naknada bude proporcionalna. Po izveštaju senatora Joliboisa to dolazi u obzir npr. za pedagoške računarske programe koji se prodaju u hiljadama primeraka.

Kazne predviđene za prekršaje veoma su oštre, sudija može da odredi tzv. fizičku plenidbu. To znači da se mogu zapleniti kopije plagiranoga računarskog programa. U 15 dana posle zaplene postupak se mora nastaviti.

U članu 51. utvrđen je uslov reciprociteta za zemlje potpisnice Bernske konvencije. To znači da u skladu sa članom 5 Bernske konvencije stranci uživaju zaštitu francuskog zakona pod uslovom da u zemlji iz koje stranci potiču odnosno teritoriji na kojoj imaju domicil postoji zaštita. Kako upozorava Bertrand, postupak protiv prisvajanja tuđeg autorstva ne može da se povede ako nema pravnog naslova za to. Znači da je delikt plagiranja podređen postojanju prava, jer kako autor može da tuži nekoga za zahvatanje u pravo koje ne postoji. To znači da stranac koji dolazi u Francusku i tu utvrdi plagijat (zahvatanje u svoja prava) mora prvo da »utvrdi« svoja prava u zemlji iz koje potiče. (La protection des logiciels – Bertrand – Editions Parques – 1986, str. 130.)

Navedene odredbe ne daju odgovor na pitanje originalnosti. Aktualnost te dileme prikazuje razmišljanje profesora Françoisa koji kaže da treba postupiti do krajnosti oprezno. Ako zauzmemo stanovište da svi računarski programi sadrže kreativni rad, onda će svi biti zaštićeni i obrnuto, ako se štite samo programi koji stvarno nose otisak autorove ličnosti, može nam se dogoditi da mnogo programa nećemo moći da zaštitimo. On smatra da je istina negde u sredini (Droit d'auteur et droits voisins – Librairie technique – 1986, str. 53).

Originalno delo je onaj računarski program koji je originalan u izrazu, dakle obliku. Zakon donet 11. marta 1957. godine ne štiti izražene ideje nego samo originalni oblik u kom su prezentirane. Originalnost takve vrste može da se pojavi u vezi koncipovanja (i obuhvata znanje specifične računarskog programa). Nije potrebno da svi elementi koji čine jedno delo budu originalni. Može se čak reći da neočekivano udruživanje različitih poznatih elemenata u specijalnoj dispoziciji oblikuje originalnu kreaciju koja je kao takva autorsko delo.

S obzirom na tehničku prirodu računarskih programa istraživanje originalnosti iziskivalo bi duge i detaljne ekspertize za svaku konkretnu stvar. Verovatno originalnost računarskog programa iziskuje proveru spoljnih i unutrašnjih specifično-

sti. Tako se može stići do četiri situacije:

– originalnost unutrašnjih i spoljnih specifičnosti (npr. računarski program koji obuhvata know-how za konkretnog korisnika),

– originalnost spoljnih specifičnosti (interni aplikativni program za upravljanje proizvodnjom i njenu kontrolu, koji potiče od alata standardnih računarskih paketa),

– originalnost unutrašnjih specifičnosti (npr. računarski program koji je uveo novi tip računarstva u 1982. godini),

– originalnost ni na spoljnom ni na unutrašnjem nivou.

Kao što se vidi, francuski sudovi su analogiju potražili među umetničkim delima i računarskim programima. Međutim, zbog dvostruke prirode računarskog programa koji može da sadrži individualni ili grupni intelektualni rad i uz to i robni element, postavlja se pitanje dugoročnosti zaštite takve vrste. Svrha autorskog dela je da bude objavljeno, dakle da dođe u dodir sa javnošću. A cilj računarskog programa je da zameni neko delo odnosno sačuva određena dobra, i pošto je za postizanje takvog cilja bilo investirano mnogo sredstava, cilj je i postići što bolji komercijalni uspeh. Računarski program je roba.

Činjenica je da je zbog povlastica koje donosi već postojeći nacionalni i međunarodni autorsko-pravni instrumentarij, zaštita računarskih programa institutima autorskog prava relativno jednostavna i efikasna. Međutim, kao što je već rečeno, nisu sva klasična autorska prava prikladna za računarske programe, čak štaviše pojedina prava bilo je potrebno »prilagoditi« takvoj zaštiti. Posebno pitanje su dakako odnosi prilikom prenosa takvih prava (zaštita davaoca i primaoca).

Na sednici Saveznog veća Skupštine SFRJ 29. 10. 1986. godine dao sam delegatsku inicijativu da se odmah dopuni zakon o autorskom pravu SFRJ i da se – pošto se produče druga sistemska rešenja, u SAD, Japanu, SR Nemačkoj, Francuskoj... – oformi kompletna sistemska sui generis zaštita računarskih proizvoda. Odgovor Saveznoga izvršnog veća u prvoj polovini novembra 1986. godine bio je da bi računarski programi – koji su originalna dostignuća – mogli da uživaju zaštitu po zakonu o autorskom pravu. Ali da će SIV zadužiti odgovorne savezne upravne organe da to pitanje što pre prouče i predlažu odgovarajuća rešenja. Dok tih rešenja ne bude, možemo samo da se nadamo da naši autori neće prodati svoja intelektualna ostvarenja na zapadnom tržištu.

MODEM ZA PERSONALNE RAČUNARE PM 2123

Modem u vidu kartice, koji se ugrađuje u IBM i u IBM kompatibilne računare.

Načini rada:

300 bps asinhrono, full-duplex CCITT V.21
1200 bps asinhrono, half-duplex CCITT V.23
1200 bps prijem, 75 bps emituje asinhrono,
asimetrični full-duplex, videoteks
specifikacija

Ugrađeni modem PM 2123 omogućava:

- primenu personalnog računara kao videoteks terminala,
- pristup personalnog računara javnim bazama podataka,
- razmenu podataka među personalnim računarima (sa korekcijom grešaka),
- razmenu podataka između personalnog i glavnog računara,
- elektronsku poštu,
- aplikacije Point of Sale,
- priključivanje personalnog računara na mrežu JUPAK
- rad u mreži sa drugim personalnim računarom preko komutirane PTT mreže.

METALKA TOZD RAČUNALNIŠKI INŽENIRING

Delatnost u oblasti prenosa podataka:

- projektovanje mreža
- isporuka opreme
- instalacija opreme
- isporuka potrebnih programa
- održavanje opreme

IZ SKLADIŠTA U LJUBLJANI ISPORUČUJEMO ZA DINARE SLEDEĆU OPREMU:

- modeme za sinhroni prenos podataka
- modeme za asinhroni prenos podataka
- modeme za sinhroni/asinhroni prenos podataka full duplex po komutiranim ili iznajmljenim 2-žičnim linijama
- multipleksore za 4 ili 8 asinhronih terminala
- analogna čvorišta za multidrop veze

ZA SVE POTREBNE INFORMACIJE OBRATITE SE NAŠIM POSLOVNIM JEDINICAMA:

Poslovna enota Ljubljana
61000 Ljubljana
Titova 59
tel.: (061) 327-681
teleks: 31797 MCOM YU
Poslovna enota Maribor
62000 Maribor
Slovenska ulica 31
tel.: (062) 27-971
teleks: 33125 METALI YU

 metalka

Informacijski
inženiring

DODACI ZA AMSTRAD/SCHNEIDEROVE RAČUNARE

Hardverski miraz za funte i marke

DAVOR PETRIĆ

U martovskom broju je običan članak o »Amstradima« i o različitim tvrdim dijelovima za njih. Dozvolite nekoliko uvodnih napomena koje vas mogu poštediti dosta muka. Svi CPC, PCW i PC kompjutori tvrtke Amstrad identični su odgovarajućim modelima Schneidera i obratno. Potrebno je ipak znati jednu sitnu razliku koja se tiče CPC 6128 i njemačkog tržišta. Svi Amstrad/Schneider CPC modeli, osim »Schneidera CPC 6128«, pri priključenju perifernih jedinica koriste se tzv. edge connectorima na strani kompjutora. To je utikač koji ide direktno na vodove na štampanoj ploči. »Schneider CPC 6128« ima na stražnjoj strani AMPHENOL utičnice. Vlasnici »Amstrada 6128« koji naručuju dodatke iz Njemačke, moraju tražiti kablove za povezivanje periferne jedinice s CPC 664, a ne sa 6128! Schneiderovci s CPC 6128, koji trguju u zemljama gdje se prodaje »Amstrad«, treba odmah da dokupe i odgovarajući Amphenol utikač za kabel kojim se koriste. Cijena Amphenol utikača u Njemačkoj je 25-30 DM, ovisno o broju vodova.

PC sistem

S obzirom na ogroman interes za »Amstrad PC« počinjemo od njega. Cijene samih »Amstrada PC« u Njemačkoj su:

SCHNEIDER PC SD - 1 disk-jedinica od 360 K - 2.000 DM
SCHNEIDER PC DD - 2 disk-jedinice po 360 K - 2.500 DM
SCHNEIDER PC HD 10 - hard disk 10 MB + 360 K - 3.500 DM
SCHNEIDER PC HD 20 - hard disk 20 MB + 360 K - 4.000 DM

Sve gornje cijene razumijevaju 512 K RAM memorije i monokromni monitor. Pozor: ono »mono« ne znači zeleni nego crno-bijeli monitor, kao na »Macu«. Ukoliko želite kolor monitor, morat ćete na gornje cijene nadoplatiti još 500 DM, a ako uz to želite originalni Amstradov pisac, pogledajte »Schneider DMP 3000.« On je isti kao i DMP 2000, samo što mu je dodan i IBM skup znakova, tako da sada posjeduje i IBM i EPSON skup znakova. Isti su i oblikom, ali je DMP 3000 krem boje kao i PC. Za pisac će vam trebati 800 DM. U tu cijenu je uračunat i kabel za povezivanje kompjutora i pisaca (koji inače košta od 50 do 80 DM). Najnovija mogućnost je DMP 4000, pisac visoke klase i adekvatne cijene.

Želite li usput kupiti i WORDSTAR 1512, morat ćete u džepu pronaći još 200 DM. Ukoliko, zbog nekog svog razloga, ipak kupite PC ali bez hard diska, a poslije vidite da biste znali iskoristiti još 20 Mb samo kad biste ih imali, ništa nije izgubljeno. Samo skočite do dućana (istini za volju, njemačkog) i kupite Vortexov 20 MB PC 1512 Drive card. Što je sad to? To je jedan 3,5-inčni hard disk sa dva diska, odnosno sa četiri gornje površine. Vrijeme prelaza s trake na traku je 3 milisekunde. Četiri glave za pisanje i čitanje očitavaju diskove koji se vrte 3.568 puta u sekundi. Srednje vrijeme pristupa je 8 milisekundi, a maksimalno 195 milisekundi. Brzina prenosa je 5 megabitova/sek. Formatirani kapacitet je 21 Mb. Autor teksta točna cijena nije poznata, ali je vjerojatno oko 2.000 DM.

Memorijska proširenja

Vortex proizvodi dosta dodatka i za Atari ST kompjutore, ali je najpoznatiji po memorijskim proširenjima i disk-jedinicama za »Amstrade«. Memorijska proširenja se, uglavnom, proizvode u dvije osnovne varijante: za CPC 464 i 664 jedna, i druga za 6128. To je uvjetovano oblikom kutije koja je niža kod 6128. Počnimo sa 464 i 664: SP 256 je memorijsko proširenje koje rezultira sa 320 K RAM memorije ukupno. Radi pod CP/M 2,2 koji u tom slučaju ima 57,5 K TPA (slobodna memorije). U kom-

pletu se dobiva monitor program (disassembler, tracer, dumper itd.) samo za CPC 464, te BOS 1.0. Pod CP/m 2.2 dobiva se i 192 K izrazito brzog RAM diska. Uz sve to ide i uputa na njemačkom i sistemska disketa. Druga mogućnost je SP 256 s BOS 2.0. To znači RAM-disk kojem se može pristupiti i iz BASICA 664-orke, spooler veličine 0 do 256 K. Dobiva se i novi video-modus u koji je moguće spremati 32 kompletna screena. Postoje i veća memorijska proširenja za 64-K Amstrade. To su SP 512 i SP 512 s BOS 2.0. Osnovne funkcije su kao i kod manjih proširenja. Ukupna memorija je 576 K. RAM-disk je veličine 444 K. Korišten kao spooler model s BOS 2.0, naravno, ima 512 K. To proizvođač tvrdi službe-

no. U praksi se pokazalo da jedan CPC 664 nema nikakvih problema sa startanjem CP/M 3.0 operativnog sistema otkako mu je dodato memorijsko proširenje DK/TRO-NICS od 256 K.

Sretnici koji imaju CPC 6128 na svom stolu, a misle da im nije dovoljno 128 K memorije, mogu razmisliti o Vortex SP 256 PLUS i SP 512 PLUS proširenjima memorije. RAM-disk se može koristiti i iz CP/M + i iz BASICA. Proširenje za CPC 6128 također pozna ovi video modus pod BOS-om. Ukoliko kupite SP 256 PLUS i kasnije pomislite da vam to nije dosta, možete ga proširiti na 512 K. U tu svrhu kupit ćete KIT 256. Važno je napomenuti da su memorijska proširenja za CPC 6128 normalno opremljena s BOS 2.0. To znači da ga nije potrebno dokupljivati kao kod 464 i 664.

Disk-jedinice

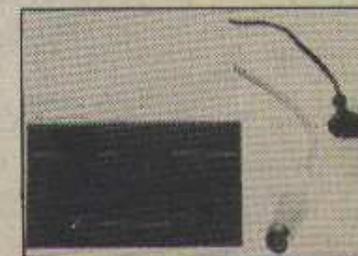
Slijedeće su Vortex disk-jedinice. Možete, kao prvo, birati između prvog i drugog drajva, ali postoje drugi (množina) drajvovi. Odnosno: imate »Amstrad CPC 6128« sa 3 (slovima: tri) disk-jedinice. Postoje od 3,5 i 5 1/4 inča. Moguće je kupiti čak i dvostruku jedinicu koja ima i 3,5 inča i 5 1/4 inča drajv. To bi bila odlična investicija za one koji imaju mogućnost nabaviti CP/M program na 5 1/4 inčnom disku, a žele da imaju programe i podatke snimljene na bitno kvalitetnijim disketama manjeg formata. Da krenemo redom.

Vortex F1 - S je 5,25 inčna disk-jedinica. Posjeduje 2 glave za čitanje i pisanje i ukupno 160 traka. To znači da na jednoj jednoj disketi (dvostranoj) dobivate 708 K podataka. U adresaru možete imati 128 naslova. Ukoliko naknadno poželite još jednu disk-jedinicu, potražite ono što Vortex prodaje pod imenom A1 - S. Disk-jedinica radi i pod CP/M 2.2 i CP/M 3.0. Interesantno je da je moguće ostvariti relativne zapise. Ukoliko kupujete disk-jedinicu kao prvu u sistemu (odn. za CPC 464), tada ćete dobiti i CP/M 2.2 operativni sistem s dozvolom za korištenje. Uputa je kao i za ostale Vortexove proizvode napisana na njemačkom jeziku. Kao što je to i red, uz prvu dodatnu disk-jedinicu ide i kontroler. Ukoliko su vam apetiti odmah pri kupovini veći, pogledajte na disk-jedinicu označenu kao F1 - D. To je disk-jedinica sa dva drajva u kućištu i ugra-

đenim kontrolerom. Ona ima 320 traka i kapacitet od 1,4 Mb na standardnim 5,25 inčnim disketama. Ona isto radi na oba CP/M sistema kao i pod VDOS-om, a omogućuje i relativno adresiranje podataka. U kompletu se dobiva i Z 80 monitor strojnog jezika.

Slijedeća ljepotica na spisku ima najviše izgleda da bude proglašena za miss i da bude najčešće korištena. Zove se VORTEX F1-X i sličnih je karakteristika kao i F1-S. Osnovna razlika je u tome što je F1-X isključivo dodatna disk-jedinica i to uz normalan 3-inčni Amstradov drajv. Zapisat će za vas 708 K podataka po disketi od 5,25 inča. To nije samo drugi drajv, već sistemski drajv. Drugim riječima: CP/M se može startati s oba drajva, i sa 3 i 5,25 inča. Omogućeno je i jednostavno kopiranje između 3" i 5,25" drajvova; slobodan izbor između rada u AMSDOS ili VDOS operativnom sistemu. Sa F1-X dobiva se i X modul za povezivanje na 3" drajv. X modul je moguće dograditi do XRS modula. Vlasnici CPC 464 treba da obrate pažnju na to da je priključenje ove disk-jedinice na njihovog ljubimca moguće samo ukoliko imaju već priključen DDI-1 disk drive s kontrolerom. Nešto skuplja, ali zato za neke i upotrebljivija, varijanta prethodnog modela jest F1-XRS. Onaj XRS u imenu asocira na serijski RS interfejs. Kad priključite taj drajv, dobivate RSX komande za programiranje serijskog interfejsa iz BASICA i terminalski program za kontrolu modema, koji spajate na RS 232. Pod CP/M sistemima 2.2 i 3.0 RS 232 je potpuno slobodno programabilan i kompatibilan s Amstradovim serijskim RS 232 interfejsom. Što to sve znači, jasno vam je: povezivanje kompjutora (čak i različitih proizvođača), spajanje na telefon... Usput: ako imate pristup nekom CP/M kompjutoru koji ima RS 232, možete preko njega izmjenjivati podatke i programe ako ne možete zamjenom disketa. Uz upute za disk-jedinicu dobija se i uputa za RS 232 s Vortex sistemskom disketom.

Ukoliko vam ništa od toga nije bilo dovoljno interesantno, da probamo ovako: FM - 1. Dvostruka disk-jedinica ali različitih formata. Jedan drajv je 5,25 a drugi 3,5 inča s po dvije glave i 1,4 MB.

Dupla disk jedinica Vortex-a za diskete od 3 i 5,25 inča.

TIP	CPC 464 art. no.	CPC 664 art. no.	CPC 6128 art. no.	JOYCE art. no.	Cijena DM
SP 256	8302	8312	-	-	298
SP 256 BOS 2.0	8305	8315	-	-	349
SP 512	8304	8314	-	-	398
SP 512 BOS 2.0	8306	8316	-	-	449
SP 256 plus	-	-	8320	-	349
SP 512 plus	-	-	8330	-	449
KIT 256	8391	8391	-	-	100
F1-S	8000	8020	8040	-	998
F1-D	8001	8021	8041	-	1498
F1-X	8002	8022	8042	-	758
F1-XRS	8003	8023	8043	-	858
FM-1	8013	8033	8053	-	1598
F1-Z	8004	8024	8044	-	698
XRS-MODUL	8011	8031	8051	-	398
M1-S	8005	8025	8045	-	998
M1-D	8006	8026	8046	-	1498
M1-X	8007	8027	8047	-	758
M1-XRS	8008	8028	8048	-	858
M1-Z	8009	8029	8049	-	634
A1-Z 3.5", 5.25"	8012	8032	8052	-	548
A1-S 3.5", 5.25"	8461	8461	8461	-	500
FDA-1	8461	-	-	-	58
WD 2000	8240	8241	8242	8243	2198
VAK-300	8496	8496	8496	-	198
RS-232	8014	8034	8054	-	298
PHONO-SET	8496-2	8496-2	8496-2	-	498

Tabela disk jedinica. Tip je oznaka modela, Art. no. je tvornička oznaka konkretne verzije modela. Također moguće je kupiti i originalnu disk jedinicu sa natpisom Schneider koja će vas koštati 500 DM ako je FD-1 ili oko 750 DM ako je DDI-1. Sve navedene cijene su prodajne odnosno one u dućanu.

Uz to se dobiva i ugrađen ispravljač i kontroler. Moguće je priključenje na sve CPC mašine, F1 - Z je 5,25" drajv bez kontrolera i bez CP/M dozvole. Snima 180 K po disketi. Moguće dodavanje F1-X ili F1-S drajva. Trebate li samo RS 232, kupit ćete XRS Modul koji je dodatni kontroler na Amstradov i RS 232 interfejs. Može se priključiti samo ako već postoji jedan disk drive priključen na kompjutor.

Da ne pomislite da je to sve o drajvovima - čitajte dalje. Za M1 - S vrijedi sve kao i za F1-S, samo što je razlika u disketama: Disk-jedinice serije M koriste 3,5 inčne diskete. Također postoji i M1-D, dvostruka disk-jedinica, po karakteristikama ista kao i F1-D. Slijedeća je M1-X, to je ista ona ljepotica F1-X, ali ovaj put malo manjih dimenzija diskete (3,5"). M1-XRS je kao i F1-XRS, a M1-Z kao i F1-Z je čisti disketni pogon bez kontrolera, samo sa 3,5" sistemskom disketom. A1-Z je kontroler koji omogućava bilo kojoj dvostranoj disk-jedinici od 80 traka, koja koristi standardan Shugart bus za priključak, da se spoji na "Amstrad". Rezultat spajanja kontrolera je 708 K po disketi, bez obzira na format. Za A1-S smo već rekli da je to dodatni disk za F1-S ili M1-S. Potrebno je obratiti pažnju na format diska, jer im je znaka ista. FDA-1 je kabel koji povezuje originalan "Amstradov" 3" drajv s Vortexovima i omogućuje međusobnu razmjenu podataka između tih disk-jedinica. Za radoz-

nalce s malo novaca a puno želja: moguće je kupiti samo Hitachi 3" mehanizam za disk-jedinicu bez kontrolera, bez napajanja, bez kablova i kutije za 200 DM.

Ako ste jedan od onih koji ni sa čime nisu zadovoljni, probajte ovo: 3,5" hard disk sa 20 Mb formatiranih podataka na vašem "Amstradu" serije CPC ili na vašem PCW (Joyce). Stvar se zove WD - 2000. Prenos i pristup podacima su izvanredno brzi. Hard disk može biti podijeljen u 4 logičke cjeline. Moguće je koristiti i ostale disk-jedinice u sprezi s hard diskom. Uz winchester pogon od 3,5" dobiju se kontroler, host-adapter s VDOS 2.1 operativnim sistemom i ispravljačem za struju.

Ostali su nam još VAK-300 akustik kapler i RS-232 interfejs. Zelite li imati manje gužve na svom radnom stolu kupite Vortex phono-set koji sadržava i VAK-300 i RS 232 u jednom kućištu.

MS-DOS emulator

Postoje Amstradovci koji zavide vlasnicima PC-a, kako originalnih IBM tako i odličnih AMSTRAD PC kompjutora. Da im otežaju dilemu da li da prodaju svoj Amstrad CPC i kupe PC sistem, pobrinuli su se i

MS-DOS emulator.

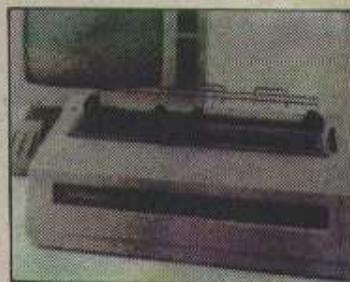

VORTEX i neki drugi proizvođači. Postoji ona nesretna mogućnost izbora da uđete u trgovinu i kupite pravi pravcati MS-DOS emulator za Amstradove CPC kompjutore. Pod tim imenom se zapravo skriva IBM kompatibilni stroj bez ekrana i tastature.

Prva tvrtka na spisku je **KERSTEN & PARTNER, Wildbacher Muhle 83, 51000 Aachen**. Poželite li razgovarati telefonom s njima, okrenite **9949/0241/171 061**. Oni će vam ponuditi IBM - emulator s jenom disk-jedinicom od 5,25", a u standardnom IBM formatu. Tiktak koji čujete iz kutije emulatora je frekvencija od 5 MHz koji daju ritam procesoru 8088. Procesor ima sasvim solidnih 512 K radne memorije (RAM). Postoji i jedno prazno mjesto za one koji bi htjeli nešto proširiti. Simpatičnu kutijicu spojite sa svojim CPC-om pomoću plosnatog kabla na Expansion port. Nakon svih opisanih radnji upotrijebite i RSX naredbu PC i uživajte u odličnim poslovnim programima. Naravno, prije nego što paketić pokažete carinicima trebalo je da odbrojite 1.645 zapadnih njemačkih maraka za tu osnovnu varijantu. Postoje i druge mogućnosti. Ako ne pogodite sedmicu u lotu, razmotrite ovo: V-20 procesor kompatibilan s 8088 u novom emulatoru s 256 K RAM. Disk-jedinicu CPC koristite kao normalnu drugu disk-jedinicu. Imate li još 100 DM, imat ćete i 512 K RAM-a, a za još 300 DM jednu disk-jedinicu. Kome je potreban trkač, za 450 DM ima u prodavaonicama 8087 matematički koprocesor. Ovakvo razmišljanje, cijena osnovne konfiguracije pada na samo 1.098 DM. Do trenutka kada budete čitali ovaj članak postojat će i verzija za PCW odnosno JOYCE kompjutere. Vortex ne bi bio ono što je da dozvoljava konkurenciji da ga pregazi. U to ime: emulator s 8088-procesorom koji, za razliku od prethodnika, radi i na 4,77 i na 8 Megahertzova. Naravno, moguće je i preuključivanje iz jednog modusa u drugi. Može mu se dodati i matematički koprocesor. Uz njega se dobiva MS-DOS 3.2 i interpretator za GW-basic. Dokumentacija je naravno na njemačkom jeziku. Kupite li ga brzopleto, kad ga donesete kući vidjet ćete da vam fali disk-jedinica. Ako imate Vortex F1 ili M1, ništa strašno, ali ako nemate disk od 5,25" morat ćete postati vlasnik. Problema s kompatibilnošću nema, bar tako tvrde njemačke kolege. Dosta je važno imati odgovarajuću kontroler karticu i odgovarajući disk drajv. Postoje tri mjesta za dodatne kartice. Cijena ovakve osnovne verzije je 858 DM. Poželite li komunicirati s Vortexom, probajte na ovoj adresi: **VORTEX Computersysteme, Falterstrasse 1 - 5, 7101 Flein**. Pozovete li **07131/52 061**, dobit ćete opet Vortex.

Pisač SD 15

O pisaču DMP 2000 mogli ste pročitati u 3. broju MM, ali o SCHNEIDER DATA SD 15 vjerojatno nigdje. Budući da NLQ, ma koliko bio dobar, nije prava zamjena za one koji iz nekih razloga inzistiraju da samo stroj za pisanje ima dobar otisak slova, Schneider Data se potrudila da zbrine i takve. Kupite li taj pisač moći ćete koristiti i serijsku i paralelnu vezu pisača i kompjutora. To znači da pisač SD 15 možete koristiti i ako imate druge kompjutore, što je uostalom jedna od bitnijih karakteristika Amstradovih pisača. Upravljanje pisačem je jednostavno, do DIP - prekidača je moguće doći bez rasklapanja kućišta pisača. Sprava je djelo Japanaca, baš kao što bi i DMP bio kosook kad bi imao oči. Zamjena trake za pisanje je moguća i bez prijanja prstiju. Koristi uobičajene kodove za više vrsta otisaka. Serijski su ugrađena specifična slova njemačke abecede, koja se bez problema mogu zamijeniti za neka druga, npr. naša ako ih možete nabaviti (odnosno majstora). Pisač je relativno brz, piše sigurnih 15 znakova u sekundi. Cijena mu

Printer SD 15.

je toliko povoljna da bi Bing odmah kupio jedan kamion s pisačima od sir Olivera. Njegova nešto manja brzina neće mnogo smetati kada se sjetite koliko novaca bi trebalo dodati za malo brži pisač. Izvjesni ste već nestrpljivi od želje da saznate cijenu. Držite se dobro: cijena je ispod 700 DM. Ukoliko vam se stvar sviđa, okušajte sreću na adresi: **Schneider Data, Am Rindermarkt 4, 8050 Freising, Deutschland**, ili nazovite **08161/26 77**.

Samo usput da napomenem, jer je bilo više pitanja "spektrumovaca" i "komodorovaca": printer Amstrad/Schneider DMP 2000 može se spojiti na SVAKI kompjutor koji ima standardni 7 ili 8-bitni CENTRONICS interfejs, ili koji se može spojiti na njega.

Kutijica za pirate

Stigli smo i do dodatka zajedničkih i za Englesku i za Njemačku. Za njih će posebno biti zainteresirani pirati. To su male kutijice koje priključene na kompjutor

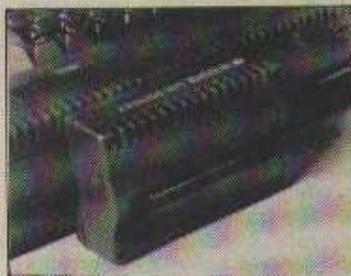
Multiface two firme Mirage Imager.

omogućavaju prekid izvršavanja bilo kojeg i bilo kako zaštićenog programa i zatim njegovo direktno snimanje iz memorije na traku ili disk. Onda taj isti program možete nastaviti s točke na kojoj je bio prekinut, bilo da je startan pa prekinut jer vam je trebala pauza, ili ste spretodno prekinut i snimljen program ponovo unijeli u memoriju. Postoji Mirage Imager MK III koji košta 179 DM, a za «6128» 198 DM. Najbolji je Romantic Robotov Multiface two, za koji treba platiti 175 DM ili u «6128» varijanti 180 DM. Interesenti mogu pokušati uspostaviti vezu na ovim adresama: **Mirage microcomputers, Falkenweg 16, 5400 Koblenz 16, tel. 0261/68 734.** Druga adresa je **Romantic Robot, Ben-Gurion - Ring 86, 6000 Frankfurt.** Tko želi kupovati u Engleskoj, Mirage imager je 49 funti, adresa je: **Mirage Microcomputers LTD., 24 Bank Street, Braintree, Essex CM7 7UL.** Opisat ćemo bolji od njih: Multiface two ima 8 K RAM memorije koju vlasnik može koristiti po želji. Ne zauzima RAM u kompjuteru i nije mu potreban dodatni softver jer sve potrebno ima u 8 K ROM-u. Upravljan je menijem, a posjeduje i Multi Toolkit koji omogućava proučavanje i mijenjanje bilo kojeg dijela memorije, odn. programa u memoriji. U Engleskoj spravica košta 47 funti plus 2 za poštarinu do naših krajeva. Možete je kupiti kod **Romantic Robot UK Ltd, 15 Hayland Close, London NW9 0LH.**

Disk-jedinice u Engleskoj

Disk-jedinice u Engleskoj su: DDI - 1 za 160 funti, a FD - 1 za 100 funti. Silicon System prodaje Amdrive, drugu disk-jedinicu od 3". Mehaniizam je Hitachijev, a cijena mu je 90 funti. U nju su uračunati kablovi, kućište i napajanje strujom. Za informacije pišite na **Trafford Technology Centre, 43 Elsinore road, Manchester M16 0WG, telefon: 061/848 8959.** Oni prodaju i Megadrive. To je 5,25" disk sa 1 Mb neformatiranog kapaciteta s kompletnim priborom, po cijeni od 230 funti. Kod iste tvrtke postoji i nešto što bi moglo biti veoma interesantno onima koji mnogo koriste Devpac ili slič-

ne programe gdje je uvijek problem zbog premalo slobodne memorije za podatke i gubi se vrijeme pri eventualnim čestim učitavanjima, glavnog programa. Stvar se zove Amram. To je «sideways RAM», a moguće je u njega staviti program na neki drugi medij i koristiti program u Amramu kao da je u ROM-u, odn. imati puno slobodne memorije i ne učitavati program ponovo nakon svakog resetiranja. Bilo kako bilo, cijena mu je 40 engleskih funti. Poznati prodavač disk-jedinica Cumana u svom asortimanu ima dodatni disk drajv BS 415. Postoje i 3 i 5,25 inačice verzije. 3" drajv for-

DKTronics 64 K.

matira 160 K i košta 96 funti, a 5,25 inčni drajv sa istim kapacitetom 140 funti. Adresa je **Cumana Ltd., Pines Trading Estate, Broad Street, Guildford GU3 3BH, tel: 0483 - 503121.** Postoji i Amdrive II, također kao drugi 3" drajv po cijeni od 85 funti. Točniji podaci i pouzdanost bilo drajva bilo tvrtke autoru teksta nisu poznati, tako da bi prije eventualne kupovine obavezno trebalo kontaktirati tvrtku i s njima se o svemu dogovoriti. Adresa tvrtke koja prodaje Drive II: **D.G. Supplies, 21 Dovenby Road, Clifton, Nottingham NG11 8AN.** Moguće je kupiti i sam mehaniizam disk drajva od 3 inča. Proizvođač je Hitachi, a cijena 30 funti bez poreza i poštarine, plus 7,50 funti za kablove. Još vam nedoslaju napajanje strujom i kućište disk-jedinice. To je predviđeno kao druga disk-jedinica. Uz ponovljenu napomenu da se prije kupovine dogovorite s tvrtkom u Engleskoj, evo adrese: **Matmos Ltd., Unit 11, Lindfield Road, Lindfield, West Sussex RH16 2LX, a telefon je 04444-73830.**

Video, dk' Tronics

Možda netko želi digitalizaciju slika pomoću svoga Amstrada. To mu u pomoć priskače Rombo productions koja svoj Video Image Digitiser prodaje pod imenom VIDI. Stvarčica koristi video kameru ili video recorder, kao svoje oči, s njima se spaja pomoću vodiča koji se dobiva uz nju. Brzina je vrlo dobra, do 6 slika u sekundi, a kontrast i svjetlost slike je moguće kontrolirati preko tastature «Amstrada». Tko ima i printer i

DKTronics-ova proširenja.

kome Epson kontrolni kodovi nisu nepoznanice, moći će dobiti isprintane slike formata A4 ili A5 na njemu. Uz Vidi dobivate i prateće programe na disku, a sve to za 90 funti. Tko poželi tako nešto, neka odmah piše na: **Rombo Productions, 107 Raeburn Rig, Livingston EH54 8PH, ili neka okrene 0506 - 39 046.**

U Njemačkoj smo spominjali Vortex, a u Engleskoj ćemo dk'Tronics. Oni proizvode memorijska proširenja za CPC kompjutere od 64 i 256 K. Podaci su identični kao i za Vortexova memorij-

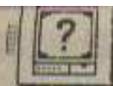
Svjetlosno pero Dart.

ska proširenja samo što na dk'Tronicsovim memory expansions sigurno radi i CP/M 3.0, što autor teksta nije imao priliku provjeriti na Vortexovim proširenjima. Cijena je 50 odnosno 100 funti. Postoji i 256 K silicon disk. To je RAM-disk koji prihvaća sve normalne disk komande AMS-DOS-a, a može biti i u sistemu sa jednim drajvom, i drajv C u sistemu sa dva drajva. Podaci se mogu izmjenjivati i s normalnom disk-jedinicom i s RAM-memorijom, u što će se uvjeriti i sam svatko tko plati 100 funti. Adresa: **DK Tronics Ltd., Englands lane, Gorleston-on-Sea, Great Yarmouth, Norfolk NR31 6BE, telefon je 0493-602 926.**

Svjetlosna pera

Više čitalaca se interesira za svjetlosna pera. Počet ćemo s dna ponude po cijenama. Amstradovo pero košta 20 funti. Uključuje se u joystick port. Omogućava biranje mogućnosti direktno s ekrana iz ponudnog menija i uz pomoć light pena. DK Tronics nudi svoju verziju. Njegovo pero je spojeno na kutijicu koja je istog oblika i boje kao i ostali proizvodi te tvrtke namijenjeni «Amstradu». To znači da je moguće istovremeno imati priključene na expansion portu i light pen, i 64K memory expansion, i speech synthesizer (o njemu kasnije), i da sve radi. Jedino što ćete sa stražnje strane imati 10 do 15 cm sive plastike. Softver može biti na kazeti ili u ROM-u ako je pero namijenjeno za «Amstrad CPC 464» ili 864. U prvom slučaju je cijena 20, a u drugom 30 funti. Model za 6128 ima software isključivo u ROM-u. Mogućnosti svjetlosnog pera su: izbor boje, kontrola slike do točnosti od jednog piksela, nadopisivanje teksta na sliku, korištenje znakova koje je korisnik definirao sam i izbor veličine četkice kojom se boji. Omogućeno je i povećavanje slike i njeno smanjivanje, crtanje krugova, pravokutnika, li-

nija, krivulja i ispunjavanje određenih područja bojom. Slika se može snimiti na vanjski medij ili iscrutati na printeru.

Čini se da smo došli i do najboljeg light pena. Zove se Dart light pen. Također je točan do reda veličine jednog pixela i to u načinu 2, a pristat će da radi i na zelenom monitoru i onome u boji. Koristi se tehnologijom optičkih vlakana, tako da nema nikakvih žica u samom peru. Upotrebljivost pera nije ograničena softverom koji se dobiva uz pero, jer je korisniku dana mogućnost da napravi vlastiti program koji će biti kontroliran preko menija, i jasno, uz pomoć Dart light pena. Ovaj model svjetlosne olovke priključuje se također na expansion port, ali ima i jedan kratki vod koji se uključuje u izlaz za monitor na kompjutoru. Monitor se zatim priključuje na osnovu light pena. Klasičan test kvalitete svjetlosnih pera je da se potpišete na ekranu i pažljivo pogledate rezultat. Od nabrojanih, najbolji je rezultat ispisan Dartom. Čitav ekran je rezerviran za crtanje, a opcije se nalaze na drugoj stranici koju vidite nakon pritiska slova M. Moguće je čak i bojenje kao sprejem, ali i izbor elastičnog načina crtanja geometrijskih likova. Interesantno je da mijenjanjem načina slika na ekranu ostaje, ne obriše se. Time se dobivaju neki interesantni i neuobičajeni efekti. Nema mogućnost uzorkovanog popunjavanja zadanog lika, ali zato normalan fill radi dosta brzo. Nezgodno je što se osjetljivost ne može podešavati ako je priključen disk dražv interfejs na kutiju od svjetlosne olovke, jer se to obavlja sa stražnje strane priključenog kućišta. Problematično je i crtanje na tamnoj pozadini, ali pomoći će naknadno mijenjanje boja crteža u one koje želite. Moguće je napraviti disk kopiju softvera, a i upotrebljavati svjetlosnu olovku u svojim programima. Ukupno uzevši, Dart light pen vrijedi onoliko više koliko košta u resporedbi s jeftinijim modelima. Košta 40 funti, a za informacije ili kupovinu adresa je: **Dart Electronics, Unit B5 Oulton Works, School Road,**

Lowestoft NR33 9NA, a telefon: **0502 - 512707.**

Miševi

Prilično se često ljudi interesiraju za miševе. Mišić koji odgovore «Amstradu» odaziva se na ime **AMX MOUSE.** Priključuje se na port palice za igranje i uzima struju iz monitora. Bolje rečeno, priključuje se kutijica veličine kutije cigareta, na koju je spojen miš. Kutijica je u stvari interfejs. Za razliku od nekih drugih miševa, ovaj ima tri tastera. Uz njega se dobivaju kazeta i disketa sa softverom i detaljne upute. Upute su potrebne radi korištenja programima **MX ART** i **AMX CONTROL** koji postaju vaši kupovinom miša. Prvi od njih je solidan program za crtanje ali nije ništa posebno, a drugi se sastoji od dva programa. Prvi omogućava neke ekstra komande u **BASIC-u** za kontrolu prozora, ikona i srodnih stvari. Drugi se zove **Icon desinger** i služi za pomoć pri stvaranju ikona za upotrebu u vlastitim programima. Količina i svrha ikona ograničeni su jedino maštom korisnika i nekim sitnicama kao što su samo 64 K memorije.

Mišu je očito glavna namjena crtanje, jer čim ga uključite pita da li želite učitati **AMX Art.** Program za crtanje je u potpunosti vođen menijima, prozorima i ikonama ali tome je žrtvano to što ne možete imati cijeli ekran sa slikom. Izgled ekrana je prilično kompleksan. Pojavljuju se četiri menija u prvom redu koji se onda skrolira gore-dolje, s desne strane su ikone koje simboliziraju željenu akciju, a s lijeve je stupac s različitim uzorcima kojima možete popunjavati oblike. Crtanje je moguće jedino u načinu 1, što mu baš i nije prednost jer je često potrebna preciznost načina 2 nego 16 boja načina 0. Mogućnost zoom funkcije (povećavanje) je odlična, a moguće je i slike poslati na pisac. Gledano u cijelosti **AMX Mouse** nije nešto svršeno, ali je ipak vrlo interesantna sprava koja je možda nešto precijenjena. Kupiti ga možete po cijeni od 70 funti na adresi: **Advanced Memory System, Freepost, Warrington WA4 1BR.**

Mis AMX

Interfejs RS 232 firme Vortex.

Sintezator govora, interfejsi, ROM board

Program **Speech** koji govori simpatičan je, ali ipak nije »ono pravo«. Sada će verovatno netko reći da je samo **Hal** iz **Odiseje »ono pravo«,** ali ima i drugih načina da kompjutor progovori. Pouzdan način je kupovina **speech synthesizera** ili **sintezatora govora.** Prvi na tržištu se pojavio originalni **Amstradov** koji košta 30 funti, a sastoji se od stereo pojačala (**Amstrad** ima stereo izlaz zvuka) i dva mala zvučnika. Pomože im softver koji omogućava i kombinacije s govorom u vlastitim programima. Naravno da postoji i **dkTronics** varijanta. Košta 30 funti sa softverom na kazeti, a 40 s **ROM-om** koji je i jedina mogućnost za **CPC 6128.** Zvučnika su također dva, promjera 10 cm, i dizajna koji paše uz **CPC.** Upotreba je laka i kvalitet zvuka sasvim zadovoljavajući.

Ima jedna korisna informacija i za vlasnike **PCW** ili kako Nijemci kažu **JOYCE** računara. Korisnici toga **Amstradovog** računara koji žele brzi ili ljepši ili možda lepežasti pisci naiđu na prepreku. Kako ostvariti spoj? Lako! Kupovinom **CPS 8256** interfejsa. On omogućava i komunikacije (modemi) i priključivanje pisaca. Sadržava **RS232** i **Centronics** interfejsi. Zainteresirani ga mogu potražiti na **Amstradovoj** adresi po cijeni od 60 funti bez poreza. **Spectravideo,** poznati proizvođač palice za igru **Quickshot** prodaje svoju veselu palicu **Quickshot II** sa joystick interfejsom i igrom **Tomahawk** (simulator leta helikopterom) za 30 funti na adresi **Spectravideo Ltd., 165 Garth Road, Morden, Surrey SM4 4LH.**

Kome je potreban **RS232** interfejs za neki kompjuter **CPC** serije, može ga dobiti od **Amstrada** po cijeni od 50 funti.

Interesantan dodatak je **ROM board.** To je pločica koja se uključuje u kompjuter i omogućava korištenje dodatnih **ROM-ova.** Predstavnicu te vrste su: **Britannia Rom Board** po 40 funti. Informacije na telefon **0222 481 135.** Prima 6 **ROM** ili **EPROM** čipova. Superpo-

wer **ROM-card** prima 8 čipova, a košta 35 funti. Adresa je **Micro Power Ltd., North Street, Leeds LS7 2AA.** Takve hardverske dodatke će znati najviše cijeliti npr. oni koji su 20 ili 50 puta u toku jedne noći učitali **Devpac** ili neki drugi program. Cijene u **SR** Njemačkoj su od 120 DM naviše. Autor teksta ima informaciju da će vjerojatno uskoro u Zagrebu biti moguće kupiti i **ROM board** i programe u **EPROM-ima,** po veoma konkurentnim cijenama. Bilo bi dobro da nam čitaoci jave koje korisne programe bi voljeli imati u **EPROM-u,** odnosno uvijek prisutne u **Amstradu** bez suvišnog čekanja dok se program učitava.

Kad smo već kod programa u **ROM-u,** mora se spomenuti **Arnor.** To je vodeća firma koja svoje programe stavlja u čipove. Prodaje odličan tekst-procesor (bitno brži od **Tasworda 6128**), po cijeni od 40 funti, također odličan paket **assembler-disassembler** pod imenom **Maxam,** po istoj cijeni. Ima i svoj **ROM board** pod imenom **Rombo ROM box** po cijeni od 35 funti. Zainteresirani se mogu obratiti na adresu: **Arnor Ltd., (DEPT. RBT), 118 White Horse Rd., Croydon CR0 2JF.** Moram ponoviti da su njihovi proizvodi stvarno vrhunski i da je šteta da nisu rasprostranjeniji u našoj zemlji.

Za kraj – poslastica

Za kraj je ostala jedna poslastica. Klasična dilema kompjutraša je: imati monitor ili televizor. Najbolje je imati oboje. A jeftinija varijanta toga je imati monitor i televizijski tuner. Monitor je naravno monitor u boji koji kupite s «**Amstradom**», a tuner možete birati. Dobro poznato ime **dkTronics** nudi **TV receiver** po cijeni od 70 funti. Oblikom i bojom odgovara ideji da ga postavite ispod svog monitora. Druga mogućnost je **Screenvision.** Tuner ima ugrađen i audio i kompozitni video izlaz, a kanali se biraju pritiskanjem tastera. Cijena ovog modela je 80 funti, a nabavlja se kod: **Screens Microcomputers & Electronics, Main Avenue, Moor Park, Northwood, Middlesex, England.**

Posljednje upozorenje: prije bilo kakve kupovine iz inozemstva raspitajte se na carini za mogućnost uvoza, a ako kupujete poštom, onda se prvo s trgovinom dogovorite o cijeni, troškovima i roku isporuke, i tek onda uplaćujte novac. Prilikom same narudžbe **OBAVEZNO** navedite točan tip svog «**Amstrada**».

ATARI ST CARTRIDGE

Modul za najčešće programe i zaštitu

PETER KOLAR
MARJAN SELJAK

Ideja

Mnogo vlasnika računara Atari ST želi da zna čemu služi otvor na levoj strani računara. Proizvođač ga je predvideo za specijalni dodatak memorije nazvan ROM-CARTRIDGE (u produžetku teksta – modul).

Na taj modul mogu da se snimaju programi koji se često koriste, tako da ne moraju uvek da se traže po disketama.

Programi su u modulu zapisani na dva načina:

– Tako da se izvode direktno iz modula – mikroprocesor izvodi program u samom modulu, šta znači da programi moraju da budu drukčije napisani.

– Modul se ponaša slično kao RAM disk – pre svakog izvođenja program se pročita iz modula u RAM memoriju i tamo se izvodi. Prednost takvog zapisa je da program nije potrebno menjati, jer je zapis na modulu potpuno isti kao na disketi, a slabost da mu je za izvođenje i dalje potreban RAM.

Korišćenje

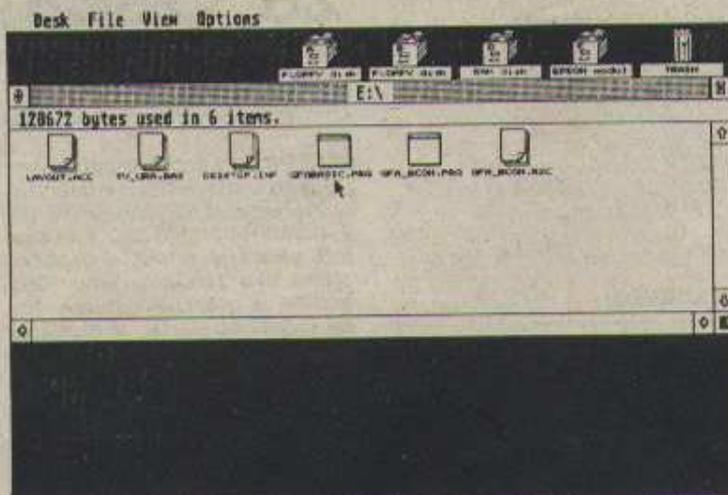
Modul je pre svega podesan za sve one koji bi hteli da svoj program zaštite od neželjenog kopiranja.

Na modul mogu da se prenesu i proizvoljni programi. Ograničenje je zasad samo njihova dužina, jer mogu da zauzimaju najviše 128 K. Međutim to je dovoljno npr. za GFA Basic interpreter s prevodiocem, FastBasic, tekst-editore, npr. STEVE i druge i emulator za terminal VT-100.

Pored korisničkih programa na modulu mogu da budu i programi koji se obično nalaze na sistemskoj disketi. To su tzv. accessory.

Rad

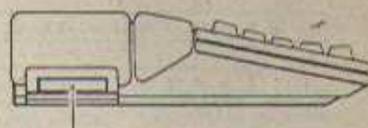
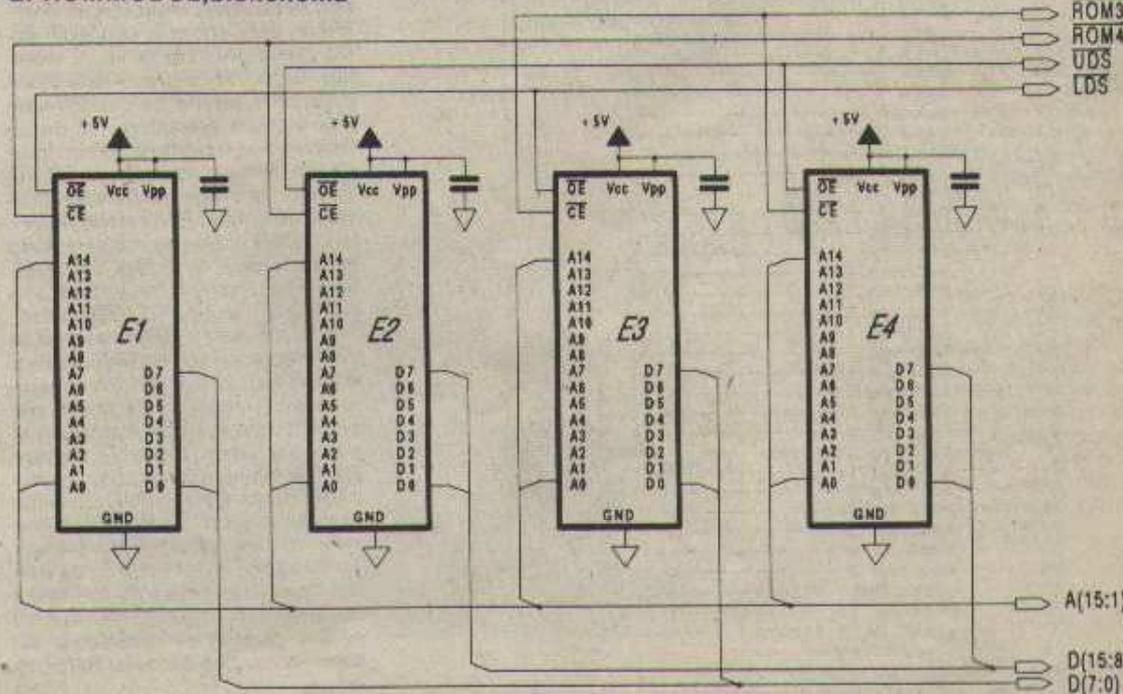
Modul je dužine 128 K. Adresni prostor modula zauzima adrese od \$FA0000 do \$FBFFF. Podeljen je na dve polovine koje biraju kontrolni signali ROM3 i ROM4. Podaci: šesnaestobitne reči koje

čita Atari podeljene su na 2 bajta koje mikroprocesor bira signalom UDS (gornji bajt podataka) i LDS (donji bajt podataka). Na adresi \$FA0000 gde počinje sadržaj modula nalazi se duga reč koja određuje svrhu modula. Kada je na tom mestu »magična reč« \$ABCDEF42 znači da je umetnut korisnički modul, a \$FA52255F da se upotrebljava dijagnostički modul. Ako sadržaj ne odgovara ni jednoj od pomenutih reči, računari ignoriše modul. Zatim sledi header (glava) prvog programa koji se izvodi u modulu. U headeru se nalaze ime, dužina, datum... programa i pokazivač na header sledećeg programa. Podrobniji opis možete da nađete u Hitchhiker's Guide to the BIOS; (C) Atari Corp., koji kruži na disketi i u našoj zemlji.

O projektu kola (blok shemi) Upotrebljena su četiri EPROM-

EPROMMODUL, blokshema

Modul

a kapaciteta 32 K. Oni su u ovom trenutku već dostupni po umerenim cenama i u blizini naših krajeva. Po dva EPROM-a povezuju se zajedno na donjih 8 linija podataka (D7-D0), a njihove nožice OE na LDS. Ostala dva EPROM-a priključuju se na gornjih 8 linija podataka (D15-D8), a nožice OE na UDS. Pored svakog EPROM-a predviđeno je priključenje kondenzatora 100 nF. Upotrebljava se ako modul prouzrokuje previše velike smetnje. Naime, kartica s modulom je priključena direktno na mikroprocesorovu magistralu, bez pojačavača (bufera).

Još nekoliko reči o EPROM-ima. Upotrebljava se tip 27256. Isprobani su EPROM-i marke Fujitsu, Hitachi, SGS i Toshiba. Potreban je oprez samo kada se programiraju. Naime, noviji tipovi imaju programirani napon (Vpp) 12,5 a ne 21. Razlikuju se po oznaci na kućištu.

Zanimljivi su EPROM-i koji u oznaci imaju i slovo C (27C256) kao CMOS. Oni u aktivnom stanju (kad čitamo podatke) troše 10x energije manje, ali su i dosta skuplji.

1	3	5	7	9	11	13	15	17	19	21	23	25	27	29	31	33	35	37	39
2	4	6	8	10	12	14	16	18	20	22	24	26	28	30	32	34	36	38	40

Pogled sa strane

1	3	5	7	9	11	13	15	17	19	21	23	25	27	29	31	33	35	37	39
2	4	6	8	10	12	14	16	18	20	22	24	26	28	30	32	34	36	38	40

Oznake najčešćih EPROM-a:

Proizvođač	Oznaka	Vpp (progr. napon)	Specifičnost
AMD	AM27256	12,5V	
Fujitsu	MBM27256	12,5V	
	MBM27C256	12,5	CMOS
Hitachi	HN27256	12,5V	
Intel	27256	12,5V	
	27C256	12,5V	CMOS
NEC	PD27256	21V	
Toshiba	TMM27256	21V	

Priključivanje modula

Prvo se isključi računar. Zatim se modul pažljivo uvuče u priključak (utičnicu) na levoj strani računara. Pri tome treba naročito voditi računa da modul bude pravilno umetnut, što znači da se ne zamene gornja i donja strana jer bi to moglo da izazove nepopravljivu štetu. Kad se modul stavi na njegovo mesto, uključi se računar. Ako želite na modulu da upotrebljavate programe koji se prilikom pokretanja sami izvršavaju, treba da imate ugrađen i ROM-TOS (operativni sistem u ROM-ima).

Nabavka

Već može da se kupi modul s programom STEVE, našeg autora Primoža Jakopina. Za sve informacije o nabavci obratite se i direktno na adresu: Mladinska knjiga, oddelek TOZD Koprodukcija, Cigaletova 6, 61000 Ljubljana, telefon 327-641, 327-643.

Za eventualne tehničke informacije možete se obratiti direktno na adresu: Peter Kolar, Na pobočju 14, 61351 Brezovica.

Raspored priključaka na utičnici (konektoru)

Atari ST	Cartridge
1	Power +5 VDC
2	Power +5 VDC
3	Data 14
4	Data 15
5	Data 12
6	Data 13
7	Data 10
8	Data 11
9	Data 8
10	Data 9
11	Data 6
12	Data 7
13	Data 4
14	Data 5
15	Data 2
16	Data 3
17	Data 0
18	Data 1
19	Address 13
20	Address 15
21	Address 8
22	Address 14
23	Address 7
24	Address 9
25	Address 6
26	Address 10
27	Address 5
28	Address 12
29	Address 11
30	Address 4
31	ROM3 Select
32	Address 3
33	ROM4 Select
34	Address 2
35	Upper Data Strobe
36	Address 1
37	Lower Data Strobe
38	Ground
39	Ground
40	Ground

RAČUNAR I KOMUNIKACIONI SATELITI

Radio amateri u potrazi za Oscarom

MARKO RAZPET

Ovde će zapravo biti govora o samo jednom komunikacionom satelitu, jer svi oni u suštini obavljaju istu funkciju. Naš satelit je poslat u eliptičku orbitu oko Zemlje u junu 1983. godine, iz grancuske Gijane. Posle uspešnog starta, od tada stoji na raspolaganju radioamaterima celog sveta. Ime mu je OSCAR 10, s peh ga prati od samog početka. Jedan od već otsluženih stepeni rakete – nosača malo ga je okrznuo i pokvario mu antenski sistem. Još je lošije prošao njegov prethodnik, OSCAR 9, kod kojeg nije uspelo ni lansiranje. Da ne bi bilo nesporazuma, ime je sastavljeno od inicijala izraza **Orbital Satellite Carrying Amateur Radio**, a nije ime nekog oduševljenog radiopamera. Prvi OSCAR lansiran je još 1961. godine.

Jednostavno rečeno, svi komunikacioni sateliti predstavljaju nekakve pretvornike, kao što su naši televizijski, odnosno radio pretvornici po brdima. Radio signal stiže iz predajnog antenskog sistema na Zemlji do satelita na jednoj frekvenciji (uplink). Satelit je u tom slučaju niz složenih uređaja, koji se napajaju električnom energijom, dobijenom iz sunčanih ćelija (tamo gore sunca ima u izobilju). Signal stiže preko satelitskih prijemnih antena do pretvornika, koji signale prerađuje na drugu frekvenciju i zatim ih preko predajnih antena upućuje nazad na Zemlju. Ta druga frekvencija naziva se downlink. Prvi sateliti iz serije OSCAR bili su opremljeni kako je ono vreme dopuštalo, a desetak je već pravi luksuz. Sunčane ćelije maju snagu od 40 W, a delimično se pune i NiCd baterije za onaj deo puta dok se satelit nalazi u Zemljinoj senci. Kontrolna jedinica vodi nadzor nad visinom, naponom u baterijama, eventualnim odstupanjem od predviđene staze itd. Telekomandni sistem prima naredbe sa Zemlje (isključivanje pretvornika po potrebi, naredbe za korekciju trajektorije i slično). Treba spomenuti i senzore za visinu, reaktivne motore i antenske sisteme. Činjenicu da OSCAR 10 nosi i celokupan računarski sistem, verovatno ne treba naročito isticati.

Za nas, korisnike na Zemlji, važno je kako stoji stvar sa uplinkom i downlinkom. Postoje dva takozvana načina: **Mode B** ima uplink na frekvencijama 435.025–435.175 MHz i downlink na frekvencijama 145.975–145.825 MHz. Poslednje je namerano napisano podajućim redosledom. Zbog Dopplerovog efekta, zbir predajne i prijemne frekvencije mora da bude otprilike konstantan. U našem slučaju to je 581.005 MHz. Postoji i **Mode L**, gde je uplink na 1269–050–1269.850 MHz a downlink na 436.950–436.150 MHz. Većina radioamatera koji veze uspostavljaju preko satelita OSCAR 10 koriste Mode B. Ne treba naglašavati da sve navedene frekvencije padaju u rasponu, dodeljene radioamaterizmu. To baš nisu male frekvencije i zato su odgovarajuće aparature prilično složene i skupe, pogotovo za Mode L.

Lično sam za uplink koristio stanicu snage 10 W i antenu od 18 elemenata, koju sam jedno podnoje sastavio na balkonu, naravno, po nacrtu. Ta antena veoma liči na sve druge antene koje se koriste za prijem UHF signala na televiziji. Za prijem sam koristio dvometarsku UKV stanicu i grupu od četiri antene od po četiri elementa za odgovarajuće frekvencijsko područje. Pošto nisam imao mogućnosti da antene okrećem i nagore ka nebu, čekao sam priliku da se satelit nađe nisko iznad horizonta, jer oba antenska sistema najčešće koristim za obične zemaljske veze. Tu počinju teškoće, povezane sa računarstvom na Zemlji. Kada je satelit vidljiv? U kojem pravcu ga treba tražiti? Koje zemlje se na satelitu vide?

Prvi radioamaterski sateliti kružili su nisko iznad Zemlje, a vreme obilaska bilo im je malo. Orbite su im bile relativno pravilne kružne linije, tako da je bilo jednostavno izračunati kada će se satelit opet pojaviti i u kojem pravcu ga treba tražiti. Tek što bi se čovek pripremio za neku zanimljivu vezu, ubrzo je ostajao praznih ruku, jer bi satelit u međuvremenu već nestao. Osim toga, Dopplerov efekat je bio veoma izrazit, a korekcije frekvencije bile su česte.

9.4.1984 JN76HD ponedjeljak
 UTC 22:00 az=69° ORP-dan
 Df=-120Hz orb 620
 H=35051km D=40316km
 Pokrivanje: 215.8 mio.km² T=112

Slika 1.

U tom pogledu OSCAR 10 je zaista gala predstava. Amater sedi kod kuće, u svom uglu i sa lakom uspostavlja veze praktično sa polovinom sveta. Samo pogledajmo podatke o orbiti satelita. Obilazno vreme mu iznosi oko 11 i po časova. Perigej – najmanja visina satelita – oko 3950 km, a apogej – najveća visina – punih 35.500 km. To je skoro jedna desetina udaljenosti od Zemlje do Meseca. OSCAR 10 neprestano emituje signal na frekvenciji od 145.810 MHz i već po jačini tog signala se zna kakvi su izgledi da veza bude dobra. Treba samo malo saslušati šta se sa satelitom dešava, a zatim iz svog predajnika pustiti neki kratak signal. Ako čujete samoga sebe u prijemnoj steni, veza će verovatno biti moguća. Možete da uputite opšti poziv ili da nekome ko šalje poziv udete na frekvenciju i uspostavite vezu s njim. Veze se obično bez teškoća održavaju u telegrafiji, dok je za toniju neophodan koji vat više.

Začudjuće je već zapravo i to da uređaji na satelitu mogu da vas osete na prilično velikoj udaljenosti. Začudjuće je i da se uopšte nešto čuje, ako se ima u vidu da satelit ne emituje radio signal čija bi snaga prelazila 40 W. Naši TV predajnici mogu da se pohvale snagom od nekoliko kW. Ako na OSCAR 10 zaluta neki nametljivac prevelike snage, odmah dobija upozorenje, odnosno uređaji ga isključuju, jer bi napasniki brzo ispraznio baterije. Poželjno je, dakle, raditi sa minimalnom snagom. Važna je i činjenica da satelit u apogeju za korisnika praktično lebdí, što znači da ga oko 8 časova držimo «na nišanu», ne okrećući antene, a i Dopplerov efekat ne prčinjava nikakve teškoće. Kad se satelit kreće kroz perigej, navedena pojava je izrazita. Onaj signal na 145.810 MHz pomera se za koji kiloherc.

Prilikom izračunavanja pozicije

satelita ima dosta posla. Na osnovu početnih podataka može za svaki trenutak da se izračuna na kojem mestu na nebu se satelit trenutno nalazi. Treba voditi računa o rotaciji Zemlje, Keplerovim zakonima i Zemljinoj spljoštenosti. Pošto naša planeta nije kugla, njen gravitacioni potencijal nije tako jednostavan kao što smo učili u srednjoj školi. Računi su dovoljno složeni ako se kao oblik Zemlje smatra rotacioni elipsoid. Algoritam je prepun trigonometrijskih i ciklotometrijskih funkcija. Za svaku poziciju treba rešiti po jednu Keplerovu jednačinu (recimo Njutnovim tangencijalnim metodom). Zanimljivo je da ignorisanje Zemljine spljoštenosti dovodi do potpuno pogrešnih rezultata. Satelit nije na mestu koje bi tak račun dao. Tek zahvaljujući velikom broju veštačkih satelita, sovjetskih i američkih, odnosno njihovom nepodudaranju sa školskim računom, preciznije je utvrđen oblik Zemlje. Spljoštenost planete izaziva pomeranje perigeja i nekakvu precesiju orbite sate-

Slika 2.

Prilikom izračunavanja pozicije

lita. Ako se sve to ima u vidu, može da se napiše obiman program, koji utvrđuje poziciju satelita u odnosu na Zemlju. Ako se tome doda i jednostavna karta sveta, rezultat je slika 1.

Takva je bila situacija 9. aprila 1984. u 22 časa po griničkom vremenu (u 23 časa po srednjeevropskom vremenu). Bio je ponedjeljak, što znači da je poželjno raditi sa malom snagom. Za OSCAR 10 to je bila 620. orbita. Oznaka JN76HD je moja lokacija. Satelit je tada bio punih 40.316 km udaljen od mene, na visini od 35.051 km, a udaljavao se relativnom brzinom od 247 m/s, što je omogućilo da se frekvencije zbog Dopplerovog efekta smanje za samo 120 Hz, što može da se zanemari. Da bi satelit stigao «na nišan», antene je trebalo okrenuti prema istoku (azimut 69°), a zatim za još 6° posle elevacije (elevacija 6°). Tada je satelit video 215.8 miliona km² Zemljine površine. Teoretski bi tada morao da radi i Mode L, ali taj se uključuje ili isključuje telekomandom sa Zemlje. Iznad koje tačke se satelit tada nalazio, iz priložene slike se tačno ne vidi, ali prilično dobro se vidi da bi se sa satelita videle Australija, skoro cela Evrazija i Aljaska i deo Afrike. One večeri sam imao odlične veze sa Japancima i Skandinavcima, iako po vezama to i nije bio najbolji dan. U svakom slučaju, mi, YU radioamateri, bili smo prilično traženi preko satelita, a preovlađivali su Nemci, Japanci, Amerikanci i Australijanci. Retke zemlje su, naravno, zanimljivije. Posle uspešnog uspostavljanja radio veze dolazi nestrpljivo iščekivanje potvrđivanja veze, takozvane QSL kartice. Dobio sam skoro od svih. Tako je to. Filatelisti sakupljaju marke, drugi sakupljaju autograme, treći stare automobile, a radioamateri, između ostalog, i kartice QSL. Pošto mi prijemna stanica više ne radi, a izgledi da dođem do nove ili popravim staru ni-

su baš najsajniji, kartice QSL su mi utoliko dragocenije.

Postoje i radioamateri koji samo slušaju. Slika 2. je priložena kako bi laici stekli neku predstavu o tome kako izgleda tipičan radioamaterski ugao. Na poledini su podaci o opremi i uhvaćenim vezama.

Radioamaterima koji raspolažu aparaturama za rad preko satelita računar je došao kao poručen. Snimiš sebi program, uneseš sve potrebne podatke i već na ekranu vidiš šta ide, a šta ne. Možeš da napraviš i plan za naredne dane, onda kad satelit bude domašiv. Japanci su se ozbiljno pripremili za satelitske veze, iznevši na trži-

SWEDEN SM5DXE

CHRISTER LINDBERG • GRANSÅNGARGATAN 22 • 72471 V

CALL	DATE	TIME	FREQ	MODE	REF
Signal	YMR	MONTH	DAY	GMT	REV. TRQ. NO. H
SM5DXE	54	4	9	2200	SM5DXE 03

RIG: FT 200 (1600) 4-WAEN "U" FOR WASH
 ANT: 4-el. (228' 260')

PG: LI 111

Slika 3.

šte potrebne aparature u jednoj kutiji. Neki su dokupili potrebne kvarcove za svoje stare miljenike. Imućnijima i okretanje antena obavlja računar, kao i skaniranje po frekvencijama.

Iako ćemo žene retko susresti na amaterskim radio talasima, supruge starih vukova u sebi kažu: bolje da je moj dragi majstor lemilice i kolofonija nego šanka i pića, ovako mi je bar pri ruci.

Treba svakako reći da sa amaterskim satelitima neki imaju velike planove, jer su im mogućnosti zaista neslućene. Da ne biste imali utisak da radioamaterske satelite ima samo Zapad, reći ćemo da su Sovjeti lansirali celu plejadu takozvanih RS satelita, samo što za njih treba imati drukčije aparature nego za OSCAR 10.

I pored svih problema, nakupio mi se lep broj kartica QSL iz celog sveta, od Japana do Kalifornije (slika 3). Zanimljivo je i to da se sopstveni emitovani zvuk zbog takve udaljenosti čuje tek kroz koji trenutak. Jačina primljenih signala nije baš na nivou disko klubova, ali sasvim je dovoljna da se sa svojim korespondentom čovek lepo sporazume.

● NLQUILL za QL

Programski paket za mikroročunar sinclair QL (128 K), koji koketuje sa programom za obradu teksta T², napisanim za velikoga plavog brata IBM PC, NLQUILL namenjen je vlasnicima Epsonovih matičnih štampača FX-80, RX-80 ili kompatibilca (Star, Fujitsu, itd.), koji bi hteli da svoje štampače osposobe za štampanje u načinu NLQ (Near Letter Quality).

Paket sadrži:
- izvednicu tekst-editora Quill poslednje verzije, sa 84 dodata nova simbola (sva grčka slova, grafički simboli, 10 kontrolnih simbola),
- programski NLQ editor-štampač, s mogućnošću štampanja Quillovih datoteka i svake ASCII datoteke. Svojstva programa su:

- sadrži 2 skupa po 224 znaka koji po želji mogu da se zamene, menjaju uređuju i definišu. U ovom trenutku u paketu je skup jugoslovenskih znakova, ASCII skup, skup svih grčkih slova, skup grafičkih simbola i matematičkih simbola, a mesta ima za još 96 korisnikovih znakova

- matrica svakog znaka iznosi 24 x 16 tačaka
- može da štampa 4 različita tipa indeksa, pa i u više spratova

- ima mogućnost definisanja znakova visine 16, 32, 48 ... tačaka

- svaki znak može da bude istovremeno podvučen, otisnut masnim slovima, kosim slovima ili zapisan u dvostruko široj širini.

Pri štampanju Quillovih datoteka iskorišćene su sve nabrojane mogućnosti. U ovom obliku je program namenjen i korisnicima viših zahteva, jer ume da odštampa i teže tehničke i matematičke tekstove.

Čitaoci koje program zanima mogu da pišu na adresu: Matjaž Kaluža, Koroška 61/15, 62000 Maribor, pri čemu ne bi smeli da zaborave navesti tip svog štampača i interfejsa.

● Obrada kućnih troškova sinclair QL-om

Program sam koncipovao za blagajnike kućnih saveta, stambenih blokova odnosno za sve koji imaju računar sinclair QL i štampač. Napisan je uopšteno, ali na vaš zahtev mogu i da se dodaju odnosno prilagode pojedine opcije (po dogovoru). Program je sastavljen modularno, a naročiti naglasak je stavljen na ekonomičnost u radu sa datotekama i njihovom zapisivanju, tako da zauzimaju minimalno mesta na modulu (datoteke za 28 stanara sa podacima za jednu godinu zauzimaju ukupno samo 4 K). Ali uprkos takvoj racionalizaciji svi podaci i svi izračuni su dostupni u svakom trenutku.

Program je sastavljen od četiri dela:

1. Upisivanje, ispravljanje i druge operacije sa spiskom stanara

2. Upisivanje stanja brojača i cena

3. Izračunavanje i ispisivanje primanja u blagajnu

4. Ispisivanje tabele za upisivanje stanja brojača (ova tabela se nalepi na ulazu odnosno na oglasnu ploču da stanari sami upišu stanje svog brojača (npr. tople vode).

Sada program može da radi (prima i formatira ispis) sa najviše devet stavki koje upisujete sami i odredite im jedan od četiri ključa obračunavanja (na osnovu površine stana, na osnovu stanja na brojaču). Ograničenje od 9 stavki može se po dogovoru i ukloniti reprogramiranjem postojećeg ispisnog programa na drukčiji oblik blagajničkog prijema (ograničenje je nastalo iz čisto tehničkih uzroka, jer je blagajnički prijem koncipovan tako da se na širinu A4 format hartije može pregledno da ispiše samo 9 stavki).

Informacije: Matjaž Kozmus, Maistrova 1, 62380, Slovenj Gradec, odnosno telefon (062) 642-576 (posle 16 časova)

Najjeftiniji tekst-editor za »spectrum«

Razvio sam (preveo i dopunio) program Tasword 2 našim slovima na ekranu (u dva formata) i ispisanim sa EP 44 (u kombinaciji slova i znakova). Konfiguracija je sastavljena od standardnog hardvera:

- elektronska pisaca mašina EP 44 firme Brother
- spectrum 48 K
- interfejs 1+mikrodrajv
- sinclair interfejs RS 232
- c-b televizor
- monokasetofon

Na tastaturi EP 44, kojom se neposredno upisuje tekst u Taswordovu datoteku (umesto »spectrumovih« tzv. gumica), nemačka slova se obiljepe našim letraset slovima. Znači da se upisuje dobrom tastaturom, tekst se formatira »spectrumom« i ispisuje Brotherovim EP 44 u odličnom kvalitetu (matrica 24 x 17) na termohartiji ili na navadnoj hartiji sa termotrakom. U toku rada pripremaju se dve kopije teksta, što je softverski rešeno mikrodrajvom, jer odmah može da se nastavi kucanje. Naime, tastatura EP 44 ima bafer. Formatizovane tekstove najbolje je spremiti na kasete, jer je to jeftinije.

Čini mi se da je od raznih javnih tekst-processors ova kombinacija najjeftinija: pošto prevo-

Matej Jakša iz Kamnika predložio nam je zanimljivu rubriku: čitaoci bi slali svoje rutine, a redakcija bi ih uz neznatnu naknadu ustupala čitaocima. Na žalost, to bi nam donelo samo mnogo suvišnog posla, beskonačnog telefoniranja i nešto malo gubitaka. Rutine svakako rado objavljujemo, a od Matejeve ideje i naših moždanih oluja (učeno rečeno: brain storming) pravo na ovu stranu udario je grom: Domača pamet. U ovoj rubrici možete u najviše 15 kucanih redova besplatno da opišete svoje programe, koje biste rado poklonili ili prodali drugim čitaocima. O ceni i formi (listing, kasete, diskete) svog dela dogovarajte se sa kupcima sami. S obzirom na poznatu situaciju na YU tržištu, ponavljamo upozorenje iz Malih oglasa: eventualne sporove ne raščiscavajte u reviji, već na sudu.

Priloge šalite na adresu: Moj mikro, Titova 35, 61000 Ljubljana (Za Domaču pamet).

diocima, piscima i naučnicima obezbeđuje visoki kvalitet. Nudim softver na mikrodrajvu i pismenu dokumentaciju i savetovanje za postavljanje takve kombinacije. Informacije: Mladen Sarajčić, dipl. inž., A. Augustinčiča 21, 41000, Zagreb, tel. (041) 442-255 (od 8.00 do 15.00) i 213-638 od 17.00 do 21.00.

● Tri ponude za »spectrum«

Za mali »spectrum« koncipovao sam:

1. BASIC TEACHER – program za brzo i jednostavno učenje bejsika. Ekran je podeljen na tri (ponekad i više) prozora: naredba, korišćenje i primer. Napisan je u pseudoprogramskom jeziku DLAN.

2. MIKE HAMMER – originalna SH avantura, pisana bez pomoćnih programskih pomagala (npr. Quilla). Vi ste u ulozi poznatog detektiva koji istražuje slučaj ubistva. Yu znači mnogo slika.

3. SPECTEL – soft-hardverski dodatak, kojim se preko telefona povezuje dva »spectruma«. Vanredno jednostavan, ali efikasan. S kontrolnim programom vam tako reći besplatno omogućava odlično povezivanje.

Informacije: Mladen Erjavec, Ustanička 5, 71210 Ilidža

ST-DBMS

Reč je o programskom proizvodu za upravljanje mrežnom bazom podataka »atarijem ST«. Kad se odredi redosled slogova, program će automatski sve dodatne slogove svrstati u bazu podataka tim redosledom. Pri tome radi sa prividnom (virtualnom) memorijom, što omogućava da u memoriji istovremeno čuvate na desetine hiljada slogova. Ako se upotrebljava hard disk, veličina datoteke nije ograničena niti se zbog povećanja datoteke smanjuje efikasnost računara. Specijalni sistem zaštite obezbeđuje da se ništa ne izgubi pri prekidu obrade, a stanje baze se automatski obnavlja.

Program je napisan modularno u jeziku C i zato je moguće jednostavnim lozinkama pa i zvati module iz programskog jezika C (specijalni program podesi makro definicije polja itd.). To znači da se za upotrebu programa mora poznavati jezik C i mora se umeti barataati bazama podataka. Ubrzo će biti na raspolaganju i relacijski pristup bazi podataka preko GEM-a.

Informacije: Slavko Parežanin, Marka Marojca 19, 50000 Dubrovnik, tel. (050) 24-229.

Kadrovska evidencija, LD i programator eproma

1. Kadrovska evidencija: obrada podataka za hiljadu zaposlenih; rad mišem; brzo traženje, sortiranje i zamena; program radi u GEM-u, minimalna konfiguracija sistema: PC ili atari ST sa 512 K memorije, sa disketnom jedinicom min. 360 K i monohromatskim monitorom mogućni dodaci: miš, štampač i hard disk.

2. Lični dohoci: jednake karakteristike kao za kadrovska evidenciju, mogućna modifikacija i integracija s prvim programom.

3. Programator eproma: elektronsko kolo zajedno sa programom kojim se jednostavno programiraju i kopiraju svi epromi dostupni na tržištu (2716, 2732, 2764, 27128, 27256 itd.). Kolo je povezano sa izlazom Centronics i kvalitetno je izrađeno.

Svaki projekt uključuje dvaput presnimljen program na dve diskete, dokumentaciju i uputstva, instaliranje programa i obuku kadrova. Informacije: Sergej Rinc, Prekorje 49, 63211 Škofja vas, tel. (063) 35-625, od 16 do 20 časova.

Ist BOOK (Atari ST)

Uz knjige, priručnike, diplomske zadatke i druge ozbiljnije tekstove koje pišete svojim računarom spadaju i sadržaj i indeks. Program Ist Book će ta poglavlja automatski generisati. Radi sa spiskom datoteka s tekstovima (Ascii ili Ist Word). Napisan je pod GEM i veoma se jednostavno upotrebljava. Proveren u knjizi »Programski jezik C«.

TEHNIČKI PODACI:

- izradi sadržaj ili indeks sa najviše 15 datoteka sa tekstom

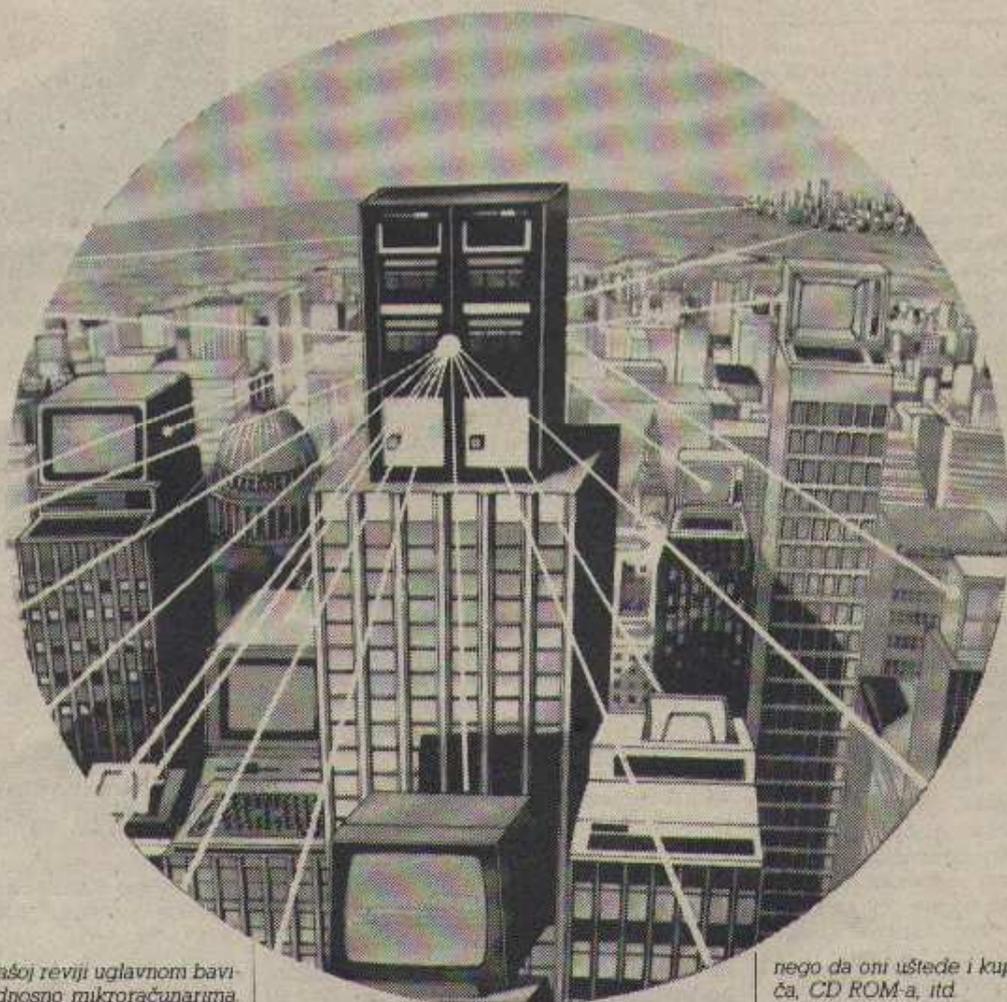
- »inteligentan« (tekstove nije potrebno pre upotrebe menjati i prilagođavati – sve traži automatski)

- radi na svakom atariju ST.

Informacije: Xenon, svetovanje, načini izvedb na području računalništva in programiranje, p.p. 60, 61110 Ljubljana

- LAN, nova zvezda na računarskom nebu
- Kako s mrežama u praksi?

- KOPA i lokalne računarske mreže
- Teleks, teleteks ili elektronska pošta?

Dosad smo se u našoj reviji uglavnom bavili računarima odnosno mikroračunarima. Te aparate uzimali smo jedan po jedan, jedan računar je bio i jedno radno mesto. Svaki korisnik je imao mogućnost da se služi podacima samo jednog računara. Podatke (a još radije ukradene programe) prenosili smo na disketama sa računara na računar istog tipa.

Ako za primer pogledamo tako oranzovanu kancelariju moći ćemo da utvrdimo da je dobro već i to što se u radu služe računarima. Oni najbistroumniji dodali bi da su korisnici silom prilika snažljivi i svestrani, jer je očigledno da više radnika koristi iste podatke. A sada sasvim ozbiljno pogledajmo šta u takvoj-kancelariji nije dobro. Sa stanovišta informatičke nauke najviše pada u oči udvostručavanje podataka, jer pretpostavljamo da više radnika zavisi od istih podataka. Takvo udvostručavanje i prenošenje iz računara u računar može da donese još nekih dodatnih neprijatnosti po pitanju tačnosti i vremenske adekvatnosti podataka. Ako je na primer reč o tekućim podacima o saobraćaju ili o stanju u skladištu, koje se stalno menja, teško se dogovo-

riti čija datoteka je najkompletnija, jer je svaki korisnik mogao da menja svoju. Da bi datoteka bila kompletna treba prikupiti sve izmene i uneti ih u osnovnu verziju, zatim opet napraviti nekoliko kopija i instalirati ih na radnim mestima.

Korisnici velikih računara, na kojima je prikjučeno više terminala (radnih mesta), ne znaju za takve probleme jer svi korisnici koriste jedinstvene podatke. Na tržištu mikror računara takvih su problema već unapred oslobođeni kupci višenamenskih računara ili možda višenamenskih operativnih sistema. Rešenje za one koji se u svom radu isposmažu personalnim računarima leži u povezivanju među računarima.

Ta povezivanja se zovu lokalne računarske mreže LM ili LAN (Local Area Network). Članak koji sledi pokazaoće vam da se tim mrežama ne rešavaju samo problemi jedinstvenih podataka

nego da oni uštede i kupovinu ponekog štampača, CD ROM-a, itd.

Već prošle godine smo najavili da će 1987. godina ući u istoriju računarstva kao godina kada lokalne mikror računarske mreže preplave svet. Stvari se zaista razvijaju tako, ne samo u svetu nego i kod nas. Možda plan preteču čak i domaći »proizvođači«, jer su lokalne mreže za personalne računare pristupačne i jugoslovenskom kupcu. Savremena tehnologija je dakle ovdje, šta onda s njom?

U ovom prilogu Moj PC razmotrićemo čemu sve služe lokalne mreže, šta možemo od njih da očekujemo i kako treba da priđemo izboru veza računara za pojedine potrebe. Uglavnom ćemo pisati o međusobnim vezama personalnih računara. A predstaviti ćemo i standard prema kom mogu da se međusobno povezuju najrazličitiji računari i računarski sistemi. Predstavimo i nekoliko praktičnih rešenja. U prilogu ćete naći i informacije o »domaćim« rešenjima na tom području. Predstavlja vam se Mikrohite Računalniški inženiring KOPA i Mladinska knjižica.

LAN, nova zvezda na računarskom nebu

ZORAN ŠTRBAC

Lokalna računarska mreža geografski je ograničena na mesto, poslovnu zgradu ili čak na jedno odeljenje unutar poslovne zgrade. S obzirom na mogućnosti koje pruža (raspodela spoljnih memorijskih jedinica, raspodela komunikacionih medija i drugih spoljnih jedinica npr. raspored štampača/crtača), LM je ozbiljna alternativa za slične računarske proizvode. Među slične računarske proizvode ubrajamo višenamenske mikroracunare, mini računare i velike računare. Ako ih poredimo sa LM, zaključujemo da LM ima sledeće prednosti:

1. Čvor LM ima svoj procesor
 2. Čvor LM može da koristi i svoje (lokalne) resurse
 3. LM omogućava skoro neograničene mogućnosti dogradnje
 4. LM može jednostavno da se proširi i prekonfigurise
 5. Cena prekonfiguracije je niska
- LM dopunjavaju slične računarske proizvode ali ne mogu potpuno da ih zamene.

Malo istorije

Dok posmatram razvoj računarske tehnologije sve više dolazim do ubeđenja da postoji velika opasnost da se svakome novom računarskom proizvodu posveti veća pažnja nego što bi je inače, kad bi se trezveno razmislio, zasluživao. Takvom mom ubeđenju najviše je doprinelo iskustvo u vezi sa kućnim računari-ma. Niko ne može da negira da su kućni računari danas samo smešna karikatura nekada tako opevanog i euforično hvaljenog računarskog proizvoda. Iako su računari našli svoje mesto u kancelarijama i drugim radnim sredinama, računari u kućama su veliko razočarenje. Većina mojih prijatelja koji imaju računare već je zaboravila na svoje miljenike i nema nimalo izgleda da se ubrzo prepuste izazovu nekoga novog računara. Zbog toga mogu sebi da dozvolim danas izjavu kako ne postoji nijedan racionalni razlog koji bi išao u prilog kupovini kućnog računara. Slično mišljenje bi naša revijalna računarska štampa (razume se, da je tada postojala) još do pre tri-četiri godine brzo proglasila heretičkim.

Dok kućni računari malo pomalo napuštaju računarsko nebo, na njemu sve jače počinje da sija nova računarska zvezda, lokalna računarska mreža (1). Slično kao i drugi računarski proizvodi, ni LM nemaju dugu istoriju. Ako uzmemo za primer bilo koji stariji broj širom sveta poznate mikroracunarske revije BYTE, zaključujemo da u njoj nema članaka slične tematike. Prvu opipljivu informaciju o mreža-

ma (personalnih) računara našao sam u septembarskom broju BYTEA iz 1977 godine. To je bio članak pod naslovom Personal Computer Network, ali imao je veoma malo zajedničkog s onim što se danas podrazumeva i piše pod sličnim naslovima (2).

Nekoliko godina kasnije počele su i druge računarske revije da pišu o računarskim mrežama pre svega one čiji saradnici su neposredno učestvovali u njihovom razvoju. Kraj sedamdesetih godina se u industriji računarstva smatra vremenom izuzetnog uspeha računara Apple II firme Apple i računara sa operativnim sistemom CP/M. Razume se da su prve računarske mreže povezivale upravo pomenute računare. Zanimljivo je da su proizvođači računarskih mreža tada već bili relativno nepoznata preduzeća, u dubokoj senci zvučnih imena kao što su Apple, Tandy, Digital Research, itd. Ko je tada od vlasnika Applea II znao za preduzeće Corvus i njihovu mrežu Omninet?

Osnovni pojmovi o LM

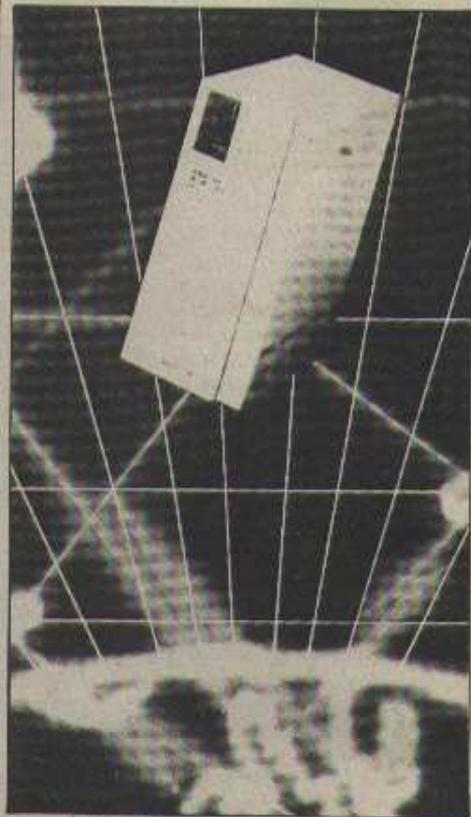
LM je sistem međusobno povezanih personalnih računara. Već se iz samog imena videla LM povezuje računare geografski ograničenog područja, na primer sve računare unutar poslovne zgrade ili sve računare u jednoj kancelariji (LM u najužem smislu). Upravo mesna ograničenost LM je njihova bitna odlika koja ih razlikuje od drugih računarskih mreža (4).

Posmatrano sa čisto tehničkog stanovišta LM je građena od električnih kablova i personalnih računara (čvorista). Svako čvorista LM je logički povezano sa bilo kojim drugim čvoristom. Rastojanje između čvorista LM obično ne premašuje jedan kilometar. Najčešća su rastojanja od deset ili dvadeset metara, koliko iznosi prosečno rastojanje između radnih mesta realne poslovne sredine (5).

LM je sastavljena od tri nezavisna dela?

- a) personalnih računara
- b) interfejsa za priključenje personalnih računara u mrežu
- c) električne veze (koaksijalni ili dvožični kablovi)

Danas se kupcima nude različiti tipovi LM. Slaba tačka te raznovrsnosti leži u tome da svaki tip LM ima vlastitu programsku i mašinsku opremu, što znači vlastite mrežne protokole, načine povezivanja i brzine prenosa (6). Ako apstrahujemo nedostatak tj. nepostojanje pravog standarda u izradi LM, na njenu cenu utiču pre svega dva faktora: topologija mreže (konfiguracija) i električne veze (fiziikalna svojstva kablova).

No one actually knows what a network is...

(Niko, zapravo, ne zna šta je to mreža...)

(Računarski grafi)

Topologija mreže

Ako posmatramo koncepciju savremenih LM obično razlikujemo samo dve topologije. Kod LM u topologiji **zvezde** reč je o različitom broju čvorista (personalnih računara) povezanih u nešto što bi trebalo da podseća na zvezdu. U centru zvezde koja radijalno udružuje spoljna čvorista nalazi se kontroler. Kontroler je u stvari računar sa kapacitetnim spoljnim jedinicama i odgovarajućom programskom opremom, koji obezbeđuje rad LM (7). U pomenutoj topologiji lokalna mreža obično povezuje 8-20 čvorista. U poslednje vreme mnogo se govori o kontrolerima koji bi trebalo da povezuju različite tipove LM. Čitavu programsku opremu zvezde čuva kontroler. Ako je to prednost te topologije (čvorista izvan kontrolera ne treba da imaju dodatnu, tj. mrežnu programsku opremu), njena tamna strana je ranjivost njenog centra. Drugim rečima, već i najmanja greška u radu kontrolera odmah će izazvati ispadanje LM.

Druga popularna topologija LM poznata je kao **topologija magistrale** (bus). U takvoj topologiji su čvorista povezana oko kabla koji se sprovede unutar radnih prostorija. Između čvorista (u stvari interfejsa računara) i magistrale je isto tako sproveden kabl koji međutim obično nije duži od 4-5 metara. Interfejs je ploča štampanog kola i sadrži i deo (mrežne) programske opreme (pre svega onaj deo koji obezbeđuje pravilan rad mreže). Interfejsi su i

najskupiji delovi LM, bez obzira na njen tip.

Kontrola nad pravilnim radom mreže izvodi se na dva načina. Prvi i najopštiji način naziva se **CSMA/CD** (carrier sequence multiple access with collision detection). Po tom metodu interfejs dozvoljava aktivnost čvorištu tek onda kada utvrdi da su sva druga čvorišta neaktivna. To znači da je u određenom trenutku aktivno samo jedno čvorište. Prema svojim pravilima CSMA/CD je spori metod i može se dogoditi da protokne relativno mnogo vremena pre nego što se određeno čvorište uključi u mrežu. Drugi način koji omogućava pravilan rad LM nazivamo **prenošenje žetona** (token passing). Po tom metodu se aktivnost/neaktivnost čvorišta određuje na osnovu njegovog odnosa prema žetonu (B). U neaktivnoj LM žeton se slobodno kreće po magistrali, u stvari čeka da ga čvorište uzme. Ono čvorište koje ima žeton ima i pravo da bude aktivno. Pošto završi njegova aktivnost, čvorište vraća žeton. Drugim rečima, druga čvorišta ne smeju da postanu aktivna sve dok žeton bude u posedu jednog jedinog čvorišta.

U najbližoj vezi sa topologijom LM jesu fizička svojstva njenih veza (kablova). Danas su najčešći koaksijalni i dvožični kablovi. Veoma karakteristično svojstvo koaksijalnih kablova je mogućnost upotrebe jednopojasne (baseband) i višepojasne (broadband) komunikacione tehnologije. U poređenju sa jednopojasnom tehnologijom višepojasna je kapacitetnija, a omogućava i ne samo prenošenje računarske informacije nego i drugih poruka, npr. zvuka, video signala, itd. Višepojasna tehnologija koja se već sada naziva komunikaciona tehnologija budućnosti, omogućava do krajnosti visoke brzine prenošenja (i nekoliko stotina Mb/sek).

Napomena:

1) Sintagmu lokalna računarska mreža kod nas je skoro potpuno engleski akronim LAN. LAN je skraćeni- ca sastavljena od početnih slova engleskih reči Local Area Network. U ovom tekstu smo umesto skraćeni- ce LAN pisali LM (lokalna mreža-e).

2) Pomenuti članak govorio je samo o prenošenju poruka i datoteka. Prenošenje datoteka (file transfer) svakako je važno svojstvo LM, ali ipak samo jedno od njenih svojstava.

3) Dinamiku razvoja računarstva ilustruje i zbrka s računarskim terminima. Pri tome ne mislim samo na domaća imena i odrednice koji bi trebalo da zamene originalna engleska. Neki računarski termini još uvek imaju potpuno nejasno značenje. Šta su npr. mini računar?

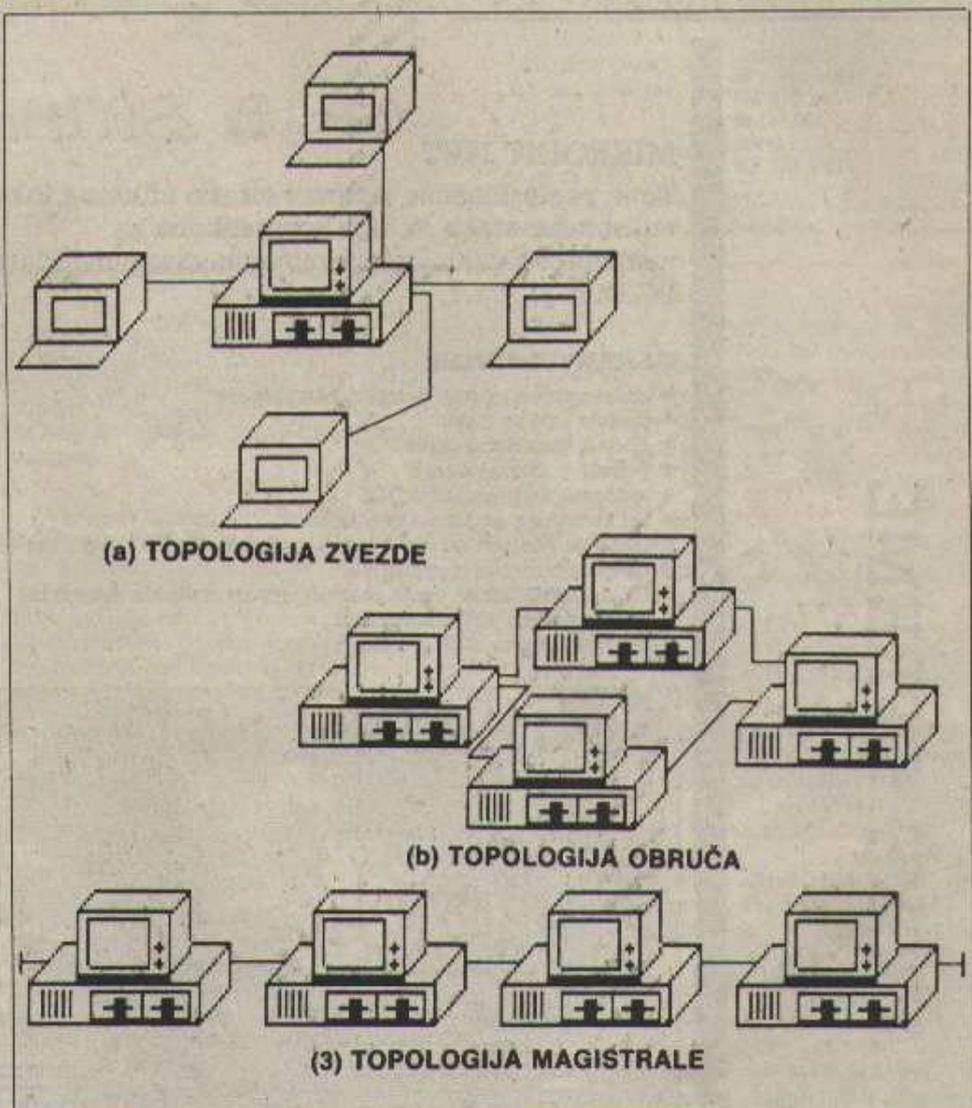
4) Mreža personalnih računara na širem geografskom području u literaturi je poznata kao WAN (Wide Area Network). WAN je na primer mreža personalnih računara celokupnog naseља ili grada.

5) Izvođači LM često ističu koja je najveća dozvoljena udaljenost između čvorišta njihovih mreža. U poslovnoj sredini su po pravilu rastojanja između radnih mesta po pravilu znatno manja, što znači da je taj kriterijum beznačajan za donošenje odluke za određenu LM ili protiv nje.

6) Iako je primetna želja računarskih preduzeća da standardizuju svoje proizvode, čini se da je tehnologija LM još daleko od pravog standarda koji bi imao slično značenje kao što ga za programsku opremu personalnih računara ima operativni sistem MS-DOS.

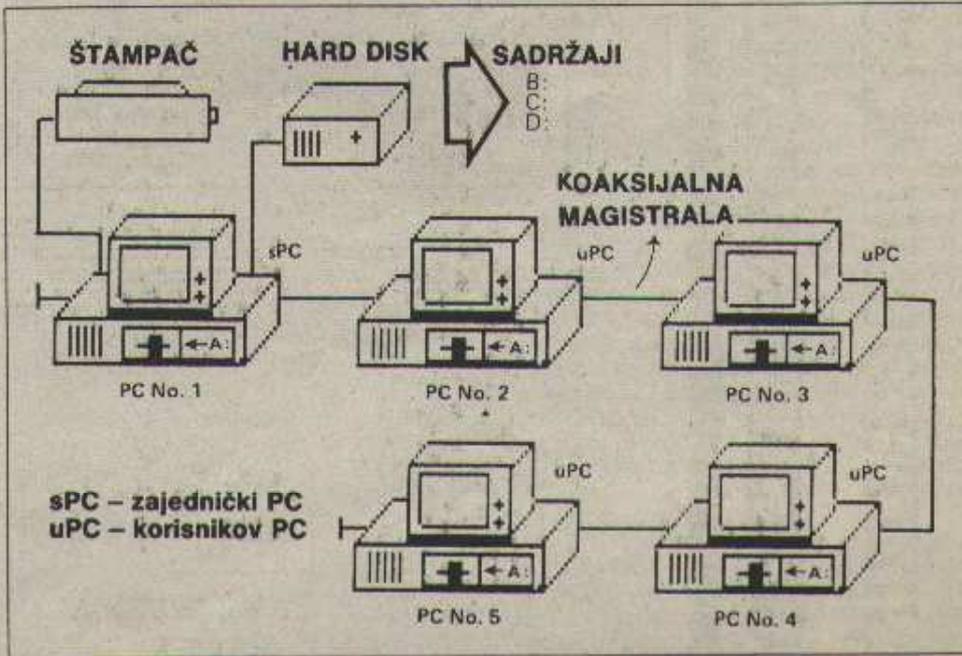
7) Kontroler LM kontroliše rad disk/disketnih jedinica, mikrodrajv jedinica i štampača. Zadatak mu je na primer briga za uređivanje reda koji čeka na ispisivanje (print spooling). Svako čvorište izvan centra zvezde upravo preko kontrolera ima pristup do svih resursa LM.

8) Žeton je na primer 8-bitni paket 1111 1111.

Slika 1.

Slika 2.

Ljubljana,
Miklošičeva 38
tel. 318-649
320-641/96
telex:
31360 HIT YU

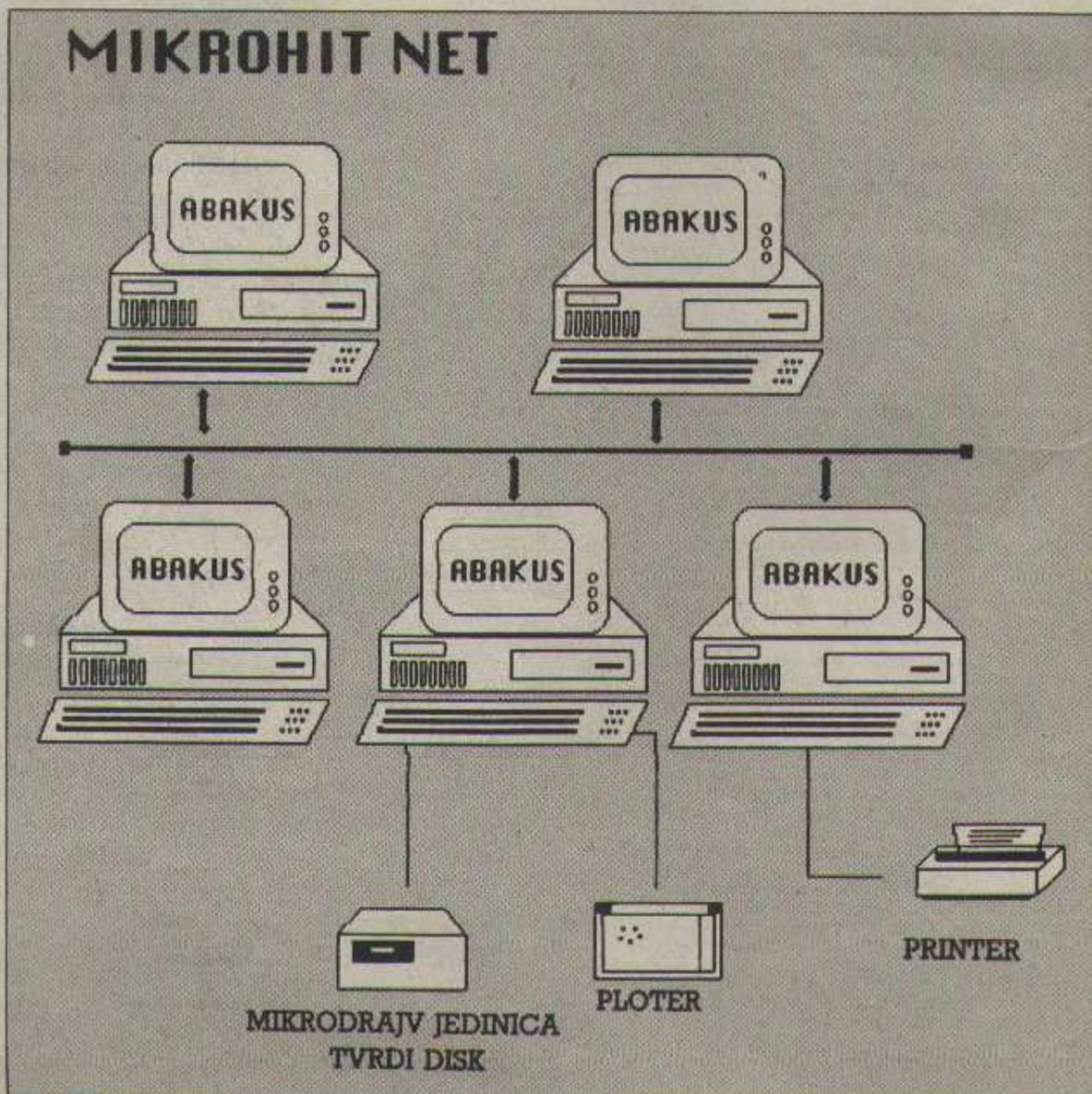
MIKROHIT NET

To je profesionalna, jeftina i visoko efikasna lokalna mikroracunarska mreža, kompatibilna na najrasprostranjenijim operativnim sistemima klase MS DOS, PC DOS 2. x 3.1.

KARAKTERISTIKE

- onemogućen pristup datoteci bez dozvole
- podela tvrdog diska
- podela elastičnog diska
- podela printera/plotera
- jednostavan prelazak u DOS
- zaključavanje podataka/beležaka
- može se proširiti do 255 čvorišta na udaljenosti od oko 1 km
- distribuisana bus topologija
- CSMA/CD (Carrier sense multiple access/collision detection)
- brzina prenosa 10^6 bita/sekundi
- upotreba Rama 30 K/čvorište

SNIZITE CENU RAČUNARSKE OPREME
POVEŽITE RAČUNARE

Kako s mrežama u praksi?

CIRIL KRAŠEVEC

Nije svaka mreža dobra za svaku ribu. To treba naročito verovati starim ribarima. A pošto između riba i poznavalaca računara navodno ima mnogo sličnosti, reći ćemo da svaka mreža nije dobra ni za svaku radnu sredinu. Pre nego što razmotrimo pojedinosti, koje pored cene razlikuju takve proizvode, prvo ćemo pogledati šta u stvari čini računarsku mrežu.

Komponente LM

Svaka LM sastavljena je od tri bitna dela: radne stanice (workstation), posredničke jedinice (server) i veza (connections). Već znamo da su raskrsnice između veza čvorišta. Ta čvorišta dolaze iz matematičke teorije o grafima. A kod LM to su elementi gde se stiču kablovi. Čvorišta su potrebna i kao završni elementi u lancu. Pomoću njih se zaključuje takozvani »slepi« kraj mreže.

Radna stanica u našem slučaju je već računar vrste PC, XT ili AT. Umesto personalnog računara mogao bi da nastupi bilo koji računar, samo što bi razlika bila u oba bitna podsastava (slika 1). Pored standardnog računara potreban je i interfejs za povezivanje i osnovna programska oprema.

Na personalnom računaru interfejs je specijalna kartica koja se uvuče u jedna od slobodnih vrata na osnovnoj ploči. Ima mnogo proizvođača takvih kartica. Najjeftinije su one kartice koje stižu sa Dalekog istoka, ali kad ih kupujete morate da budete veoma oprezni da li odgovaraju drugom podsastavu, programskoj opremi. Međutim, kartice se ne razlikuju samo po ceni. Bitna razlika je način prenošenja podataka. Mogu da upotrebljavaju skupi koakcijalni kabl ili jeftiniji obični dvožični prenos.

Drugi, možda najbitniji elemenat je programska oprema za LM. Odmah da kažem da se personalni računar koji je povezan u mrežu nimalo ne menja u odnosu na korisnika. Na računaru i dalje radi operativni sistem PC-DOS ili MS-DOS. I dalje mogu da se upotrebljavaju svi aplikativni programi na koje ste navikli i za koje predviđate da će vam u radu dobro poslužiti. Specijalna programska oprema smeštena je negde između aplikativnih programa i operativnog sistema (slika 2). Njena funkcija dolazi do izraza tek kada želite iz svoje aplikacije da iskoristite naročite moguć-

nosti koje se tiču mreže. Pojedine podatke možete da pošaljete u mrežu ili da ih iz mreže primite. Uz pomoć programske opreme za lokalnu mrežu možete na primer i da pregledavate poruke koje stignu na adresu vašeg računara.

Posrednik je specijalni uređaj (računar) koji posreduje između radne stanice i lokalne mreže. Njegova funkcija je zapisivanje na disk, ograničavanje pristupa pojedinim korisnicima do određenih, prenošenje iste datoteke istovremeno do više korisnika, koordiniranje pristupa više korisnika do jednog štampača. Nabrojali smo samo nekoliko mogućih

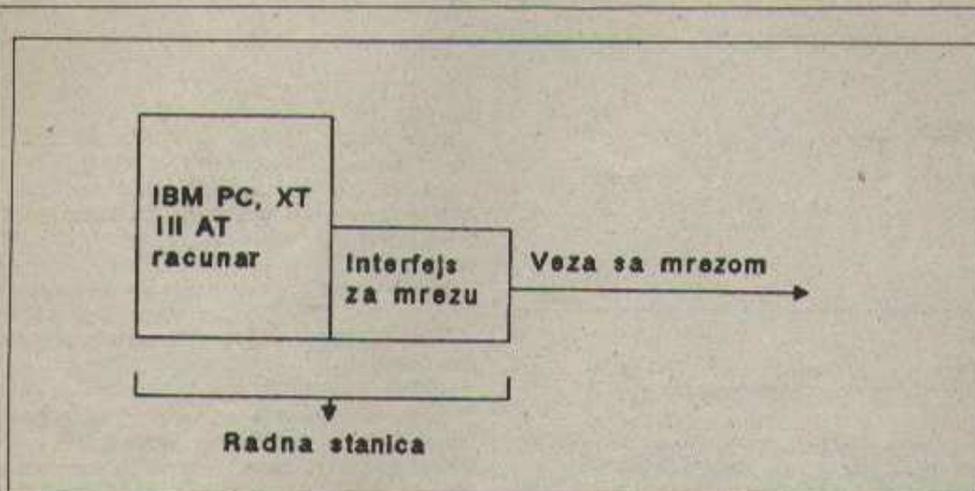
funkcija. Posrednici se na tržištu pojavljuju u dva oblika. Prvi je taj da funkciju posrednika preuzima personalni računar, a alternativa je specijalni računar koji služi samo za specijalne svrhe.

Specijalni posrednici obavljaju svoj rad mnogo brže, jer su u tu svrhu bili i pravljani. Prednost standardnog računara ispred specijalnog je ta da je posrednik istovremeno i jedno radno mesto.

Veze su najbitniji i istovremeno tehnološki najjednostavniji deo računarske mreže. Veze su kombinacija kablova ili čak optičkih vlakana i specijalne elektronike koja se pojavljuje na spojevima (čvorištima). Tip veze jedan je od tri bitna podatka za lokalnu mrežu. Već ste upoznali pojam topologije, načina cirkulacije podataka po mreži, a sada dolazimo i do vrste veze.

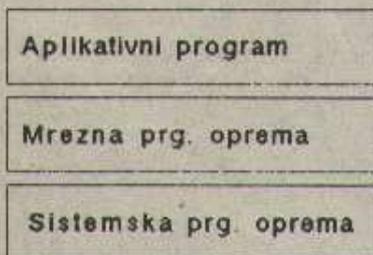
Počecerno od najređe vrste optičkih vlakana. Skuplji su i kablovi i čvorišta. Ali takva LM može da bude bitno »razvučenija«, veze mogu da budu duže, a uz to je i skoro neosetljiva na poremećaje odnosno smetnje koje nastaju izvan sistema (snažna elektromagnetna polja, varnjenje na mreži, itd.).

Slika 1

Drugi načini su prilično češći, jer se drže dobroga starog bakra. Skuplji, brži i pouzdaniji je prenos preko koaksijalnih kablova. To su oni kablovi koji u sredini imaju jedan provodnik a oko njega izolator, a onda ispod poslednjega izolacionog sloja i provodni preplet oko izolatora. Upravo takve kablove danas koriste već skoro svi domaći TV sistemi za povezivanje antene sa prijemnikom. Druga konvencij-

Slika 2

onalna veza je dvožični kabel (twisted-pair). To su dve izolirane žice koje su međusobno isprepletene. Takva veza je jeftinija, ali zato je i kvalitet niži i zavisno od njega i dužine veze.

Imati LM ili nemati – nije više pitanje

Za većinu možda zaista nije jer je tehnologija savremena, nudi bar »desetostruku« efikasnost. Uz to se u svetu toliko piše o lokalnim mrežama da savremena kancelarija ne može da je mimoiđe. Isto tako ni jedan »foteljski radni proces« ne zaslužuje svoje ime bez LM. Drugima se to pitanje ne postavlja iz sasvim jednostavnog razloga. Odakle da nabave investiciona sredstva? Ako ih i imaju, blokirana su, a amortizacija je verovatno nedovoljna.

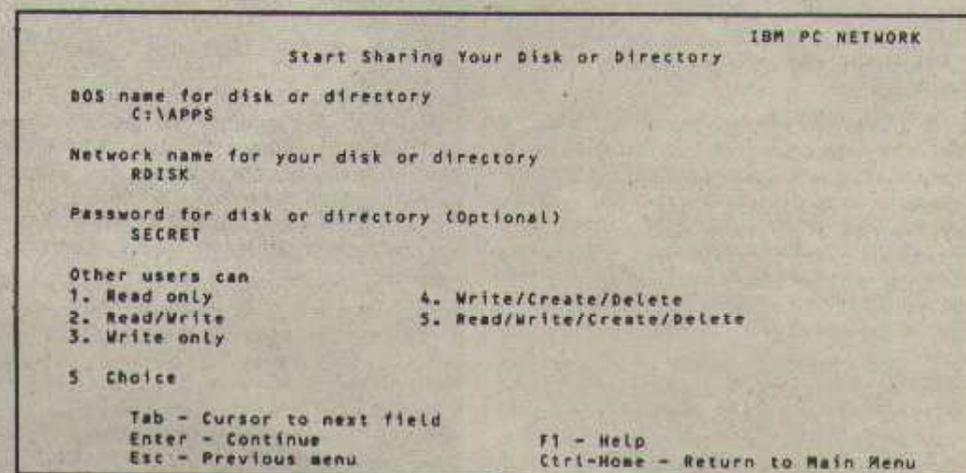
Pre nego što od članka o lokalnim računarskim mrežama napravimo žalopojku našoj priredi, bolje da razmotrimo čime treba da se

rukovodimo kada se odlučujemo za LM ili protiv nje.

Prvo pravilo treba da bude lokalne računarske mreže nisu lek za sve tegobe informatičkog društva. Treba izvagnuti s jedne strane potrebe i s druge strane mogućnosti mreža. Savetovanje sa stručnjacima ili korisnicima već postojeće LM nikako ne može da bude naodmet. A rezultati mogu da budu ili određeni za veliki računar, višekorisnički mini ili mikroročunar, prelaz na kruto gorivo ili jednostavno kao dotad, jer se u zaoštrenim okvirima privređivanja odnos između troškova za investiciju i očekivane zarade tj. uštede zove ekonomska računica.

Mehanizam pri kalkulacijama može da bude veoma jednostavan. Prvo saberite troškove opreme (programsku opremu po pravilu ne kupujemo »ispod ruke«), troškove instalacije i troškove za obuku kadrova koji će raditi sa LM. Na drugoj strani izračunajte uštedu koja na prvi pogled može da izgleda samo vremenska. Ali neko drugi možda zbog toga postigne više uspeha u radu. Uštede mogu da budu i čisto finansijske, jer isti posao obavlja manje radnika. Uz izbor roka i pošteno sabiranje ostaje vam samo još jedno odbijanje, trenutak otkrića i odluka.

Slika 3

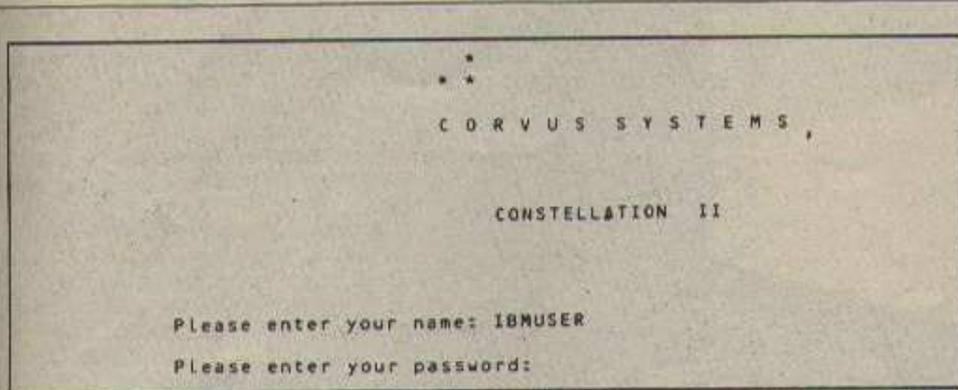

Već smo pomenuli da i u okviru odluke ZA ima više mogućnosti. Pored potpuno tehničkih po pitanju brzine, što i nije tako nebitno, ovde je reč i o načinu rada sa LM. U biti se razlikuju dva načina: otvoreni i zatvoreni. Pri zatvorenom načinu svi korisnici upotrebljavaju tačnu određenu aplikaciju. Rad s aplikacijom je podeljen na pojedine faze i svaki korisnik obavlja samo jednu fazu. Pri takvom načinu rada moći ćete dobrim izborom da zaštedite prilično para. A otvoreni način je više orijentiran prema svakom korisniku posebno i zato je i opštiji. U tom slučaju na svakoj stanici radi posebna aplikacija. Korisnici mogu i da menjaju aplikacije. Ali podaci su zajednički. Korisnici se uzajamno obaveštavaju preko LM. Svi štampaju svoje dokumente na istom štampaču, itd.

Još o softveru za LM

Personalni računari snabdeveni su najraznovrsnijim verzijama operativnog sistema. U prvom broju Moj PC podrobnije smo pisali o razlikama. Pažljivi čitaoci se još sećaju da su verzije i PC-DOS i MS-DOS s oznakom 3.1 i više dobile mogućnost rada sa lokalnim mrežama. Pored operativnog sistema koji dolazi iz kataloga firme Microsoft, i programska oprema za lokalne mreže s imenom MS-NET već je skoro standard na tom području. U računarskoj štampi se reč standard često upotrebljava, zar vam se ne čini? Obično je dodeljujemo onom proizvodu koji svojim dodacima podržavaju i drugi proizvođači. U slučaju MS-NET treba da kažemo da većina proizvođača interfejsa za LM proizvodi sa MS-NET ili MS-NET kompatibilne kartice.

Ali u vezi sa programskom opremom za personalne računare »Veliki plavi« prividno ne zavisi samo od Microsofta. Na tržište je poslao svog konja koji uprkos svemu potiče iz štale MS. Potrošači su se opet pobrinuli za standardizaciju. NETBIOS je bio predstavljen kao programski interfejs za Token-Ring Network. Jednostavniji je nego MS-NET. Njegova prednost se ispoljava pri povezivanju različitih računara međusobno. Iskustva nas uče da govorimo samo o različitim računarima proizvođača IBM.

Slika 4

Microsoft i IBM smo pomenuli kao dva najvažnija opremljivača personalnih računara za komunikaciju u lokalnim mrežama. Microsoft nije uopšte prodavao krajnjim korisnicima programsku opremu sve dok - ne tako davno - nije počeo sa MS-NET. Njegova ciljna grupa su bili proizvođači mašinske opreme odnosno celokupne ponude za instalaciju LM. Ali ta dva velika iz sveta PC nisu i jedini koji se uključuju u taj sve unosniji posao. Od čuvenog Novella, koji je već časma starina kao ponuđač veza LM, do potpuno nepoznatih kosočkih proizvođača veliko je rastojanje. A duž te staze ima i mnogo proizvođača i mnogo cena.

Predstavićemo četiri najpopularnija rešenja za povezivanje personalnih računara u mrežu. Kad u svakodnevnoj praksi nađete na nova imena, pa opet nova, dobro pogledajte da li taj trgovac drži do tržišta i razmotrite njegove standarde, te da li će vam reći na koga se ugledao. Ako sve to budu saopštili i »domaći proizvođači«, onda će predstavljanje biti obimnije bar za pet modela.

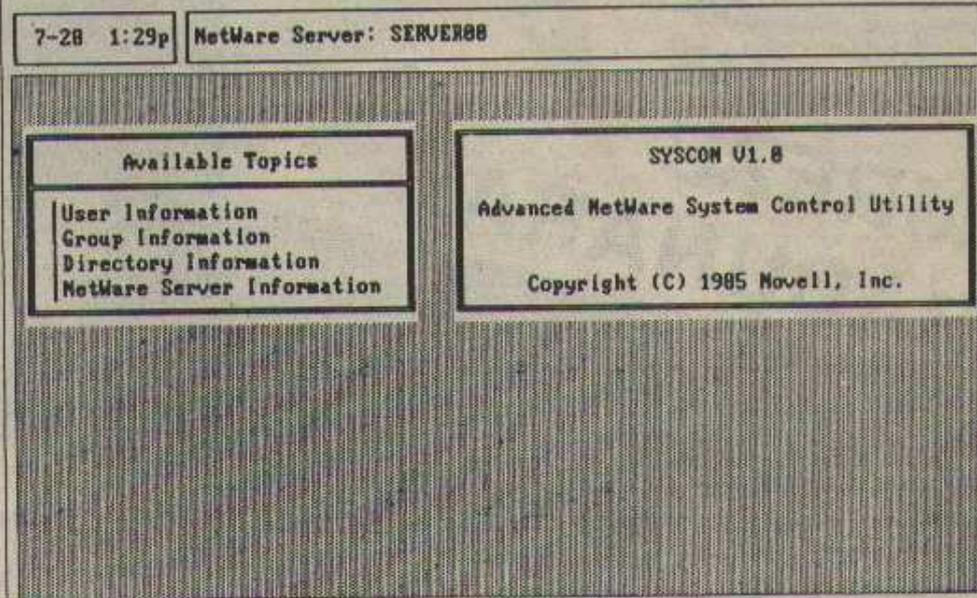
IBM PC Network

IBM je prve LM isporučio poručiocima već u početku 1985. Proizvod je mešavina tehnologije IBM i trećih partnera. Kartice je proizvela mala firma koja se zove Sytek. Osnov za programsku opremu bio je MS-NET. IBM je sve to dopunio ključnim programskim delovima. Napisan je program za posrednik i korisnički interfejs koji je bio koncipovan na menijima.

Za razliku od većine drugih LM IBM PC Network koncipovan je kao broadband, tj. višekanalni prenos podataka. Preko istog kabla može da se prenosi više različitih informacija (digitalni podaci, video, itd.). Druge veze su takozvani baseband, šta znači samo jedno-kanalni prenos informacije. Podaci u PC Networku prenose se preko televizijskoga koaksijalnog kabla.

IBM ne predviđa poseban posrednik. Njegovu funkciju obavlja jedna od stanica za koju važe naročiti kriterijumi. Posrednik mora da ima najmanje 320 K memorije, jednu disketnu jedinicu i hard disk. Minimalna konfiguracija

za radnu stanicu je već jedna disketna jedinica i 128 K memorije. Takvim računarom moći ćete samo da šaljete poruke drugim stanicama, da štampate na mrežnom štampaču i upotrebljavate datoteke iz dostupnih diskova u mreži. Sve opcije LM moći ćete da koristite tek onda ako personalnom računaru dodate bar onoliko koliko je minimum za posrednik.

Slika 5

Specifičnost IBM LM je naročit način povezivanja stanica. U mreži nije ni jedno čvorište favorizovano, ali u njoj ima posebna jedinica koja se zove frekventni prevodilac (Frequency Translator). Njegov zadatak je primanje svih emisionih signala iz mreže, prevođenje na frekvencije koje primaju čvorišta i distribucija tih signala nazad u mrežu. Pored frekventnog prevodioca obavezne su još dve jedinice.

Prva je spojnik (Directional Coupler), a druga razvodnik smera (B-Way Splitter). Spojnik ima jedan ulaz i dva izlaza. Na jedan se priključuje razvodnik i u mrežu se već može uključiti osam stanica. Ako je potrebno više stanica, na slobodan izlaz spojnika dodaje se Base Expander koji ima osam izlaza na koje mogu da se priključe razvodnici.

Mreža može da ima najviše 72 čvorišta i isto toliko stanica. Najduža veza ne može da bude duža od 306 metara. U IBM PC Networku je za pravilan rad veoma važna električna uravnoteženost mreže. Taj uslov se automatski ispunjava upotrebom originalnih koaksijalnih kablova. Ali problemi mogu da iskrsnu ako upotrebite neke druge, pogotovu ako tražite jeftinije rešenja.

Među osnovnim podacima treba da napišemo i to da IBM PC Network koristi protokol CSMA/CD. Podatke šalje brzinom 2 megabita na sekund.

Instalacija mreže je jednostavna, jer je IBM isporučuje po specifikaciji. Jednostavna je i instalacija programske opreme, jer vas računar menijima vodi kroz celu proceduru. Za diskove ili direktorije možete da odredite lozinke (passwords), a isto tako i da odlučite relaciju drugih korisnika u odnosu na datoteke ili direktorije. Kakve sve mogućnosti postoje vidi se iz slike 3.

Naredbe IBM PC Networka:

CONTINUE	Ponovno počni prema naredbi NET PAUSE
ERROR	Proveri status mreže
FILE	Pogledaj da li je datoteka otključana ili nije
FORWARD	Poruka sledećoj stanici
LOG	Spremi poruku na disk
NAME	Primi poruku za druga imena
PAUSE	Privremeno blokiraj ulaz u mrežu
PRINT	Štampaj na mrežnom štampaču ili pokaži šta ima u spisku za štampanje
SEND	Pošalji poruku
SEPARATOR	Upali ili ugasi separatore između strana za štampanje
SHARE	Mreži ponudi disk, direktorij ili štampač
START USE	Počni da radiš u mreži
	Upotrebi disk, direktorij ili štampač u mreži

M mladinska knjiga
OOOR KOPRODUKCIJA, LJUBLJANA
u saradnji sa
Franceljom Trdičem, Ljubljana
predstavlja domaću

MREŽU RAČUNARA:

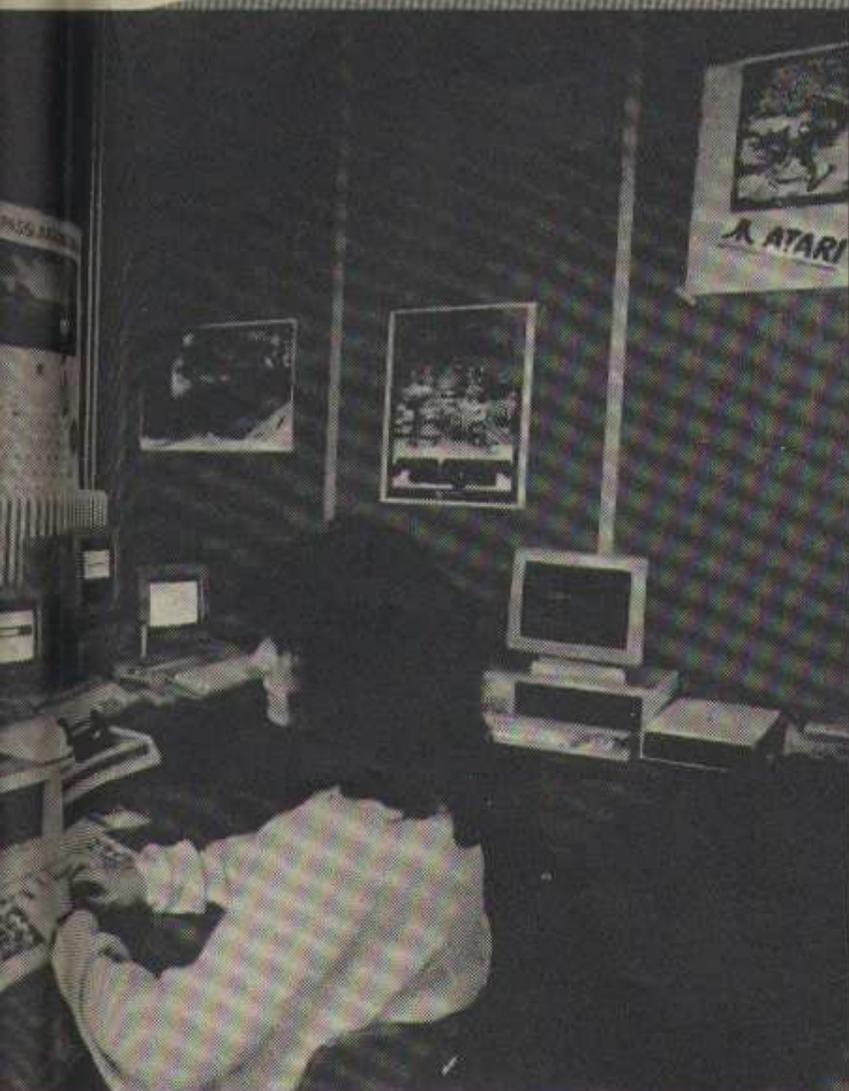
S obzirom na potrebe za međusobnim povezivanjem većih računara u mrežu, u tu je svrhu kod nas razvijena mašinska i programska oprema. Računari se u mrežu povezuju preko interfejsa (princip zvezda).

Komunikacija se odvija preko serijske magistrale RS 232. Prednost ovog načina povezivanja računara krije se u znatno nižoj ceni po računaru i u tome što u mrežu može da se poveže svaki računar koji poseduje bar jednu serijsku magistralu RS 232, bez ikakvih hardverskih dodataka na pojedinom računaru.

MAŠINSKA OPREMA:

Srce celokupne računarske mreže je FDS 3205 SERIAL CONTROLLER, interfejs sa 33 serijske magistrale RS 232c. Deluje tako što na odgovarajuću naredbu iz željene serijske magistrale prividno tu magistralu povezuje sa magistralom koju je data naredba tražila.

Interfejs deluje u dve varijante. Prva je takva da su jedna magistrala ili jedan računar pretpostavljeni svima ostalima. U tom načinu delovanja podređeni

ATARI – IBM

Informacije:
MLADINSKA KNJIGA
TOZD KOPRODUKCIJA
Prešernova 5, LJUBLJANA, tel. (061) 327-641
314-640

Stručna objašnjenja:
Francelj Trdič,
Tržaška 121, Ljubljana

računari ne mogu da komuniciraju između sebe samo preko interfejsa, već jedino preko pretpostavljenog računara, ako se ovaj sa tim slaže.

Normalno mogu podređeni računari da komuniciraju samo sa pretpostavljenim. Varijanta se primenjuje u slučajevima kada postoji jedna baza podataka ili kad samo jedan računar u mreži određuje šta drugi treba da rade. U tom načinu delovanja, u datom trenutku može sa pretpostavljenim računarom da razgovara jedan od podređenih.

Druga varijanta delovanja računara jeste da svaki računar u mreži komunicira neposredno sa svakim. U slučaju da dva računara nisu tražila vezu s istim računarom na drugoj strani, istovremeno može da bude povezano šest parova računara, bez gubitaka vremena pri komunikaciji preko interfejsa. U slučaju da više računara traži vezu s istim računarom na drugoj strani u istom trenutku, odni dobijaju slobodnu liniju s obzirom na prioritet.

Interfejsu može za svaku liniju posebno programski da se odredi brzina prenosa podataka, od 75 do 19200 bita/sek, tako da maksimalna brzina prenosa

iznosi otprilike 2 Kb/sek. Postoji mogućnost međusobnog povezivanja interfejsa, čime može broj računara u mreži da se udvostruči.

PROGRAMSKA OPREMA:

Trenutno je sastavljen program (FDSNET) za računare ATARI ST. Program deluje u dabl tasking režimu. Omogućava prenos datoteka preko mreže do bilo kojeg računara i njihovo čitanje iz bilo kojeg računara. Svakom računaru je dostupna svaka periferna jedinica, što znači da može da se koristi zajednički štampač, ploter, disketna jedinica itd.

Mrežom takođe mogu da se šalju poruke, može da se proveri šta koji računar trenutno radi, šta mu je na ekranu i slično. Program ima tri nivoa prioriteta za korisnika. Najviši prioritet dopušta korisniku potpunu kontrolu nad svim korisnicima u mreži. Može sa disketnih jedinica da briše datoteku po želji, da dodeljuje nivo prioriteta ostalim korisnicima, pojedinim korisnicima, pojedinim korisnicima ukine pristup bazama podataka i slično. Korisnik sa najnižim prioritetom može preko mreže da šalje samo poruke i da u mreži koristi printer ili ploter.

EPROM Moduli za C-64

1. SIMON'S BASIC : Cijena po komadu
 2. OXFORD PASCAL : 11.980 u cijenu
 3. EASY SCRIPT-YU : nije uračunata
 4. HELP 64 PLUS : poštarina.
 5. TURBO II : Svaki modul nalazi se
 6. TURBO 2002 : u plastičnoj
 7. TURBO 250 : kutijici te ima
 8. TURBO-HYP-DOS : ugrađen
 9. COPY 190 : RESET.
 10. HYPRALOAD : Garantni rok je
 11. SUPER MODUL : 3 mjeseca.
- Servis osiguran.

Plaćanje se vrši pouzecom

DODACI ZA C-64

- IEEE 488 Interface	129.000
- S232 Interface	85.000
- Centronics Interface	95.000
- EPROM programator	79.000
- Slot za više kartica	22.000
- Centronics kabl	12.500
- RAM Disk	52.000
- Kabl TV - C-64	4.900

Pišite za opširnija uputstva.

SERVIS-SERVIS-SERVIS COMMODORE AMSTRAD (SCHNEIDER)

RADNO VRIJEME

od 8 do 12 i od 17 do 20
subotom od 8 do 13

SERVIS I IZRADA ELEKTRONIČKIH
UREĐAJA

VALCOM
ANTO SANDRK
Trg Senjskih uskoka 4 (Siget)
41020 ZAGREB
tel. 041/529-682

Corvus Omninet

Firma Corvus jedna je od najbolje stojećih na nebu mikroracunarskih veza. Proizvodi najraznovrsnije proizvode LAN za razne računare. Verzija za personalne računare samo je jedna od izvedenica njenih rešenja koja baziraju na dugogodišnjim iskustvima.

Mreža Omninet je na prvi pogled veoma jednostavna. Personalni računari su međusobno povezani dvožičnim kablovima. Čvorišta su u specijalnim kutijama, gde je pored spoja tri kabla još i prilagodavanje impedanci. Posrednik može da bude posebna jedinica, Omnidrive Disk Server ili personalni računar, XT (oba sa hard diskom) ili AT. Povezivanja mogu da budu izvedena osnovnim kablovima najduže 305 m, ali ako se posle svakih 305 metara doda Omninet Active Junction Box, mogu da se produže do 1.220 metara. Maksimalni broj čvorišta u mreži je 64. Prenosni protokol je CSMA/CA brzinom 1 megabita na sekund, što je zbog jeftinih kablova veoma sporo.

Kao za svako drugo priključenje personalnog računara u mrežu, i za Omninet je potrebna kartica. Proizvođač zahteva Omninet Transporter Local Network Interface. Umesto računara sa hard diskom za posrednik može da posluži i Corvusov Omnidrive. To je jednostavan mikroracunar sa mikroprocesorom 2.8, hard diskom i interfejsom Omninet. Veličina hard diska je od бедnih 5 M do bogatih 126 M. I štampanje može da se obavlja preko specijalne Corvusove jedinice. Ali najzanimljiviji dodatak je jedinica za zaštitno kopiranje hard diska. Naime, Corvus je bio među prvima koji su kao medij za zaštitnu kopiju upotreбили video kasetu, a kao uređaj videorekorder. Jedinica se zove Corvus Mirror i može da se uključi u mrežu. Ako nemate poverenja u jeftine videorekordere, onda je upravo vama namenjena brza jedinica za zaštitno kopiranje s imenom Corvus Bank.

Omninet može da se povezuje i sa drugim mrežama. Može da se priključi preko posrednika SNA na mrežu IBM SNA u kojoj obično

sede veliki računari. A Corvus obećava i povezivanje sa mrežom IBM PC Network.

Povezivanje računara je uprkos celokupnoj potrebnoj opremi veoma jednostavno. Jednostavna je i instalacija programske opreme. Pomaže nam program za instalaciju sa svojim menijima. Pri instalaciji su važna tri pitanja. Ko su korisnici mreže, kako su hard diskovi raspoređeni među korisnicima i kakve privilegije uživa određeni korisnik na određenom delu diska. Programska oprema za rad sa mrežom Omninet zove se Constellation II. Primer ekrana za registraciju je na slici 4.

Rad sa mrežom Omninet možda je malo složeniji nego rad sa IBM PC Networkom. Za pojedine radnje treba iz diska ili diskete pozvati poseban program. A poznavaoči kažu da je možda najveći problem Corvusovog Omnineta priručnik koji baš i nije namenjen korisniku koji se prvi put sreće sa LM.

Novell Netware

Novellovi proizvodi razlikuju se od konkurencije pre svega po ceni. Cena opreme je za klasu viša od ostalih cena. Ali takva cena može da se obrazloži. Novell ne prodaje svoj interfejs, on zavisi od drugih proizvođača. Podržava sve one koji proizvode kartice S-Net Interface Card. Svaki od proizvođača tih kartica ima i svoju programsku opremu, ali ni jedna nije brža od Novell Netware. U mnogo slučajeva je Netware i dvaput brži od programske opreme, koja je najbliža hardveru.

Povezivanje mreže obavlja se preko dvožičnih kablova povezanih u zvezdu. U sredini zvezde je poseban posrednik koji proizvodi Novell. Pored te verzije je i poseban hardver, G-Net. On podržava Netware/86. Veze za PC i kompatibilne računare su u toj konfiguraciji sa koaksijalnim kablovima, a topologija je koncipovana na principu magistrale. Posrednik opet može da bude XT ili AT sa hard diskom ili specijalni uređaj proizvođača.

U mrežu Novell mogu da se dodaju stanice na taj način što će se dodavati računari koji obavljaju ulogu posrednika i radne stanice ujedno. U mrežu može da se priključi do sto posrednika i na svaki od njih još 24 radne stanice. Elementarnom matematikom može se izračunati da će naša mala LM moći da ima do 2.202 radne stanice. Brzine putovanja podataka su dve. Viša je 600 kilobita na sekund i iziskuje veze kraće od 153 metra. Niža brzina iznosi 300 kilobita i zahteva povezivanja, kraća od 610 metara.

Programska oprema Novell Netware mnogo je kompletnija nego od konkurencije. U osnovu pruža sve mogućnosti koje smo upoz-

nali kod IBM LM. U radu sa Netware korisnik međutim stiče utisak da zaista radi sa velikim računarom. Uz vođenje računa o pojedinim datotekama na raspolaganju je i programska oprema koja nam je poznata samo sa velikih više namenskih računara. Među naredbama nalaze se i one koje onemogućavaju da vas ometaju poruke drugih korisnika mreže koje stižu na vašu adresu. Možete jednostavno sistemskom naredbom da spasavate upravo obrisane datoteke. A za vic je na raspolaganju i naredba NSNIPES. Otkucajte je u trenucima očaja. Na ekranu ćete moći da odigrate Pacmana u lokalnoj mreži. I grafička oprema ekrana je odlična i prilično podseća na

Framework. Primer ekrana iz programa SYSCON nalazi se na slici 5.

Orchid PCnet

I firma Orchid spada među one koje su se prve pojavile na tržištu povezivanja personalnih računara. Njena mreža je zanimljiva iz dva razloga. Cena instalacije po stanici u poređenju sa konkurencijom relativno je niska. Jevtine mogu da budu i radne stanice, jer je minimalni zahtev personalni računar bez disketne jedinice. Potreban je samo mrežni interfejs i osnovna programska oprema u ROM-u, a koju isporučuje Orchid.

Posrednik za mrežu je XT ili AT sa hard diskom i kapacitetom memorije 640 K. I za štampač je potreban poseban posrednik, ali koji mora da ima najmanje 286 K memorije. Za radne stanice je poželjno da imaju takode 640 K memorije.

Svakom računaru u mreži potreban je interfejs pod imenom Orchid PCnet Interface Card ili Orchid Blossom Multi-function Plus Network Interface Card. Pored mašinske opreme potrebna je i programska oprema, PCnet Revision 3.0.

Povezivanja su izvedena koaksijalnim kablom i priključcima BNC. Topologija je magistrala, a na krajevima magistralu završavamo omskim završucama. Na mrežu može da se priključi do 255 računara. Protokol prenosa je CSMA/CD i dozvoljava brzinu prenosa 1 megabit podataka na sekund.

Instalacija programske opreme je malo složenija od prethodno opisanih, ali zato je kasniji rad upravo jednostavan. Računar koji obavlja funkciju posrednika instalise se odmah pri uključivanju. Moraju da budu prisutne samo automatski generisane datoteke config.sys i autoexec.bat. Pored više ili manje standardne programske opreme priloženo je još mnogo ljubaznih uslužnih programa. Programom Modem na mrežu može da se priključi modem i da bude dostupan svim korisnicima, jednako kao i štampač. Nettest i Selftest pomažu otkrivanju problema koji mogu da nastanu usled kvara hardvera ili usled spoticanja o "topologiju".

Epilog

Predstavili smo nekoliko lokalnih mreža za personalne računare. Eventualne kupce koji su se oduševili povezivanjem treba još jednom da upozorimo da su lokalne mreže zaista efikasno oružje i da zbog njih mnogim organizacijama neće biti potreban veliki računar. Ali lokalne mreže su i veoma skupa stvar. U tabeli su uz najneophodnije podatke i cene, ali koje važe samo za jednu stranicu u mreži. Ako smatrate da vam je potreban i poseban posrednik, obratite se nekom našem uvozniku ili pišite na objavljene adrese.

U reviji ćemo sa zadovoljstvom objaviti iskustva prvog preduzeća koje instalira lokalnu mrežu i u kom neko od zaposlenih bude spreman da iskustva zapiše na papir, da ih pošalje telefonom ili samo na disketi.

Ime:	IBM PC Network
Potrebna mašinska oprema:	IBM PC Network Adapter card, IBM Translator Unit
Tip kabla:	RG-11 TV koaksijalni
Maksimalna dužina:	305 m u radijusu, veće instalacije po naredbini stablasta
Topologija:	stablata
Brzina prenosa:	2 megabita/s
Protokol:	CSMA/CD
Maksimalni br. čvorišta:	73 sa IBM kablom, 1000 po porudžbini
Proizvođač:	IBM Corp., P.O. Box 1328, Boca Raton FL 33432
Cena:	cca 8000 DM (početna)
Ime:	Corvus Omninet
Potrebna mašinska oprema:	IBM Transporter Local Network Interface card, Omni-Drive disk server
Potrebna programska oprema:	Constellation II Revision 4.10
Tip kabla:	dvožični
Maksimalna dužina:	305 m ili 1220 m sa Corvus Active Junction Box svakih 305 m
Topologija:	Topologija magistrale
Brzina prenosa:	1 megabit/s
Protokol:	CSMA/CAD
Maksimalni broj čvorišta:	64
Proizvođač:	Corvus Systems, Inc., 2100 Corvus Drive, San Jose, CA 95124
Cena:	7800 DM (početna)
Ime:	Novell NetWare/68
Potrebna mašinska oprema:	S-Net Network Interface card, S-net dedicated server
Potrebna programska oprema:	Advanced NetWare Revision 1.0a
Tip kabla:	dvožični kabel
Maksimalna dužina:	605 m
Topologija:	zvezda
Brzina prenosa:	600 Kbitova/s (153 m), 300 Kbitova/s (610 m)
Protokol:	Specijalni (za svaku stanicu posebni kabel)
Maksimalni broj čvorišta:	2202
Proizvođač:	Novell Incorporated, 1170 North Industrial Park Drive, Orem, Utah 84057
Cena:	45.000 DM (početna)
Ime:	Orchid PCnet
Potrebna mašinska oprema:	Orchid PCnet Network Interface card, Orchid Blossom Multi-function plus network interface card
Potrebna programska oprema:	PCnet Revision 3.0
Tip kabla:	RG 59B/U, koaksijalni
Maksimalna dužina:	2135 m
Topologija:	Topologija magistrale
Brzina prenosa:	1 M bitova/s
Protokol:	CSMA/CD
Maksimalni broj čvorišta:	255
Proizvođač:	Orchid Technology, Inc., 47790 Westinghouse Drive, Fremont, CA 94539
Cena:	5420 DM (početna)

Vaše skrivene snove VALCOM pretvara u stvarnost dajući vam mogućnost nabave najkompletnijeg modula na tržištu.

VALCOM SUPER MODUL II (VSM II)

VSM-2 je SVE što ste trebali SVE što sad koristite SVE što ćete poželjeti

VSM-2 za POČETNIKE je:

- RESET tipka
- TURBO za kazetofon
- FLOPY HYPRA (6x brže)
- NAREDBE RUN, LOAD, SAVE, LIST (samo jednom tipom)
- KOPIRANJE svih programa čak i ZASTIČENIH

VSM-2 za NAPREDNE je:

- INTERFACE za sve poznate pisaae
- ŠTAMPAC EKRANA (u boji)
- PROŠIRENJE BASIC-a (AUTO, RENUM, FIND...)
- NAREDBE BASIC-a 4.0 (DLOAD, DSAVE, CATALOG...)
- PROGRAMATOR funkcijskih tipki

VSM-2 za STRUČNJAKE je:

- MONITOR strojnog jezika
- PROŠIRENJE mogućnosti tastature
- 19 NAREDBI za obradu strojnih programa
- 24 KBYTA RAM za obradu BASIC programa
- DISK MONITOR

VSM-2 za SVE je:

- OSVJEŽIVAČ programa
- TRENER za sve igre POKE nepotrebni
- ZAMRZIVAČ (FREEZER) programa
- I JOŠ MNOGO TOGA

VMS-2 može se i software-ski isključiti ali samo sigurni da to nećete raditi. JER VSM-2 je potreban i to vama i vašem C64/C128 zato jer on VSM-2 RASTE SA VAMA!

CIJENA: 23.900

SERVIS I IZRADA ELEKTRONICKIH UREDAJA

VALCOM
ANTO ŠANDRK
Trg Senjskih uskoka 4
41020 ZAGREB (tel. 529-582)

KOPA i lokalne računarske mreže

VASJA HERBST

Već 1970. godine se Računarski inženjering KOPA bavio proizvodnjom terminala KOPA 1000 i kasnije inteligentnih terminala KOPA 1500. U 1982* je na tržište pušten računar KOPA 2500. Za razliku od prethodne proizvodnje to je bio već pravi računar. Bio je razvijen u saradnji s Institutom Jožef Stefan. Dva nova sistema KOPA 3500 (1985. godine) i KOPA 4500 (1986. godine) razvijena su u samoj KOPI. Razvoj, proizvodnja i celokupan inženjering u KOPi baziran je na ARHITEKTURI KOPA čije glavne odlike su:

- modularnost
- aparaturna oprema je građena oko magistrale Q¹ procesora LSI 11/73 i microVAX II
- kompatibilnost s računarima DIGITAL i DELTA
- izgradnja informativnog sistema «korak po korak»

Programska oprema

- operativni sistemi RSX 11 M PLUS, RSX 11 M, MICRO VMS
- programski jezici FORTRAN, BASIC, COBOL, C, PASCAL
- programski alati
- komunikaciona programska oprema: DECNET

Aplikativna programska oprema

- različite aplikacije za poslovni i proizvodni informacijski sistem (aplikacije izrađujemo sami uz pomoć najsavremenijih programskih alata)
- kompatibilnost sa sistemima DEC i DELTA obezbeđuju velike mogućnosti korištenja

ARHITEKTURA KOPA

16-bitni procesor (11/73)	MAGISTRALA Q ¹	32-bitni procesor (microVAX II)
KOPA 3500	jedinствeni periferni uređaji	KOPA 4500
O/S RSX 11/M		O/S VMS
Komunikaciona aparaturna i programska oprema		
Aplikativna programska oprema		

Program proizvodnje

Aparaturna oprema

- KOPA 3500 (procesor 11/73)
- KOPA 4500 (procesor microVAX II)
- memorije: do 4 Mb (KOPA 3500) do 16 Mb (KOPA 4500)
- disk-jedinice 40, 56, 474 Mb
- kasetne jedinice (60, 90 Mb)
- mikrodrajv (1600, 6250 bpi)
- ekranski terminali (PAKA 3000, VT 220, VT 240, VT 241)
- redni štampač 600 redova/min
- komunikacioni interfejsi: 4, 8, 16, 32-linijski
- sinhroni interfejsi za komunikaciju s računarima DELTA, DEC i IBM

već napravljene aplikacione programske opreme

Komunikacije

Jedna od odlika računara KOPA je njihova mogućnost povezivanja sa računarima ostalih proizvođača kao što su DEC, DELTA i IBM. Jedno od najjednostavnijih povezivanja između sistema omogućava KERMIT Komunikacija fizički ide preko asinhronog interfejsa.

Boje, ali i skuplje, povezivanje omogućava programska oprema DECNET koja nam omogućava povezivanje lokalnih i udaljenih računara KOPA, DEC, DELTA, i IBM Komunikacija se fizički odvija preko asinhronih ili sinhronih interfejsa u KOPi i ostalim sistemima i preko stalnih ili pozivnih telefonskih linija.

Lokalne mreže

Kad smo razmišljali o lokalnim mrežama (LAN) uzeli smo ono što je u svetu već razvijeno i prihvaćeno skoro kao standard. Digital Equipment Corporation je u februaru 1986. posle četiri godine iskustva, već imao 20.000 računara koji su upotrebljavali ETHERNET kao standard za lokalne mreže. ETHERNET je namenjen brzom lokalnom prenosu podataka. Brzina je 10 Mbit/sek. Koaksijalni kabel povezuje odeljenja u jednoj zgradi ili grupi zgrada.

Fizička osnova lokalnih mreža jeste potrebna aparaturna oprema:

- koaksijalni kabel ETHERNET
- komunikacioni interfejsi u računarima
- transceiveri koji omogućavaju fizičko povezivanje interfejsa u računarima preko transceiver kablova na ETHERNET
- transceiver kablovi između interfejsa u računaru i glavnog kabla ETHERNET
- terminal serveri za povezivanje ekranskih terminala, štampača i personalnih računara na kabel ETHERNET. (Sada isporučujemo terminal servere sa osam priključaka, a mogućna je i modemska podrška.)

Programska oprema je i za lokalnu mrežu DECNET jer se preko specijalnih izlaznih komunikacionih jedinica (gateway unit) mreža povezuje sa udaljenim računarima KOPA, DEC, DELTA, i sa ostalim lokalnim mrežama koje rade po DEC standardu (DNA), IBM standardu (SNA), i sa javnim mrežama za prenos podataka (npr. JUPAC)

Primeri iz prakse

1. Primer

- 1 - priključci na kabel ETHERNET
- 2 - transceiver kabel između računara i glavnog kabla
- 3 - kontrolna jedinica DEQNA u sistemu KOPA 4500
- 4 - kontrolna jedinica DELUA u sistemu VAX

Instalacija na RCUM (1986) naša je prva instalacija lokalne mreže u Jugoslaviji. Za naše instalacije izvodimo i ceokupan servis, u prvoj godini rada međutim niko nije prijavio ni jedan kvar.

Primer prikazuje povezivanje triju sistema KOPA 4500 na već instaliran računar VAX. KOPA je time dala samo jedan mali prilog u sklopu računarske mreže kojom upravlja RCUM - Računarski centar Mariborskog univerziteta.

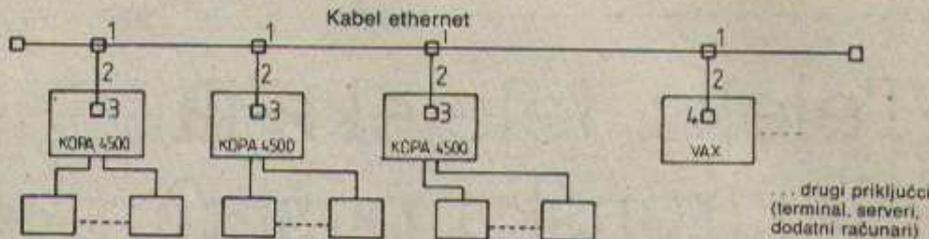
2. Primer

DVOSTRUKI SISTEM 2 x KOPA 4500

kao alternativa skupome uvoznom sistemu

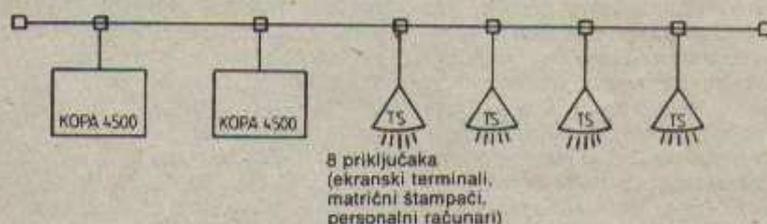
Primer opisuje konfiguraciju koju će Računarski inženjering KOPA ubrzo instalirati u većim radnim organizacijama u Jugoslaviji. Karakteristike i kapaciteti računarskog sistema KOPA 4500:

- procesor microVAX II, floating point ko-procesor
- unutrašnja memorija 9 ili 16 Mb
- disk-jedinice 1, 2, 3 ili 4 puta
- microdrajv (1600, 6250 bpi) potreban je samo na jednom sistemu
- redni štampač - 600 redova (jedan ili više)
- proizvoljan broj terminala servera sa terminalima VT 220, matičnim štampačima i personalnim računarima.

1. primer: Oprema koju Računarski inženjering KOPA isporučuje i instalira u okviru računarske mreže Mariborskog univerziteta (sva prikazana oprema sem računara VAX)

2. primer: Dvostruki sistem (2 x KOPA 4500) kao alternativa skupljem uvoznom računaru

3. primer: Opremanje vaše radne organizacije (soura)

Pomenuta konfiguracija može da se proširi sa 1023 priključka. Optimalni broj na jednom sistemu KOPA 4500 zavisi od vrste aplikacije, a tipično se kreće između 8 i 22 aktivna korisnika.

3. Primer: opremanje veće RO (SOUR)

Računari KOPA su kao poručeni za decentralizovanu organizaciju gde se većina informacija koristi lokalno u radnim organizacijama X, Y i Z. U Automatskoj obradi podataka (AOP) soura je veći sistem koji služi kao centralna baza podataka. Taj sistem može da se instalira i uključi u mrežu kasnije ako računom KOPA 4500 pokrijemo sve početne potrebe. U drugoj fazi se KOPA 4500 može da zadrži u AOP centru za razvoj programske opreme (odvojen razvojni sistem ima nebrojeno mnogo prednosti), a njime može i da se opremi neka druga RO.

Prednosti distribuirane obrade podataka su manji početni troškovi nego da se najednom gradi ogroman centar za AOP. Proširenja su jednostavna i cenovno efektivna, jer mogu, da

se uvode «korak po korak». Oprema je više prilagođena korisnicima, jer se na lokaciji može da prilagodi stvarnim potrebama.

Rezime

Informacija je vanredno važna u svakom poslu, a razmena informacije je kritična tačka u sredini raznih računarskih sistema.

KOPA podržava povezivanje računara raznih proizvođača danas i obezbeđuje bezbednost vaših investicija sutra.

Ako želite još informacija, obratite se dopisom ili teleksom na:

Računarski inženjering KOPA
Slovenijales, Titova 52
61000 Ljubljana
tx 33238

Teleks, teleteks ili elektronska pošta?

TOM ERJAVEC

Najvažniju ulogu u borbi za »kancelariju budućnosti« ne igra samo obrada teksta nego i prenošenje poruka. Ima mnogo poslovnih delatnosti u kojima je nezamenljiva tekstovna informacija. Telefonska poruka ne zadovoljava. Potreban je dokument.

Medij za prenošenje poruka treba da bude takav da ga ne bude teško povezati sa sistemima za obradu podataka koji su već u upotrebi. Pored toga medij mora da bude dovoljno rasprostranjen da bi ga novi korisnik uopšte htio da upotrebljava, jer šta mu vredi nova tehnika ako niko ne bude mogao da prima njegove poruke?? Upravo tu leži veliki upitnik današnje tekstovne komunikacije. Na području standardizacije, a verovatno i još ponegde, ova naša mila planeta zasad je jedno jedino veliko svračje гнездо.

Dva velika rivala koji se bore za prevlast na području prenošenja poruka su teleks i elektronska pošta. Za današnje pojmove o tome kojom brzinom svet juri, prvi pomenuti način je pravi starac. Prvi teleksni priključci instalirani su u ranim pedesetim godinama. A elektronska pošta nema jedinstveni standard, svaki proizvođač ima svoje rešenje, koja se obično uzajamno ne razumevaju, a o tome da bi neki korisnik koji uopšte nema elektronsku poštu mogao da razgovara s elektronskom poštom, ionako nema ni govora.

Treća, iznad svega privlačna mogućnost, teleteks, mogao bi da im bude snažan rival, ali on tako reći umire pre nego što je i rođen. Niko ne želi teleteks, jer nema dovoljno pretplatnika.

Da bi elektronska pošta i teleks privukli kakvog korisnika iz suprotnog tabora počeli su da se prilagođavaju jedan drugome. Umesto klasičnoga teleksnog terminala u poslednje vreme se na teleksne priključke vezuju centralni računarski sistemi i personalni računari, gde se mogu uz pomoć tekst-editora pripremati teleksi, slati, primati i arhivirati. A elektronska pošta je počela svoje poruke slati u teleksnu mrežu preko koje može da obuhvati neuporedivo veći broj adresanata nego u vlastitoj mreži.

Ali uprkos takvom prekrivanju odluka da li elektronska pošta ili teleks - nije jednostavno pitanje. Teleks je tako rasprostranjen širom sveta da ga elektronska pošta jednostavno ne može da potisne. Ali elektronska pošta omogućava povezivanje radnih mesta unutar radne organizacije, što teleks ne može, a odmah iza vrata kuće već se pojavljuje pitanje kompatibilnosti sa drugim sistemima.

Naslednik teleksa - koji se pojavljuje u najnovije vreme - Teleteks, na svoj način korriguje sporost teleksa, uvodi standardne kodove, a s druge strane i dalje ne nudi povezivanje radnih mesta unutar kuće.

Elektronska pošta

Možda će biti instruktivni podaci iz Velike Britanije za koju se po nekim merilima ocenjuje da je u kompjuterskom smislu »najpismenija« evropska zemlja. Broj priključaka elektronske pošte u poslednje četiri godine svake godine se udvostručuje. To je u ovom trenutku ujedno i najživahnije računarsko tržište na Ostrvu. British Telecom je sa svojom elektronskom poštom Telecom Gold zabeležio 100% prirast godišnje i broj priključaka se od početka do sredine 1986. godine povećao sa 36.000 na 53.000. Telecom Gold potiče s one strane okeana, gde ga je pod imenom Dialcom razvio ITT. Na ostrvu pokriva čak 60% tržišta.

Prvi konkurent Goldu je One-to-One, čiji broj priključaka se procenjuje na 20.000. Sličan broj korisnika ima i elektronska pošta Comet.

Na to tržište se IBM popeo u jesen objavivanjem Screen Mail Facility. Povezivanje teksta i prenosa podataka kako unutra kuće tako i u spoljni svet /preko MNS - Managed Network Service/ udruženo je sa ekranskim tekst-editorom, arhiviranjem i poštanskim sandučićima. MNS je mreža nalik na SNA. Screen Mail dostižu svi PC-i, Displaywriter, Sistem 36 i 3270 terminali.

Teleks

Teleksni priključci rastu bitno sporije, po broju dostižu možda slabih 10% prirasta priključaka elektronske pošte. Ali ako taj broj novih priključaka dodamo već skoro zasićenom tržištu starih, dobijamo nekoliko puta veću brojku. To važi za razvijene zemlje. U manje razvijenim zemljama teleks ionako ostaje jedina mogućnost. Prema tome, vrata za beli svet zasad su otvorena samo preko teleksa.

Elektronska pošta Comet priznaje da 60% njihovih pretplatnika koristi Comet kao ulaz u teleksnu mrežu. Većina upravljača elektronskih pošta naime odnedavno ne zaračunava više predavanje poruka u teleksnu mrežu. Da li to može da se interpretira ovako: »Koristite se vratima u teleksnu mrežu besplatno, samo ostanite pretplatnici naše elektronske pošte?»

Bitna prednost korištenja elektronske pošte za slanje teleksa, u poređenju sa starijanskim teleksnim terminalom, leži u prethodnoj pripremi i obradi teksta i spremanju primljenih tekstova. Ali pojavljuju se brojni proizvođači programske opreme koja podržava komunikaciju između računara i teleksnih priključaka, a ujedno omogućava pripremu i smeštanje teksta. Samo jedno ne može da se uradi! Ne može da se ubrza spori teleksni prenos: 50 bitova na sekund.

Uprkos stalno sporijem povećanju broja teleksnih linija usled zasićenosti poslovni krugovi

vi najavljuju lep rast teleksno orijentisanih aplikacija, pre svega zbog preorijentisanja korisnika teleksa na mikroracunarske sisteme. Prodaja klasičnih teleksnih terminala veoma će opasti, a rast tržišta za teleksne aplikacije na personalnim računarima procenjuje se na 30%. Najlepšu budućnost imaju aplikacije u lokalnoj mreži, koje podržavaju interne komunikacije u kući i jedno teleksne linije. Ali i dalje pri teleksnoj komunikaciji ostaje nesavladiva prepreka: teleksni kod sastoji se samo od pet bitova, a set znakova ograničen je na 54 znaka.

Teleteks

Logični naslednik teleksa morao bi da bude teleteks. Ali šta se u stvari zbiva s njim? Dok broj teleksnih priključaka u nekim razvijenim zemljama seže u stotine hiljada, a broj priključaka elektronske pošte drži se deset hiljada, u Velikoj Britaniji prošle godine je teleteks priključke poručilo samo 230 korisnika, od kojih su većina potencijalni isporučiooci teleteks opreme. Većina proizvođača napušta projekte, započeti programski produkti za teleteks leže prašnjavi na policama, a proizvođači uzimaju iz prodaje izrađene proizvode. Uzroci takvoj odluci najčešće su: »teleteks nikad nije u stvari krenuo...«. Razlogom se smatra činjenica što još ne postoje vrata iz nacionalne teleteks mreže u svet, još se najbolje teleteks drži u Saveznoj Republici Nemačkoj. A ako Londončanin hoće da pošalje teleteks u Bon, mora ga poslati preko teleksnih vrata.

Cene komuniciranja ipak govore u prilog teleteksu. Pošto je mnogo brži od teleksa, najjeftinije je direktno komuniciranje između dva teleteks terminala. Da razmotrimo odnos cena za prenos jedne A4 strane teksta (1600 znakova) u teleksna vrata za prenos u inostranstvo.

Vreme povezivanja je 4 minute (50 bitova na sekund). Upotreba teleksnog terminala koštala bi 1 novčanu jedinicu. Upotreba terminala elektronske pošte koštala bi 7,6 jedinica, a teleteksa 3,3 jedinice. Prema tome, ako nemate teleksni terminal, najpovoljnija je upotreba teleteksa. Najveći udeo u ceni prenosa sa teleteksnog terminala ima konverzija u teleks format, čak 58%, dok 30% pokupi teleksna mreža. Prenos iste poruke između dva teleteksna terminala stajao bi samo koliko iznose troškovi telefonske veze, dakle samo 0,36 novčane jedinice, što je ubedljivo najjeftinije. Prenos poruke između dva terminala elektronske pošte bi stajao 2,46 novčane jedinice.

Ali uprkos najboljoj ceni teleteks se ne može afirmisati jednostavno zato jer niko neće da bude prvi. Međutim, kažu ljudi da je tako bilo i sa teleksom u vreme kad se uvodio, nekoliko stotina poručilaca i niko više. Po koncepciji, elektronska pošta je urađena za distribuiranu obradu podataka, ali možda će prerasti svoje granice i postati svakodnevni način za predavanje i primanje tekstova.

Vreme će pokazati koji će način prevladati.

*Podaci su preuzeti iz revije Network, novembar 1986.

Burza

Pored ponavljanja raspisa iz prvog broja u prošlom prilogu Moj PC već smo objavili prve ponude domaće programske opreme, računarskih proizvoda i usluga. Za objavljivanje PC berze opredelili smo se u prvom redu radi toga da bismo pomogli korisnicima personalnih računara pri izboru, a proizvođačima pri marketingu, jer nam je jasno da usled usitnjenosti ponude takve vrste računari i nisu baš onako efikasno brže kao što bi mogli da budu.

Treba da priznamo da je reakcija na našu akciju ostala nešto malo ispod naših očekivanja. Izostala su pre svega iskustva radnika ili kolektiva koji rade s programskom opremom odnosno koji se koriste računarskim uslugama.

Neće biti naodmet ako ponovimo opšte stavove iz prošlog priloga.

Opšte konstatacije:

- Korisnici PC računara stide se svojih iskustava (dobrih i loših) ili misle da su iskustva njihova poslovna tajna, a time i prednost u odnosu na konkurenciju.

- U organizacijama koje se bave uvođenjem računara, organizacijom poslovanja i proizvodnjom programske opreme misle da Moj PC nije adekvatno mesto za predstavljanje njihovih proizvoda.

- »Izrada« PC kompatibilnih računara je »posao petoletke«, a preokupirao je većinu zanatlija sa adekvatnom registracijom. Ali u savremene privredne tokove uključuju se i preduzeća kojima pri poslovanju ostaje bar malo deviza od izvoza. Vraćamo se u vreme naturalne razmene.

Ponuda Berze Moj PC drugi put

SAVETOVANJE

Računalniški inženiring Roman Ilievski, Pot na polane 26, 61351 Brezovica, tel.: 061 224-315. Pruža savete pri kupovini računarskih sistema i druge mašinske opreme i organizuje uvođenje korisnika u rad sa mašinskom i programskom opremom.

Xenon - savetovanje, načini izvođenja na području računarstva i programiranje, PP 60, 61110 Ljubljana. Obavlja savetodavnu delatnost pri izboru i kupovini programske i mašinske opreme i izrađuje programsku opremu za računare PC i ST po porudžbini.

PROGRAMSKA OPREMA

Univerzitet u Mariboru, Tehnički fakultet n. sol. o., VTO Gradbeništvo, Institut za gradbeništvo, Laboratorij za računarstvo, Smetanova 17, 61000 Maribor, nudi inženjersku programsku opremu za računare PC i XT: **Frame 2** - statička analiza ravninskih okvira, cena 500.000 dinara, **BRANA** - statička analiza branstih konstrukcija, cena: 360.000 dinara, **PASTEM** - statička analiza pojasnih temelja, cena 290.000 dinara, **TERMO** - analiza toplotnih i parodifuznih prolaza, cena 160.000 dinara, **GEKAR** - geometrijske karakteristike preseka, cena: 160.000 dinara, **HIPVOS** - hidraulični proračuni vodovodnih sistema, cena 320.000 dinara.

Univerza Edvarda Kardelja v Ljubljani; Fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo i geodeziju, VTOZD gradbeništvo in geodezija, Institut za konstrukcije, potresno inženjirstvo in računarstvo, Jamova 2, 61000 Ljubljana, tel.: 061 268-741 in.: 61, nudi programe za projektovnije građevinskih, mašinskih i drvnih konstrukcija. Na računarima XT i AT rade programi: **EKVAK** - račun zgrada pri potresnom opterećenju i opterećenju vetrom, **OKVIR** - račun zgrada linijskih konstrukcija pri statičkom opterećenju, **OKVIR G** - program OKVIR s grafičkim dodatkom, **DIMEN** - dimenzionisanje armiranobetonskih preseka po metodu graničnih stanja, **SAP 84** - bitno dopunjen i prerađen SAP IV za mikroročunare, **P** - paket grafičkih potprograma, **MIGSPAKET** potprograma za generaciju ulaznih menija, **RAKGRE** - konstruisanje armature i crtanje armaturnih planova armiranobetonskih nosača, **PLOČA** - račun ploča po metodu krajnjih elemenata pri statičkom opterećenju, **ARK** - sastavljanje spiskova armature.

Računarski programi B.E.A., SP, Rudnik II/6, 61000 Ljubljana, nudi: **dPERFECT** - Univerzitalni programski paket za vođenje različitih evidencija. Program omogućava jednostavno traženje, uređivanje i selekciju podataka, što služi za štampanje cirkulara i praktično definisanih upisno/ispisnih maski. Cena programa je 148.000 dinara.

Mikro knjiga, PP 75, 11090 Rakovica - Begorad, nudi: **HPC** - program za prenos tekstova iz IBM PC računara na fotoslog firme Hell i obrnuto.

Servis AOP Mrhar Marjan, Cankarjeva 20, 65000 N. Gorica, nudi: najraznovrsniju programsku opremu za računare PC: Obračuna uplata u domovima penzionera, Obračun utroška vode i komunalne naknade za odvoz đubreta, Lični dohoci, Materijalno knjigovodstvo, Finansijsko knjigovodstvo, Saldakonti i Osnovna sredstva.

Xenon - savetovanje, načini koncipovani na području računarstva i programiranje, PP 60, 61110 Ljubljana, nudi programsku opremu za računare PC: Menično poslovanje, Evidencija kadrova, Poslovanje proizvodne završne radionice, Lični dohoci i program za registraciju radnog vremena u povezanosti sa stanicom za registraciju Instituta Jožef Stefan. Ponuda delimično važi i za računare ST. Posebno nudimo slovenački Ispravopisac (spelling checker) za atari ST i tekst-procesor 1 ST WORD plus.

Francelj Trdič, Tržaška 121, 61000 Ljubljana nudi: izradu programske opreme za mikropočesore Z80, 6809 i 68000 za merno-upravljačke sisteme.

Software - servis »Karma - TM«, Petefi Šandora 24, 21220 Bečej, tel.: 021 812-187 nudi usluge na području inženjeringa i izrade računarskih aplikacija po porudžbini.

Računalniški inženiring Roman Ilievski, Pot na polane 26, 61351 Brezovica, tel.: 061 224-315. Izrađuje programsku opremu za operativne sisteme CP/M, MS-DOS, PC-DOS i UNIX.

MAŠINSKA OPREMA

Računalniški inženiring Roman Ilievski, Pot na polane 26, 61351 Brezovica, tel.: 061 224-315. Izrađuje XT i AT kompatibilne računare. Cena zavisi od konfiguracije, a kreće se između 2,890.000 do 4,990.000 din. Dodatna ponuda: Štampači, monitori, crtači i kartice za proširenje.

E. uređaji, informatika-Novšak, Clevelandska 25, 61110 Ljubljana. Po porudžbini izrađuje programsku i mašinsku opremu. Ponuda obuhvata i računare XT i AT. Ugrađuje i YU znakove u sve vrste štampača i računara.

Francelj Trdič, Tržaška 121, 61000 Ljubljana, nudi: **FDS 3205-33** kanalni interfejs za povezivanje računarske mreže. Interfejs se priključuje na serijska vrata RS 232 i omogućava međusobno povezivanje računara u mreži odnosno favorizuje jedan računar u mreži, onaj s kojim drugi komuniciraju; **FDS 3206** - bafer za štampače, crtače i druge periferne jedinice. Interne memorije ima 256 K ili 1 M. Interfejs može da se upotrebljava i kao protokolni konverter (**RS 232 - Centronics**): **FDS 8516** - merno-upravljački sistem za automatizaciju složenih industrijskih procesa. Rad može da bude samostalan ili pod kontrolom računara koji se priključi na vrata RS 232; **FDS 1502** - programator kola EPROM. Programirana kola od 2716, 2516 do 27256. Priključuje se na terminal ili na računar sa vratima RS 232 i programskom opremom za simulaciju terminala. Sva druga programska oprema je već u programatoru: **FDS 2401** - video terminal, programski kompatibilan sa VT-100.

Servis AOP Mrhar Marjan, Cankarjeva 20, 65000 N. Gorica. Izrađuje bafer za štampač. Kapacitet memorije nije naveden. Pretpostavljamo da je najmanje 256 K.

Samo jedan planet je **PLANET**

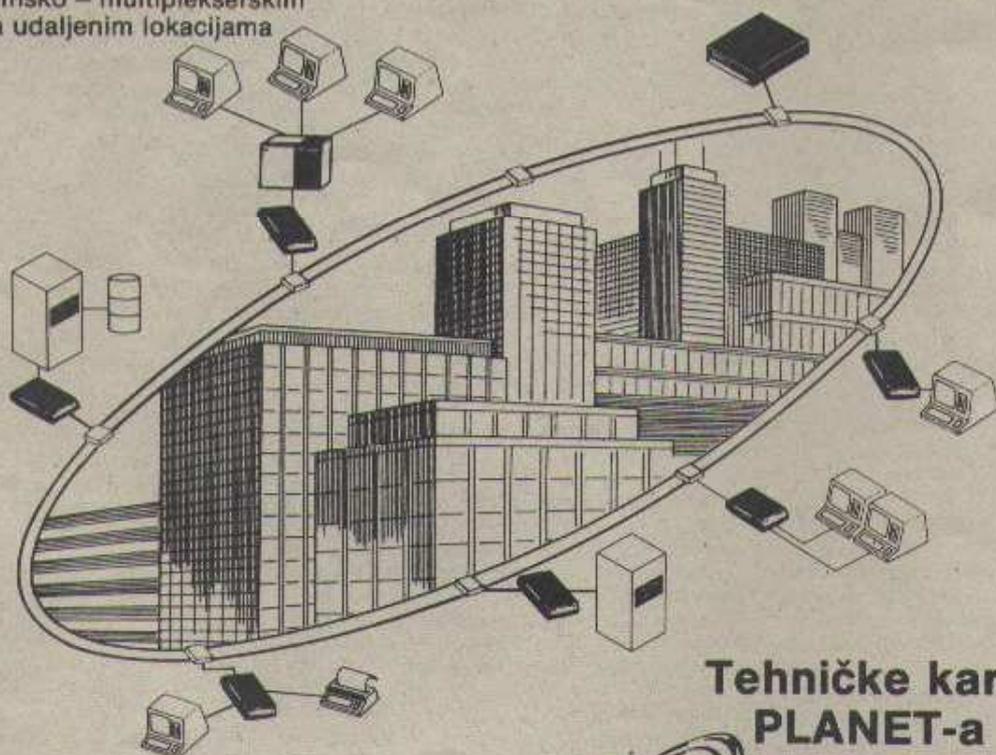
PLANET

PLANET je:

- celovito rešenje za računarske i druge digitalne komunikacije unutar poslovnog kompleksa
- modularne izvedbe pogodan za buduća proširenja i dopune
- osnova za izgradnju mreža visokog stepena pouzdanosti jer omogućava neometan rad i u slučaju kvara pojedinih komponenti
- infrastruktura kompleksnih mreža jer omogućava povezivanje četiri kablovska prstena u jedinstveni sistem sa 2000 priključaka V.24, V.11 odnosno V.35
- otvoren prema javnim mrežama za prenos podataka i modemska – multiplexerskim povezivanjima sa udaljenim lokacijama

- povezuje Host računare, terminale, štampače, plotere, PC opremu, faksimile, modeme i drugu digitalnu opremu bez obzira na proizvođača i tip protokola koji oprema koristi
- omogućava fleksibilno prevezivanje priključenih uređaja
- obezbeđuje jednostavno i efikasno upravljanje terminalskim mrežama
- dozvoljava rad u mreži za IBM PC/XT/AT
- obezbeđuje ekonomično korišćenje skupih perifernih jedinica
- omogućava elektronsku poštu itd.

PLANET

je ekskluzivno ime za Racal Milgo otvorenu lokalnu mrežu.

Za više informacija o PLANET-u i mrežama za prenos podataka kao i za dogovor za analizu vaših komunikacionih problema i izradu optimalnih rešenja u vidu projekta kompleksnih komunikacionih mreža stojimo rado na raspolaganju na sledećim adresama:

METALKA LJUBLJANA, TOZD Računalniški inženiring
LJUBLJANA, Titova 33, tel. 061/310-057
Titova 59, tel. 061/327-681
BEOGRAD, Sava Centar, tel. 011/132-039
ZAGREB, Savska cesta 41, tel. 041/538-288
MARIBOR, Slovenska ulica 31, tel. 062/27-971

Tehničke karakteristike PLANET-a

- realizuje se koaksijalnim kablom, optičkim kablom ili kombinacijom ova dva u formi dvostrukog prstena
- dužina prstena je 28.000 metara
- interni protokol je tipa »cambridge ring«
- brzina prenosa je 10 Mbps
- brzina rada priključenih uređaja je do 64 Kbps
- veze unutar prstena mogu biti stalne i privremene
- veze se mogu dinamički menjati
- tipovi veza su point-to-point, multidrop, konferencijske, lančane, zatvorene grupe...

 metalka

Informacijski inženiring

STEVE ZA ATARI ST

Tekst, podaci, slike i neposlušni miš

ZIGA TURK

Prošle su skoro dve godine od trenutka kad smo u našoj reviji predstavili program »za uređivanje tekstova, malih zbirki podataka slika« Ines (april 1985). Od onog zanesenjačkog vremena pa do danas je neku dugu, u kojoj je Ines tekao, popilo blešteće sunce novih mašina, kao što su IBM-PC ili Atari ST. I ako je bio pre dve godine spectrum Ines jedan od dva upotrebljiva uređivača tekstova, korisnik personalnog računara može da bira među stotinama, a korisnik atarija ST među više desetina programa ove vrste. U koštac s njima, bar na slovenačkom tržištu, uhvatila su se dva kod kuće izrađena proizvoda, koje ovog puta predstavljamo.

Steve i Ines su, uprkos generacijskoj provaliji, među mašinama za koje su pisani, prema koncepciji prilično slični. Steve, navodno, treba da bude uređivač događaja (ST Event Editor), a ne informacija (Information Editing System), mada oba programa znaju slične stvari i duboko su u utrobi slično koncipirani. Steve je, kao što ističe autor u uvodu, namenjen, pre svega, uređivanju tekstova. Ako u tekstu nekim znakovima propišemo poseban značaj, npr. znak odvajanja među zapisima i znak odvajanja među poljima i u programu ove znakove odgovarajuće uzmemo u obzir, od teksta možemo prilično brzo da proizvedemo zbirku podataka. Slično možemo neki znak da razumemo kao početak grafičkih, pa je naš uređivač već sposoban da uključuje i slike. Uprkos tome što se tri dela Steva međusobno usko prekrivaju, nastojaćemo da ih predstavimo što preglednije.

Sa Stevom u suštini uređujemo dugi niz znakova (datoteku). Većina novih znakova predstavlja tekst ili slike, a neki imaju posebno kontrolno značenje – na primer, gore navedeni znakovi odvajanja među poljima i zapisima. Ako su ovi znakovi prisutni, niz predstavlja datoteku i možemo upotrebiti naredbe koje se na nju odnose, a ako ih nema, u pitanju je jednostavni tekst. Istovremeno možemo da uređujemo deset različitih datoteka u deset radnih područja, ali tako da da je svaka datoteka u celini učitana u brzu memoriju. Pošto je program relativno kratak (64 K kode i 64 K raznih podataka i tabela) na ST 1040

Avtor programa povodom reprezentacije u Hanoveru.

ostaje mesta za oko 350 kucanih strana teksta, odn. za 800 K podataka. Ako smo s memorijom u tesnacu, možemo da zahtevamo komprimiranje podataka i time sačuvamo oko 30% prostora po ceni nekoliko puta sporijeg rada (koji se kod pisanja teksta i unošenja podataka uopšte ne poznaje, jer se usporava tek traženje i sortiranje).

Programu naređujemo tastaturom, a neke naredbe su pristupačne i iz menija. Ekran je u celini namenjen tekstu koji uređujemo. Slova su veća nego obično, pa su zato u 22 reda 64 znaka koji su lepo čitljivi i iz veće udaljenosti

Editor

Jezgro programa, oko koga se prepliću sve druge funkcije, predstavlja ekranski editor. Omogućava sve standardne funkcije (uguravanje, pisanje preko teksta, brisanje slova, redova, blokova, traženje, pomeranje, kopiranje...). Sve teče vrlo brzo, a samo kod dugih tekstova su neke operacije sporije (tekst je u memoriji takođe fizički zapisan redom). Pomeranje (skroliranje) je sporije, jer je meko. Posebne oblike ispisa (masno, podvučeno, koso, indeks, potencije) označuju posebni znaci koji se u tekstu lepo vide (napredak u poređenju s mrljama u Ines), a centrirani tekst je u sredini i na ekranu. Isto tako je moguće desnu ivicu poravnati već na ekranu.

Steve, dakle, zna sve što znaju i drugi uređivači, pa će zato biti dobro da pogledamo još nekoliko poslastica koje drugi, po pravilu, ne znaju. Ugrađene ima sve jugoslovenske znakove, većinu slova evropskih azbuka, pa čak i ćirilicu. Ako nam to još nije dovoljno, možemo da nacrtamo svoje znakove (veličine 18 x 10 tačkica), na svoj način da definišemo značaj tipki na tastaturi... Manje su češće posebne funkcije za razbijanje reda na dva dela, udruživanje dva reda u jedan, ponavljanje reda iznad kazaljke, pomeranje bloka iz jednog radnog područja (datoteke) u drugo. Moguće je uređivati ASCII datoteke, datoteke pisane u Stevom obliku i čak »sirove« datoteke (npr. programske ili .RSC) i površine diska, gde Steve može u nuždi da zameni Disk doktora.

Štampanje je, pre svega, prilagođeno matičnim štampačima i na njegovoj koži je ukrojena, takođe, proporcija između slika i tekstova. Na papiru su 640 tačkica široke slike isto tako široke kao 64 znaka teksta – i na ekranu isto tako. Pošto je u istom redu tekst i slike nemoguće mešati, ovaj odnos nije dovoljan razlog za veća slova na ekranu. U sistemskoj tabeli možemo da odredimo poseban oblik glave i kraja strane, za parne i neparne strane posebno, tekst rasećemo na strane i štampano. Glava i kraj su određeni za sve datoteke koje uređujemo i ne treba ih unositi uvek posebno. Zajedno sa sistemskom tabelom možemo da ih sačuvamo na disku. Ako Steve još ne zna da radi s našim štampačem (a zna s epso-

nom i kompatibilcima, a i s fujsumi, možemo sve prebegle kode da popravimo i priredimo sekvence vrste download.

Baza podataka

Rekli smo već da je baza podataka tekst koji je podeljen znakovima odvajanja zapisa i polja. Zapis, dakle, mogu biti promenljivih dužina, a pošto su podaci za sve vreme u brznoj memoriji, a ne na disku, na taj način će stvari takođe brzo teći. Podatke možemo da unosimo, kao da su tekst, možemo da ih proizvedemo iz teksta (npr. usitnjavanjem teksta u reči) ili da ih dovedemo iz nekog drugog programa i s nekoliko jednostavnih operacija zamenimo, npr. zapete i tačke i zapete Stevom separatorima. Najpraktičniji način unošenja je, da definišemo ulazne formulare. Kad smo ih definisali, možemo ih upotrebiti iz dana u dan, jer postaju deo Steva. Posebna poslastica je definicija formulara sa slikama koji omogućava da podatke upisujemo u pravu pravcatu sliku štampane stvari, na kojoj će se stvar štampati.

Inače, na takvoj bazi podataka moguće su iste operacije, kao npr. kod naredbe BROWSE u dBASE III+, a još i sortiranje, rangiranje, traženje frekvencija, udruživanje jednakih podataka, traženje anagrama... Traženje je mnogo sposobnije nego s uređivačem tekstova. Kriterijum traženja je logičan izraz u kome nastupaju logični operateri, konstante i polja. Podaci se uvek sortiraju fizički, što znači da su uvek i stvarno uređeni tako, kao što smo naredili poslednjom naredbom, pa neke posebne indeksne datoteke nisu potrebne. Pošto su svi podaci istovremeno u brznoj memoriji, to ograničava veličinu datoteke, a kod nekih operacija sebi pomažemo lančanjem (chaining). Podatke potom možemo da oblikujemo kao tekst, da ih napišemo u više kolona ili da ih posebnim izlaznim formularima odštampano.

Slike

Verzija Steva koju smo proverili, nije imala posebno ugrađeni uređivač za slike. Kod izobilja inostranih uređivača nije nam ni nedostajao, jer Steve zna da pročita slike koje čuvaju Snapshot, Degas (PI3) ili Doodle. Jedino što sa slikama možemo da učinimo sastoji se u tome da im brišemo pojedine redove i da stavljamo jednu sliku preko druge (slično kao što stavljamo više listova nacrtu na milimetarskom papiru, jedan preko drugog, da nam svi zajedno daju kompletnu sliku... opcija, dobrodošla i u grafičkim uređivačima).

Kombinacija

Najsnažnija strana Steva je baš u preseku među tri navedene mo-

Foto: Ciril Kraševac

na DISKU v POMNILNIKU				
Prosto	292	357	4 A:\STEVEN\file1.stv	
Zasedeno	73	1		
SKUPAJ	365	358	tipkanih strani	
BERI DATOTEKO z DISKA v POMNILNIK				
SHRANI DATOTEKO iz POMNILNIKA na DISK				
ZARIŠI DATOTEKO z DISKA				
Sc7				
READ_ME	1	25.	2.87	
STEVE	PRT	5	25.	2.87

»Item selector« na način STEVE

gučnosti. Program gde bi se sličnom lakoćom moglo prelaziti između baze podataka i teksta (slike se ponašaju kao svaki drugi podatak ili tekst) u čitavom belom svetu ne postoji, pa je baš to onaj novi, originalni i najbolji deo Steva. Ako postavimo u jedno radno područje original, u drugo rečnik i u treće prevod, s nekoliko pritiska na tipke možemo da potražimo nepoznatu reč, dok kucamo, tako reći. Slično možemo u jedno radno područje da postavimo rečnik skraćenica i dok u drugom pišemo, skraćenice se automatski pretvaraju u kompletne reči. Da ne govorimo o pisanju serijskih pisama, uplatnica... Program je kao poručen za analizu tekstova, učestalosti reči i, naravno, za uređivanje jednostavnih, kraćih (700 K) baza podataka s poljima (veoma) promenljive širine (npr. spiskovi članaka, stručne literature...), gde dBASE i slični otkazuju poslušnost na čitavom frontu.

Program je izvanredno prilagodljiv, možemo da popravljamo sve, od oblika tastature, slike znakova, sistemskih informacija i menija, pa do beleške koja će nas podsetiti na tekuće obaveze. Uključene su, takođe, najvažnije funkcije koje normalno obavljaju program u meniju Desk.

SLUŽBA DROŽNEGA KNJIGOVODSTVA

POTRILLO

61000
ST. SLOVENIJA

Ime i prezime: Janez Valentinčič,

Veselova 17 sn 47, 61000 Ljubljana

Ime in naslov: Upravitelj

Ime in naslov: 3. obrok

rok zapadlosti 28.04.1987

št. števca 10767370

Ime in naslov: TOZD Usluga Ljubljana mesto

Ime in naslov: o.sub.o Koritnikova 9

Ime in naslov: Ljubljani

Slikovno unošenje podataka neposredno u uplatnicu

Steve je potpuno interaktivno koncipiran program i s izuzetkom oblikovanja ulaznog i izlaznog formulara ništa ne treba pripremati unapred (npr. neke posebne programe, ili makro naredbe koje unose korisnici programa VIP ili dbMAN). Naredbe, dakle, posređujemo permanentno i najjednostavnije je da pokušamo da što više od preko 110 kontrolnih tipa-

ka zapamtimo. Program, doduše, ima ugrađene neke vrste menija kojima je nemoguće učiniti sve, a i pre nego što se do neke tačke u meniju probijemo i pogodimo šta zaista može da učini, dugo traje.

Kad sam pokušao da uguram red i »utrošio« tipke kojima bi se to obično moglo (RETURN, INSEFT), naredbu sam tražio u menijima, a jedini sličan bio je UGU-

vesnosti. Ako kraj sebe imate računar, tastatura može samo da vam smeta jer vam, verovatno, nije do toga da biste unosili komad slovenačko-engleskog rečnika, stručne članke o Krasi ili neku priču Frana Milčinskog, da biste potom proverili da li ono u priručniku stoji. Šteta što ovih odlomaka nema na disku. U priručniku skoro i nema računarskog žargona koji bi zbunio početnika i iskusnom korisniku rekao šta je, zapravo, mišljeno s npr. »Uzorke ovde« i »Uzorke nazad«.

Nedostaje kraći i jezgroviti sizeru stilu »reference guide« i kuvarski bukvar u stilu »How to«, ili bar indeks. Za 12 od 100 naredbi, pored programa dobijate nalepnice, a za ostale bi bio dobar kartončić koji bismo stavili na tastaturu, posebno zbog toga jer je Steve profesionalni proizvod koji se, takođe, prodaje po profesionalnoj ceni. Ako bi nešto od toga bilo u priručniku, sigurno bi nedostajalo uputstvo za Print Technikov digitalizator koji je u priručniku, pošto i taj digitalizator (takođe) zna da piše slike na disk u formatu Degas, a to razume Steve.

Potpuno nov praktičan interfejs (od toga kako se voze meniji, do toga kako se pravi Insert, Delete i Backspace...) je i na prvom mestu kod želja za sledeću verziju. Ne treba da je GEM, jer je autor programa imao uvek otpor prema standardnim operacijskim sistemima, već može biti nešto slično kao u 1-2-3 ili u dBASE III u opciji ASSIST. Zaista je šteta što tako dobar program stoji pokriven pod neprijateljskim oklopom. Dobro bi došao i WYSIWYG (ako vas sada interesuje kako stvar izgleda štampana, jednostavno je odštampajte), a kod baza podataka mogućnost uspostavljanja relacija između dve datoteke, makro naredbi ili neka druga mogućnost programiranja (za pripremu procedura manje veštih korisnicima).

Zaključak

Korisnike računara možemo podeliti u dve velike grupe. Na one koje stvar kao takva ne interesuje naročito i računar koriste toliko koliko MORAJU i na ljubitelje koji su stalno na tekućem s najnovijim programskim proizvodima na svetskom i domaćem piratskom tržištu. Za prve je Steve kao poručen, jer samo jednim programom sebi mogu dobro da pomognu. Drugi, bar za sada, neće imati strpljenje da se navikavaju na Stevove bube, pa će se i dalje prihvatiti mnogih već poznatih oruđa. I samo ako njima zaista ne može da se nešto uradi, MORAJE da ugrižu u Steva. Time ne želim da kažem, da Steve nije dobar program. Naprotiv, s obzirom na голу snagu i sposobnost, nalazi se u svetskom špicu programske opre-

RAJ u meniju RAZNO. Pokazalo se, međutim, da ovom naredbom podešavamo razmak među redovima kod štampanja na papir, postavljamo prelaz na novu stranu, »IZPK ZRC SAZU« (?),... samo uguravati nije moguće. I da bi pogledao šta je u nekom meniju treba mišem doći u gornji levi ugao, gde se pokazuje red s adresama, a onda treba usklknuti da se tačke menija spuste (neke adrese odmah pokreću naredbu). Ako naše naredbe u meniju nema, uzvinkem, meni nestaje, a potom opet u levi ugao i na narednu adresu. Miševa kazaljka je istovremeno i kursor koji često pomeramo, a da pri tom ne pomeramo miša - to znači da pozicija miša na stolu najčešće nije u skladu s pozicijom kazaljke na ekranu.

Često biramo tako da pomeranje miša označuje jednu od mogućnosti (npr. opoziv). Pokušajte nekad da pustite miša iz ruke (da nešto otkucate), a da ga ne pomerate. Priča o tome kako se autor ovog članka BEZ priručnika uhvatio u koštac s programom, ima još nekoliko, tako da se osećao kao pravi i potpuni računarski analfabeta.

Priručnik

To je obimna knjiga (skoro 250 strana) koja se zaista lepo čita. Opremljena je mnogobrojnim slikama iz najrazličitijih primera i o Stevu možemo da učimo čak i ako računar nije pri ruci, jer nas autor i o rezultatima ne ostavlja u neiz-

UVOZIMO IZ TAJVANA SASTAVLJIVE RAČUNARE IBM*

NUDIMO:

- X T compatible IBM 100% sa 2 drive 360 KB i 10 MB H. D.
- A T compatible IBM 100% sa 1 drive 1.2 KB i 20 MB H. D.
- jednoboje monitore
- monitore u boji
- japanske štampače najboljih proizvođača
- video programe, višenamenske štampače
- dodatnu opremu za računare: floppy disk SSDD 48 TPI
- 1 DSDD 48 TPI

ROCCO IMP-EXP COMPUTER DIVISION

Ul. Rossetti 65 - Trst - Tel. 993640/775625

IBM je zaštitni znak INTERNATIONAL BUSINESS MACHINES-

Disk 1 Blok I	Iači Tisk	Rezna +	Obrazci	Zbirka ?	Konec	
Potovanje						
Pobriši zaslon in čakaj						
Floppy disk 3.5"	800 K					720
Trdi disk	40 MB	Nastavitev sistema				20
GRAFIKA						
Optimizacija shranitve						
Dekomprimiranje besedila						
Max. ločljivost	640*4					640
Monocrom video	DA	Statistika vrstic				DA
W sprites	NE					NE
Blitter	NE	Vrini besedilo				DA
W risanje crt	NE					NE
Grafika na kartici	DA	Sistensko tabelo sem				NE
Paleta barv	24 bi	Sistensko tabelo nazaj				9 bi
RAZŠIRLJIVOST						
Shrani "STEVE.ASF"						
PC emulator 808x	opcija		opcija			NE
PC emulator 80286	opcija		NE			NE
razširitvena vrata	NE		DA			DA

Številni oblik menija

me za ST. Na žalost, pored toga ni program, ni priručnik ne čine ništa da bi ljudi program RADO upotrebljavali.

Firmama, svakako, preporučujemo KUPOVINU programa (za ljubitelje je možda suviše skup), a onima koji su ga dobili prilikom kupovine računara kod MK, još održavanje koje znači stalno sveže verzije i pomoć autora. Konačno, Steve je domaći proizvod, pri čemu kupac i kod nas, ipak, ima mogućnost za takvu podršku i servis, kao što je to u svetu, u ovom poslu, uobičajeno.

PROGRAM: STEVE

AUTOR: Primož Jakopin

OZNAKA: Uređivač tekstova i zbirki podataka s mogućnošću uključivanja slika

SISTEM: Bilo koji sistem ATARI ST s crno-belim monitorom

PRODAJA: Primož Jakopin, Trnovska 2, Ljubljana

CENA: 300.000 din (uključeno 12 meseci održavanja)

HVALIMO: brzinu, povezivanje tekstova i baza podataka, mnogo praktičnih funkcija, štedljivu upotrebu memorije, prilagodljivost

KUDIMO: korisnički interfejs, priručnik, čuvanje nekih atributa u sistenskoj tabeli, a ne u datoteci

Naša ponuda štampača:

Star NL/NG-10 (C 64, IBM, Centronics)	613 DM
Citizen 120D (C64, Centronics)	437 DM
Citizen LSP 10	525 DM
Citizen MSP 10E	613 DM
Epson LX 800	569 DM
Epson RX 100+	613 DM
Epson FX 800	876 DM
Epson FX 1000	1227 DM
Epson EX 800	1402 DM
Epson EX 1000	1578 DM
Epson LQ 800	1490 DM
Epson FX 85	920 DM

Naša ponuda računara:

Atari 260 ST	788 DM
Commodore PC 10 II 640 K	2016 DM
Commodore PC 10 II+20 Mb	2630 DM
Tvrđi disk Seagate 20 Mb sa univerzalnim kontrolerom	700 DM

Cene su mišljene bez 14% poreza na promet.

PUC Computer GmbH, Orleansstrasse 39, D-8000 München 80 Tel.: 089/4488807 in 4488807

PROGRAMSKI PAKET PC-PIS

Više od samog tekst-procesora

ANDREJ BRODNIK

1. Uvod

PC-PIS je program ili programski paket ili kako već hoćete, koji pre svega omogućava uređivanje teksta. Mada je po svom konceptu zatvoren sistem koji omogućava celovit rad sa različitim tekstovima, namenjen je najširem krugu korisnika. U ovom bismo prilogu želeli da prikazemo neke naše utiske nakon kraćeg rada sa njim. Oblik priloga je takav da će prema kraju sve više zalaziti u opisivani proizvod, nastojeći, da pruži što potpuniju sliku o njemu.

2. Lična karta

Ukratko donosimo nekoliko osnovnih podataka o našem novom prijatelju.

Računar: IBM PC ili bilo kakav sličan

Operativni sistem: PC-DOS

Namena: rad na tekstu (pisanje, štampanje, arhivisanje, traženje odrednica, kodiranje)

Autor: Centar za razvoj programske opreme, Intertrade, OOUR zastupništvo IBM

Cena: 231.000 (osnovna), 325.000 (sa dodacima)

3. O radu sa tekstovima uopšte

Pero mi je najpre samo htelo da zapiše da je PC-PIS tekst procesor, ali to uopšte nije tačno, ili preciznije: PC-PIS nije samo uređivač teksta. Za razliku od već poznatih editora kao što su WS (vi već znate šta je to), ili izvesnih jezički usmerenih, kao što je, na primer, sam monitor na spektru, editor kod PC-PIS predstavlja samo manji deo. Znači, samo program koji služi za zahvatanje podataka, pošto obrađen tekst i nije ništa drugo.

Za pripremu teksta za ispisivanje na većini se računara upotrebljava tekst procesor (na primer RUNOFF ili PROSE). Ovim programom se zatim na odgovarajući način obradi tekst tako da dobije željeni oblik (desno i levo poravnavanje, numerisanje strana, masna slova, različiti načini pisanja i sl.).

Tako obrađen tekst obično treba sačuvati, ne samo u nekakvoj papirnoj fascikli, već i na savremeniji način. Ali, samo čuvanje nije nikakvo veliko dostignuće pošto to može da uradi svaki si-

stem koji poznaje pojam datoteke. Stvar se, međutim, komplikuje kad treba pronaći ono što se čuva. U pomoć možemo da prizovemo razne, manje ili više jake sisteme za upravljanje podacima, ali većina njih pokaže se kao nepogodna, jer u svom savršenstvu zaboravlja na sitnice. Tada se javlja haker koji je svoje srce poklonio tastaturi i odlučuje se da napiše svoj sistem za čuvanje teksta. To bi se moglo nazvati otkrivanjem Amerike 500 godina posle Kolumba.

Stvar se još više komplikuje kad su u pitanju tekstovi poverljive prirode (na primer, zadaci za računarsko takmičenje). I šta sad? Zaključaš računar i... To je dobra i efikasna srednjovekovna metoda, ali danas raspoložemo računarom koji na pametan način ume da zaključa podatke, odnosno da ih »zakodira« pomoću datog kjuča tako da neko drugi ne može da ih pročita (ili bar ne na jednostavan način).

Ovde se naša uvodna priča završava, pošto smo u njoj obuhvatili sve glavne radnje koje PC-PIS zna da izvodi. Da rezimiramo:

- tekst zapiše
- uređi ga
- sačuva
- potraži
- ispiše
- zakodira

Pomenute radnje pogledajmo redom.

4. Uređivanje i oblikovanje teksta

Za razliku od već poznatih tekst procesora, kao što su, na primer, WS, KED, EDT, ED ili slični, PC-PIS se mnogo jednostavnije upotrebljava. Na svakom mestu možemo se poslužiti dodatnim objašnjenjima (help), do kojih dolazimo pomoću tipke F1. Autori su pripremili i četiri ekrana za pomoć koja je takođe podeljena na četiri dela. Prva dva objašnjavaju onih nekoliko osnovnih dirki koje se koriste u postupku uređivanja i samo služe za kretanje po datoteci, traženje, brisanje i slično (slika 1 i 2). Na trećem ekranu objašnjene su naredbe za obradu teksta, jer je editor pridružen uređivaču slično kao kod WS. Korisnik u svakom trenutku ima mogućnost menjanja oblika ispisa svog teksta što može da uradi pomoću

STRIKE FORCE HARRIER

Visoka škola
pilotskih veština

MLADEM VIHER

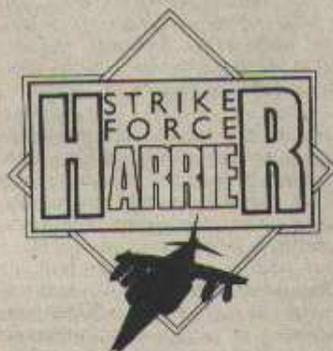
Program SF Harrier pojavio se krajem prošle godine bez velike pretpremijerne galame, što je prva velika razlika od njegovog pandana po vremenu objavljivanja: A.C.E.-a. Bilo kako bilo, iako nas A.C.E. razočarava još od skrivanja pri učitavanju, visoko je kotirao na top listama programa, dok je Harrier prošao gotovo nezapaženo. Razlog je u velikoj složenosti programa, njegove impozantne mogućnosti brzo se gube u kompliciranim, gotovo realnim, postupcima i procedurama.

AV-8B Harrier II po tipu je jurišnik, zamišljen za podršku jedinicama kopnene vojske i mornaričke pješadije, ali se pokazao uspješnim i u zračnim borbama oko Falklanda 1982. na žalost, naši pirati nisu se pobrinuli da sa programom stignu i uputstva, tako da je u pomoć morala priskočiti Gainesova knjiga »Sea Harrier School«.

AV-8B Harrier II je V/STOL avion (Vertical) Short Take Off nad Landing – Vertikalno/Kratko polijetanje i slijetanje). Ima jedan Rolls-Royceov turbofenski motor Pegasus (95,8 kN potiska) sa dva para pokretnih mlaznica: prvi odmah iza ventilatora i drugi iza turbine. Pilot ih može postavljati u bilo koji položaj, od paralelnog do okomitog, na os trupa aviona. U programu imamo samo tri položaja: paralelni (za horizontalni let velikim brzinama), okomiti (za vertikalno polijetanje i slijetanje) i pod kutom od 45° (za horizontalni let malim brzinama), indikator je strelica na žutoj pozadini na lijevoj strani. Mlaznike podižemo s E, a spuštamo s D. U položaju mlaznica prema dolje, oko vertikalne osi aviona okrećemo se korištenjem kormila smjera (J i K), jer jasno još nema struje zraka, potrebne za funkcioniranje aerodinamičkih komandi, tako da nas okreću pomoćne mlaznice. Tu je programer napravio propust; sa potpuno spuštenim mlaznicama možemo se okretati i s ugašenim motorom na zemlji. To je koristan propust, jer se možemo prije paljenja motora postaviti u kurs 85°, iz kojeg dolazi najbliži protivnik – jedan tenkovski vod.

Instrumentarijem dominira veliki HUD (Head Up Display). Zahvaljujući njemu, pred očima uvijek imate projicirane najvažnije podatke ne spuštajući pogled na instrumente. Na lijevoj stran HUD-a nalazi se skala sa dva pokazivača. Lijevi je VSI – Vertical Speed Indicator. Razmak između dvije velike crte označava

Tip: simulator letenja
Računar: spectrum 48 K, amstrad 464/6128, BBC B
Format: kazeta, disketa
Cijena: 9.95 (kazeta), 12,95 (disketa) funti
Izdavač: Mirrorsoft
Rezime: najkompletniji (čitaj: najkompliciraniji) simulator letenja za kućna računala
Ocjena: 10/9

10 ft/sec, otklanjanje nagore pokazuje penjanje, a prema dolje propadanje.

Pokazivač s desne strane skale je ASI – Air Speed Indicator, razmak između dvije velike crtice je 100 mph. Nema posebne indikacije za brzinu pri letu ustranu i unatrag (ovo možete samo vertikalnim mlazom). U gornjem lijevom kutu HUD-a je pokazivač kursa, u stupnjevima, a u gornjem desnom visine, u stopama. U donjem desnom kutu je pokazivač pitcha (pod kojim kutom se propinjemo, odnosno poniremo), u stupnjevima, predznak određuje propinjanje/propadanje. U sredini je nišan za top, ali istovremeno i pokazivač nagiba (roll).

Odmah ispod HUD-a su dvije grupe od po četiri signalna svjetla: lijeva grupa je warning indicator koji

upozorava na opasnost, a desna je damage indicator za pokazivanje stupnja oštećenja. S porastom stupnja oštećenja raste i broj upaljenih svjetala, a istovremeno pada snaga motora. Na lijevoj strani je i indikator kočnice na kotačima (B, brakes), crveno znači zakačene kotače, a zeleno otkočene. Indikatori flapsa (F, flaps) i kotača (G, gear) su na desnoj strani. Crveno označava uvučene kotače, ali izvučeni flaps i obratno.

Ostala su nam još tri ekranska instrumenta. Donji lijevi je multifunkcijski pokazivač za: stanje motora, stanje naoružanja i poruke letačkog računara. Od mnogih instrumenata za motore ostala je samo linearna skala za snagu (T, thrust) s lijeve strane i gorivo (F, fuel) s desne strane. Ako pokazivač koristite za provjeru trenutnog stanja svog naoružanja, dvije paralelne bijele pruge označavaju stanje topovske municije, tri žuta simbola bombe, a dva crvena (na krajevima krila stilizirane slike aviona) AA (Air to Air) rakete.

Najveći ekranski pokazivač je taktički displej. Na njemu vidite svoj položaj, kao i položaj vaše GS (Ground Station) – bijelo, položaje protivnika – crveno (u armijama NATO zemalja protivnik se uvijek označava crveno) i vrhove planina. Radar je s desne strane taktičkog displeja. Karakteristične brzine date su u tablici. Naučite ih na pamet.

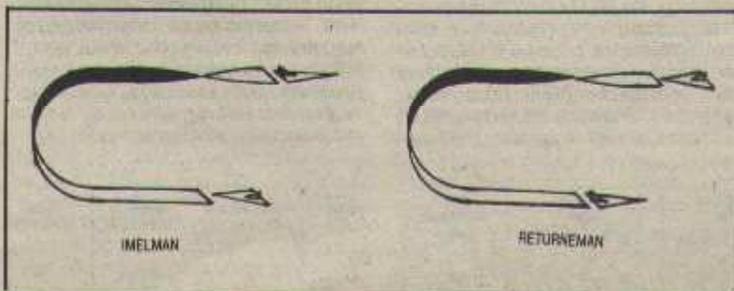
Polijetanje je specifično zbog VSTOL karakteristika aviona. Za skraćeno, ali »normalno« horizontalno polijetanje koristi se sljedeća procedura (pravom Harrieru treba samo 500 m za zalet): 1. postavite se ranije opisanim postupkom u željeni kurs, 2. zakačite kotače i izvucite flaps, 3. postavite mlaz 45° (uspjete ćete i s čisto horizontalnim), 4. motorima dajte punu snagu, 5. otpustite kočnice, 6. pratite brzinomjer, čim prijeđe minimalnu brzinu, lagano podignite avion, 7. čim ste se podigli, uvucite kotače, 8. uvucite flaps (nemojte zamijeti redoslijed 7 i 8, jer ste na maloj visini, blizu minimalne brzine!), 9. kod prvih letova pričekajte bar 100 ft visine do prvog zaokreta. Rizik je samo u tome što možete izletjeti sa pripremljenog zemljišta (omeđenog sa četiri markera), let će završiti porukom »unprepared ground«. Vertikalno polijetanje isključuje ovaj rizik: 1. postavite se u željeni kurs, 2. potpuno spustite mlaznike, 3. dajte punu snagu, 4. prema pravilniku o sigurnosti, tek na 90° (stopa) spustite lagano nos dok vam brzina ne prije-

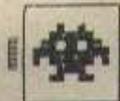
đe minimalnu (s malo vježbe možete to izvesti i znatno niže), tada podignite mlaznike, pazite – pri tome nos aviona malo »potone« budite spremni da to spriječite komandom dubine.

Sada ste u zraku i otkrivajte da je Harrier vrlo stabilan avion (visokokrilač s krilima u naopakom V – vrlo nisko težište), čak ćete reći i pomalo trom. Kod zaokreta uz nagib neće vam trebati asistencija kormila smjera, čak ni kod vrlo velikih nagiba – program ne poznaje promjenu uloge komandi (propust)! Brzina penjanja u programu je daleko prevelika; čak za samo 13,5 sekundi popnete se za 10000' (od 10000' do 20000'), u stvarnosti je samo 13000 ft/min (ali tu bi realnost dovela do enormnog vremena, potrebnog za penjanje, u svakom slučaju preduog za temperamentnog igrača željnog borbe).

Vertikalno možete sletjeti bilo gdje, ali ćete samo na GS-u dobiti gorivo i municiju i biti popravljani. Da biste našli GS, pritisnite T, nakon čega će slijediti upit koji GS želite (izaberite M, N SPACE ILI SYMBOL SHIFT), a na HUD-u će se pojaviti crta, otklonjena na onu stranu na kojoj se, u odnosu na vaš kurs, nalazi središte GS-a. Pazite, ovaj uređaj hvata samo signale iz prednjeg sektora, ako je stanica iza vas, crta se postavlja u središnji položaj. Pratite otklone crte, nastojeći da je dobjete i zadržite u sredini. Kada se nadete u sektoru u kojem se nalazi tražena baza, dajte punu snagu i spustite mlaz na 45°, čime ste osjetno smanjili brzinu prilaza. S mlazom pod 45° moći ćete spustiti pitch do -03° bez propadanja. Kada vam se arkeri GS-a pokažu u vidokrugu, spustite potpuno mlaz (avion se pri tome propne, što ćete spriječiti komandom dubine). Sada spustite pitch između -12° i -10° i sasvim polako se približavajte središtu GS-a, stalno prateći pokazivač na HUD-u.

Izvucite kotače. Kada dođete iznad GS-a, javljaju se zvučni signali i poruka na multifunkcijskom displeju. Mirno, bez grča i nekontrolirane žurbe, podignite pitch na 0° i izravajte roll (ako vam pitch pobjegne u + početi ćete letjeti unatrag!). Vaš Pegasus u punoj snazi i vertikalnom mlazu može podići Harrier do 2000', što možete iskoristiti i za brzo spuštanje s velikih visina. Ako potpuno spustite mlaz na brzinama, većim od 250 mph, letački računar će vas upozoriti na grešku preko multifunkcijskog displeja, ali neće biti nikakvog loma. Na kraju oduzimate snagu stalno prateći VSI – maksimalna vertikalna brzina za touch-down iznosi -25 ft/sec! Program uzima u obzir efekte utjecaja zemlje (stlačivanje zraka između aviona i zemlje na malim visinama). Kada visinomjer dođe do nule, isključite prilazni navigacijski uređaj s U i ugasi motor. Provjerite jesu li vam »momci iz zemaljskog« pripremili avion za novi let (ako »nisu«, znači da ste sletjeli pored GS-a). Postupak za neuspjeli prilaz je potpuno

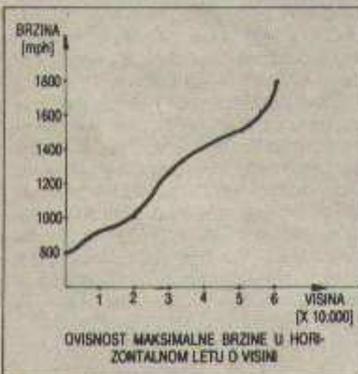

jednostavan: dajte punu snagu, penjite se do 900 ft i tada kombinacijama komandi na palici i kormilom smjera dovedite avion ponovo iznad GS-a.

Harrier dosta proždrljivo troši gorivo u odnosu na Tomahawk, ali znatno štedljivije od A.C.E.-a, gdje izgleda kao da letite s velikom rupom na rezervoaru, pa ekonomizirajte snagu motora na preletima. Ne slijecite u blizini neprijatelja, jer će vas zarobiti. Trudite se da silazite na zemlju isključivo svojom voljom.

Program ne podržava formacijsko letenje. Primjetna je tendencija pojednostavljivanja navigacije – sve nove simulacije letenja potenciraju borbu. Navigacijski teren, iznad kojeg letite, podijeljen je u sektore (letački računar ih zove blokovi). Ime bloka sastoji se od dva slova, prvo slovo mijenja se u smjeru istok-zapad, a drugo u smjeru sjever-jug. Jedan blok je upravo onaj teritorij koji stane na taktički displej. Ako odletite u kursu 90°, preletjet ćete redom: AA, BA, CA, ... ?HA, 9A: A, A, <A, =A, >A, ?A, αA, a ako let na pravimo iz naše baze u smjeru sjevera: AA, AB, AC, ... , AP, A, Q, A1, A2, ... , A9, A: A, A<, A =, A>, A?, Aα.

Najviši vrhunci planina su na 9000: šteta što nemamo 3D mrežu kao kod Deep Strikea, jer bi bilo lakše vizualno odrediti udaljenost od planine. Izlaskom iz sektora gubite podatke o ciljevima u njemu. Kako ćete ih dobiti natrag, saznat ćete na satovima izviđanja. Taktički displej sve ciljeve jednako prikazuje, ali iako ćete ih razlikovati: nepomični pojedinačni su lansirne rampe SAM-ova (Surface to Air Missile), sporopomični grupni su tenkovski vodovi od 4-5 tenkova, koji nastoje uništiti vaše GS- E, brzi (s dugim tragovima iza sebe) su protivnički avioni koji nastupaju pojedinačno, u parovima ili odjeljenjima. Pritiskom na W dobivate podatke iznad kojeg bloka letite i brišete tragove, čime dobivate na preglednosti, ali tu je jedan ružan bug; letački računar stalno cirkulira podatke na mul-

tifunkcijskom displeju (motor-naoružanje-blok), ali pritiskom na Q ili V ciklus se prekida i više ne reagira na W. Program treba zaustaviti s A, ponovo pokrenuti i brzo pritisnuti W za podatak o bloku.

NAGIB [°]	PROPADANJE [m/sec]
22,5	- 2
45,0	-10
67,5	-20
90,0	-32
112,5	-44
135,0	-54
157,5	-62
180,0	-64

Imate četiri GS-a: jednog na bloku AA s koje krećete u igru (poziva se s N), drugog (M) na bloku AC, trećeg na BC (SPACE) i četvrtog na BA (SYMBOL SHIFT). Nakon aktiviranja ovog «uređaja» s T na upit «select gs» odgovorite s N, M, SPACE ILISS, ovisno o željenom GS-u. Ako napustite sektorsku podjelu, dobit ćete informaciju «foftrac weak», ali ako nastavite još malo dalje, ponovo ćete se pojaviti u njoj samo na drugom kraju, isto kao kad kod Fighter Pilota napustite kartu.

AV-8B ima 8 podvjesnih točaka i može nositi 4175 kg bojevog tereta (skoro pola tovara kojeg je nosila američka letelica tvrđava u prošlom ratu). Vi ćete dobiti jedan automatski top od 25 mm s 250 metaka, koji otvara vatru u kratkim rafalima. Raspoloživom municijom možete ostvariti neprekidnu vatru u trajanju od 22 sekunde. Top uništava sve raspoložive ciljeve. Protiv aviona imate i dvije rakete AIM-9L Sidewinder (u programu ne morate voditi brigu zbog sunca i refleksije na oblacima). Postižu i do 2,5M, tako da u srednjim visinama dostižu sve vrste aviona. Cilj zahvaćaju samo iz prednjeg sektora. Da je cilj u položaju za zahvat i lansiranje, obavještava nas letački računar zvučnim signalom i porukom «target reguired». Cilj zahvaćamo pritiskom na Y, na što dobivamo na HUD-u Indikaciju koji je cilj zahvaćen. Ispaljujemo ih s FIRE, a ako je cilj u vidnom polju i ako ih vidimo kako lete prema njemu, isključujemo se s U, čime se vraćamo na top.

Za napad na zemaljske ciljeve imamo i tri plamene bombe od po 500 kg. U pripremi za napad bombama pritisnemo R (povratak na top opet s U). Na HUD-u se dobija pokazivač s malom horizontalnom crticom – mjestom gdje će pasti bomba. Manevrom dovedemo crticu na cilj i pritisnemo FIRE. Osim toga, nosimo i kontejnere s 8 radarskih i 8 IC mamaca. Ako dobijemo indikaci-

ju «missile warning» i na radaru primjetimo raketu, skrenut ćemo je od sebe radarskim mamcem (chaff), pritiskom na C ili IC bljeskalicom (flare), pritiskom na H. Letački računar nam ne može dati podatak kakvog je tipa raketa, ali znamo da avioni koriste i radarske i IC rakete, dok SAM-ovi ispaljuju radarski navođene rakete. Osim raketama, avioni će nas gađati i topovima, u glavnom kada nam uđu u rep.

SAM-ovi i tenkovi brane se i lakom PA artiljerijom. Donja visina gađanja za laku PAA je 700', a gornja oko 2000'. Donja granica zone uništenja za SAM-ova je 2000', znači, ciljeve na zemlji uništavamo u glavnom brišućim letom na manje od 700'. Ciljeve iza prepreka napadamo iskakanjem, jer cilj ne vidimo od prepreke. Kada ga primjetimo, hvatamo ga odmah u nišan i gađamo još u poniranju, ne gubeći vrijeme na ponovni prelazak u brišući let. Dobro je što pri tome imamo vremena gađati i nekoliko puta primjenom raznog naoružanja, ali je jako neugodno što smo izloženi raketnoj i topovskoj paljbi. SAM-ovi su poluaktivno samonavodeni, jer se prije indikacije lansiranja pojavljuje upozorenje «enemy radar», kad je Harrier uhvaćen uskim snopom nišanskog radara sa zemlje.

Sto se tiče tehnike izvedbe ciljeva, radi se o promjenjivim sprajtovima, kako bi se približili dojmju prave 3D tehnike, viđene kod Tomahawka. Ciljevi su solidno napravljeni i moguće im je prići iz svakog rakursa. I razni objekti na tlu strogo poštuju perspektivu, iako se pri velikim nagibima vidi da nije riječ o 3D tehnici. Pohvalna je i ideja o pojavljivanju oblaka. Možete voditi zračne bitke, bez straha da ćete svaki čas biti prekidani informacijama: «sad ste iznad mora» – «sad ste iznad kopna» ili prelaskom na slijetanje (na 70000' visine!), kao kod nekih drugih programa koje nećemo imenovati, jer bi netko mogao reći da imamo nešto protiv A.C.E-a.

SKOKOM	MAX. VISINA		MAX. BRZINA		GRANIČNA BRZINA NATLU	GRANIČNA BRZINA ZA KOTAČE
	U HOR. LETU	U OBRUŠAK	U HOR. LETU	U HOR. LETU		
65535'	64424'	1868 mph	1800 mph	210 mph	310 mph	

Protivnički avioni liče na naše stare protivnike iz Fighter Pilota: MiG-ove 23. U stvarnosti, s transsonikom i samo dvije obične AIM-9L ne bi imali šanse protiv tako jakog protivnika. Program nema katapultirajuće sjedalo, što i nije velika šteta jer ga jedan, već nekoliko puta spominjani program, ima i veselo vas obavještava da ste iz lednog leta na 30' visine izveli uspješno katapultiranje!

Svi simulatori na kućnim računarima boluju od teško izlječive bolesti – premalog vidnog polja! Zato su radari na njima znatno sofisticiraniji – hvataju u cijelom polju 360°. Na panoramskom pokazivaču radara, dometa 5 milja, vidimo gdje se protivnik ili raketa nalazi, a skale pokazuju njihove relativne visine u odnosu na nas: P za avion (najbliži), a M za raketu. To je sve. AV-8B nema radar za pretraživanje donje polusfere, pa njime ne možemo hvatati i ciljeve na zemlji.

Minimalna brzina za uvođenje u vertikalne evolucije iznosi 450 mph. Imelman ćete izvesti tako što ćete navući palicu na sebe sve dok ne prijedete u ledni let, ali s dobrotkom visine i promjenom kursa za 180°.

Nagibom se vratite u horizontalni let. Returneman je brži u promjeni visine i kursa, ali tu treba dobra rezerva u visini: okrenite se na leđa i navucite palicu na sebe sve do ponovnog prelaska u horizontalni let, gasom stalno regulirajte brzinu, da ne pretjerate, upozorenje će stići već na 800 mph. Još je brža negativna polupetlja – samo gurnete palicu od sebe dok ne završite u lednom letu (ovo je manevar koji u stvarnosti može izvesti malo koji avion – i malo koji pilot, zbog visokih negativnih opterećenja konstrukcije i navale krvi u glavu; u manevar ulazimo iz minimalne brzine). Klasičnarpetlja i valjak samo će izmamiti uzdah divljenja kod vašeg protivnika, ali vam neće biti previše od koristi, daleko je korisniji oštri zaokret s nagibom od 90° zbog brzih promjena smjera bez promjene visine...

Izviđanja ograničava sloj stratusa s bazom na 10200' (debljine oko 400'). Ispod njega izvidamo vizualno, a iznad sloja oblaka preletom preko centra bloka dobivamo pozicije neprijatelja u njemu (ponekad ih ne dobivamo iz prve, jer inače ne bi bilo zanimljivo).

Ostaju poruke na multifunkcijskom displeju: «foftrac weak» – izašli ste izvan navigacijske podjele na blokove; «select gs» – izaberite ground station (M ili N); «over gs» – nalazite se točno iznad GS-A; «high ground» – Ground Proximity Warning System (GPWS), nalazite se blizu planina; «collision predicted» – GPWS predviđa udar u planinu, ako odmah ne promijenite smjer ili

KORMILO DUBINE (ELEVATOR)		NAGIB (SMJER) (AILERONS/RUDDER)		SNAGA MOTORA (POWER)		ZAKRILCE (FLAPS)		KOTAČI (UNDERCARRIAGE)	KOČNICE (BRAKES)	DOSEG RADARA (RADAR RANGE)	BOMBE (DROP BOMB)	TOPOVI (FIRE GUN)	NOVA IGRA	INTERFESI
GORE	DOLE	LJEVO	DESNO	THRUST	PWR OFF	UP	DOWN							
Z	Q	I	P	T	G	V	F	U	B	R	ENTER	N	CS+SS	KEMPSTON, SINCLAIR, FULLER, AGFP/PROTEK

visinu; »target reguiled« – cilj je u povoljnom položaju za zahvat raketa; »enemy radar« – u snopu ste nišanskog radara SAM-ova; »missile warning« – na vas je ispaljena raketa; »chaff x« – ostalo vam je još x radarskih mamaca; »flares x« – ostalo vam je još x bljeskalica; »block nn« – letite iznad bloka nn; »too slow« – stali indikator, letite presporo; »too fast« – ili je brzina preko 800 mph ili su kotači izvučeni na preko 250 mph ili su flapsovi

Iako mornarički piloti moraju savladati nešto više znanja i vještine, poslužimo se njihovim programom obuke kako bismo bolje savladali ovu, nimalo jednostavnu simulaciju:

- Prijelaz na novi tip aviona u 4 vježbe s ukupnim trajanjem 3 h i 20 min. leta, koje obavljaju na dvosjednoj verziji T4.
- Formacijsko letenje: tri vježbe u trajanju dva i pol sata.
- Na navigaciju se troši 4 h i 50 min., u 5 vježbi.
- 11 vježbi u trajanju 9 h i 10 min., posvećenih naoružanju.
- Vježbe u korištenju radara: čak 36 h i 10 min., u 34 vježbe.
- Zračne borbe i manevri: u 17 vježbi provede se 14 sati leta.
- Izviđanja: 9 vježbi u 8 h i 50 min.
- 20 sati noćnih vježbi.

izvučeni na preko 650 mph ili je mlaz spušten na preko 250 mph.

SF Harrier nije najbolja simulacija leta na spectrumu i amstradu. To mjesto nesumnjivo pripada najrealnijem i tehnički najdotjeranijem Tomahawku. SF Harrier je najkompletniji, ali zato i najsloženiji, realno bi mogao zauzeti drugo mjesto. Za vas kojima nije jedino veselje u trošenju 6000 (!?) topovskih granata (gdje ih samo drži?) SF Harrier će pružiti dosta zabave dok ga se ne zasitite.

DELTA WING

Za one koje prsti svrbe

Delta Wing (DW) je vrlo stari program, ali do sada nije detaljno opisan. To je nezahvalno prema programu, koji je označio preokret prema današnjim simulacijama leta na ZX spectrumu. Prve simulacije (Flight Simulation, BAC 111, Nightflite I i II) težile su vjernosti tehnike letenja i navigacije, u kojima nisu uživali borbeni karakteri većine igrača. Tada se pojavio Fighter Pilot (FP) nudeći i borbu. FP zadržava pa čak i znatno vjernije prezentira letačku tehniku, ali je borba bila ta koja je program prodala u fantastičnom broju primjeraka.

U toj klimi nastao je DW. G. Johns, autor DW-a, očito je dobro proučio FP-a. Uzeo je jedan zamišljen avion koji liči na najsuvremeniju generaciju supersonika (križa u geometriji »potkresane« delte, usisnik na donjoj strani trupa, kabina velikog vidnog polja...). Instrumentarij je znatno vjernije napravljen nego kod FP-a. Preuzeti su digitalni pokazivači na pilotskim instrumentima, jer skromnost grafike onemogućava izvedbu preciznih instrumenata s kazaljkom. Uvedene su i maštovite novine: letačka palica (flystick) na desnoj strani (sličnost s F-16), što pokazuje da imate i komande po zadnjem krikui mode tzv. Fly by Wire bez složene hidraulike rastegnute od palice do komandnih površina, te vidite i koljena pilota (ruka na flysticku i koljena pomiču se kako mijenjate komande što doprinosi dinamičnosti igre, a ujedno i potvrđuje da je program primio komandu, datu palicom ili tastaturom).

Instrumentarij dobijete već pri učitavanju skriva kod upisa programa i ako ga išarate EPP porukama, morat ćete ih trpjeti do kraja igre. Osnovni naglasak DW-a je borba, zato su i instrumenti svedeni na ono osnovno zadržavanje u zraku i borbu. Snaga motora (označena sa THRUST) data je linearnim pokazivačem na samom lijevom kraju. Prelazak pokazivača u crveno područje označava režim rada s dodatnim sagorjevanjem (forsadž) koji vam daje veću snagu motora, time i brzinu ali i veliku potrošnju goriva. Gore i desno od THRUST-a je indikator zračnih kočnica (spojlera). Koristit ćemo ih onda kad trebamo smanjiti brzinu aviona, a u DW-u se ne ponašaju realno. Uvučene kočnice označava žuto-crni poklopac preko pokazivača. Aktiviranjem kočnica poklopac se makne i dobiva se natpis BRAKES (kočnice). Ispod pokazivača kočnica je VSI, Vertical Speed Indicator, gdje strelica prema gore pokazuje penjanje, a prema dolje pro-

Tip: simulacija borbenog letenja

Računar: spectrum 48 K

Format: kazeta, mikrodray

Cijena: 2,50 Funtl

Izdavač: Mastertronics

Režime: veteran

neizbljedelog šarma

Ocjena: 9/9

padanje, dok nam vrijednost na pokazivaču daje iznos vertikalne brzine u ft/sec. Desno od indikatora za kočnice je visinomjer (ALT – altimeter), koji pokazuje visinu u stopama (ft ili ').

Ispod ovog indikatora je ASI, Air Speed Indicator, koji brzinu leta daje u miljama na sat (1M=670 mph).

Sredinu komandne ploče zauzima radar, podijeljen u HSD (Horizontal Situation Display) i VSD (Vertical Situation Display). HSD se nalazi ispod VSD-a i znatno je bolji od svih HSD-ova koji su danas u upotrebi, čak i od onih na AWACS-u! To kažemo zato jer pokriva cijelo područje u punom krugu oko aviona, jednako dobro na nivou leta, u gornjoj i donjoj hemisferi. To je nužno odstupanje od realnosti, jer nam je vidno polje iz kabine skromno, što je tradicionalni nedostatak baš svih simulacija na kućnim računalima. Ako na HSD-u dobijemo više odraza onda onaj trepereći prikazuje protivnički avion. VSD također hvata signal iz svih smjerova, a pokazuje relativnu visinu cilja u odnosu na našu. Horizontalna linija u sredini ekrana VSD-a označava naš nivo leta, ako je odraz ispod nje, onda se i cilj nalazi na manjoj visini od naše i obratno. VSD daje i odraze baza tako da treperenje odraza također simbolizira protivnički avion. Pazite, na velikom dometu radara VSD je neprecizan.

Desno od radara je umjetni horizont, po izvedbi identičan onom na FP-u. Dok su sami pokazivači rolla i poniranja (pitcha) lošije izvedeni nego kod FP-a, njihova bliža okolina je nakičena prekidačima i indikatorima koji za naš program nemaju nikakvog značenja... Desno od umjetnog horizonta, gledajući odozgo na dolje, su: indikator kotača, indikator flapisa i kompas. Zeleno označava izvučene kotače, a crveno uvučene. Za kotače postoji granična brzina i moguće ih je greškom uvući na zemlju, na što treba paziti. Indikator flapisa u položaju '0' označava uvučene, a u položaju

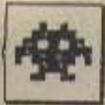
'F' potpuno izvučen flap. Sav navigacijski pribor sveo se samo na običan (realno izveden) kompas. Programer je uvažio zahtjeve igrača kojima je i najobičnija navigacija po ADF-u bila mistična, ali kompas (zbog nedostatka jasnih orijentira) nije mogao izbjeći. DW-u se može najviše zamjeriti »skokovitost«, nemogućnost kontinuiranog manevra, zato i kompas skače za vrijednosti od po 22,5°. Na samom desnom kraju, iznad letačke palice (flysticka), je indikator bombi, koji zelenim svjetlima označava spremne bombe, a crvenim da je bomba izbačena i pada na zemlju. Niz prekidača oko ovog indikatora nema za nas praktičnu vrijednost.

Nakon upisa dobivamo pregled situacije o uništenim avionima i preostalim bazama za saveznike i neprijatelje. S 'J' biramo tastaturu ili četiri vrste interfejsa za palicu. Muziku možemo uključiti i isključiti sa 'S' (indikacija je nota uz SOUND).

Nivo igre biramo pomoću 'L'-a: u TRAINER-u protivnik neće uopće polijetati i naš se posao svodi samo na uništavanje njegovih baza, u NOVICE-u borimo se s protivnikom skromnih manevarskih sposobnosti, ali koji leti na malim visinama (oko 1000'), što u toku borbe mora biti stalno na umu. Ovom protivniku možemo se i priušljati s leđa. Leveli PILOT i ACE daju vrlo jake protivnike kojima se ne možemo neprimjećeno približiti – čim uđemo u domet njihovih radara oni kreću u napad na nas. Dok NOVICE drži konstantnu brzinu tokom leta, PILOT i ACE nas neprestano (neugodno) iznenađuju maštovitošću u naglim promjenama situacije, a poznaju i temeljne borbene manevre. Prije početka igre treba još odrediti i broj baza koliko ćemo ih imati mi i protivnik (od jedne do pet, pritiskom na 1, 2, 3, 4 ili 5).

Pritiskom na M dobivamo kartu, vrlo pojednostavljenu u odnosu na FP. Time ne gubimo instrumentarij, što će nam biti korisno pri presretanju. Lijevo od karte je situacija oštećenja na avionu, maštovitost je pokazana i pri pogocima sprijeda u naš nos kada se na kabini pojave rupe od protivničkih zrna. Sama karta je grubo podijeljena u osam sektora. Piramide na njoj predstavljaju protivničke baze, a okrenute piramide su vaše baze. Vaš avion je zelene, a protivnički crvene boje. Simboli aviona na karti se, u grubo, postavljaju u kurseve leta. Ako vam simbol izađe s karte, ne vraća se u nju s druge strane. Pod BULLETS je stanje vaše municije za topove. Imate je za cijelu minutu neprekidne palje, što je pretjerano, a još jednom pokazuje orijentaciju programa na borbu. BOMBS prikazuje broj preostalih bombi, program je vrlo škrt i daje vam samo onoliko bombi s koliko ste baza počeli igru.

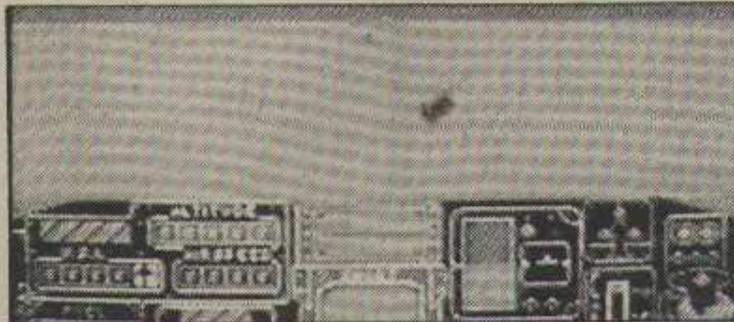
Polijetavanje i sljetanje bili su bolna točka mnogih igrača FP-a. U ranjivosti flapsova, velikoj brzini pri-

laza, lomljivosti kotača, graničnim brzinama i izletavanjima s piste mnogi nisu nalazili draž igre već probleme koji su u trenutku mogli prekinuti sjajne uspjehe, postignute u zraku. DW to vrlo pojednostavljuje, možete sletjeti bilo gdje i po zemlji dorulati do baze. Pazite na graničnu brzinu za kotače na zemlji i na sudar s bazom. Stanite u neposrednoj blizini baze i ugasi motor, ako ste stali dovoljno blizu javit će se border efekat i kratak zvučni signal nakon kojeg ćete biti popravljeni i pripremljeni za novi let. Minimalna brzina za polijetanje bez flapsa je 88

aviona (čime se FP ne može prihvatiti).

Maksimalne i minimalne brzine rastu s visinom (zbog razrijeđenja zraka), što iskoristite za velike prelete. Prije dog fighta ili bombardiranja potrebno je dobro taktizirati (igra uvijek počinje napadom protivnika na vašu bazu) i procjenjivati mogućnost ugrožavanja protivničkih baza i aviona, te opasnost za vaše baze i u sve to ukalkulirati stupanj oštećenja vašeg aviona, stanje bombi i municije, kao i goriva. Tek kad protivniku uništite sve baze više neće imati ot-

mph, nakon čega možete lako navući palicu na sebe i podići se (ne zaboravite uvući kotače). Kako nemate kormilo smjera, pravac na zemlji mijenjate palicom lijevo-desno.

Letenje DW-om je vrlo jednostavno, tehnika letenja je u potpunosti prilagođena borbenom manevru. Pri horizontalnom letu horizont je «živ», što je u ono doba bila velika novina. Glavna zamjerka DW-u je skokovitost manevra. Manevar je izvanredan, ali i daleko pretjeran; dok najbolji avioni imaju brzinu zaokreta oko 25°/sec, naš DW za samo 2,7 sekundi izvede puni krug u oštroj zaokretu pri 1800 mph!?? Nerealna je indiferentnost pitcha na promjene snage motora i nepostojanje granične brzine za flaps, kao i preniske minimalne brzine s flapsom. Ni kočnice nemaju graničnu brzinu, a izvlačenjem kočnica smanjuje se samo brzina aviona, a ne uzrokuje se propadanje, na efikasnost kočenja ne utječe trenutna snaga motora. U obrušavanju s punim forsažem, uz izvučene kočnice možete postići propadanje od samo 32 stope u sekundi (tek za duplo više od padobranca s otvorenim padobranom), ali zbog male brzine potpuno gubimo upravljivost. Završimo listu nerealnosti podatkom da su minimalne brzine u lednom letu jednake onima u horizontalnom.

Realna je promjena uloge komandi, povećanje propadanja s povećanjem rola, koviti aviona pri lomu kotača ili obaranju, mogućnost sudara s protivnikom, prilaz protivniku iz bilo kojeg rakursa (kod FP-a ste to mogli samo s nosa ili repa), kontinuirani manevri protivnika i njegova trodimenzionalnost. Na žalost, pretjecanje pri gađanju nije realizirano, već uvijek držite nišan točno na avionu. Protivnik vas pogađa samo ako mu sprijeda uletite u uzdužnu os

kuda slati na vas nove avione (isto vrijedi i za vas). Prekid igre program prihvaća podrugljivim komentarom: «(Vaša je) predaia prihvaćena».

Borba u zraku počinje presretanjem, popnite se (ako taktička situacija ne diktira drugačije) blizu maksimalne visine, kako biste gore s punim forsažem mogli postići i 1800 mph (2,67M) i što prije ostvariti radarski kontakt s protivnikom. Presretanje možete izvesti u sustizanju, u susretnom kursu i u presjecajućem kursu. Proračun presretanja ovisit će samo o mogućnosti vaše ocjene protivnikove brzine i kursa (visinu ćete ionako saznati tek u radarskom kontaktu). Presretanje u presjecajućem kursu možete izvesti gonjenjem, stalno držeći kurs točno na protivnika (mana gonjenja je što pri kutovima, dalekim od susretnog

ili sustižućeg, zahtijeva brzinu znatno veću od protivnikove i oštre manevre u zadnjoj fazi), ali i paralelnim približavanjem, držeći kurs u pravcu točke za koju procjenjujete da će biti točka susreta. Za proporcionalno približavanje nemate potrebne elemente.

Kada dobijete radarski kontakt, prelazite u napad koji planirate ovisno od manevra protivnika. Za blisku borbu u DW-u najbolji će vam biti oštar zaokret s nagibom 90°, gdje će vam komanda dubine postati komanda smjera. Kod imelmana i returnemana računajte s promjenom visine od 6000–7000'. Program vam pogodak signalizira žutim borderom, a kad protivnik pogađa vas, crvenim. Kada izrešetate neprijatelja do te mjere da on u kovitu počne padati prema zemlji, po međunarodnom ratnom pravu ste obavezni obustaviti bilo kakvu dalju akciju protiv njega, ali je zato i manevre koji simuliraju takva stanja zabranjeno koristiti kao ratna lukavstva.

Bombardiranje baza je pojednostavljeno nepostojanjem prepreka i obrane sa zemlje. Bombardirati možete iz brišućeg leta, pri čemu visina mora biti iznad 300', jer će vas inače uništiti eksplozija vlastite bombe. Trenutak odbacivanja pri malim visinama i brzinama je kada bazu vidite na zadnjoj trećini udaljenosti horizont – gornji rub komandne ploče. Samo o vašoj spretnosti ovisi s kolikom brzinom ovo možete izvesti. Bomba u programu dosta dobro poštuje balistiku (to vidite kad protivnik baci bombu na vašu bazu), tako da bombardiranje s velikih visina iz horizontalnog leta postaje neprecizno. Objekt koji gađate je točkast, pa otpadaju i bombardiranja iz propinjanja (za to vam trebaju automatski otkvačivači bombi, a program DW ne baca bombe okrenut na leđa, pa otpada i hitac «preko ramena»). Najbrži način je okomito obrušavanje s velike visine, gdje za nišanje na velikim visinama koristite radar u SHORT modusu, a na ispod 20000' čisto vizualno, preko nišana topa. Sad iskoristite nerealne mogućnosti kočnica. Bomba je jako spora (dok ne udari o zemlju ne možete baciti drugu, što je loše) i ako se vrlo sporo obrušavate, vidjet ćete je u padu, a možete je uvlačenjem spojlera i prestići, bez opasnosti od sudara s njom. Eksploziju bombe označava kratak bljesak koji vidite ako ponirete.

Slijetanje je vrlo jednostavno. Potpuno izvučen flaps vam omoqu-

čava minimalne brzine od samo 12 mph (??), tako da pri punom flapsu i najmanjem mogućem kutu poniranja možete i potpuno ugasi motor. Nema ravnjanja, program touchdown izvodi na nosni kotač (?), sve u cilju pojednostavljenja. To vam omogućava i ateriranje s ugašenim motorom zbog nestanka goriva, ali ako se pri tome zaustavite uz samu bazu, slijetanje će se priznati, ali će avion ipak biti izbačen iz stroja.

Postoji i verzija programa u kojoj dva igrača mogu igrati jedan protiv drugog, ali za to trebate i dva interfejsa 1, dva televizora i kabel za povezivanje spectruma u mrežu.

TOP GUN

Vazdušni dvoboj na ekranu

Igra dolazi – nakon fantastičnog uspjeha Paramountovog filma Top Gun koji je trebao liječiti američki kompleks, stvoren čudnim paradoksom: još od prvog svjetskog rata Amerikanci lete na najboljim avionima, a nikada nisu imali zračne asove svjetskog kalibra. Američki piloti ugiavnom su završavali svoju letačku karijeru kao crtice na tuđim repovima. Njihov najbolji pilot Richard Bong osvojio je tokom drugog svjetskog rata 40 pobjeda, u usporedbi s Erichom Hartmannom (352 pobjede) to je skoro zanemarivo. Fantastični omjeri 12:1 koji se spominju u filmu, daleko su od istine, npr. u Koreji su tadašnji najbolji avioni na svijetu F-86 Sabre postigli 810 pobjeda, uz cijenu od 1619 Sabrea (61 avion su sami «sredili»!!!).

Top Gun je interesantna igra za jednog ili dva igrača. Krase je dobra muzička pratnja i mogućnost zračne borbe između dva igrača na samo jednom spectrumu. To je do sa-

Tip: arkadna igra/simulator letenja
Računar: spectrum 48 K, commodore 64, amstrad
Format: kazeta
Cijena: 7,95 (spectrum), 8,95 (commodore, amstrad) funti
Izdavač: Ocean Software
Rezime: uništite protivnika više puta nego on vas
Ocjena: 8/9

da mogao samo Delta Wing, ali uz dva spectruma, dva televizora i dva interfejsa 1. Od svega što ima jedan F-14 Tomcat, ostao je minimum za održavanje u zraku i pucanje.

Nakon učitavanja pojavljuje se glavni meni na kojem birate sa koliko igrača želite igrati i koje ćete komande koristiti. Birate kurzorima na tipkama 6 i 7, uz ENTER. Ako

izaberete tastaturu i želite komanda, navedene u tablici, na poruku «D to define keys» odgovorite s ENTER. Igra počinje sa SPACE. Dobivate odnos snaga ili broj preostalih aviona i broj oborenih aviona, ako igrate protiv programa. Pritiskom na bilo što, igra se starta (igra kreće sama ako previše odugovlačite sa startom). Pojavljuju se dvije nezavisne kabine i prvo se vidi kako polijećete s nosača (program vas oslobađa polijetanja i slijetanja).

ugrijao da će početi sporije pucati (vjerojatno da toplotna cijevi ne zapali municiju prije vremena). Prvi do njega je indikator oštećenja (damage indicator). Oba aviona mogu primiti dosta pogodaka prije nego budu uništeni. Indikator oštećenja spuštać će se s brojem pogodaka; kada iz žutog prijeđe u crveno područje, stvar postaje ozbiljna i najbolje je dogovoriti se s protivnikom o načinima mirnog rješavanja spora, a ako protivnik nije od krvi i

ne odbroji (magenta boje) i tek tada možete ispalići raketu. Kada je na vas ispaljena raketa, radar počinje crveno treperiti, uz zvučno upozorenje. Spas je u bacanju mamca i brzom odmicanju od njega. Protivnik će s bljeskom u očima nemoćno promatrati kako se njegova lijepo 3D izvedena raketa ne može odlučiti između mamca i aviona, dok ovaj posljednji kao lud nastoji pobjeći. Kao proturaketni manevar efikasan je i oštri zaokret s nagibom od 90°, navucite palicu na sebe, jer je sada kormilo dubine promijenilo ulogu u kormilo smjera. Kada se treperenje radara prekine, više nema opasnosti od rakete. To je i jedan od temeljnih taktičkih trikova – držite se uz protivnika da bi mu onemogućili manevar u kojem bi dobio potrebno vrijeme za zahvat i lansiranje rakete.

no. Maksimalna visina je 57250', a uz iskakanje možete postići i 58500'. U obrušavanju možete razviti i 2,54M.

Ako igrate protiv programa, dobit ćete tri aviona, a oštećenja će vam se srediti tek nakon tri oborena protivnička aviona. Prva misija je lagana: borite se s protivnikom koji ne koristi rakete ni mamce i uglavnom završava s 3:0 za vas. Druga misija donosi protivnika koji, doduše, baca mamce ali ne koristi rakete, završava sa 6:0 za vas. Treća i ostale misije donose prave protivnike koji spretno koriste sve oružje i spretno barataju snagom motora i manevarom, program vam čak pokušava «prodati» i jevin trik; kad ste mu «u šest sati» (u repu) naglo oduzima gas, u nadi da ćete u punoj brzini prorjuri ispred njega (to dokazuje da su Oceanovi programeri pažljivo gledali istoimeni film u kojem se isti trik također pojavljuje). Za gorivo vrijedi isto što i za municiju. Top Gun je presložen da bi bio čisto arkadna igra, a prejednostavan za pravu simulaciju leta. Ipak, igra je primamljiva, napeta i zanimljiva. Ako vam igra krene, pod hitno nabavite jaknu, nakrcanu poput reklamnog panoa raznim amblemima i znakovima, tri paketića žvakaće gume, vrlo tamne sunčane naočale, pilotski šljem koji ćete nositi pod jednom i zgodnu curu pod drugom rukom. Ako vam opet ne ide, pa ne ide, tješite se podatkom da su se u drugom svjetskom ratu američki piloti mogli vratiti kućama već nakon četrdeset borbenih letova. Nikada nije objavljen podatak koliko ih se stvarno vratilo.

Od instrumenata, imate u sredini radar iznad kojeg je mali pokazivač s trokutom magenta boje. Trokut okrenut nagore pokazuje da je vaš protivnik iznad vas i obratno. U gornjem lijevom uglu je indikator poniranja (pitch indicator), sa stiliziranim sličicom aviona. Desno ispod njega je temperatura automatskih topova (pravi F-14 ima samo jedan top od 20 mm). Kad indikator iz plavog prijeđe u crveno, top se toliko

mesa, dovoljno je izvući utikač iz mreže. Desno uz radar je pokazivač snage motora (zeleno).

U gornjem desnom uglu je pokazivač vrste oružja: topovsko zrno za top (na HUD-u se pojavljuje križasti nišan), križić i nekoliko zraka za raketni mamac, a raketa za rakete (na HUD-u se pojavljuje kvadratni nišan). U kvadratnom nišanu protivnika treba zadržati bar pet sekundi, dok brojač u donjem desnom uglu

Avion u programu je vrlo stabilan, čak i previše, jer zbog tako velike stabilnosti nije moguće izvesti neke borbene manevre. Najjednostavniji je oštri zaokret koji izvodite u 360° za samo 4 sekunde (daleko pretjerano pri 2,18M). Pazite na snagu, jer brzo gubite brzinu kod propinjanja, a time i mogućnost upravljanja. Maksimalna brzina u horizontalnom letu je 2,18M pri punoj snazi vaših dva Pratt Whitney F 100-201 i ne mijenja se sa visinom, što nije real-

PROGRAM	AVION	ELEVATOR (DUBINA)		RUDDER (SNJER)		ELERONI (NAGIB)		SNAGA MOTORA		MLAZNICI		KOČNICE NA KOTACIMA	FLAPS (UP/DWN)	KOTACI (UP/DWN)	IZBOR ORUŽJA	FIRE	MAP	STANJE MUNICIJE	POLOŽAJ
		GORE	DOLE	LJEVO	DESNO	LJEVO	DESNO	THRUST	PWR OFF	UP	OWN								
A.C.E	?	S*	W*	-	-	E*	R*	Z	CS	-	-	-	-	U	ENTER - DISARMED - TOP AAM ASM BLJESKALICE	X*	M	DISPLAY DOLJE DESNO VIDI ENTER	-
STRIKE FORCE HARRIER	AV-8B HARRIER II	L*	P*	J	K	Z*	X*	I	O	E	D	B	F	G	R - BOMBE Y - AA RAKETE U - TOP	CS*	-	Q	W
TOP GUN	F-14 TOMCAT	S** J*	W** U**	-	-	E** I**	R** O**	A* L*	Z* SS*	-	-	-	-	-	CS* TOP - RAK, MAMAC RAKETE SPACE	T** P**	-	-	-

MOTORSKI PODACI	PRILAZNA NAVIGACIJA	BAZA U BLOKU AA	BAZA U BLOKU AC	PAUZA	PREKID IGRE	ZVUK	RADARSKI NANCI	IC BLJESKALICE	KATAPULTI- RANJE	MAX BRZINA	MIN. BRZINA		MAX BRZ. S KOTACIMA	MAX BRZ. S FLAPSON	MAX BRZ. SA SPUŠTE- NIM MLAZ.	PLAFON LETA	INTERFEJS
											1316 mph ¹	158 mph					
-	-	-	-	M	Q	-	-	FIRE (VIDI ENTER)	J	900 mph	158 mph	100 mph	250 mph ¹	625 mph ¹	250 mph ¹	7024'	KEMPSTON, SINCLAIR
V	T (U ZA ISKLAČ)	N (VIDI T)	M (VIDI T)	A (ISTO ZA NASTAVAK)	CS + ENTER	S	C	H	-	900 mph	158 mph	100 mph	250 mph ¹	625 mph ¹	250 mph ¹	6888'	KEMPSTON, SINCLAIR KURZOR
-	-	-	-	-	-	-	VIDI IZBOR ORUŽJA	-	-	2,14 M	0,28 M	-	-	-	-	3725'	KEMPSTON SINCLAIR (ZA 2 IGRAČA)

JOYSTICK
- KOMANDA SE MOŽE PROMIJENITI
- NEVA LOMA ZBOG PREKORAČENJA BRZINE
- ORUŽJE SE AKTIVIRA S FIRE

1. ARTIST II sa uputstvima dobijete na adresi: Rudi Puhar, Vevče, Pap. trg 17, 61260 Ljubljana; tel. (061) 482-285.
2. Poke komplet 19: Sigma 7, Avenger, Rana Rama, Nosferatu, Shadow Skimmer, itd. Rudi (061) 482-285.
3. Komplet 11/87: World Games (stvarno), Head Over Heels (novi hit autora Batmana), Krak Out (Gremlin), Enduro Racer (Activision), Star Raiders II (Electric Dreams). Osiguraj si svaki novi komplet. Rudi Puhar, Vevče, Pap. trg 17, 61260 Ljubljana; tel. (061) 482-285. t-2492

THUNDERBIRD nudi. Komplet 37: Shadow Smmer, Samurai, S.O.S., Gunstar, City Sockers, Mega Bucks, Hacker 2, Kobayashi Naru, Basterscan, Murder of Miami. Komplet 36: Kayleth, Bazooka Bill, President, How to be a Hero, Legions of Death, Grange Hill, Sigma 7, Pro Snooker, Feud, Tomb of Syrnix, Wibstars, Komplet 35: Leader Board, Sky Runner, Swati, Decorating Blues, Time Flight, Summer Santa, Kane, Strike Force Harrier, Acro Jet Agent Orange, Kat Trap, Nive. Komplet 34: Napoleon, Judge Dredd, Nosferatu, Bomb Jack 2, Eagle's Nest, Butch Hard Guy, Mad Nurse, Arkanoid, Lap of the Gods, Nonamed, Miami Vice, Thrust 2.
 Do izlaska MM još i kompleti 38 i 39. Garantirana kvaliteta. Katalog besplatno. Komplet + kasete + PTT = 2.000 dinara. Veće narudžbe popust. Robert Hendija, Skokov prilaz 8/6, 41020 Zagreb (041) 686-182. t-2511

SPECTRUMOVCI! Najbolji programi po najnižim cijenama. Radenković, Mariborska 123, Svetozarovo, tel. (035) 26-585. ST-100

SPECTRUMOVCI! Kod nas možete nabaviti najnovije i najbolje programe, kao i stare bestselere po najnižim cijenama: Komplet od 12 programa = 1000 dinara, kasete C-60 = 600 dinara. Rok isporuke je 24 časa, kvalitet garantovan. Popust: na svakih 5 naručenih kompleta, dobijete 1 besplatno sa kasetom! Komplet B 25: Kane, Leader Board, S.F. Harrier, Sky Runner, Acro Jet, D. Blues Agent Orange, Time Flight, Kat Trap, Hive, Theatre, Sub Sunk, Komplet B 24: Bomb Jack 2, Mad Nurse, Napoleon, Eagle's Nest, Judge Dredd, Hunter, No Named, Slideshow, Lap of Gods, Arkanoid, Miami Vice, Thrust 2, Butch Hard, Guy, Hyperbowl, Komplet B 23: Scalatrix, A. Elevator, Hee Man, Matt Lucas, Antractuos, Ninja, BMX Simulator, Jail Break, Poke Stripper 2, Tobruk, Pole Position, Little Game, Kings Keep, Komplet B 22: Nosferatu 2, Treasure Island, Terminus, Double Také, Ace of Aces, Cop Out, Handball Maradona, Fist II, Jonny Rebb 2, Komplet B 21: Agent X, Zub, Hypaball, Kwah, Dr What, Tempest, Impossaball, Ioth Frame, M. Madness, Future Games, Sam Cruise, Komplet B 20: Zzzzz, Star Firebirds, Donkey Kong, Konami's Golf, Super Cycle, The Helm, Future Knight, Theatre Europe, Feasibility, Moto Cross, Komplet B 19: Super Soccer, Top Gun, Aliens, Footballer of Time Year, Shaolin's Road, Deep Strike, Silent Service, Space Harrier, Gauntlet, Komplet B 18: Thrust, Xevious, Mailstorm, Legend of Kage, Archeologist, Orbix, Terra Cresta, European, Antiraid, Tujad, Mission Omega, Komplet B 17: Tarzan, Xenó, Frost Byte, Avenger, Starglider, Speed King, Galvan, Jear II, Trail Blazer, Crystal Castles, The Ice Temple, Komplet B 16: Trivial Pursuit, Room Ten, Fat Worm, Hardball, Bump Set Spike, 180, Street Hawk, Goonies, Rogue Trooper, Komplet B 15: Scooby Doo, DM Whoppe, Conquest, War 1, War 2, Firelord, Bomb Scare, Moonlight Madness, Fairlight 2, Stallone Cobra, Komplet T 1: Turbo Tape, kao kod C-64. Originalan program + 60 programa + kasete + PTT + detaljno uputstvo = 6.000 dinara. Obratite se na adresu: Dejan Vasić, J. Veselinovića 73/7, 15000 Šabac, (015) 24-189. t-2006

SUPERMANSOFTWARE! Najnoviji programi, superniske cijene (pojedinačno 100 dinara, komplet 600-800 dinara), popusti, razmjena. Miroslav Kuzmić, Zagrebačka 39, 41320 Kutina (045) 23-077. T-2534

SPEKTRUMOVCI! Najjeftinije, najbolje i najatraktivnije igre za spectrum 48. Cijena kompleta je 1250 dinara. Telefoni: Saša (071) 515-539, Igor (071) 515-869. T-2545

YANKEESOFT - Lap of the Gods, Nonamed, Napoleon at War, Judge Dredd, Bomb Jack II, Maradona, Eagle's Nest, Mad Nurse, Arkanoid, Miami Vice, Hard Guy, Jail Break, Little Game, sa kasetom 1700 dinara. Boris Soklić, Racovnik 28, 64228 Železniki, tel. (064) 67-010 (popoldne), t-2453

SYMOCS SOFTWARE

Uputstva - Art Studio, Writer, C. Pascal, Lip, Forth, Prolog, Projector, itd.
 Skripta - o arhitekturi, grafici, servisiranju itd.
 Supersave - 3600 i 7200 boda (1500)
 Cjelokupna dokumentacija za izradu matičnog printera (2600)
 Od uređaja i šema ustupamo -
 - Centronics interface (sa EPROM-om)
 - Multistandardni modem (6 standarda)
 - Joystick 1 i 2
 - Light pen
 - AD konverter itd.
 Symocs raspolaže sa više od 1600 programa. Za ostala obaveštenja i savjete se javite od 10 do 18 h.

SYMOCS SOFTWARE, Braće Lastrića 5, 78000 Banja Luka, tel. (078) 38-622 t-2445

BATRON SOFT, vaš ekskluzivni nabavljač isključivo najboljih programa za spectrum vam predstavlja komplet April 87.

1. Shockway Rider/F T Light/veliki sprajtovi i sjajna grafika.
2. Academy/CRL - Nastavak "Tau Cetija" još 20 različitih misija.
3. Feud/Buildgo - Borba dva čarobnjaka, Lirica i Leanorica.
4. Storm/Mastertronci - Novi hit Davida Jonesa, autora "Knight Tyme" i "Spellbounda". (Svi programi su sa orig. uputstvima.) I još 8 super novih igara za svega 2.000 din. sa kasetom i uputst. Plus svakom kupcu besplatna knjižica na 22 strana sa mapama i rešenjima za najbolje igre proteklih meseci (Fist II, Cobra itd.) Pored toga učlanjenjem u Batron Club (član postajete prvom poručbinom) uživate i sledeće pogodnosti:

1. Mogućnost nabavke programa pojedinačno i u kompletima iz kataloga sa preko 1000 igara i 200 uslužnih programa sa uputstvima.
2. Brza isporuka (48 h) i garancija za svaki naručen program.

Redovno obaveštavanje o novitetima, itd.
 Katalog i dalje potpuno besplatan. I još nešto: Nikakve izmene u kompletu nisu moguće jer sve navedene programe već posedujemo. Batron soft, Lole Ribara 17, 11000 Beograd, tel. (011) 346-074. T-

Future Soft

FUTURE SOFT predstavlja komplet šahova (17 šahovskih programa, uključno sa Psi Chess i Collosus 4), seks komplet (19 programa), Uslužni programi:

- Uslužni 6: Laser Genius, Office Master, Blast 3.7, C 1.1, Mega Basic 4, Personal Banking System, Printe Utility, Simple Business, + 80 VAT, Artist 2, sve ostale uslužne komplete naći ćete u aprilskom Mom Mikru. Igre: Komplet 52 - Bomb Jack 2, Miami Vice, Arkanoid, Juddge Dredd, Mad Nurse, Lap of the Gods, Komplet 53 - Leader Board Golf, Sky Runner, Cat Trap, Bazooka Bill, Agent Orange, Komplet 54 - Kayleth, Nive, Sigma 7, Feud, Gunstar, Pro Snooker, Komplet 55 - Hacker 2, Shadow Skimmer, Samurai, SOS, Mega Bucks, Komplet 56 - Trap, Uchi Mata, Dragon's Lair 2, Nemesis... Sve starije komplete možete naći u prošlom Mikru. Pored ovih kompleta još komplet 128, simulacije, naj kompleti... Cijena kasete sa programima i ptt na MAX kaseti košta 3000 dinara, na sony ili BASF po 4000. Narudžbe na tel. (061) 311-831 ili na adresu FUTURE-SOFT, Poljanski nasip 30, 61000 Ljubljana. Uz narudžbu šaljemo i katalog. Isporučka je hitna. t-

PUFFI SOFTWARE - 16 programa koje sami odaberete iz kataloga, sao 1500 dinara, + kasete - ptt. Srećko Uršič, Cankarjevo 5, 65000 Nova Gorica. t-2442

SPEKTRUMOVCI! - Zašto se mučite sa učitavanjem i lošim programima koji su i skupi? Kod nas toga nema ali imamo kao specijalnost komplet po sopstvenom izboru i još... Naručite danas - sutra igrajte. SUPER SOFT, Gabrščkova 87, 61000 Ljubljana, tel. (061) 265-952. t-2460

NAJNOVIJI, NAJBOLJI, najjeftiniji i najkvalitetniji programi za spectrum. Snimamo iz računara: Besplatan katalog, pokloni... Ako želite snimamo vam s turbokopijem: COBRASOFT, Bukovčeva 3, 61235 Radomlje. t-2443

PUMA SOFTWARE prvi put na YU sceni. Imamo sve programe od najstarijih do najnovijih hitova. Uz igre nudimo i komplete uslužnih programa, komplet seksa i komplet šahova. Tražite katalog!!! Cijene: komplet na domaćoj kaseti (MAX, ipias, C-60... i ptt košta 2400 dinara, komplet na kaseti TDK, BASF, sony in ptt košta 2900 dinara. Pokloni!!! Popusti!!! Pozdravljiva vas PUMA SOFT, Pelechova 68, 61235 Radomlje, telefon (061) 721-119. t-2491

SWEETS SOFTWARE - jeftino, kvalitetno, brzo, nudimo skoro sve. Kompleti od 400 do 600 dinara, noviji programi 90 dinara, stariji 80 dinara. Za katalog pošaljite marku od 60 dinara. Jože Sluga, Kvedrova 4, 62250 Ptuj. t-2444

USLUŽNI PROGRAMI za vaš spectrum. Besplatan katalog, Matjaž Potrč, Stančeva 2, 68000 Novo mesto, telefon (068) 22-455. t-2424

QL PAMPERS SOFT: veliki izbor programa i literature. Pišite za katalog! Postajalska 2, 66320 Portorož, tel. (066) 73-350. t-2512

PRODAJEM ZX SPECTRUM + monitor, 1 interfejs, mikrodray i printerlejs. Tel. (061) 344-462. t-51

GUMI SOFTWARE vam nudi najnovije programe za spectrum. Cijena kompleta je 600 dinara + kasete = 800 dinara. Popust 7 kompleta = 3.000 dinara, 14 kompleta = 6.000 dinara + kasete. Za katalog pošaljite marku od 60 dinara (za pismo). Uz katalog sa programima dobijate i katalog sa najnovijom muzikom. Komplet 58: City Slickers, Hacker II, Gunstar, Kobayashi Naru, Mega Bucks, Murder off Miami 1, 2, 3, Basterscan, Samurai, Shadow Skimmer, S.O.S. Komplet 59 će otprilike sačinjavati ove programe: Academy, Big Trouble in Little China, Cyrox, Explorer, Nemesis, Shockway Riders, Short Circuits, Vampire Killer, World Games. Narudžbe šaljite na adresu: Gumi software, Selska 34/XIII, 41000 Zagreb. t-2472

ASTERIX SOFT - kvalitetno i jeftino. Popusti! Besplatan katalog, Davor Hunski, Skokov pr. 6, 41000 Zagreb, tel. (041) 671-594. t-2414

COMPUTER SHOP * * * COMPUTER SHOP

NAJVEĆI IZBOR U NAŠOJ DRŽAVI PO NAJPOVOLJNIJIM CENAMA UKLJUČNO TEHNIČKI SERVIS

- COMMODORE C 64
- COMMODORE 128
- COMMODORE 128 D
- SINCLAIR SPECTRUM PLUS
- SINCLAIR SPECTRUM QL
- AMSTRAD CPC 464 ZELEN I KOLOR MONITOR

- AMSTRAD CPC 6128 ZELEN I KOLOR MONITOR
- DISK DRIVE COMMODORE 1541
- JOYSTICK MAGNUM "SPACE"
- PHILIPS MSX 8020
- PRINTER COMMODORE MPS 803
- PRINTER RITMAN C+ COMMODORE
- PRINTER RITMAN F+ CENTRONICS

Štampači - Programska oprema (software) - drugi različiti dodaci koji se mogu upotrebiti kod svakog računara

UL. P. RETI 6, TRST, tel. 993940/61602

šlom broju). Na ZX interfece li možete da priključite samo Sincialrovu palicu za igranje. Quickshot II sa odgovarajućim interfejsom košta oko 40 DM, a u rubrici Menjam dobićete ga u zamenu za neku starudiju.

Gdje bih u Beogradu ili Sarajevu mogao naći Spectrum interfejs, u nekoj prodavnici ili knjižari? Vaš sam pretplatnik, pa me interesuje da li se poslije jedne godine pretplata automatski produžava? Koliko košta interfejs za štampač? Da li svaki štampač može da se priključi na spectrum?

Saša Dešić
Sjenjak B-2
Tuzla

Kad kupujete bicikl verovatno ne pitate pošto je jedan točak. Ne znamo ni za jedan štampač uz koji ne biste dobili interfejs. Pretplatnicima šaljemo reviju sve dok je ne otkažu.

Da li na amstrad PC 1512 može da se priključi neka grafička kartica? Da li ima problema sa priključivanjem ostalih kartica, za proširenje memorije ili ubrzanje, kao Hypermem, Liberator, Mega Memory ili PC Express?

Mario Suman
Senjski trg 3
Zemun

Priključivanjem grafičke kartice ništa ne dobijate. Ostale kartice mogu da se priključe, ali najsigurnije je isprobati karticu prilikom kupovine. Memorija se na 640 Kb proširuje ugrađivanjem čipova direktno na pločicu. Za ubrzanje razmislite o koprocesoru. (Davor Petrić)

Da li na Schneiderov kolor monitor CTM 644 mogu da priključim videorekorder Nordmende V 1001?

Zoran Sutlovic
Beograd

Teoretski je moguće, preko monitorskog izlaza videorekordera. U praksi se raspitajte kod radio-TV mehaničara. (D. P.)

1. Da li je moguće na atari 520 STM priključiti palicu? Da li programi (ne samo igre) koji rade sa mišom mogu da koriste kursorske tastere, odnosno palicu? 2. Kada se u Nemačkoj kupuje 520 STM, da li je u cenu od 998 DM uračunat i disk-drajv SF 454 i da li je moguće umesto njega odabrati SF 314? 3. Da li se na monitoru SM124 (crno-beli) mogu gledati i grafika 640 x 200, odnosno 320 x 200, sa nijansama si-

ve boje? 4. Da li jednostrani disk-drajv zaista ne može da koristi dvostrane diske? 5. Kada se u Nemačkoj kupuje 520 STM, da li je ugrađen TOS u eprome, kao i da li postoji mogućnost izbora između engleskog i nemačkog TOS-a?

Stojan Šteta
Stanka Paunovića 41
11090 Beograd

1. Kursorima se može upravljati sistemski. Ako se u vrata za miša (mouse port) uključi palica za igranje, ponašace se nekontrolisano. 2. i 5. Ne verujemo da bi strani trgovci bili spremni da rasturaju računara na vaš zahtev. EPROM sa operativnim sistemom na srpskohrvatskom ili slovenačkom jeziku dobija se kod Mladinske knjige. 3. Samo grafiku visoke rezolucije 640 x 400. Za niže je potreban monitor u boji. 4. Zar mono akustički uređaj zaista ne reprodukuje stereo zvuk?

Nameravam da kupim atari 520 STM ili 1040 ST, pa me interesuje sledeće:

1. Da li se razlikuju samo po memoriji? 2. Može li emulatorom za MS/DOS da se pokrene CAD, pisan za IBM ili kompatibilce? 3. Mogu li na kombinaciju 520 STM, MS/DOS+CAD da priključim štampač star NL-10, da bi štampao grafiku? Ako ne, koji printer-ploter bi došao u obzir?

Moj mikro čitam od prvog broja. Pohvalio bih mu koncept, a kritikovao količinu oglasa, koji su u aprilskom broju, bez korica, zauzeli punih 9 strana, a mali oglaš još 12 (ukupno 21), u odnosu na 63 strane! Povećajte broj strana, makar i broj bio skuplji!

Andrej Černe
Bičevje 7
Ljubljana

1. Razlika je i u sadržaju. U 1040 ugrađeni su transformatori, disketna jedinica i podnožja za 2 Mb. 2.-3. Emulatora još neko vreme neće biti.

Vaša (i naša) revija je jedna od boljih u Jugoslaviji (naj?), ali i ona koja piše nešto više o Atariju. Imam atari 800 XL i dosta pitanja.

1. U rubrici Vaš mikro davali ste odgovore na pitanja u vezi s Atarijevim štampačima 1020, 1027 i 1029, ali nije bilo reči o brzini štampanja, kvalitetu slova, tipu štampača, načinu povezivanja sa računarem, (izvinite ako ste o ovome pisali, ali ja nisam primetio, bar u poslednjih deset brojeva).

2. Opet o nečemu što je bilo u MM - o štampanoj pločici za proširenje na 128 K. Prema reklamama i obaveštenju u Računarima (br. 16, str. 4), za rad ostaje slobodno 120 K. Da li su te reklame lažne, jer ste vi napisali da iz bejsika ne može da se stupi u taj memorijski prošireni prostor? Koлика je cena tih pločica i gde mogu da se nabave (u Hamburgu, kod nas)?

3. Kako i preko čega mogu računari serije XL/XE da se povezuju u mrežu? Gde mogu da se kupe modemi za komunikaciju preko telefona sa drugim računarima. Cena?

4. Da li kod nas mogu da se kupe programirani cartridgi, a ako ne mogu, gde ih ima u inostranstvu i po kojoj ceni?

5. Kada se bejsik programi učitavaju sa ENTER'C, a kada sa RUN'C? Kako programi u bejsiku mogu sami da se pokrenu pri učitavanju sa kasete?

6. A sada nešto što nije u vezi sa atarijem (f). Kakva i kolika je razlika između Amstrada 464 i 664? Koji je bolji?

7. Da li neko u Jugoslaviji namerava da izda priručnik ili neku knjigu u vezi sa serijom XE/XL? Na koju adresu može da se naruči knjiga Johna Cunliffa, prevedena na srpskohrvatski jezik, pod naslovom «Logo-programski jezik»? Cena knjige?

Saša Milošević
Karađorđeva 80
Donja Livadica

1. Neki tehnički podaci bili su objavljeni u članku «ATARI računari od A do Ž» (Moj mikro 6/86). Ostale možete naći na prospektima koje dobijete kod našeg zastupnika, Mladinske knjige.

2. Za detalje se obratite Računarima. Nakon proširenja RAM, oko 120 KB dostupno je samo za posebno pisane strojne programe, ali ne i za ATARI-BASIC. Postoje druge verzije BASIC-a (BASIC-XE), koje imaju posebne funkcije za korišćenje proširenja. Inače, takvo proširenje je skuplje od novog atarija 130 XE sa već ugrađenih 128 KB RAM!

3. Računari XL/XE mogu se povezati u mrežu putem međuspoja (interfejsa) atari-850 po standardu RS-232. Zbog male potražnje proizveden je veoma mali broj komada, pa se u trgovinama teško nalazi. Za korišćenje modema je također potreban RS-232 međuspoj. Modemi se mogu kupiti u svakoj malo ve-

ćoj trgovini računarima i priborom u inozemstvu, po cijenama od 200 DM naviše.

4. Kod nas ne. Adrese stranih trgovina bile su nekoliko puta objavljene u ovoj rubrici.

5. Brisane ili preimеноване varijable i dalje ostaju unutar BASIC programa, snimljenog sa CSAVE. Ukoliko ih se želimo osloboditi, potrebno je program spremni s LIST'C, a ponovno upisati sa ENTER'C. Tako spremjeni programi mogu se i samostalno startati sa RUN'C.

6. Ukratko, 464 ima ugrađen kasetofon, a 664 disk-jedinicu od 3".

7. Pogledajte oglas Mladinske knjige u prošlom broju, str. 33. Mnogi bi se brzo obogatili samo kad bi znali tko što u Jugoslaviji namjerava. Na žalost, ovaj stručni suradnik to ne zna, pa mu preostaje samo da odgovara na takva i slična pitanja (dipl. ing. Zvonimir Makovec)

U testu ATARI 800 XL (6/1985) navodite neke pojedinosti koje su me posebno zainteresirale, i najljepše vas molim da mi o tome date neke dodatne informacije:

1. Kako se to mogu jednostavno simulirati polja stringova, jer se direktno ne mogu dimenzionirati? 2. Kako se može vršiti scroll ekrana u sva četiri smjera, grubio i fino, kako se navodi u navedenom članku? 3. Gdje i po kojoj cijeni nabaviti ROM cartridge sa programskim jezikom Microsoft Basic?

Oprostite ako pitanja nisu baš pametna, jer sam početnik i u pogledu bejsika i u pogledu programiranja.

Marijan Slovenec
Poljanička 1
Zagreb

1. Pogledajte odgovor Živku Kostoskom u prošlom broju. 2. Grubo klizanje vrši se u skokovima veličine najmanje jednog znaka, a postiže se mijenjanjem "LMS" (Load Memory Scan) adrese početka nekog retka na ekranu u listi prikaza (display list). Fino klizanje vrši se u skokovima veličine jedne točkice (pixel) na ekranu, a postiže se hardver putem, postavljanjem (set) bitova D4 (vodoravno klizanje) i D5 (okomito klizanje) u inostruktijama liste prikaza, te upisivanjem broja željenih točkica klizanja u registre HSCROL (\$D404) ili VSCROL (\$D405). 3. Probajte kod firme Münzenloher. (Z. M.)

U Švedskoj imam rođaka koji tamo radi više od 15 godina i svake godine dolazi kod nas, pa me interesuje da li bi mogao da uveze kompjuter, do koje vrijednosti i koliko bi carinu trebao da plati. Da li se periferna oprema (diskete) može uvesti samostalno i do koje vrijednosti?

Mića Lajović
Oktobarske revolucije
B-3/69
Titograd

Ako se vaš rođak vraća zauvek, može da uveze računara, kao jedan od 46 predmeta za domaćinstvo, na koje ne mora da plati carinu. U protivnom može, kao svaki Jugosloven, jednom godišnje da uveze računara sa opremom u vrednosti do 230.000 dinara ili 1019 DM, po statističkom kursu. Gornja granica za uvoz pri svakom prelasku granice ili za pošiljke poštom iznosi 80.000 dinara ili 354 «statističke» marke. Carina, izračunata po mesečnom kursu stranih valuta, iznosi oko 45 odsto.

Nedavno sam dobio program 1st Word Plus za atari 520 ST. Kad sam ga pokrenuo, javio mi je da ne može da nađe datoteku za inicijalizaciju štampača. Pošto te datoteke nemam, pokušao sam sa datotekama iz prethodne verzije, ali nije bilo ništa bolje. Kad sam, međutim, pažljivije pročitao Žigun članak o editoru, video sam da program upotrebljava slične datoteke, samo uz nekoliko dopuna eskojz sekvenci. Molim za savet kako da izmenim stare datoteke i da ih prilagodim novoj verziji, po mogućstvu, za Epsonov štampač LX-80.

Pošto moj atari ima TOS u romu, program Yutility-ACC za YU znake u računaru mi ne radi. Kad uključim jedan od načina 7 bit, ISO, 8 bit, računaru mi se resetira. Interesuje me šta to nije u redu i kako bi moglo da se popravi, da u računaru imam YU znake, koji su mi često potrebni.

Blaž Kristan
Ul. 12. udarne brigade 17
Novo mesto

Treba potražiti neki primer datoteke sa završetkom HEX za novu verziju 1st Word Plus. Prilagođavanje će biti jednostavno, jer su datoteke na originalnoj disketi dokumentovane za ugled. Nova verzija programa Yutility radi i sa operacionim sistemom u romu.

Spectrum/PRINT A

U februarском broju je objavljen program za ispis registarskog para HL na ekran. Danas ćemo videti kako ispisati registar A bez potprograma iz ROM-a.

Program: PRINT A
 ORG XX IZS ADD,A,B
 PUSH BC INC C
 LD B,156 JR C,IZS
 CALL IZP SUB B
 LD B,246 DEC C
 CALL IZP PUSH AF
 LD B,255 LD A,C
 CALL IZP ADD A,48
 POP BC RST 16
 RET POP AF
 IZP LD,C,O RET

Pre pozivanja programa treba na adresu 23612 pokom uneti 0. Program ispisuje na ekran vrednost registra A u decimalnom sistemu. Ako želimo ispis u nekom proizvoljnom sistemu, umesto LD B,156 treba ukucati LD B,256-n-n, a LD B,246 se prepravi u LD B,256-n.

Ervin Kostelec
 Narodne zaštite 2
 61113 Ljubljana

Amstrad/
definisane tastera

Evo nekoliko saveta onima koji bi želeli da namene tastere neku funkciju. Ovo je najbolje primeniti na tasteru TAB koji nema nikakvu funkciju i na kombinacijama CTRL + neki taster. Pazite: nemojte definisati CTRL + TAB jer ta kombinacija služi za prelaz iz INSERT modusa u OVERTYPE i obratno.

Tokenizaciju tastature nam omogućuje dve BASIC naredbe. Prva je KEY a,a\$ (a = kod niza, a\$ = niz ASCII znakova koji će biti ispisani ili izvršeni). Broj a mora da bude između 128 i 160 da bi operativni sistem prepoznao kod, inače će se javiti poruka «Improper argument». Znači, možemo da definišemo 32 tastera. Pri uključanju računara, kodovi 128-160 su raspoređeni na numeričkoj tastaturi. Tada numerički tasteri ne mogu imati svoju osnovnu namenu. Zato postoji naredba KEY DEF m, n, o, p, q; m je kod tastera (dat u priručniku), n mogućnost autorepeata (1 = da, 0 = ne), o ASCII kod tastera kada je samo on pritisnut, p ASCII kod tastera kada je pritisnut i SHIFT, a q je ASCII kod tastera kada je pritisnut zajedno sa CTRL.

Ako su o, p ili q između 128 i 160, operativni sistem će uzeti niz znakova koje smo definisali naredbom

Key Manager

10 CALL BB00
 20 KEY DEF 68,1,128,129,131
 30 KEY DEF 22,1,92,96,130
 40 KEY DEF 38,1,109,77,132
 50 KEY DEF 58,1,101,69,133
 60 KEY DEF 36,1,108,76,134
 70 KEY DEF 53,1,102,70,135
 80 KEY DEF 50,1,114,82,136
 90 KEY DEF 69,1,97,65,137
 100 KEY DEF 46,1,110,78,138
 110 KEY DEF 61,1,100,68,139
 120 KEY DEF 60,1,115,83,140
 130 KEY DEF 62,1,99,67,141
 140 KEY DEF 6,1,13,13,13
 150 KEY DEF 7,0,46,46,46
 160 KEY DEF 15,0,48,48,48
 170 KEY DEF 13,0,49,49,49
 180 KEY DEF 14,0,50,50,50
 190 KEY DEF 5,0,51,51,51
 200 KEY DEF 20,0,52,52,52
 210 KEY DEF 12,0,53,53,53
 220 KEY DEF 4,0,54,54,54
 230 KEY DEF 10,0,55,55,55
 240 KEY DEF 11,0,56,56,56
 250 KEY DEF 3,0,57,57,57
 260 KEY 128,"CLS:LIST"+CHR\$(13)
 270 KEY 129,"EDIT"
 280 KEY 130,"RUN"+CHR\$(13)
 290 KEY 131,"LIST"
 300 KEY 132,"MERGE"+CHR\$(34)
 310 KEY 133,"?ERR;?ERL"+CHR\$(13)
 320 KEY 134,"LOAD"+CHR\$(34)
 330 KEY 135,"?FRE(0);?HIMEM"+CHR\$(13)
 340 KEY 136,"RENUM"
 350 KEY 137,"AUTO"
 360 KEY 138,"NEW"
 370 KEY 139,"DELETE"
 380 KEY 140,"SAVE"+CHR\$(34)
 390 KEY 150,"CONT"+CHR\$(13)
 400 KEY DELETE-400

KEY. Primer: KEY 128,"CLS:LIST"+CHR\$(13) omogućava da pritiskom na TAB izbrisemo ekran i listamo program. Ovakve definicije možete ubaciti u svoje programe i kasnije upotrebljavati. Evo jednog programa koji vrlo rado koristim (inicijalizuje se redom 10).

Moris Levi
 Gandijeva 167
 11070 Novi Beograd

C 64/slika iz Art
Studia

Sigurno ste već poželjeli koristiti sliku, nacrtanu u Art Studiu, u običnom BASIC-u. Sliku spremite na kazetu ili disketu. Zatim resetirajte kompjuter i učitajte spremljenu sliku. Napišite:

PRING CHR\$(147):POKE 53272,PEEK(53272) OR 8:POKE 53265,PEEK(53265) OR 32.

Ovakvo prikazana slika počinje na lokaciji 8192, a završava na 23342. Traje 15150 byte-a.

Dario Krehula
 Cukonova 8 a
 41000 Zagreb

Spectrum/LOAD
SCREEN\$(2)

U programu, objavljenom u ovoj rubrici u broju 10/1986, greškom štamparije nije ođštampan jedan deo. Ispravan listing:

```
1 FOR N=23296 TO 23308:
  READ A: POKE N,A: NEXT N
2 DATA 221,33,0,125,17,17,
  0,62,0,55,195,86,5
3 FOR N=23310 TO 23321:
  READ A: POKE N,A: NEXT N
4 DATA 221,33,0,125,17,17,
  0,62,0,195,194,4
```

Startujte gornji program. Kad želite da učitate zaglavje (header) nekog bloka podataka, otkucajte RANDOMIZE USR 23296. Pustite taj blok ispočetka. Kad računar ispiše O.K., postavite traku i vratite je na početak bloka. Zatim menjate ime bloka ili dodajete efekte sa kodovima od 0 do 32 kao što je opisano. Onda ukucate PAUSE0: RANDOMIZE USR 23310. Pritisnete kasetofon za snimanje i neki taster na spectrumu, a na poruku O.K. zaustavite traku.

Saša Pušica
 Restoran Doma JNA
 Soc. revolucije 12
 41000 Zagreb

Atari 800 XL/
dodatni reci

Ekran možete jednostavno povećati sa tri retka iznad postojećih 24. Dodatni reci na skroliraju, a sadržaj se lako mijenja i iz bejsika. Ispis karaktera može se postići kao u grafičkim načinima 1 i 2 te, naravno, u GR.0. Program za demonstraciju:

```
100 DIM A$(120)
110 POKE 39968,2: POKE
39969,2: POKE 29970,2
120 REM umijesto 2 može
stajati 6 ili 7
130 A$="OVA TRI RETKA
MOGU POSLUŽITI ZA OBA-
VIJESTI, UPUTE U PRO-
GRAMU, NASLOVE ITD."
140 FOR I=36864 TO
36863+LEN(A$)
150 J=I-36863
160 POKE I,AS-
C(A$(J,J))-32: REM u GR.0
samo velika slova
170 NEXT I
```

Kiš Antun
 Sesevetska 110
 41260 Sesvete

CPC 464/zaštita i
trikovi

Šta su ovi u Locomotive Software mislili kad su u bejsik uključili i zaštitu programa (SAVE «ime».p) nije jasno. Ali jasno je da ta zaštita ne predstavlja nikakvu ozbiljnu prepreku jer na «tržištu» ima mnogo kopiranih programa koji imaju uklanjanje te zaštite kao opciju. Softverska zaštita uopšte nije pouzdana i naši hakeri je posle dve ili tri neprosapvane noći uklanjanju. Nije ni poukovanje nekoliko adresa na početku bejsika potpuna zaštita, ali ipak:

POKE 388,n... na toj i sledećoj adresi smeštena je dužina programskog reda bejsika. Poukujete je po želji (ne 0!) i većina redova na listingu neće biti primetna.

POKE 370,n... ova adresa smešta broju prvoga programskog reda. Izmene te vrednost na o i prvog reda na listingu nema, ali uprkos tome se izvodi.

POKE 48622,201... ovaj pouk isključuje programski reset (CTRL+SHIFT+ESC).

KEY DEF 66,1,32,32,32... taster ESC izgubi svoju svrhu jer njime ne može da se prekine izvođenje programa.

Ako ste gornjim poukovanjem s uspehom zaštitili

svoj program od nezvanih očiju, možete da ga zacinite i donjim trikovima:

POKE 48622,n... ova sistemska promenljiva čuva podatak o modu u kom radi računar. Menjanjem vrednosti možete da preklapate između modusa bez CLS (n=1, 2, 0). Sličan efekat imaju i adrese: 47522,23 (iz 1 u 2) i 47524,23 (iz 1 u 0)

OUT 512,31... uključuje kasetofon

OUT 512,32... isključuje kasetofon

OUT 0,1:OUT 256,n... širi ekran ulevo ili udesno
 OUT 0,2:OUT 256,n... pomera ekran ulevo ili udesno
 OUT 0,6:OUT 256,n... širi ekran gore ili dole
 OUT 0,7:OUT 256,n... pomera ekran gore ili dole

Uz malo spretnosti pri upotrebi pojedinih šest outa već može da se piše i crta i po ivici ekrana (BORDER). Jasno je da šest outa neće poboljšati grafiku, ali može da obogati neki dosadni uslužni program. Slični trikovi mogu da se izvode i sa svim drugim periferalima (štampačima, modemima...).

Mnogo uspeha u zaštiti programa!
 Andrej Troha
 Dergomaška 62, 61117
 Ljubljana

C 64/novi karakteri

Često u BASIC-u pokušavate da definišete nove karaktere.

Pošto je to malo teže spremio sam sledeći program:

```
10 PRINT CHR$(142)
20 POKE52,48:POKE56,48
30 L=12288:H=53248
40 POKE 56334, PEEK
(56334) AND 254
50 POKE1,PEEK(1)AND251
60 FORK=0 TO 2047
70 POKE L+K,PEEK(H+K):
NEXT
80 POKE 1,PEEK(1) OR 4
90 POKE 56334, PEEK
(56334) OR 1
100 POKE 53272, (PEEK
(53272) AND 240)+12
110 CC=1
120 FOR J=0 TO 7
130 READ A: POKEL +
8*CC + J,A: NEXT
140 DATA 0,60,34,34,
114,34,60,0
150 PRINTCHR(147)
160 FORN=64 TO 80
170 PRINTCHR$(N)
180 NEXT
```

Pritiskom na tipku A pojavice se D. Promenom podataka u liniji 140 menjate i oblik karaktera. Na primer, za slovo Z potrebno je ukucati:

DATA 40,126,4,8,16,32,126,0.
 Bojan Hrnjica
 III. Bulevar 124/30
 11070 Novi Beograd

RAČUNAR, BOLJI OD UZORA!

SOKOL 1 — procesor 8088-2, koprocessor 8087-2, sat 8 MHz — 4,77 MHz, RAM 640 Kb, 2 x 360 Kb gibki disk, RS 232 i 2 x centroniks, interfejsi, sat i baterija, 5 mesta za proširenja, monokromatička grafička kartica, monokromatički zeleni monitor, tastatura po JUS, miš, MS DOS 3.1 i pet programa;

cena 2,300,000 din

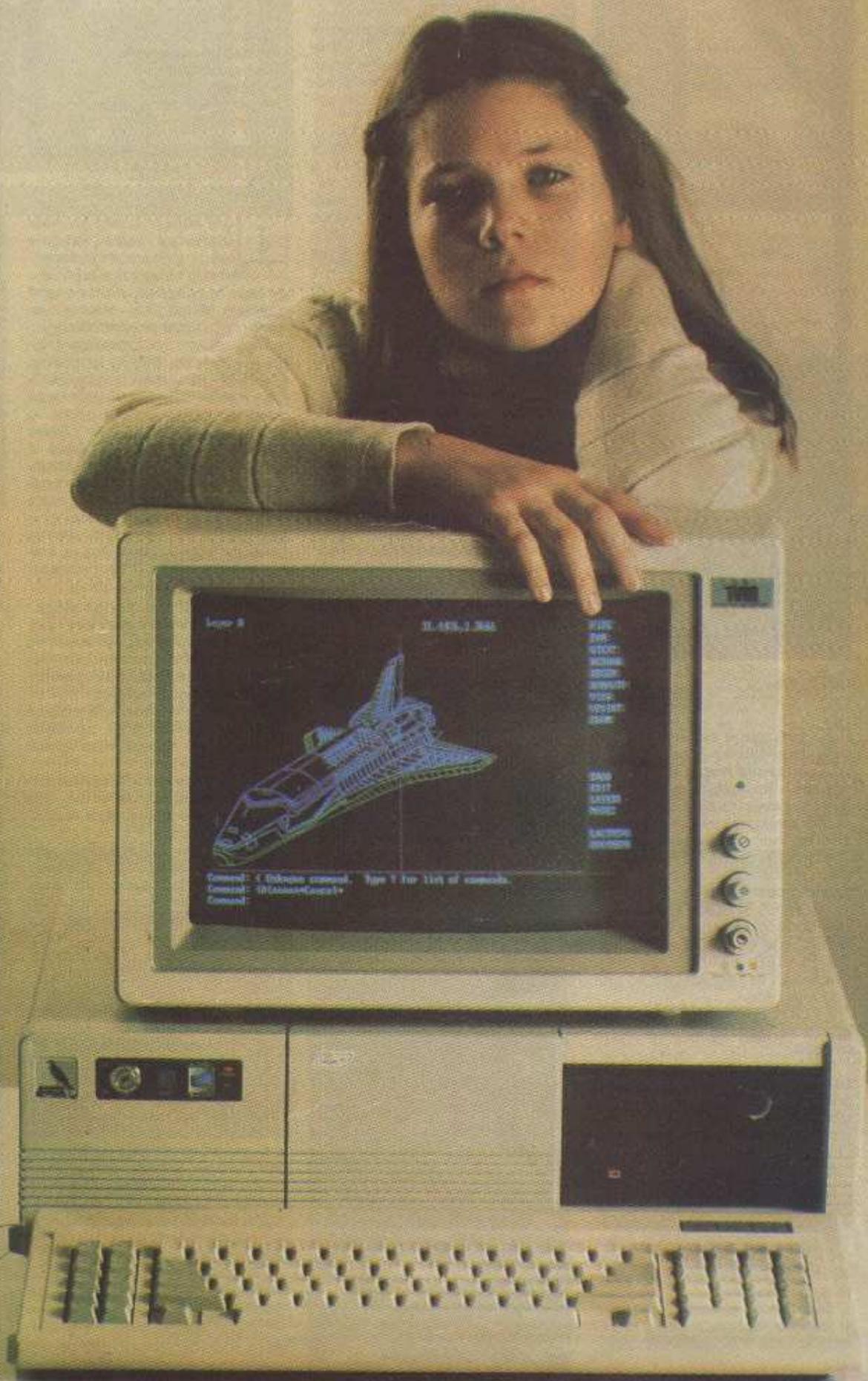
SOKOL 2 — kao SOKOL 1, ali 1 x 360 Kb i 30 Mb čvrsti disk;

cena 3,700,000 din

SOKOL 3 — kao SOKOL 2 i strimer kapaciteta 20 Mb;

cena 5,250,000 din

- **Dopunska oprema:** EGA kartica i kolor monitor 1.100.000 din
prijemni EPSON, diskete TAXON po 2.500 din, zaštitni zasloni, itd.
- **Isporuke:** za računare 2 meseca posle uplate 100% avansai
Dopunsku opremu isporučujemo odmah
- **Garancija:** 12 meseca za hardver AVTOTEHNA, za softver
ZOTKS; saradnja sa ZAVODOM ZA UVDZBENIKE
I NASTAVNA SREDSITVA SR SRBIJE
- **Informacije:** Zveza organizacij za tehnično kulturo, Slovenije,
Lepi pot 6, Ljubljana, tel. 061/213-727, 213-743
- **Dobavljamo:** Institutu Jožef Stefan, Rte SZDL Slovenije, Školarna
i fakultetima i mnogim drugima.

Golf
 Tip: sportska simulacija
 Računar: spectrum 48 K, amstrad
 Format: kasete
 Cena: 7,95, 8,95 funti
 Izdavač: Konami/Imagine, 5 Central Street, Manchester M2 5NS
 Režime: najbolji golf za spectrum
 Ocena: 8/8

IAN KLEMENČIĆ

Kod nas je ova Imaginova i Konami-eva igra, za sada, izazvala manje interesovanje, nego što zaslužuje. Možda su igračima dojadile simulacije golfa ranijih proizvoda ove vrste koje su bile većinom nepotpune i loše. Ova verzija, po meni, predstavlja preokret u računarskom golfu (bar za spectrum).

1 PLAYER STROKE PLAY – igra za jednog igrača kome brojač pokazuje ukupan broj udaraca.

2 PLAYER STROKE PLAY – dva igrača se takmiče, ko će prvi pogoditi rupu.

2 PLAYER MATCH PLAY – dva igrača se takmiče samo u broju pobjeda.

Nedostatak igre je u tome što su tipke već određene. Strelicu pomeramo gore i dole s Q i A, a izbor potvrđujemo nulom. Leva strana ekrana je sačuvana za sliku i položaj loptice. U njegovom gornjem desnom uglu vidimo udaljenost loptice od rupe i tip udarca koji menjamo tipkama 8 i 9; STRAIGHT (pravi udarac) je dobar sa velike udaljenosti, HOOK (udarac u levo) upotrebljavamo na slabijem i neravnom terenu, a SLICE je rezantni udarac.

Desno dole je karta igrališta s položajem loptice, rupa i prepreka. Tipkama 6 i 7 vodimo oko lop-

tice krstić za pravac udarca. Desno gore vidimo broj rupe (HOLE), udaljenost od startnog položaja do zastavice (PAR), smer i snagu vetra (WIND) i broj udaraca prema pojedinim rupama (SHOT). Gore takođe piše, koliko puta je igrač uputio udarce prema svim rupama, odnosno koliko puta je pobedio.

Igranje je jednostavno. Najpre odredimo smer i vrstu udarca, a potom pritisnemo nulu. Smer možemo još da popravimo, a osim toga biramo visinu udarca. Treba paziti na vetar koji snažno utiče na let loptice. Ispod slike počinje da se produžuje i skraćuje debela linija koja označava snagu. U pravom trenutku pritisujemo nulu i loptica odleti. U krugu oko zastavice su pravila malo drukčija: možemo da odaberemo samo snagu i smer.

Ako udarcem lopticu odbacimo usred šume ili van karte desno, program nam saopštava OB (loptica van igrališta). Udarac se broji, mada moramo ponovo da gađamo sa ranije pozicije. Ako lopta padne na obojeno područje (na karti i slici se to često loše vidi), ispisuje se ROUGH. Tamo je teren nevaran pa treba snažnije udariti. Čudne crne mrlje na karti znače BUNKER. Kad loptica padne tamo, dobijamo kazneni udarac. Preporučljivo je udariti s HOOK i dovoljno naviše.

Za rupu koju pogodimo sa četiri ili pet udaraca, ispisuje se Bogie, a sa tri BIRDIE. S jednim ili dva udarca još nisam uspeo da pogodim udaljene rupe.

U ovoj verziji na igralištu za golf nalazi se deset rupa. Jedne su blizu, druge daleko, treće otvorene, a četvrte usred šume i prepreka. Grafika je zadovoljavajuća, mada vremenom postaje monotona. Zvuka ima vrlo malo. Uprkos svemu, igra spada među najbolje, ako nije čak i najbolja simulacija golfa dosad.

Super Soccer

Tip: sportska simulacija
 Računar: spectrum 48 K
 Format: kasete
 Cena: 7,95 funti
 Izdavač: Imagine
 Režime: super nogomet
 Ocena: 8/8

VANČO IVANOVSKI
MOMIR MALETIĆ

Igra koju je izdala poznata izdavačka kuća Imagine još je jedna u nizu uspešnih sportskih simulacija. Iako se u piratskim oglasima prodaje pod imenom Match Day, sličnost između njih samo je simbolična.

Za svakog igrača postoje 4 vrste podataka: SPEED je brzina, ENERGY – energija igrača, FORCE – snaga udara, indikator faula pokazuje koliko faula je napravio igrač kojeg kontrolišete. Svaki igrač sme da napravi 3 faula u toku utakmice. Za prvi faul dobija opomenu (plavi karton), za drugi – žuti karton, a za treći – crveni karton. Posle toga napušta igru. Energija je veoma važna, od nje zavisi brzina kretanja, što je manja energija manja je i brzina, a od brzine zavisi i jačina udara.

Taster FIRE ima mnogo uloga:

Ako se lopta ne nalazi kod igrača kojima upravljaš, pritisak na FIRE će izazvati promenu kontrolisanog igrača. Sada ćeš upravljati igračem najbližim lopti.

Ako protivnik poseduje loptu, a ti se nalaziš blizu njega, upotreba tastera FIRE navodi tvog igrača na klizeći start.

Ako je lopta kot tebe, pritiskom na FIRE je šutiraš. Ali ni tim nije sve jednostavno, jer ima 4 različite vrste udarca:

1. niski šut – FIRE + pravac kretanja
2. običan šut samo pritiskom na FIRE. Ovim šutom lopta leti najdalje. Preporučuje se najčešće koristiti ovaj šut

3. palica povučena u pravcu suprotnom od pravca kretanja da je loptu

4. centar šut izvodiš povlačenjem palice unazad + pravac centrauta. Jačina šuta se određuje dužinom pritiska na FIRE.

U slučaju faula ili kornera, na ekranu se prikaže slika terena sa rasporedom igrača. Imaš 30 sekundi za razmeštaj igrača, a posle toga igra se automatski produžava. Ako protivnik treba da izvede slobodni udarac ili korner, oko lopte postoji krug u koji ne možeš da uđeš.

Prilikom izvođenja kornera, faula ili polaska sa centra, opet ima nekoliko udarca i to:

- u pravcu kretanja + FIRE + gore ili dole – nizak udarac pod uglom od 22,5 stepeni
- u pravcu kretanja + FIRE – nizak udarac
- samo gore ili dole + FIRE – normalan lob pod uglom od 45 stepeni
- samo FIRE daje normalan lob u pravcu kretanja, a nazad + FIRE – visok lob
- nazad + gore ili dole + FIRE daje visok lob pod uglom od 22,5 stepeni.

Golman se kreće na dva načina. Kao običan igrač (kad se kontrola prebaci na njega) i kao golman. Golman ima poseban set instrukcija:

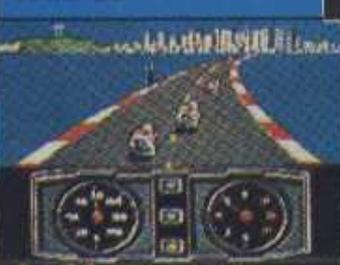
- sa gore ili dole (brez FIRE-a) krećeš se duž gol linije
- u pravcu kretanja + FIRE – bacanje u noge, a u pravcu svog gola + FIRE – skok
- gore ili dole + FIRE – nizak skok ulevo ili udesno, a ako ovome dodaš i pomeranje palice u pravcu gola dobijaš visok skok.

Ovaj program je skoro tehnički savršen, što stvara i neke male probleme. Na primer postoji mogućnost da igrač bude povređen, a baš on bude najbliži prilikom izvođenja slobodnog udara. Tada ne preostaje ništa drugo nego da abortuješ poluvreme. Druga zamerka je što je prilično spor.

PETER BEVC

Super Cycle

Tip: sportska simulacija
 Računar: spectrum 48 K; C 64, amstrad
 Format: kasete/disketa
 Cena: 7,95; 8,95/14,95 funti
 Izdavač: Epyx/U. S. Gold Ltd., Units 2/3, Holford Way, Holford, Birmingham B6 7AX
 Režime: motociklističke trke nekoliko drukčije
 Ocena: 8/9

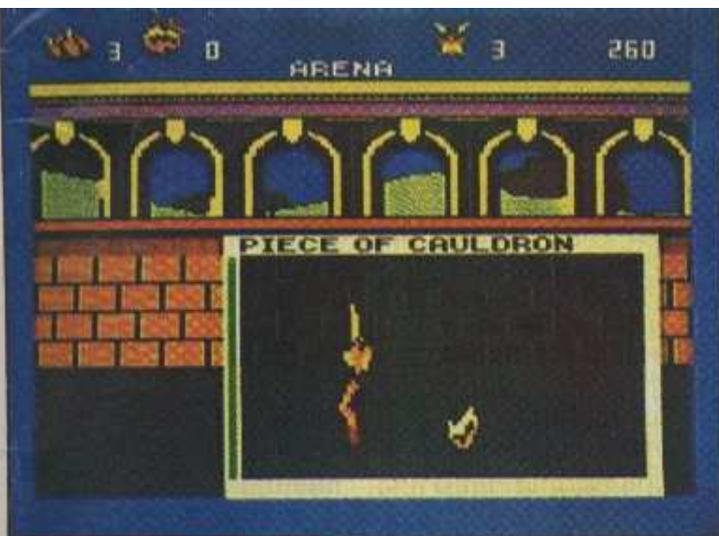

Cilj je očigledan: motociklom treba to pre preći stazu. U početku birate igračku palicu ili tastaturu i određujete stepen težine. I ekran podseća na uobičajene simulacije: u donjem delu su brzinomer, obrtomer, vreme i bodovi, a u gornjem (većem) stazi i vaš motociklista. U suprotnosti s drugim takmičenjima ove vrste, ovdje nije važno da se pobedi, već da se staza pređe u određenom vremenu.

Na prvom stepenu ne treba da se plašite od sudara s drugim vozačima. Na drugom i trećem stepenu morate, naravno, da ih izbegavate. Krivine bezbrizno savla-

đujte maksimalnom brzinom. Van staze vožnja nije dobra, jer možete da lupite u table, kamenje ili nešto slično. Nekoliko tabli pokazuje u kom smeru će biti krivina.

Kad tri puta pređete stazu u određenom vremenu, drugi motociklisti nestaju. Sad sa staze morate da pokupite zastavice. Posle njih na rad dolaze mrlje od ulja koje treba zaobići. Na sledećem stepenu mrljama se pridružuju opasne prepreke. Šta će vam se pokazati, kad pređete nekoliko staza s preprekama, neka bude tajna.

Asterix and the Magic Cauldron

Tip: arkadna avantura
Računar: C 64
Format: kaseta/disketa
Cena: 9,95/14,95 funti
Izdavač: Melbourne House
Režim: kao kod Goscinnyju
i Uderza
Ocena: 10/9

ANDREJ SAVIN

Najzad se pojavilo nešto što vas može odmoriti posle Uridiuma, Ramboa, Comanda... Vi ste Gal, Asteriks, i zadatak vam je da sakupite sedam komada kazančeta koje pripada druidu Aspiriniks, a koje je razbio greškom vaš prijatelj i verni pratilac, debeli Obeliks. Kazanče treba tražiti u jednoj od pet oblasti. Lokacije su u selu, Rimu, sumi, rimskom logoru, zatvoru, areni, itd. Ima ih ukupno pedeset.

Grafika je lepo i jasno urađena, boje su čiste i jake, a kretanje lepo uređeno. Na primer, Asteriks ide i pokreće ruke, Obeliks ide čas sporo čas brzo. Jedino što zasmeta je relativna sporost pri isrcrtavanju. Mora se čekati od 1 do 3 sekunde. Od likova tu su: veprovi, legionari, centurioni, Gal, druid, građani Rima. Veprove treba loviti za Obeliksa koji ih jede. Čim ih nestane, nestaje i on. S legionarom i centurionom se borite. Pri svakoj borbi se pojavi prozorić sa uvećanim likovima. Na okviru piše s kim se borite (BOAR-vepar, LEGIONARY-legionar itd.) Gafe možete videti u selu, na izlazu iz sela i oko njega. To su meštani i oni koji čitaju strip će ih prepoznati. Tu su Automatiks, bard, Klecoviks, druid i drugi.

Kretanje i snalaženje je malo čudno. Ako se, na primer, nadete na izlazu iz sela pa odete gore ili dole na neku od lokacija, pa se ponovo vratite na staru, to više neće biti ona ista već jedna od ostalih. Ja sam do sada sakupio tri komada kazana. To se radi ova-

ko: Na jednom od izlaza iz sela uzmete prvi komad kazana. Idite do rimskog logora i pustite da vas legionari uhvate tako što ćete mirovati od trenutka kada dođete u logor do trenutka kada se nadete u tamnici (DUNGEON). U tamnici pokupite vepra i sačekajte da se otvore vrata. Popijte čarobni napitak tako što ćete duže držati FIRE i izidite. Gladijator vas čeka na levoj strani ekrana. Povedite ga, vodeći računa o mreži, i on će vam ostaviti drugi komad kazana. Idite na vrata i naći ćete se u Rimu. Pođite na lokaciju desno i uzmete ključ. Vratite se na lokaciju sa koje ste krenuli i idite do gde je i treći komad kazana. Dalje ne znam.

U gornjoj liniji nalaze se pokazaivači veprova, komada kazana, života i poena. Pretpostavljam da se svi komadi kazana moraju odneti u selo kod druida ili kovača. Igraite džojstikom u portu dva ili tasterima: I – levo, P – desno, Q – gore, A – dole, SPACE – udarac i napitak. Skupljajte veprove i komade, pomolite se Belenosu i ostalim galskim bogovima i to je sve. Acta est fabula.

PREDRAG KOSTELAC

U rano jutro agent X se javlja u centrali i dobiva osnovna uputstva. Njegov zadatak je dosta lagan; treba spasiti svijet od nuklearnog rata. Igra je podijeljena na četiri nivoa.

1. nivo: u automobilu se dovezete do ulaza u terorističku bazu. Tu te sprječavaju kamioni i rupe

Shao Lin's Road

Tip: arkadna avantura
Računar: spectrum 48 K, C 64
Format: kaseta
Cena: 7,95, 9,95 funti
Izdavač: The Edge, 31
Maiden Lane, Covent
Garden, London WC2E
8LH
Režim: Kung Fu Master 2
Ocena: 8/8

PREDRAG VUJIĆ

Otkako je Exploding Fist povukao nogu pojavilo se dosta atraktivnih igara na temu borilačkih vještina Dalekog istoka. Shao Lin's Road je moguće okarakterisati kao Kung Fu Master 2. Ima pet dosta teških nivoa pa ćete teško moći sa svega tri života nešto uraditi. Preporučujem vam da odmah unesete POKE za besmrtnost.

Vaš zadatak je, naravno, da potamanite zle ratnike kojih ima na prečac. Za borbu sa njima imate samo udarac nogom. Ako uhvatite kugle koje povremeno lete okolo, možete dobiti još koje oružje: kuglu, neranjivost, vatrenu kuglu. Kada dobijete kuglu, okrenite se prema mjestu gdje ima najviše ratnika, pritisnite dugme i osjećat ćete se kao da ste sa društvom otišli na partiju kugljanja. Neranjivost dobijete kada oko vas počne da kruži loptica. Sve dok je ona tu možete slobodno da se ušetate među neprijatelje. Vatrene kugle su najefikasnije oružje jer vam daju da pucate na obadje strane istovremeno. Na žalost, one će vam brzo nestati.

Pošto svaki nivo ima tri sprata

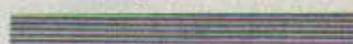
možete da skačete. Skokovima možete ovladati i rupe ili ubrzati kretanje. Tako sustižete neprijatelja dok vam okreće leđa ili sami na vrijeme umaknete ispred razjarenih ratnika. Da biste se riješili neprijatelja dovoljan je jedan pritisak na taster. Tripud treba udariti samo majstora sa perčinom i ženu ratnika.

Kada dvaput prođete svih pet ekrana, vraćate se na početak, ali je igra nešto teža. Naročito je opasna ptica koja tačno nad vama baca kamenje. Morate brzo da promijenite poziciju da vam ne ode jedan život. Preporučujem vam slijedeću taktiku: popnite se na najmanje prometni treći sprat i posmatrajte vrata na kojima se pojavljuju ratnici. Kada vidite kuglu koja svjetluca, brzo sidite i uništite je dok je u takvom obliku.

Vratite se na treći sprat i propustite ratnika ispod. Zatim sidite na njegov sprat i skokovima mu se približite sa leđa. Nemojte da vas zbog toga grize savjest – protivnika ima daleko više...

Besmrtnost se postiže na slijedeći način: otkucajte MERGE i učitajte BASIC. Otkucajte POKE 23800,201:GOTO 0. Pustite da računar učita nastavak. Otkucajte POKE 44838,0:RANDOMIZE USR 23805 i učitajte ostatak programa.

na cesti (njih preskačeš pritiskom na FIRE). Sa desne strane vidiš bijelu crtu koja se penje. Ona ti daje do znanja koliko još moraš izbjeći metala. Kada dođeš do kraja nivoa, kompjuter preuzima komandu nad vozilom i parkira te pred ulazom u bazu.

2. nivo: nalaziš se u dugačkom rudničkom rovu. Moraš se tući sa teroristima i izbjegavati kolica koja stalno jure. Najbolji način za eliminiranje terorista je udarac sa nogama naprijed (desno-gore ili lijevo-gore). Sa desne strane stalno gledaj koliko ti je još ostalo do kraja nivoa.

3. nivo: terorista te gađa projektilima iz susjednih soba. Tu moraš pokazati kakav si strijelac.

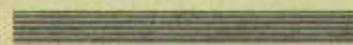
4. nivo: po meni, ovaj je najzanimljiviji. U njemu voziš helikopter. Nivo je podijeljen na dva dijela. Prvo izbjegavaš projekte i lasere, a u drugom dijelu moraš pa-

ziti na teroriste koji se dižu sa platformi u moru. Na kraju pokupiš bombu (sletiš na platformu i pritisneš dole + FIRE) i vratiš se na početak. Bombu ostavi na krovu OMEGA BAZE. Vrati se na platformu i ponovi ono što si napravio kada si uzimao bombu. Bomba eksplodira. Jedini preživjeli, zli profesor, pobjegne.

Konačna poruka glasi:

"Nice one, X! You've rescued the President and destroyed the Prof's base and the world can breathe again, for now..." ("Lijepo, X! Spasio si predsjednika i uništio profesorovu bazu i svijet opet može disati, za sada...")

Igra je grafički dobro urađena, ne gubi u napetosti i nije teška za igranje (ne treba POKE da bi se završila).

Kwah

Tip: avantura
Računar: spectrum 48 K
Format: kasete
Cena: 8,95 funti
Izdavač: Melbourne House,
Castle Yard House,
Castleyard, Richmond
TW10
Režime: Redhawk 2
Ocena: 8/9

ANDREJ TOZON

Igra je nastavak Redhawka koji je bio opisan u prošlogodišnjem oktobarskom broju Mog mikra. U prvom delu borio si se protiv kriminalaca da bi oslobodio grad, a ovdje moraš da onespobiš zloglasnog dr Leea. Ekran je podeljen kao u jedinici: gore tri sličice koje se pokreću u levo, a dole časovnik, merač Redhawkove energije i uspešnost u igri. Sliku desno, koja je pokazivala da li si Kevin ili Redhawk, zamenile su zaista praktične strelice izlaza sa lokacija. Dole je prostor gde kucaš naredbe. Deset najčešćih vidiš na dnu. Biraš ih tipkom SYMBOL SHIFT i brojem.

Grafika je jednaka kao u Redhawku: za svaku lokaciju rezervisanih je nekoliko slika koje se razlikuju u odstojanju »kamere« od poprišta, a zavise i od toga koliko je lica na lokaciji. U tom delu nastala je greška koju prvi put nisam primetio. Ako si na nekoj lokaciji sam i ako počneš, na primer, da istražuješ, a onda ti se priključi neko drugo lice, istraživanje može da se oduži čak do jednog (pravog) minuta. Ovo važi i za druge naredbe, kod kojih vreme brže prolazi (na ekranu se sabiraju minuti, a ne sekunde, kao što je normalno). Međutim, ako pritisneš WAIT (čekaj), računar će čekati,

dok neko ne dođe na lokaciju, ili dok nešto ne preduzmeš. Dužinu čekanja možeš da podesiš naredbom WAIT UNTIL (čekaj do tog i tog časa). I sada, igra počinje!

Rek KWAH (HAWK, pročitano od pozati) pretvarate iz jednog lica u drugo. U početku si ispred vile dr Leea. Ulaz je bez stražara, ali ga kontroliše kamera. Moraš da se promeniš u Kevinu. Inventura ti govori da nosiš kasetofon i propusnicu. Pritisni tipku RECORD na kasetofonu i dva puta reci KWAH, a potom pritisni tipku STOP. Sada bi morao biti na kaseti snimljen uzvik KWAH. To proveravaš tipkom PLAY. Ako je sa zapisom nešto naopako, onda vežbu ponovi! Propusnicu pokaži kameri. Vrata će se otvoriti i doći ćeš u dvorište. Skreni u recepciju na severu. Otuda ne možeš nikud, pa zato kao Kevin (nikako kao Redhawk) sačekaj dr Leea. Odešće te u sobu i upitaće, radi čega si došao. Odgovori mu tako da se promeniš u Redhawka. Lee će pobeći iz sobe, a u nju će pušiti gas za uspavlivanje. Brzo pregledaj sobu. Pokupi ključeve i promeni se u Kevinu. Sada gas čini svoje.

Probudićeš se vezan u tamnici, obloženoj penom. Ne možeš da otvoriš usta i da usklikneš spasnosni KWAH. Zato pritisni PLAY na kasetofonu i opet si Redhawk. Pregledaj vrata. Promeni se u Kevinu i ubaci propusnicu u otvor. Kad se vrata otvore, uđi u hodnik. Vrata na zapadu otključaj ključem iz »gasne« sobe. Naći ćeš Rika alias Greenfincha (Zelenu zebu) koji ti ponekad pomaže kod podviga. Pratiće te.

U laboratoriji na istoku nalazi se plava boca, a u ormaru ćeš pronaći još odvrtač. Hodnikom idi na jug. Uđi u radionicu i udarcem sruši stražara koji će te upitati za ime. Pokupi žutu tubu i karticu koju je prilikom pada ispustio stražar. Pomešaj materijale iz tuba i boce – dobićeš zelene pilule

u boci. Pomoću njih pretvaraš Rika u Greenfincha ili suprotno. Daj mu bocu. Poješće pilulu i vratiće ti bocu. Pilula deluje trenutno.

U radionici si završio. Idi do crvenog lifta i u otvor ubaci karticu koju si dobio od stražara. Odmah idi gore da te ne uhvati stražar koga si pre toga uspavao. Kad izađe iz lifta naći ćeš se pred velikim vratima, kraj kojih je mikrofon. Izađi na vazduh i kao Redhawk podigni teg. Vрати se vratima i otvori ih šifrom REDDUCK (u prvom delu tako su ti rekli policajci). U biblioteci uzmi knjigu šifara. Knjigu daj Greenfinchu, jer Rik ne zna da čita. Kreni dva puta na istok, u laboratoriju s velikom mašinom. Ako pritisneš prekidač ON/OFF, u tebe će šiknuti zrak i doživeti preobražaj. Pre se kao Redhawk gubio i kao Kevin dobijao energiju, a sada je obrnuto.

Iz računarnice kreni dva puta na istok. Naći ćeš pticu Redducka koja će ponavljati reči za tobom i koja će te pratiti. Kako se pretvara u čoveka nisam otkrio. Sada je problem računar koji ima govorni ulaz, a trake za zapisivanje nema. Negde bi morala da bude traka s natpisom TOP SECRET i iscrpnim podacima o tvojim prijateljima. Uzalud sam je tražio svuda, čak i u skladištu traka. Ako ju je pronašao neko od čitalaca, neka piše Mom mikru!

Uđi u narandžasti lift na severu. Redducku naredi da pritisne dugme na plafonu koje sam ne možeš da dohvatiš. Kad dođeš gore, idi u životinjsku laboratoriju. Zauzmi mesto koje je označeno sa X i reci Riku (Greenfinch nije za raspoložen) da povuče ručicu na zidu. Pogođiće te zrak koji će te smanjiti. Naći ćeš se u lavirintu. Kreći se u pravcu strelice na karti, dok ne dođeš do ventilacionog rova. Otuda te put vodi na jug. Zaustaviće te poklopac sa četiri zavrtnja. Odvrti ih i idi na uzletišta. U kabini rakete primetićeš ekran s meraćem težine koji je malo ispod maksimuma. Spusti teg da se kazaljka pomakne iznad kritične tačke. Raketa će se uzdrmati i neće moći da krene.

Prema strelicama vrati se kroz lavirint. Promeni se u Kevinu (Redhawku zrak ne napravi ništa) i vikni Riku da povuče ručicu. Normalno visok opet ćeš se naći u laboratoriji. Promeni se u Redhawku i hodnikom prošetaj ka prostoriji dr Leea. Redduck će uteći. Kad te dr Lee ugleda, pokušać da te ubije, ali te čuva zrak. Dr Lee beži u raketu. Pošto si raketu onespobio, ubrzo će se vratiti s uperenim pištoljem. Moraš da ga pretakneš: kao Redhawk udari ga da legne. Vрати se u ljubičasti lift i idi gore. U recepciji, gde je sve počelo, očekuje te Redduck. Sad možeš da odeš iz vile dr Leea i igra se završava.

Flash Gordon

Tip: arkadna avantura
Računar: C 64, spectrum, 48 K
Format: kasete/disketa
Cena: 2,99 funti
Izdavač: Mastertronic, 8-10 Paul Street, London EC2
Režime: spasite Zemlju ...
Ocena: 8/9

TIBOR LÖVEY

Priča je poznata iz stripova: imperator Ming je naumio osvojiti Zemlju, a vi, u ulozi Flasha Gordona, morate mu se suprotstaviti.

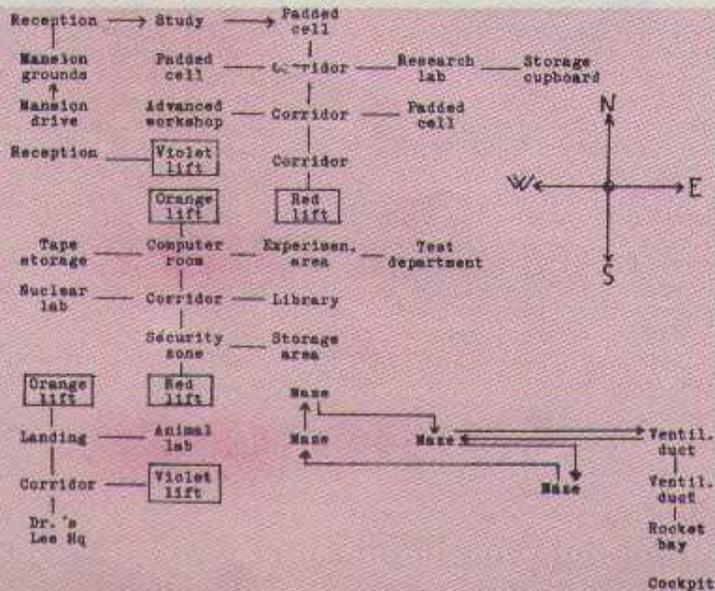
1. dio: misija u šumi. Pokazuje se slika koja je zajednička svim trima dijelovima. Jedino je tekst koji opisuje vaš zadatak drukčiji. Usred tropske džungle morate pronaći princa Barina, kako bi vam pomogao u borbi protiv Minga.

Ekran je grubo podijeljen na dva dijela. U gornjem odvija se igra, dok veći dio donjeg zauzima mapa džungle. Na mapu ne morate previše obraćati pažnju jer vam mnogo ne pomaže. Mnogo bolje je da je sami crtate. U donjem desnom uglu vidite broj preostalih metaka (na početku ih imate 12) i vrijeme do kraja. Uvijek kada poginete to vrijeme se smanjuje. Imate na raspolaganju jedan dan da obavite misiju. Obratite pažnju na svakojake opasnosti, od raznih životinja do dubokih provalija. Možete se kretati lijevo-desno, a po onim provalijama kroz koje ne propadate i gore-dolje. Njih ćete prepoznati po vulkanu u pozadini. Sve neprijatelje što prije upucajte svojim pištoljem. Metke možete obnoviti iz kutija koje su razasute svuda naaokolo. Kad ste bez metaka, možete upotrijebiti običan bljesak vašeg pištolja.

2. dio: borba sa Barinom. Vaš cilj je da pobijedite Barina i nastavite misiju. Za to imate na raspolaganju jedan minut. Koristite različite udarce rukom i nogom te skokove. Sve pomalo podsjeća na Exploding Fist. Vaš uspjeh je prikazan u donjem dijelu ekrana gdje vi i vaš protivnik potežete konopac.

3. dio: hvatanje Minga. Do sada ste prošli sve prepreke, ali vam Ming namjerava umaći. Morate ga naći i uništiti.

Nalazite se u svom brodu. Ekran je ponovno podijeljen na dva dijela. U donjem se nalazi komandna tabla. Pucate iz lasera kojima možete podesiti nagib. Napadaju vas ptice koje nose bombe. Ne dopustite da vam se previše približe, već ih što prije upucajte. Nakon toga dolazite do šume. Potrebni su izvršni refleksi da bi se izbjego drveće. Ovaj dio je svakako najteži i još ga nisam završio. Ako vi uspijete, pišite na Moj mikro (Pomagajte, drugovi).

XIV 2

Tip: avantura
 Računar: spectrum 48/128 K
 Format: kasete
 Cena: pitaj prijatelje
 Izdavač: Pandovis software
 Rezime: bila jednom jedna škola
 Ocena: 7/8

ALEKSANDAR PETROVIĆ

Verovatno se još sećate domaće avanture XIV (Četrnaesta beogradska gimnazija) za spectrum. Posle skoro dve godine autori su napravili drugi deo. Cilj vam je da uđete u školu i uzmete blago koje je Draža Ložac dobijao od učenika da bi ranije zvonio za kraj časa. Pošto je Draža već dugo, dugo u školi, i blago je pozamašno, ali dobro sakriveno.

Uz igru bi trebalo da dobijete mali program sa opisom ličnosti koji služi kao uputstvo, ali malo je verovatno da će se pirati potruditi da ti presnime i ovaj dio. Stoga ćemo ukratko opisati likove.

Profesori: ljubitelj skijanja Franjo; veoma revnosna Shamsha; fiziolog i gastronom Leka; glavni krivac i astronom Čabra; vuk u jag-njeđoj koži Sima; ljubiteljica kućnih aparata (naročito kompjutera) Ivana; Senička – uvek u toku; Ninoslav – opasan kad pobesni; Boda – ništa ga ne može iznenaditi; Emika – bez nje XIV ne bi bila ono što jeste; Višnja i Anastasija – vole da kafenišu; Cirka – brza na misli.

Učenici: Despot koji voli da zakucava; dosadni Rhotullah; omladinski rukovodioci Sava i Voja; Sela – zaboravlja stvari na nezgodnim mestima; ljubitelj džuda Sumar; Ljubica MC Gee – ima bradu, ukleti Škotlandanin; OBT Društvo – parača; Sluj, glej i truj.

Osoblje: Desa the tetkica koja voli da čisti; Milisav the domar; kolega autora programa Draža the ložac; Vera the bibliotekarka – čist račun, duga ljubav; Milisava žena i deca – žive u školi, žena uvek kuva pasulj; pedantni ino-kosni poslovodni organ Diša.

Ako želiš da pređeš igru sam, dajemo mapu i nekoliko saveta. Naša slova se dobijaju pritiskom na: X = Č, Y = Ć, W = Ž, Q = Š. Čuvaj se dva ludaka koji se šetaju i crtaju mape (to su verovatno autori programa), jer te mogu odvesti u WC i tada teško tebi. Dobro čitajte opise svake prostorije i razmisлите o sledećem koraku. Nemojte predugo razmišljati jer će doći Desa. Čuvajte se i Vere bibliotekarke jer joj niste vratili knjigu.

Za one koji ne žele da se muče evo kako završiti igru:

Pošto kroz glavna vrata ne možeš proći, idi Z (zapadno), Z, S (severno), S, I (istočno) i doćiš do drugog ulaza. UZMI VREĆU, UZMI CRNE CVIKERE, STAVI CRNE CVIKERE da te u sledećoj prostoriji ne bi ubila boja Oljine haljine. UBI i idi I, J (južno), Z. Nalaziš se u Milisavovom stanu. Vidiš pasulj, UZMI PASULJ, POJEDI PASULJ. Jedno od Milisavove dece će ti ponuditi pepermint jer neće morati ponovo da jede pasulj za ručak. UZMI PEPERMINT, idi I, G (gore), J, Z, Z, S, Z. Sada si u kabinetu za matematiku. Ivana te pita: »Prodala sam spectrum, V matematičnom kabinetu te Ivana vpraša: »Prodala sem spectrum, šta da kupim?« RECI »ŠPORET« i Ivana će uvređena otići.

UZMI KLJUČIĆ i idi I, J, I, J, J, U kabinetu za odbranu i zaštitu UZMI NAGAZNU MINU. S, Z, J i došao si u »Dišin office«. OTKLJUČAJ »pikantni ormarić« i UZMI ŠLJIVOVICU. Idi S, Z, J. Leki DAJ PEPERMINT, UZMI START i idi S, Z, U zbornici UZMI PARTIJSKI MATERIJAL. Tripit I, a zatim S i tripit Z. U sekretariatu DAJ PARTIJSKI MATERIJAL. I, I, S, G, J, Z, J, I. Na krovu UZMI GAS MASKU i tripit pritisni Z. U kabinetu za biologiju UZMI FENJER. Senička te pita kako se drugačije kaže grudna žlezda. RECI »TIMUS«. Idi I, I, S, Z.

Sada se nalaziš u kabinetu za fiziku. Na stolu je lola B. UKLJUČI lolu i na Čabrino pitanje koja je zvezda najsajnija po prividnoj skali RECI »SUNCE«. Čabra zadovoljan odlazi. PROČITAJ šta piše na ekranu. Idi S i u kabinetu za primenjenu fiziku UPERI LASER u

Emiku. Ona će pasti kroz prozor, a iz džepa će joj ispasti ključ. UZMI KLJUČ i idi, I, S.

Stigao si do Sime koji igra break-dance. Simu treba da ubiješ kako ti kasnije ne bi smetao. Mogućnost da ti pođe za rukom je 50%, tj. prepusten si slučajnosti. Zato SNIMI program na kasetu i UBIJ. Ako te Sima ubije, UČITAJ i pokušavaj sve dok ga se ne otarasiš.

Sad idi J, J, I, I, S, D, J, I, S, D, J, Z. Došao si do malih vrata koja vode u podrum, ali ispred tebe se nalazi Milisav. DAJ START Milisavu i on će otići. UPALI FENJER jer je u podrumu mračno, STAVI GAS MASKU je češ se bez nje ugušiti. OTKLJUČAJ vratanca i UBI, I, S, I, I, S, Z. Pred tobom je Draža. DAJ ŠLJIVOVICU DRAŽI. On će se ubrzo napiti i zaspaće. Idi S i u sledećoj prostoriji UZMI LOPATU. Nalaziš se ispred gomile uglja. Šest puta ukucaj KOPAJ. Ispod uglja će se ukazati blago koje je Draža toliko godina sakupljao. UZMI BLAGO i idi J, I, G. Na portirnici će ti Despot oduzeti loptu. Idi J. Tu je Shamsha. ISKOPAJ rupu i postavi minu. Shamsha će znatiželjna doći i nagaziti minu. Sada je hodnik pust i možeš ići J, J. Time si završio igru. Šta će se deseti nećemo ti reći.

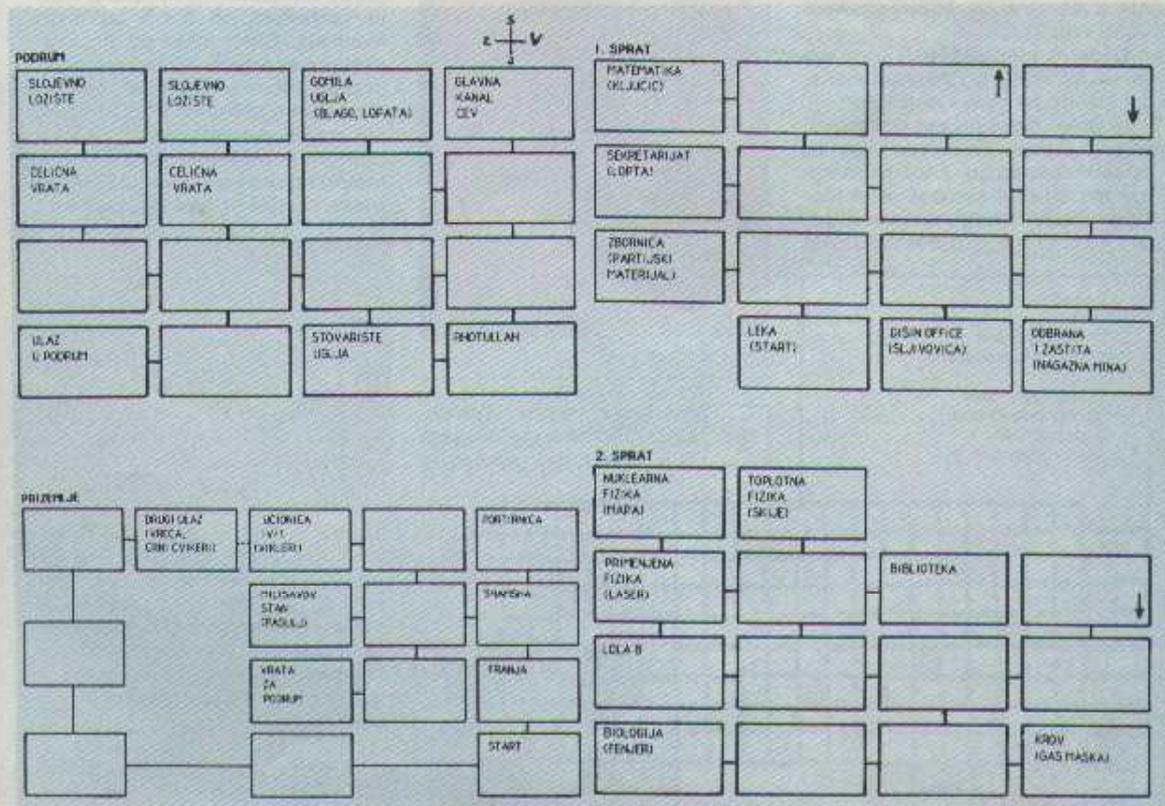
Napredak u odnosu na prvi deo su obimniji rečnik, crtanje slika u prostorijama i težina. Tko želi još nešto da pita neka se javi na telefon (011) 4880-416.

TOMISLAV JAKŠIĆ
 KRISTIJAN RUŽIĆ

Ova simpatična i duhovita Oceanova igra (spectrum, 7,95 funti) stavlja vas u ulogu gradskog poštara. Naravno, vaš zadatak je da skupljate i u kombiju raznosite poštu stanarima. U gornjem dijelu ekrana vidite ulicu i kuće. Perspektiva je fantastično urađena: rub ulice kreće se najbrže, a pozadina sporije. Donji dio prikazuje vaš rezultat, rekord, meni u obliku ikona i vozaču dozvolu u koju se upisuju kazne za svakog pregaženog stanovnika. Na dnu ekrana su brojevi kuća u koje trebate odnijeti pismo.

Za svako pismo odneseno stanaru dobivate 30 bodova, a za svakog pregaženog lopova koji vrebna na vas 100 bodova. Ako pregazite nedužnog čovjeka koji se mirno šeće ulicama, dobivate 4 kaznena boda. Nakon obavljenog posla morate ući u zgradu sa natpisom DEPOT (skladište). Kompjuter će vas obavijestiti koliko ste »spakirali« vreća i koliko ste zaradili. Ako ste radili brzo i tačno, prelazite u drugi nivo.

VLADIMIR STAKIĆ

Jedno ratoborno domorodačko pleme, dok je Tarzan bio u lovu, zarobilo je Džejn. Odneli su je u stari hram Togo gde se za vreme trećeg zalaska sunca održava ritual polaganja žrtvi bogovima. Tarzan mora da krene u novu opasnu pustolinu...

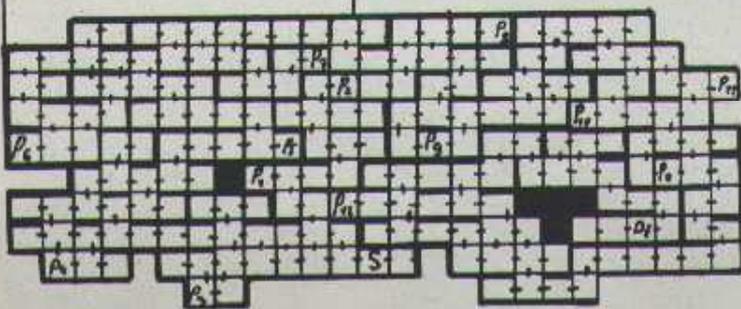
Lik iz stripova i junak sa filma verno je prenet na male ekrane. Cilj igre je da dovedete Tarzana do sobe u hramu u kojoj je zarobljena Džejn. Igra i nije tako laka ako se zna da treba pokupiti 12 predmeta koji su razbacani po uglovima lavirinta sa 213 slika. Vreme je ograničeno na tri dana i dve noći.

Ekran je podeljen na dva dela. Na gornjem vidite Tarzana i deo džungle u kom se nalazi. Donji prikazuje koliko vam je snage preostalo od nekog od tri života, sa leve strane predmete koji vam služe kao pomagala, a sa desne predmete koje nudite domorodcima u zamenu za Džejn (morate imati svih 7).

U igri se menjaju četiri zone koje se razlikuju po neprijateljima, prolazima za gore i muzikom:

SUMA – ometaju vas domoroci, rupe i tigrovi. Domoroci vas na početku napadaju. Tada se sa njima treba boriti sve dok je to moguće. Posle nekog vremena neće te im moći ništa, a oni za uzvrat

Legenda:
S Start
P 1-12 predmeti
PO otrovan predmet
Dž Džejn
I prolaz gore-dole
- prolaz levo-desno
I uspravan zid
- vodoravan zid

više neće obraćati pažnju na vas. Rupe se preskaču u stranu, dok tigrovima treba samo skočiti sa puta. Prolaz za dole je prazan, a za gore istačkan polukrug.

SELO – osim domorodaca i rupe vas ometaju koplja koja se izbegavaju skokom ili čučnjem. Ukoliko ste izašli sa slike pre koplja, na sledećoj slici koplje kreće sa iste strane. Prolazi gore-dole su isti kao u šumi.

PEČINA – pored domorodaca vas ometaju i pauci koji idu gore-dole. Ako nemate baklju (na mapi P2) u pećini ćete videti samo protivnike i predmete, a sa bakljom ćete videti i ostalo. Prolazi za gore su pukotine. U prvom pećini ćete, ako niste ranije, izgubiti prvi život.

HRAM – ulaz je moguć samo danju, a ako vas u njemu zatekne noć igru ćete morati nanovo igrati. Uz domoroce vas ometaju vatre koje gore u mestu i lako se preskaču skokom u stranu. Ulaz u hram je šuplja stena oblika glave. Prolazi za gore su visoka vrata. Ukoliko nemate neki od 7 obaveznih predmeta, soba sa Džejn se neće pojaviti.

U toku igre nemojte da uzmete zmiju (na mapi P0) jer će se snaga sa njom postupno smanjivati. Igra se privremeno zaustavlja sa SPACE, a nastavlja pucanjem.

Jedino što se može zameriti ovoj igri je to što Tarzan nema oružje osim svojih pesnica i što većinu vremena provodi na zemlji.

Revolution

Tip: arkadna igra
Računar: spectrum 48 K, amstrad
Format: kaseta/disketa
Cena: 8,95/14,95 funti
Izdavač: Vortex Software,
Vortex House, 24 Kansas
Avenue, off South
Langworthy Road,
Balford, M5 2GL
Režim: podivljena loptica
Ocena: 8/9

MILOŠ SIMIĆ

Programer Kosta Panayl, autor veoma uspešnih igara TLL i Cyclone, ponovo je

Sigma 7

Tip: arkadna igra
Računar: spectrum 48 K, C
64/128
Format: kaseta
Cena: 8,95 funti
Izdavač: Durell Software,
Castle Lodge, Castle
Green, Taunton TA1 4AB
Režim: napad na svemirsku
tvornicu
Ocena: 8/9

JANKO KOS

Radnja se odvija u vasioni. Treba da uništite napuštenu fabriku uništavajućeg oružja koju automatski čuvaju roboti. Igra je podeljena u tri faze i različi stepene težine.

1. faza: Sa matičnog plovila lete prema fabrici na susednoj planeti. Na putu vas ometaju i napadaju veoma brzi robotski avioni. Ubrzo ćete ugledati planetu s fabricom.

2. faza: U fabrici deaktivirajte što više mina i uništite što više robota. Preko mina jednostavno koračate. Robote eliminišete laserom, ali samo tada kad ste na mestu i ne držite tipke za jedan od četiri smera pomeranja. Kad se u nekom delu lavirinta pokaže uzorak, dobro ga upamtite za kasnije. Ovu fazu završavate kad merac

napravio remek-delo. Treba da vodite lopticu koja skače po osam ploča odnosno nivoa. Svaki nivo je sastavljen od 5 x 5 jednakih kvadrata. Često neki od tih kvadrata nedostaje pa skokom u prazno gubite jedan od pet života. Na svakom nivou se na četiri mesta nalazi po par tamnih kocki. Loptom je potrebno udariti jednu tamnu kocku koja posle udara zasvetli. Zatim u veoma kratkom

vremenu, dok se prva kocka ne ugasi, treba udariti drugu tamnu kocku. Tada obe kocke nestaju, a vama se povećava rezultat. Kada »očistite« jednu ploču, morate se vratiti na početno postolje da bi vas »lift« odvezao gore na sledeći nivo.

Kocke se ne nalaze uvek na istoj visini, pa je potrebno regulisati visinu skoka tipkom za vatru,

vremena počne lagano da se zavustavlja, ili ako dođete do isteka vremena, do desne ivice lavirinta.

3. faza: Nalazite se na žutim kvadratićima 3 x 3, 4 x 4, 5 x 5 –

zavisno od stepena težine). U tom trenutku treba ih menjati sa belim, tako da se napravi uzorak iz 2. faze. Tipku za gađanje pritisnite samo onda kad ste na pravom mestu i kad je kvadrat žut. U suprotnom slučaju gubite dragoceni život.

U svakoj fazi imate po tri života, a dodaju se oni koje niste potrošili. Kad demontirate prvu fabriku, morate da se probijete u drugu, bolje branjenu itd.

Igra je prilično laka i sa malo vežbe brzo ćete je rešiti. Ako budete, ipak, imali nepremostive probleme, pokušajte sreću na telefonu: (061) 881-413 (popodne).

Mogućne su četiri visine, prikazane u donjem delu ekrana sa četiri crvena kvadrata, i potpuno smirenje loptice. Svakim pritiskom na tipku za vatru povećava se skok, a posle četvrte visine loptica se potpuno smiruje. Loptica ima inerciju pa nije moguće odmah promeniti visinu ili smer skakanja.

Za pomaganje ili odaganje postoje i išrafirane površine, svetlije za povećanje skoka, tamnije za potpuno smirenje loptice. Na šrafiranim površinama za smanjenje skoka pojavljuju se strelice po kojima se vaša loptica kreće kada padne tamo.

Postoje i kugle koje pojedu lopticu ako udari u njih. Da bi sve bilo još teže, na svim nivoima se kreću pokretni smetači koji menjaju smer loptice pri udaru s njima ili vam jednostavno ne daju da izvršavate zadatak.

Ako ne vidite tamnu kockicu, potražite je ispod svetlih kocki ili naskočite jednu od njih da bi se podigla i otkrila položaj tamne kockice.

Zaključak: veoma teška igra za date živote i vreme ali dostignuće koje će vas držati nekoliko nedelja uz džojstik.

aero

I PRI RAČUNSKOJ OBRADI PODATAKA

- Pisaće trake za štampače
- Formulari za računsku obradu podataka
- Etikete za tabeliranje
- Termoreaktivni papir

Za dodatne informacije
obratite se na »Aero«

Služba prodaje Grafike,
Čopova 24, 63000 Celje
telefon (centrala) 31-312
telex 338-53 aero gr. yu
telefax 25-305
(formulari za računsku obradu
podataka, etikete za tabeliranje)

Služba prodaje Kemije,
Trg V. kongresa 5
telefon (centrala) 24-311
telex: 335-11 yu aero
telefax: 25-305
(pisaće trake za štampače,
termoaktivni papir)

The Helm

UNLOCK CHEST - OPEN CHEST - LOOK - TAKE KNIFE - DROP KEY - S - W - W - TAKE HOOK - E - E - E - S - CUT ROPE WITH KNIFE - DROP KNIFE - TAKE ROPE - N - W - W - W - S - TIE ROPE - USE ROPE - LOOK - TAKE KEY - DROP ROPE - N - E - UNLOCK DOOR - OPEN DOOR - S - TAKE SHOVEL - N - W - S - S - W - READ SIGN - EXCAVATE - LOOK - DROP SHOVEL - TAKE BOARD - E - N - N - TAKE BAG - E - E - E - TAKE BULB - S - S - W - TAKE TORCH - E - DROP BOARD - S - U - TAKE REED - D - W - DROP TORCH - E - U - S - S - S - TAKE SALT - N - N - N - D - W - USE SALT - DROP BAG - TAKE TORCH - N - W - TAKE MIRROR - W - E - SHINE TORCH ON MIRROR - DROP TORCH - E - TAKE STONES - W - W - DROP STONES - N - N - TAKE SPECTACLES - S - S - S - E - U - U - DROP MIRROR - D - TAKE BOARD - U - DROP BOARD - TAKE MIRROR - E - USE SPECTACLES - DROP SPECTACLES - TAKE NEEDLE - S - W - U - U - S - DROP BULB - DROP MIRROR - N - D - TAKE DART - D - E - S - INSERT DART - USE BLOWPIPE - DROP REED - TAKE GRIFFIN - SAY KAZAM - DROP GRIFFIN - LOOK - TAKE GRAMOPHONE - INSERT NEEDLE - DROP GRAMOPHONE - TAKE NEEDLE - TAKE DIAMOND - SAY KAZAM - N - W - U - U - S - TAKE BULB - TAKE MIRROR - PICK LOCK - OPEN DOOR - S - W - W - DROP BULB - DROP NEEDLE - DROP DIAMOND - DROP MIRROR - S - EXAMINE DRAWING - S - W - TAKE FLOUR - E - S - E - PULL CHAIN - LOOK - TAKE PENNY - D - TAKE SIEVE - SIFT FLOUR - LOOK - TAKE KEY - DROP SIEVE - DROP SACE - N - N - E - D - S - S - INSERT PENNY - W - TAKE WAND - E - N - EMPTY BARREL - TAKE BARREL - N - U - W - W - DROP BARREL - CLIMB BARREL - TAKE BOOK - UNLOCK BOOK - OPEN BOOK - DROP BOOK - DROP WAND - TAKE MIRROR - E - E - D - S - S - SAY KAZAM - S - USE MIRROR - 287B - S - TAKE HELM - N - N - SAY KAZAM - N - N - U - W - W - DROP MIRROR - TAKE DIAMOND - INSERT DIAMOND - TAKE BULB - E - S - D - TAKE OCTOPUS - N - W - N - U - N - E - N - READ SIGN - DROP HELM.

Breakthru (spectrum): izaberite Kempstonovu palicu. Kad igra počne, odložite palicu i držite pritisnutu dirku za razmak. Tako ćete bez pola muke stići do kraja.

Stallone Cobra: pritisnite i držite dirku N, M i SPACE ujedno. Igra će se usporiti. **G. Byrne**
Bukovčeva 36, 61230 Domžale

Prvih 20 po Galupu (Popular Computing Weekly, 17. april)

1. (1) Fuel	Billing
2. (3) Simons	Kovani
3. (2) SFA Simons	Čula Maxima
4. (3) Simons	US Gold
5. (4) Fantasy's Conan III	Imagine
6. (14) 1011	Mastertronic
7. (13) Crisis at Starwood	Klaxtronica
8. (8) The and 1/2	Planet
9. (6) Pacman	Elite
10. (6) 101	Mastertronic
11. (2) Asteroid	Academy/DE SIGS
12. (2) 801C Ark 2	Siva
13. (2) The Last of the Tree	Graphic Systems
14. (19) 3 Aces from Super's Lane	Software Projects
15. (4) Computer War 10 for 2	Sava Jolly
16. (15) Aladdin	Imagine
17. (18) Sgt	Quint
18. (4) Ozark	Quint
19. (1) An Fall	Siva
20. (11) Snow-Coverd	Quint

Perseus and Andromeda

N - LOOK KING - S - S - GET SACK - E - LOOK BEGGAR - W - N - W - W - GET WATER - E - E - S - E - GIVE WATER - GET DISCUS - DROP SACK - N - GO DAIS - PRAY - GET SHIELD - S - W - W - W - GO TEMPLE - PRAY - GET SANDALS - S - W - GO CAVE - EXAMINE STATUE - THROW DISCUS - AT STATUE - GET HELMET - E - E - GO TEMPLE - WEAR SANDALS - WEAR HELMET - GO PEDESTRAL - WAIT - FLY NORTH - FLY DOWN - D - LOOK PEASANT - W - LOOK BUSHES - GET BERRIES - E - GIVE BERRIES - WAIT - GET FRUITS - FLY DOWN - W - GIVE FRUIT - GET PARCHMENT - READ PARCHMENT - DROP PARCHMENT - GET SWORD - GO PEDESTRAL - WAIT - FLY EAST - FLY DOWN - D - REMOVE SANDALS - DROP SANDALS - S - GET TORCH - N - N - E - GET EYE - GIVE EYE - LIGHT TORCH - W - GO CAVE - GET NET - E - UNLIGHT TORCH - S - S - W - LOOK TEMPLE - CLIMB TEMPLE - SPREAD NET - D - W - GET HALTER - E - E - N - N - E - LIGHT TORCH - GO CRACK - N - E - LOOK SHIELD - WAIT - CUT MEDUSA - REMOVE HELMET - DROP HELMET - S - GET HEAD - FIT HALTER - RIDE HORSE - MOUNT HORSE - S - SHOW HEAD - CUT CHAIN.

Darko Cvijanović
Obala 27. juli 61, 71000 Sarajevo

Dracula (1. deo)

Verzija za C 64: E - GIVE MONEY - E - S - EXAMINE DESK - RING BELL - SIGN AT REGISTER - N - E - SIT DOWN - READ MENU - SAY LAMB STEW - SAY WATER - W - U - UNLOCK DOOR - OPEN DOOR - N - CLOSE DOOR - LOCK DOOR - CLOSE WINDOW - SLEEP - WAIT - WAIT - WAIT - EXAMINE ROOM - EXAMINE TABLE - OPEN DRAWER - EXAMINE DRAWER - GET MATCH - GET LAMP - UNLOCK DOOR - OPEN DOOR - S - D - S - PUT KEY - N - W - SIT DOWN - WAIT - WAIT - WAIT - WAIT - JONATHAN HARKER.

Dalibor Vrga
Trg 1 Internacionale 30, 44000 Sisak

Commando 2

Igra za C 64 je u većini slučajeva razbijena tako da krahira poslije starta. Nakon pojave krakerske poruke pritisnite RUN/STOP i RESTORE. Otkucajte SYS 64738 da bi resetovali kompjuter, a nakon toga POKE 2050,10 (RETURN) i 9999 da biste vratili program. Otkucajte LIST i sa SYS koji se tada pojavi startujte program.

Damir Trešnjo
B. jedinstva 17/VII, 71000 Sarajevo

Infiltrator

Nakon uzlijetanja namjestite ADF (automatsko traženje odredišta) na 72.8. Vozite tako da vam je ADF strelica stalno okrenuta prema gore. Ubrzajte do maksimuma (450 čvorova) i uključite turbo. Sada letite brzinom od oko 650 čvorova. Čim na ekranu vidite neki avion, pritisnite broj 4 pa slovo S. Upište REQUEST INFORMATION i pilot će vam se predstaviti. Saveznici su Whipple, Haymish, Gizmo, Naples, Seth, Dwezle i Gomer. Odgovorite im: INFILTRATOR. Neprijatelji su Boomer, Scum, Rambang, Zippy, Komies, Buzz, Wheasle i Rattle. Njima treba odgovoriti: OVERLORD. Najvažnije je da vi započnete kontakt sa

pilotima. Nikad ne otvarajte vatru prije nego što saznate imel Slijede se lako što smanjite brzinu na 50 čvorova i pritisnete tipku za naprijed.

Marinko Novak
Vilasovičeva poljana 1, 41000 Zagreb

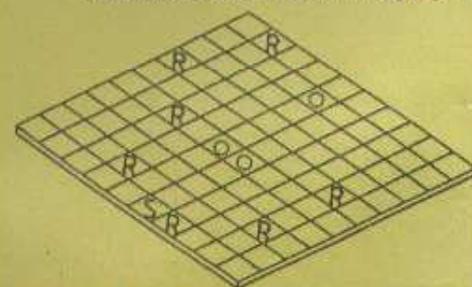
Šifre

Bounty Bob Strikes Back: IHB, LTO, JDP, HLB, DVJ, OAO, PHH, XNR. Na početnom ekranu pritisnite dirku 2 da dodete u meni. Šifre upisujte tamo gde piše SPECIAL CODE. Slova se odabiru dirkom za skok, a redni broj slova menja se dirkama za levo i desno.

Specventure: FAST, la=V, STAR, MAST, QUAE, Z80A, LDan, ALU**, SPOK, Bugs, LOST, CHR\$, ????, ULAg, ULAc, TRIM, CROM, SINC, buzz, Wawe, VAGA, conn, LISA, EARc, Lela, kybr, ramU, GAME, difi, PV=K. Za neranjivost upišite POKE 47428,0.

Soho - Sex Quest: autorima je prilikom unošenja datoteke u program The Quill promakla greška tako da se ne mogu nositi predmeti. Upišite loader: LOAD ** CODE: POKE 27921,200: RANDOMIZE USR 25000.

Ervin Kostelec
Ulica narodne zaštite 2, 61113 Ljubljana

Glider Rider

Ivan Sokic je pogrešio kad je u opisu (Moj mikro, februar) naveo da se ostala tri reaktora nalaze u ogradenom prostoru. Dvojica jesu tamo, ali je treći na desnoj strani otoka. Lokacije sam označio lačkama na njegovoj mapli.

Danijel Stih je u opisu igre Great Escape (martovski broj) predložio da pobegnute preko polja za vežbe noću. Mislim da je moj način lakši: pričekajte EXERCISE TIME kada su svi stražari i psi u okolini tog polja.

David Dobnik
Kraigherjeva 6, 63000 Cetlje

U škrupcu

Tražim... poukove i mape za Night Shade te Underwuride (spectrum): Mari Šandor, 29. novembar 4, 24340 St. Moravica. Uputstva za Soundmonitor V 1.0, G-Basic, X-29 Fighter, V - Visitors (C 64): Tomaž Acman, Smehel 29, 63330 Nazirje. Poukove za Jet Set Willy 1, Dynamite Dan I. N.O.M.A.D., Cauldron II, Green Beret, 1942, Asterix & Magic Cauldron, Cobra - Stallone, Zythum, Druid (C 64): Vladimir Pavčević, Ul. Vojvode Stepe 7/6, 36000 Kraljevo. (036) 22-994. Poukove za Druid i Underwuride, uputstva za Red Moon i The Hobbit (C 64): Elvis Vlahek, Kalnička 4, 42300 Čakovec, (042) 814-737, od 20 do 21 sat. Šifru Police Academy, poukove za Cobru (C 64): Dario Krehula, Cukonova 8 a, 41000 Zagreb. Uputstvo za World of Kyn (C 64): Tomislav Barac. Brozine 17, 51410 Opatija, (051) 713-456.

Da li vam je kosa masna?

Suvo pranje kose je malo kozmetičko čudo, velika ušteda vremena i uvek uređena frizura, jer SET-puderom u spreju kosa u trenutku postaje vazdušasta i sveža. SET-puder održava inače masnu kosu normalno suvom bez čestog pranja.

 kozmetika
KRKA KOZMETIKA UNIVERZIJADE

Iz programa računarskih dodataka:

- Stampaci EPSON
- YU set znakova za sve modele
- Ploteri ROLAND (format A3, A2, A1)
- Grafičke tablice CHERRY
- Softver AutoCAD

dms HiNet

DMS Serveri HiNet

HiNet DMF je razdeljen mrežno-procesni sistem velikog kapaciteta, koji korisniku nudi izuzetan broj aplikacija i usluga. Sistemska arhitektura omogućava priključivanje specijalizovanih servera i time mogućnost oblikovanja sistema za razne potrebe.

Disk server serije DMS 2000 istovremeno obezbeđuje podatke i aplikacije operativnih sistema MS-DOS, C-DOS 4.1, CP/M-86 i CP/M-80 i emulaciju protokola mreže 3CDM i MSDOS, zato je kompatibilan sa velikim brojem različitih programa mreže. Svaki server serije 2000 može da uskladišti 15 do 3000 Mb, a može da se dopuni i unutrašnjom ili spoljašnjom mikrodravj jedinicom za rezervne kopije. HiNet XA podržava više disk servera.

Server datoteke serije DMS 3000 podržava Microsoftov MS-NET, mrežni operativni sistem industrijskog standarda, i Microsoftovu emulaciju IBM NETBIOS. MS-DOS 3.1 podržava širok spektar standardnih aplikacija sa višestrukom primenom. U mrežu HiNet XA mogu zajedno sa više servera datoteke da se povežu i drugi HiNetovi serveri. Svaki server serije DMS 3000 može da čuva između 40 i 300 Mb, sa mogućnošću ugradnje mikrodravj jedinice. Za rezervne kopije može da se upotrebi DMS 2000T.

Komunikacioni server DMS 410 sa mrežom HiNet XA predstavlja izuzetno fleksibilan komunikacioni sistem bez takmaca na mikroracunarskom tržištu LAN. Detalje ćete naći u komunikacionoj brošuri DNS.

Stamparski interfejs DMS, koji koristi mogućnosti disk servera serije DMS 2000 znači naročitu sposobnost prilagodavanja rasporedu stamparskih izvora.

Bezbednost servera diska i datoteke predstavlja najvažniji faktor u izboru sistema mreže. Seriji DMS 3000 može da se ugradi mikrodravj jedinica, a proširenja serije DMS 3000 obuhvataju i jedinicu za rezervne kopije. DMS 2000T može da se upotrebi kao spoljni uređaj za rezervne kopije sa disk serverima i serverima datoteke. Takav sistem naći će svoju primenu u specifičnim aplikacijama, koje traže sistem, neosetljiv na greške.

Predstavništva.

Beograd
Kondina 1
telefon: (011) 326-484
telex: 11450 yu avtena
poštni predel 653

Zagreb
Jurišićeva
telefon: (01) 214-111
telex: 2144
poštni predel 653

Sarajevo
Dure Bakovića 6
telefon: (071) 25-103
telex: 41255 yu avtena

Skopje
Dame Gruev 3
telefon: (091) 231-452
telex: 51217 yu avtena

Split
Rade Končara 76
telefon: (058) 512-822
telex: 26196 yu avtena

Varaždin
Braća Radića 16
telefon: (042) 49-466
telex: 23045 yu avtena

Rijeka
Nikole Tesle 9
telefon: (051) 30-911
telex: 24216 yu avtena

Generalni in izključni zastopnik za Jugoslavijo:

avtotehna

LJUBLJANA TOZD Zastopstva, Celovška 175, 61000 Ljubljana
telefon: (061) 552-341, 552-150
telex: 31 639